การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

120 ก.ค. 2550

ปริญญานิพนธ์

ของ

พระมหาศุภชัย แซ่เถียร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

พฤษภาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ก312642

การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

บทคัดย่อ

ของ

พระมหาศุภชัย แซ่เถียร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

พฤษภาคม 2550

พระมหาศุภชัย แซ่เถียร.(2550).*การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ*. ปริญญานิพนธ์ รป.ม. (นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพมหานครฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิทย์ มีมาก, อาจารย์ ชีวินทร์ ฉายาชวลิต

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ เพื่อต้องการที่จะศึกษาถึงผลการดำเนินการโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อผลการดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นนักเรียนและครูอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาซึ่งสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา และนักเรียนและครูอาจารย์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปี 2550 จำนวน 798 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่ การเข้าโครงการและไม่ได้เข้าโครงการ การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงานปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว วิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษาพบว่า

1. การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างมากสำหรับนักเรียนทั้งหมด แต่ครูประสบความสำเร็จในระดับมากที่สุด

2. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนทั้งหมด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน

3. ปัจจัยส่วนบุคคลของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ทรัพยากร การติดต่อสื่อสาร วัตถุประสงค์ของนโยบาย แตกต่างกัน

4. ปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร รองลงมาคือ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน และการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ และภาษีบุหรี่ ซึ่งปัจจัยทั้ง 7 นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติได้สำหรับนักเรียนทั้งหมด

5. ปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ปัจจัยทรัพยากร รองลงมาคือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติได้สำหรับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม

TITLE THE ANALYSIS OF IMPLEMENTING TOBACCO – FREE SCHOOL POLICY

AN ABSTRACT

BY

SUPACHAI SATIAR

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Master of Public Administration Degree in Public Policy

at Srinakharinwirot University

May 2007

Pama Supachai Satiar. (2007). *Title the Analysis of Implementing Tobacco – Free School Policy*. Master thesis, M.P.A (Public Policy).Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Worapit Meemak. Lect. Cheewin Chayachavalit

The research aimed to study the analysis of implementing tobacco – free school policy and to identify its affecting factors.

The samples, 798 students (secondary education and vocational education) and teachers were selected through stratified random sampling method. Data were collected by reliability – tested questionnaires (consisted of smoking affection, smoking value, reference group, media influence, easily buying, tobacco tax, tobacco law, interest group, resources, attitude of implementors, communication, policy objective and control and evaluation measures) and analyzed through descriptive statistics (percentage, arithmetic mean and standard deviation) and inferential statistics (t-test, one way analysis of variance and multiple regression).

The concluded results were as follows:

1. For students, the implementation of tobacco – free school policy tends to be rather success but the highest success for teachers.

2. Students' personal factors illustrate significant difference in the smoking affection, smoking value, reference group, media influence, easily buying, tobacco tax, tobacco law, interest group, resources, attitude of implementors and communication.

3. Teachers' personal factors illustrate significant difference in the smoking value reference group, easily buying, tobacco tax, tobacco law, resources, communication, policy objective

4. For students, factors affecting the implementation of tobacco – free school policy are communication and attitude of implementors respectively.

5. For teachers, factors affecting the implementation of tobacco – free school policy are resources and policy objective.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

ของ

พระมหาศุภชัย แซ่เถียร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2550

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. วรพิทย์ มีมาก)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ชีวินทร์ ฉายาชวลิต)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร. สุชาติ ผิวงาม)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. วรพิทย์ มีมาก)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ชีวินทร์ ฉายาชวลิต)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. จุมพล หนิมพานิช)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. วรพิทย์ มีมาก อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอพระอาจารย์ ดร. สุชาติ ผิวงาม อาจารย์ชีวินทร์ ฉายาชวลิต และรองศาสตราจารย์ ดร. จุมพล หนิมพานิช ที่ได้ให้กำลังใจและข้อคิดในการทำปริญญานิพนธ์และให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ในการสอบปริญญานิพนธ์ และขอกราบขอพระคุณคณาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย ทำให้ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จด้วยดี

พระมหาศุภชัย แซ่เถียร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. **บทนำ**	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	6
ตัวแปรที่ศึกษา	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
สมมติฐานในการวิจัย	12
2. **เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	13
แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ	13
แนวคิดเกี่ยวกับบุหรี่	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
3. **วิธีดำเนินการวิจัย**	55
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	55
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	61
4. **ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**	62
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	62
การวิเคราะห์ข้อมูล	63
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5. **สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ**	225
ความมุ่งหมาย สมมติฐานและวิธีดำเนินการวิจัย	225
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	227
อภิปรายผล	255
ข้อเสนอแนะ	320
บรรณานุกรม	299
ภาคผนวก	300
ประวัติย่อผู้วิจัย	311

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม..... 63

2 จำนวนและร้อยละ ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่ของนักเรียนทั้งหมดที่เข้า และไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่..... 66

3 แสดงข้อมูลการเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ของ นักเรียนนักเรียนทั้งหมด จำนวน 798 คน..... 68

4. การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบาย โรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่..... 69

5 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่..... 49

6 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบาย โรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม..... 70

7 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ..... 70

8 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)..... 71

9 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบาย โรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านภาษีบุหรี่..... 71

10 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบาย โรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่.... 72

11 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ นำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านกลุ่มผลประโยชน์ 73

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

12 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน..... 73

13 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านการติดต่อสื่อสาร..... 74

14 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ทั้ง 10 ด้าน..... 75

15 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป..... 75

16 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม เพศ..... 76

17 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม อายุ..... 78

18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม ระดับการศึกษา..... 78

19 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน..... 47

20 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่..... 78

21 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนก ตาม การเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม..... 79

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ของนักเรียนทั้งหมดจำแนกตาม รายได้..... 79

23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม รายได้..... 79

24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม สถานภาพของบิดามารดา..... 80

25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบาย โรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 81

26 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 82

27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 82

28 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน..... 83

29 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 84

30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ ไปปฏิบัติด้านภาษีบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา 84

31 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน..... 85

32 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน..... 86

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 86

34 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน... 87

35. การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 88

36 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา 88

37 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 89

38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 90

39 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน..... 91

40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 91

41 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน..... 92

42 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 93

43 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 93

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

44 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน..... 94

45 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 95

46 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 95

47 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน..... 96

48 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน..... 96

49 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน..... 97

50 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 97

51 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านติดต่อสื่อสาร ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน..... 98

52 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)..... 99

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

52 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม นักเรียนที่เข้าโครงการและไม่เข้าโครงการ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test).....99

53 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) 100

54 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test).....101

55 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ.....103

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม โรงเรียนปลอดบุหรี่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่.....105

2 จำนวนและร้อยละ ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่ของนักเรียน ที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่.....107

3 แสดงข้อมูลการเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ของนักเรียนที่เข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรม โรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 398 คน.....109

4 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้า โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่.....110

5 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการ หรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่.....110

6 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการ หรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม.....111

7 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือ กิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ.....112

8 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการ หรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่).....112

9 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม โรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านภาษีบุหรี่.....113

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

10 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่.....113

11 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์.....114

12 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน.....115

13 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการติดต่อสื่อสาร.....115

14 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ทั้ง 10 ด้าน.....116

15 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป.....117

16 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม เพศ.....118

17การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม อายุ.....118

18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม ระดับการศึกษา.....119

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

19 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน.....119

20 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่.....120

21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม รายได้.....120

22 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน.....120

23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม สถานภาพของบิดามารดา.....121

24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....122

25 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน.....123

26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....123

27 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน.....124

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

28 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน 124
29 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่
ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน.....125
30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านภาษีบุหรี่ จำแนกตาม รายได้
สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....125
31 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน.....126
32 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน.....127
33 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านภาษีบุหรี่ที่มีช่วง ระดับการศึกษา แตกต่างกัน 127
34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา
ระดับการศึกษา.....128
35 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม
ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน.....129
36 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านการเอแบบอย่างตามกลุ่ม
ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 129
37 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา
ระดับการศึกษา.....130

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

38 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน.....131

39 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 131

40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....132

41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....132

42. การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน.....133

43. การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน.....134

44 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน.....134

45 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....135

46 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน.....135

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

47 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน.....136

48 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 136

49. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....137

50 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....138

51 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) 138

52 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test).....140

53 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test).....141

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

54 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการนำนโยบาย
โรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ.....142

1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือ
กิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้
สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ 144

2 จำนวนและร้อยละ ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้า
โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ 146

3 แสดงข้อมูลการเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ของนักเรียน
ที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่
จำนวน 400 คน พบว่า.....148

4 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ
นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ
หรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่
ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่.....149

5 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ
นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือ
กิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่.....149

7 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ
นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ
หรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ.....151

8 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ
นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือ
กิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่
ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่).....151

9 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ
นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือ
กิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านภาษีบุหรี่.....152

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

10 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่.....152

11 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์.....153

12 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน.....154

13 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการติดต่อสื่อสาร.....154

14 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ทั้ง 10 ด้าน.....155

15 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป.....156

16 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม เพศ.....157

17 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม อายุ.....158

18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม ระดับการศึกษา.....158

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

19 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน.....158

20. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่.....159

21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียน ที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม รายได้.....189

22. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียน ที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม สถานภาพของบิดามารดา.....159

23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....160

24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....161

25 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน..... 162

26 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 162

27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....163

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

28 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม
ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน..... 164

29 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม
ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน 164

30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านภาษีบุหรี่ จำแนกตาม
รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 165

31 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านภาษีบุหรี่ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 166

32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ จำแนกตาม
รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....166

33.การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ
ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน..... 167

34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) จำแนกตาม
รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....168

35. การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านการความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)
ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน.....169

36. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ
ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา
ระดับการศึกษา.....169

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

37 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน..... 170

38 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 171

39 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 171

40 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน..... 172

41 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน..... 173

42 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 173

43 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 174

44 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา..... 175

45 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)..... 176

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

46 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) 177

47 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) 178

48 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ..... 180

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของครูอาจารย์ที่ รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ 181

2 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ นำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบ โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ของนักเรียน.....183

3 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ นำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบ โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ของนักเรียน.....185

4 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบ โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่มของนักเรียน.....186

5 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ นำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบ โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ของนักเรียน.....186

6 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ นำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบ โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ของนักเรียน.....186

7 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติครูอาจารย์ที่รับผิดชอบ โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านภาษีบุหรี่ ของนักเรียน.....187

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

8 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ 188

9 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์.....188

10 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านปัจจัยทรัพยากร.....189

11 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน.....190

12 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการติดต่อสื่อสาร 191

13 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบเข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย 191

14 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล.....191

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

15 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ทั้ง 14 ด้าน ของนักเรียน.....193

16 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบเข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอด.....193

17 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม เพศ.....195

18 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่.....195

19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีต่อนักเรียน จำแนกตาม อายุ.....195

20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม รายได้.....196

21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม ระดับการศึกษา.....196

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม สถานภาพของครอบครัวของท่าน.....197

23 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ที่มีสถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน.....197

24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....198

25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....199

26 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีอายุ แตกต่างกัน.....200

27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....200

28 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 201

29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิผลจากสื่อต่าง ๆ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา 202

30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....203

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....204

32 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน.....205

33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....205

34 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงอายุ แตกต่างกัน.....207

35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....207

36 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยทรัพยากร จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา.....208

37 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากร ที่มีช่วงอายุ แตกต่างกัน.....209

38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....209

39 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....210

40 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 211

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....211

42 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน 212

43 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านมาตรการการควบคุมและและประเมินผล จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา.....213

44 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมประเมินผล จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test).....214

45 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมประเมินผล จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test).....215

46 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ.....217

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 9

2 กรอบแนวคิดของ Van Horn และ Van Meter ทั้ง 6 ปัจจัย ที่มีความสำคัญต่อการกำหนดความความสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย และผลการดำเนิน นโยบายการนำนโยบายไปปฏิบัติ..... 14

3 กรอบตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ที่มีผลต่อความสำเร็จของ การนำนโยบายไปปฏิบัติของ George C. Edwards (1980)..... 18

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

สถานการณ์การสูบบุหรี่ของประชากรไทยในปัจจุบันมีลักษณะทรงตัวอยู่ถึงแม้ว่าจะมีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับบุหรี่ออกมาแล้ว 2 ฉบับ ประกอบกับมีการจัดกิจกรรมและโครงการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆก็ตาม ก็ช่วยให้อยู่ในระดับหนึ่งเท่านั้น จากงานวิจัยของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2547:4) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากรไทย อายุ 15 ปีขึ้นไป ในปี พ.ศ. 2536 - 2547 จากตาราง

ตาราง 1 แสดงการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากรไทย อายุ 15 ปีขึ้นไป ในปี พ.ศ. 2536 – 2547 จากตาราง

ปี	ผู้สูบบุหรี่	ชาย	%	หญิง	%
2536	10.3	9.8	95	0.56	5
2539	11.2	10.6	95	0.6	6
2542	10.2	9.6	94	0.59	7
2544	10.6	9.9	93	0.55	5
2547	9.6	9.1	95	0.52	2.1

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ .(2547).***สถิติสำคัญเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของคนไทย: การวิเคราะห์และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา***. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

โดยพบว่า กลุ่มประชากรมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ในปี พ.ศ. 2542 เปรียบเทียบกับในปี พ.ศ. 2544 โดยในปี พ.ศ. 2542 มีผู้สูบบุหรี่ร้อยละ 10.2 เป็นชายร้อยละ 9.6 เป็นหญิงร้อยละ 0.59 ในปี พ.ศ. 2544 มีผู้สูบบุหรี่ร้อยละ 10.6 เป็นชายเป็นร้อยละ 9.9 เป็นหญิงร้อยละ 0.55 จะเห็นได้ว่ามีผู้สูบบุหรี่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 เป็นชายเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 เป็นหญิงลดลงร้อยละ 0.4 แต่มาในปี พ.ศ. 2547 มีผู้สูบบุหรี่ร้อยละ 9.6 ลดลงร้อยละ 1.0 เป็นชายลดลงร้อยละ 0.8 เป็นหญิงลดลงร้อยละ 0.03 ดังนั้นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากรตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไปไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมากนัก แต่สำหรับกลุ่มที่น่าเป็นห่วงที่สุดก็คือ กลุ่มเยาวชน โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียน สำนักงานสถิติแห่งชาติ (มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่.2547:5 ; อ้างอิงจาก

สำนักงานสถิติแห่งชาติ.2547.) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป ระหว่าง ในปี พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2547 เปรียบเทียบกัน ดังแสดงในตาราง

ตาราง 2 แสดงการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป ระหว่าง ในปี พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2547 จากตาราง

เพศ	รวม	หมวดอายุ ปี							
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-49	50-59	60 ขึ้นไป
					พ.ศ. 2542				
ชาย	42.6	12.4	35.4	47.6	48.3	51.5	51.4	50.0	45.1
หญิง	2.6	*	0.7	1.1	1.5	2.4	3.9	3.9	4.8
					พ.ศ. 2544				
ชาย	42.9	12.8	38.9	48.4	49.2	50.1	51.4	49.6	40.9
หญิง	2.4	0.3	0.9	1.1	1.9	2.1	3.2	4.3	4.3
					พ.ศ. 2547				
ชาย	37.2	10.5	32.1	41.5	43.4	43.1	90.5	84	35.2
หญิง	2.1	0.26	0.9	1.5	1.3	1.7	5.9	8.1	3

ที่มา : มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่.(2547).***สถิติสำคัญเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของคนไทย: การวิเคราะห์และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา***. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

พบว่า กลุ่มประชากรที่มีอัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างน่าสนใจ ได้แก่กลุ่มของเยาวชน (15-24 ปี) กล่าวคือ ในกลุ่มอายุ 15 -19 ปี เพศชายมีการสูบเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.4 ใน พ.ศ. 2542 เป็นร้อย 12.8 ใน พ.ศ. 2544 โดยเฉพาะในเพศหญิงมีอัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ จากร้อยละ 0.1 ใน พ.ศ. 2542 เป็นร้อยละ 0.3 ใน พ.ศ. 2544 และกลุ่มอายุ 20-24 ปี เพศชาย สูบเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 35.4 ใน พ.ศ. 2542 เป็นร้อยละ 38.9 ใน พ.ศ. 2544 ส่วนกลุ่มอายุ 25 -34 ปีก็อัตราการสูบที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน สำหรับ ใน พ.ศ. 2547 ในกลุ่มอายุ 15 -19 ปี เพศชายมีการสูบบุหรี่ลดลงเหลือร้อยละ 10.5 แต่เพศหญิงกลับสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นเป็นร้อย 0.26 ในขณะที่กลุ่มอายุ 20-24 ปี เพศชายสูบบุหรี่ลดลงเหลือร้อยละ 32.1 เท่านั้น ส่วนเพศหญิงลดลงเหลือร้อยละ 0.9 เท่าเดิม ซึ่งจะเห็นได้ว่าเพศหญิงมีการสูบบุหรี่ที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นทางกระทรวงสาธารณสุข ตระหนักถึงความสูญเสียดังกล่าว จึงได้ตราพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ (2535: คำนำ) โดยมีสาระสำคัญคือ การห้ามโฆษณาส่งเสริมการขายทุกรูปแบบ การ

ห้ามจำหน่ายบุหรี่กับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เพื่อป้องกันเยาวชน ประชาชนจากการเริ่มลองสูบบุหรี่และการแจ้งส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบต่อกระทรวงสาธารณสุข ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สูบบุหรี่และผู้ไม่สูบบุหรี่ได้รับพิษภัยอันตรายจากบุหรี่น้อยที่สุด และยังได้ตราพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ (2535:คำนำ) โดยมีสาระสำคัญคือ ควันบุหรี่เป็นผลเสียแก่สุขภาพของผู้สูบบุหรี่และผู้ไม่สูบบุหรี่ที่อยู่ใกล้เคียงหลายประการ เช่น อาจทำให้เกิดมะเร็งปอดและอวัยวะอื่น โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ อีกทั้งควันบุหรี่ยังทำให้โรคบางโรค เช่น โรคหอบ หืด หรือโรคภูมิแพ้มีอาการกำเริบขึ้นนอกจากนั้นยังพิสูจน์ได้ว่า การที่ผู้ไม่สูบบุหรี่ต้องสูดควันบุหรี่ซึ่งผู้อื่นสูบเข้าไปก็ยังเป็นผลเสียแก่สุขภาพของผู้นั้นเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับผู้สูบบุหรี่เอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้สูดควันบุหรี่นั้นเป็นเด็กสมควรที่จะคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่มิให้ต้องรับควันบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ โดยการห้ามสูบบุหรี่ในบางสถานที่หรือการจัดเขตให้สูบบุหรี่โดยเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 นี้ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับกับ พระราชบัญญัตินี้ คือ ประชาชนที่ไม่สูบบุหรี่ได้รับการคุ้มครองสุขภาพมิให้ต้องรับควันบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ และในขณะเดียวกัน ผู้ที่สูบบุหรี่ก็สามารถสูบบุหรี่ในสถานที่ที่จัดไว้ให้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานและสุขลักษณะ การตราพระราชบัญญัติ 2 ฉบับนี้ก็คือ ต้องการให้ประชากรมีการสูบบุหรี่น้อยลง แต่หลังจากการตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาแล้ว แนวโน้มการสูบบุหรี่ของประชากรไทย ก็ยังมีแนวโน้มที่ไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร ซึ่งความจริงแล้วการสูบบุหรี่ของประชากรไทยควรที่จะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่การสูบบุหรี่ของประชากรกลับมีการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อพิจารณาจากภาพรวมการสูบบุหรี่ในประชากรที่อายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไป พ.ศ. 2536 -2547 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติโดยพิจารณาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากร ดังแสดงตาราง

ตาราง 3 แสดงการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป ระหว่างในปี พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2547 จากตาราง

ปี	ผู้สูบบุหรี่	ชาย	%	หญิง	%
2536	10.3	9.8	95	0.56	5
2539	11.2	10.6	95	0.6	6
2542	10.2	9.6	94	0.59	7
2544	10.6	9.9	93	0.55	5
2547	9.6	9.1	95	0.52	2.1

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ .(2547).***สถิติสำคัญเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของคนไทย: การวิเคราะห์และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา***. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

พบว่า การสูบบุหรี่ของประชากรไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2536 จนถึง พ.ศ. 2547 หลังจากมีพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการสูบบุหรี่มาทั้ง 2 ฉบับ สถานการณ์ก็จัดว่ายังน่าเป็นห่วงอยู่ โดยเฉพาะเยาวชนและนักเรียนไทย หากต้องเกิดความสูญเสียในด้านร่างกาย ได้แก่ เป็นโรคเพราะบุหรี่ หรือเสียชีวิตเพราะบุหรี่เป็นต้น ก็น่าเสียดายเป็นอย่างมากสำหรับประเทศชาติที่ขาดบุคลากรในอนาคตซึ่ง ศ. นพ. ประกิต วาทีสาธกกิจ (มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่.2548:1.) กล่าวไว้ โดยที่ศึกษาเรื่องการสูบบุหรี่ของนักเรียนและพฤติกรรมการปัญหาที่เกี่ยวข้อง : กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษาระดับมัธยมต้นถึงระดับปริญญาตรีจาก 25 จังหวัด ทั่วประเทศ ว่า ขณะนี้เรามีเยาวชนอายุ 15-19 ปี ที่เสพบุหรี่ ประจำ 300000 คน และสูบเป็นบางครั้ง 150000 คน บ่งบอกว่าเรายังไม่ประสบความสำเร็จในการป้องกันเยาวชนจากการเสพติดบุหรี่ สอดคล้องกับที่ว่า บุหรี่จัดเป็นปัญหาที่รุนแรงของประเทศชาติ ทางกระทรวงศึกษาธิการ ได้ร่วมกับสถาบันรามจิตติ (2549 : ออนไลน์) ได้ระบุประเด็นปัญหารุนแรงที่สุด 5 อันดับแรกซึ่งมีเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 12 ถึง 24 ปี ที่เกี่ยวข้อง ดังแสดงในตาราง

ตาราง 3 แสดงการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป ระหว่างในปี พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2547

ลำดับ	ประเภท	คน	บุหรี่	เหล้า
อันดับ 1	เหล้า/บุหรี่	7,945,150	3,023,893	4,921,257
อันดับ 2	หนีเรียน	2,086,527		
อันดับ 3	ยาเสพติดใช้ยาบ้า	516,823		
อันดับ 4	เพศสัมพันธ์	472,575		
อันดับ 5	การพนันเฉพาะนักศึกษากรุงเทพมหานคร	101,306		

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ. (4 มกราคม 2549). ***แผนงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมเด็กและเยาวชนไทย***.สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2549,จากhttp: //www. moe.go . th /jarawporn /planning_ ja 49.html.

พบว่า เหล้าและบุหรี่จัดอยู่ในอันดับ 1 จาก 5 อันดับที่สำคัญที่สุดที่เป็นปัญหาเสี่ยงต่อเยาวชน โดยบุหรี่มีเยาวชนสูบบุหรี่สูงถึง 3,023,893 คน เหล้ามีเยาวชนดื่ม 5,921,257 คน และรองมาก็เป็น หนีเรียน ยาบ้า เพศสัมพันธ์ การพนันเฉพาะนักศึกษากรุงเทพฯ สอดคล้องกับมูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2548:1) ได้สรุปไว้ว่า บุหรี่เป็นยาเสพติดตัวแรกที่เยาวชนติดและเป็นสื่อนำไปสู่สิ่งเสพติดอื่น ๆ ที่ร้ายแรงกว่า โดยจากงานวิจัยในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย พบว่า ผู้ที่ติดสิ่งเสพติดอื่น ๆ เช่น เหล้า เฮโรอีน รวมทั้งฝิ่น หรือกัญชาและโคเคน ล้วนแล้วแต่เริ่มจากการติดบุหรี่ก่อนทั้งสิ้น โดยวัยรุ่นที่ติดเหล้าเริ่มจากติดบุหรี่ก่อนร้อยละ 62 วัยรุ่นที่ติดฝิ่นและ

กัญชาร้อยละ 75 วัยรุ่นทีติดเฮโรอีนและโคเคนเริ่มจากติดบุหรี่ก่อนร้อยละ 95 **ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า** อัตราการสูบบุหรี่ของประชากรไทยมีสภาพที่เปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ถึงแม้จะมีการออกพระราชบัญญัติเกี่ยวกับคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 และมีการจัดโครงการหรือกิจกรรมรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ที่แล้วมาก็ตาม ก็ยังถือว่าไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงนั้น จึงทำให้หน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงาน เช่น มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ สำนักงานกองทุนส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อควบคุมยาสูบ เป็นต้น ได้ให้ความสนใจและความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เพื่อต้องการที่จะลดปัญหาการสูบบุหรี่ให้น้อยลง และหนึ่งในหน่วยงานที่ให้ความสนใจและให้ความสำคัญ ก็คือ โรงเรียน ซึ่งได้มีการจัดโครงการและการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ได้มาช่วงระยะหนึ่งแล้ว ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อที่จะศึกษาว่าผลการดำเนินโครงการนั้นประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการดำเนินการโครงการนี้

คำถามการวิจัย

1. การดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ประสบความสำเร็จ มากน้อยเพียงใด

2. มีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

3. มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการนำดำเนินโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อต้องการที่จะศึกษาถึงผลการดำเนินการโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อผลการดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบผลของการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

2. เป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่นำไปใช้ปรับปรุง แก้ไขด้านที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่

3. นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในเรื่องอื่น ๆ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. นักเรียนอาชีวศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

2. กลุ่มครูและอาจารย์ที่เกี่ยวข้องในโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 1.นักเรียนและครูอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาซึ่งสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐ 2. นักเรียนและครูอาจารย์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นโรงเรียนของรัฐ

การศึกษาครั้งนี้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากกรุงเทพมหานครทั้งหมด 50 เขต แบ่งเป็นฝั่งกรุงเทพฯ 36 เขต เป็นฝั่งธนบุรี่ 15 เขต (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์กรุงเทพมหานคร: Online) สุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนได้ 2 : 1 เขต สุ่มมาทั้งหมด 3 เขต คือ ฝั่งกรุงเทพฯ 2 เขต ฝั่งธนบุรี 1 เขต โดยฝั่งกรุงเทพ 2 เขต ได้แก่ วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร เขตป้อมปราม วิทยาลัย

สารพัดช่างนครหลวง เขตบางพลัด ฝั่งธนบุรี 1 เขต ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี เขตบางกอกใหญ่ ส่วนฝ่ายโรงเรียนมัธยมศึกษา ฝั่งกรุงเทพฯ ได้แก่ โรงเรียนราชวินิตมัธยม เขตดุสิต โรงเรียนสุวรรณสุทธารามวิทยา เขตบางซื่อ ฝั่งธนบุรี ได้แก่ โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านส่วนบุคคล 1. อายุ 2 เพศ 3 รายได้ที่ได้จากครอบครัว

4. รายได้หรือเงินเดือน 5. สถานภาพครอบครัว 6. ระดับการศึกษา

2. ปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.1 ปัจจัยทรัพยากร

2.2 ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน

2.3 ปัจจัยติดต่อสื่อสาร

2.4 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

2.5 ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล

2.6 ปัจจัยด้านเจตคติต่อการสูบบุหรี่

2.6.1 การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่

2.6.2 ค่านิยมการสูบบุหรี่

2.7 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม

2.7.1 ภาษีบุหรี่

2.7.2 กลุ่มผลประโยชน์

2.7.3 กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่

2.7.3 การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม

2.7.4 การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ

2.8.4 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ

2. ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติซึ่งประกอบด้วย การคุมครองสุขภาพของเยาวชนที่ไม่สูบบุหรี่ ป้องกันเยาวชนจากการเริ่มลองสูบบุหรี่ การลดปริมาณการสูบบุหรี่ของเยาวชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยทรัพยากร หมายถึง ความพอเพียงของงบประมาณ ความพอเพียงของบุคลากรในองค์กร ความสามารถ และความชำนาญของบุคลากรในองค์กร ความพอเพียงของสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน หมายถึง ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ หรือผู้รับนโยบายไปปฏิบัติ ตรงกับทัศนคติของผู้วางนโยบาย ความตั้งใจและสนใจของผู้ปฏิบัติ การรับนโยบายเกี่ยวกับบุหรี่ไปปฏิบัติ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ

ปัจจัยติดต่อสื่อสาร หมายถึง ความชัดเจนของข้อมูลข่าวสาร ความถูกต้องของข่าวสาร ความเหมาะสมของช่องทางเดินข่าวสารในหน่วยงาน

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง ความหมายนโยบาย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์นโยบาย ความเจาะจงนโยบายและความสมเหตุสมผล การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ

ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล หมายถึง การควบคุมการปฏิบัติตามนโยบาย การประเมินและติดตามผลของนโยบาย การนำผลการประเมินไปปรับปรุงนโยบาย

เจตคติต่อการสูบบุหรี่ หมายถึง การแสดงออกของมนุษย์ซึ่งเป็นกริยาท่าทีรวมๆ กันของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมหรือความโน้มเอียงของจิตใจภายใน ซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่งๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ นอกจากนี้เจตคติยังเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น และความรู้หรือ ความจริง รวมทั้งความรู้สึกที่เราประเมิน ค่าออกมาทั้งในทางบวก และทางลบ

การรับรู้ผลกระทบผลกระทบของการสูบบุหรี่ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด หรือ การแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจต่อการได้รับผลกระทบจากการสูบบุหรี่ ที่มีต่อภาวะสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ

ค่านิยมการสูบบุหรี่ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ อันเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำตามอย่างกันในสังคม หรือ การเลือกยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในการดำรงชีวิต

การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม หมายถึง ความต้องการที่จะให้กลุ่มเพื่อน กลุ่มสังคม หรือกลุ่มครอบครัว ยอมรับตนเองโดยที่นักเรียนมีการปฏิบัติตามกลุ่ม หรือมีการกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อต้องการเข้ากลุ่ม โดยวิธีการเลียนแบบกลุ่มต่าง ๆ เช่น เพื่อน พ่อแม่ ดารา นักร้อง พี่น้อง ฯลฯ

การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ หมายถึง การได้ยิน หรือเห็นภาพ สื่อโฆษณาต่าง ๆ เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ เช่น ภาพยนตร์ วีดิโอ นิตยสาร อินเตอร์เน็ต ฯลฯ

ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ หมายถึง การได้มาของบุหรี่ในสถานที่จำหน่าย สถานที่วางขายต่าง ๆ ที่นักเรียนซื้อได้ง่ายเพียงแหล่งเดียว หรือจากเพื่อน ๆ

กฎหมายบุหรี่ หมายถึง พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 ซึ่งกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ลดการสูบบุหรี่ และป้องกันการสูบบุหรี่

ภาษีบุหรี่ หมายถึง มาตรการในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่ เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น

กลุ่มผลประโยชน์ หมายถึง ผู้นำองค์กร หรือกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือ ยับยั้ง สนับสนุน กดดันรัฐบาลตลอดจนกลับสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้าน เตะถ่วง หรือคัดค้านนโยบายนั้น ๆ

รายได้ที่นักเรียนได้รับผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง หรือบุคคลอื่น ๆ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. ต่ำกว่า 1,000 บาท
2. 1,000 – 2,000 บาท
3. 2,001 -3,000 บาท
4. มากกว่า 3,000 บาท

กรอบแนวคิด (นักเรียน)

กรอบแนวคิดของนักเรียนที่มีปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

จากแนวคิดและทฤษฎีสามารถสรุปตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ๆ ได้ดังนี้

1. ปัจจัยเจตคติต่อการสูบบุหรี่ ประกอบด้วยตัว การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ x_1 ค่านิยมการสูบบุหรี่ x_2

2. ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ประกอบด้วยตัว ภาษีบุหรี่ X_6 กลุ่มผลประโยชน์ x_8 กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ x_7 การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม x_3 การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ x_4 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ x_5

3 . ปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วยตัว ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X_9 ปัจจัยติดต่อสื่อสาร X_{10}

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงนำมาสู่กรอบแนวคิดของนักเรียน ดังนี้

$$Y= B_0 + B_1X_1+B_2X_2 + B_3X_3+\ldots B_9X_9+B_{10}X_{10}$$

ค่าประมาณของ Y คือ $\hat{Y} = a +b_1 X_1+ b_2 X_2 + b_3 X_3+\ldots b_9 X_9+b_{10}X_{10}$

โดยที่

ตัวแปรอิสระ

x_1=การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่

x_2=ค่านิยมการสูบบุหรี่

x_3 =การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม

x_4=การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ

x_5 =ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ

X_6 =ภาษีบุหรี่

x_7 =กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่

x_8=กลุ่มผลประโยชน์

X_9 =ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน

X_{10}=ปัจจัยติดต่อสื่อสาร

→

ตัวแปรตาม

Y= ผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

y = การลดปริมาณการสูบบุหรี่ของนักเรียน

y = คุ้มครองสุขภาพนักเรียนที่ไม่สูบบุหรี่

y= ป้องกันนักเรียนจากการเริ่มลองสูบบุหรี่

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิด (ครู อาจารย์)

กรอบแนวคิดของครู อาจารย์ที่มีปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ทรัพยากร ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร วัตถุประสงค์ของนโยบาย มาตรการควบคุมและประเมินผล มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

จากแนวคิดและทฤษฎีสามารถสรุปตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ๆ ได้ดังนี้

1. ปัจจัยเจตคติต่อการสูบบุหรี่ ประกอบด้วยตัว การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ x_1 ค่านิยมการสูบบุหรี่ x_2

2. ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ประกอบด้วยตัว ภาษีบุหรี่ X_6 กลุ่มผลประโยชน์ x_8 กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ x_7 การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม x_3 การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ x_4 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ x_5

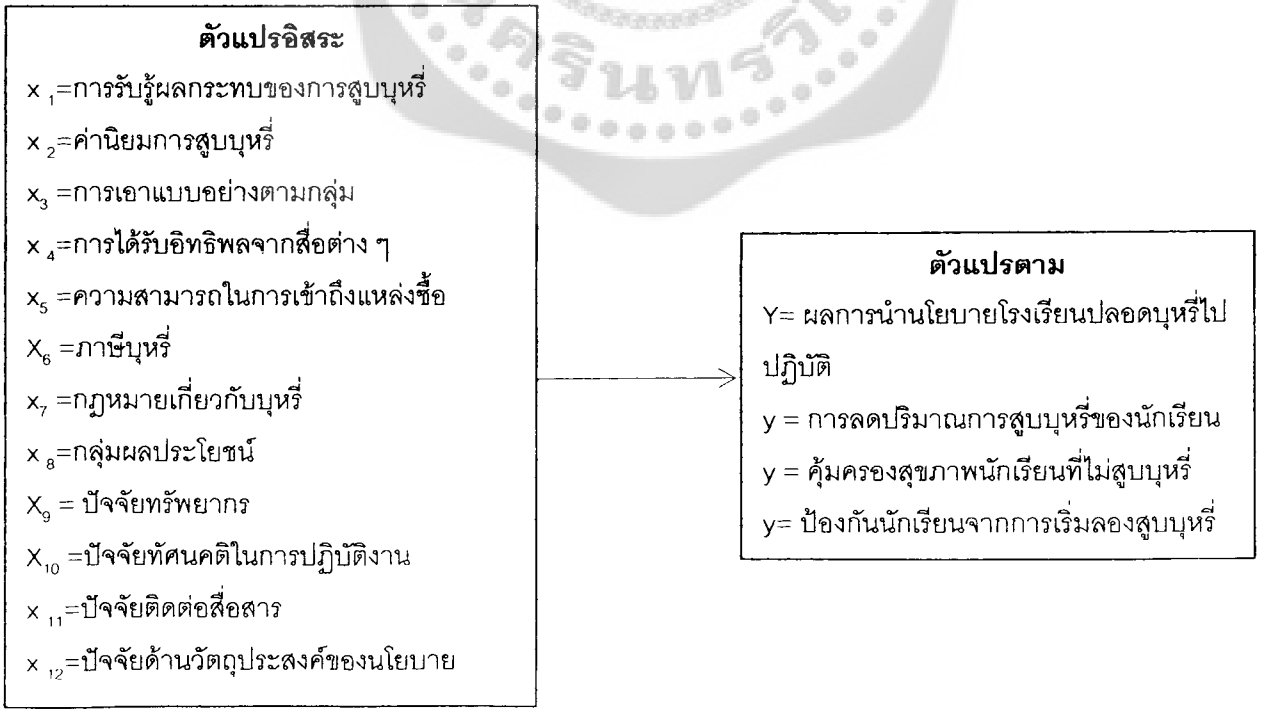
3 . ปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วยตัว ปัจจัยทรัพยากร X_9 ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X_9 ปัจจัยติดต่อสื่อสาร X_{10} ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย x_{12} ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล x_{13}

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงนำมาสู่กรอบแนวคิดของนักเรียน ดังนี้

$Y= B_0 + B_1X_1+B_2X_2 + B_3X_3+\ldots B_{12}X_{12}+B_{13}X_{13}$

ค่าประมาณของ Y คือ $\hat{Y} = a +b_1 X_1+ b_2 X_2 + b_3 X_3+\ldots b_{12} X_{12}+b_{13}X_{13}$

โดยที่

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างปานกลาง

2. กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ทรัพยากร ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร วัตถุประสงค์ของนโยบาย มาตรการควบคุมและประเมินผล แตกต่างกัน

3. ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามรถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ทรัพยากร ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร วัตถุประสงค์ของนโยบาย และปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการสูบบุหรี่
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ

เพรสแมน และวิลดัฟสกี้ (Pressman; & Wildavaky.1973:21) ได้ให้คำนิยามการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า หมายถึง "ระดับของการเกิดขึ้นของผลนโยบายที่ได้คาดคะเนไว้ และการปฏิบัติ คือความสามารถที่จะจัดการและประสานสิ่งที่จะเกิดขึ้นมาภายหลังในลักษณะที่เป็นลูกโซ่เชิงสาเหตุและผล ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลลัทธ์ที่พึงปรารถนา "จากคำนิยามของ เพรสแมน และวิลดัฟสกี้ จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ต้องถูกนำไปปฏิบัตินั้น ได้แก่ นโยบายสาธารณะที่ถูกกำหนดขึ้นมา การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นเพื่อต้องการให้เกิดผลลัทธ์ออกมา ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

แวน มีเตอร์ และ แวนฮอร์น (Van Meter; & Van Horn. 1975 : 447) ได้ให้คำนิยามของ " การนำนโยบายไปปฏิบัติว่า หมายความรวมถึง การดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในภาครัฐและเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อนให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กำหนดไว้ก่อนหน้านี้แล้ว " จากคำนิยามของ แวน มีเตอร์ และแวนฮอร์น ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าเมื่อรัฐบาลได้ตัดสินใจนโยบายหนึ่งแล้ว สิ่งที่จะต้องดำเนินการต่อไป คือการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติเพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้ปฏิบัตินั้นอาจจะมีทั้งบุคคล หรือกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในภาครัฐหรือภาคเอกชนก็ได้ แล้วแต่ว่านโยบายนั้นจะเกี่ยวข้องกับใครหรือนโยบายกำหนดให้ใครเป็นผู้ถือปฏิบัติ

การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการมุ่งแสวหาคำตอบพื้นฐานที่ว่า " อะไรเกิดขึ้นและทำไมจึงต้องเกิดขึ้นในลักษณะเช่นนั้น " จากการมุ่งแสวงหาคำตอบดังกล่าวทำให้การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติมีสาระกว้างขวาง ครอบคลุมถึงพฤติกรรมการปฏิบัติและปฏิสัมพันธ์ของบุคคล กลุ่มบุคคล สมรรถนะและความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ความแตกต่างในสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่ ท้องถิ่น รวมตลอดถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมายที่กำหนดไว้ในนโยบาย

กล่าวโดยเฉพาะเจาะจง ความครอบคลุมหรือขอบข่ายการศึกษาสามารถแยกออกเป็น การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

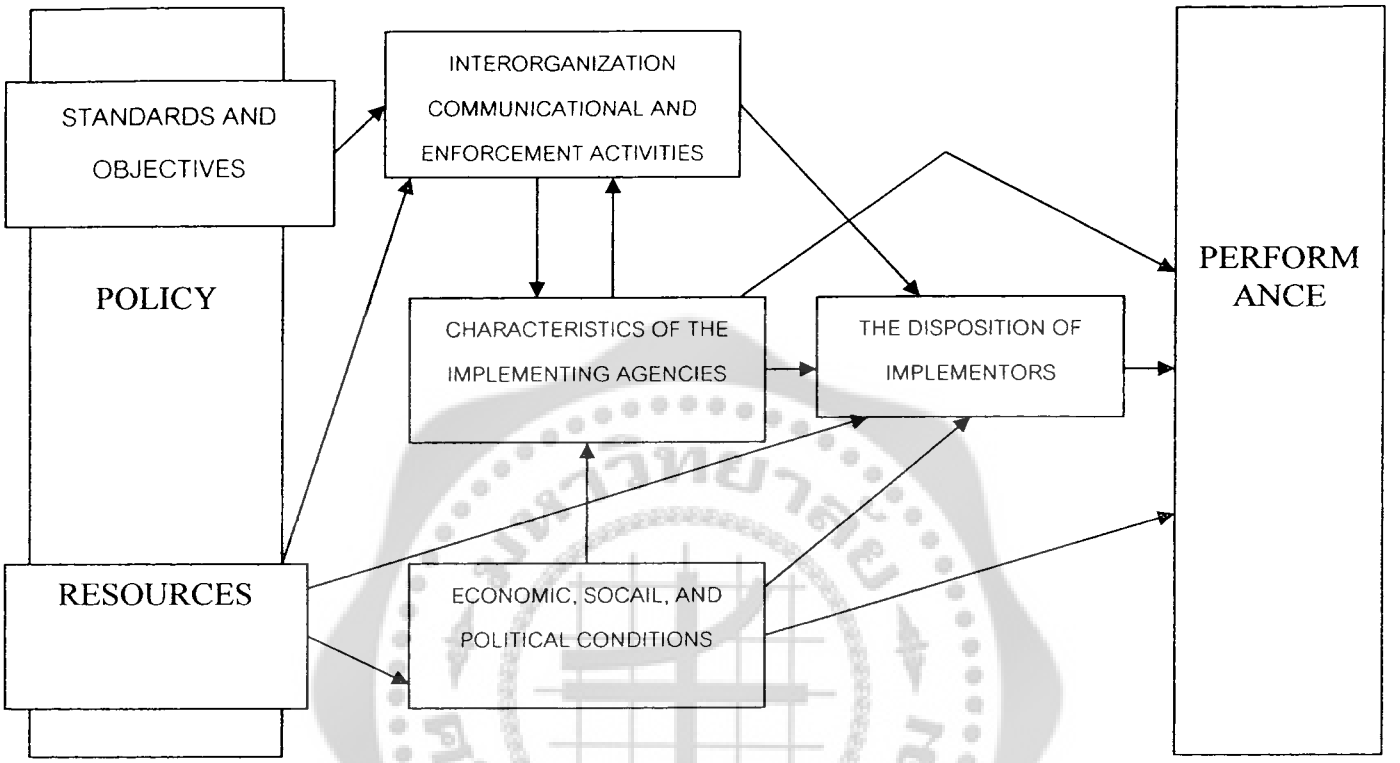
ความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เป็นแนวคิดที่อยู่ในความสนใจทั้งของนักรัฐศาสตร์และนักรัฐประศาสนศาสตร์ ในส่วนที่นักรัฐศาสตร์สนใจคือ การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยนำออก (output) ของระบบการเมือง จะเห็นได้ว่าในระบบการเมืองสิ่งที่เป็นปัจจัยนำเข้า (input) อาจประกอบด้วยความต้องการ (demand) ของประชาชนหรือกลุ่มต่าง ๆ ความต้องการเหล่านี้จะถูกนำมาพิจารณาและจัดสรรโดยฝ่ายการเมือง โดยฝ่ายการเมืองจะจัดสรรว่าในเวลาใดเวลาหนึ่งประเทศควรจะให้กลุ่มใดได้รับผลประโยชน์มากน้อยแค่ไหนและเพียงใด ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ การจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่านี้จึงเป็นภารกิจที่สำคัญของระบบการเมืองเวลาหนึ่ง ในส่วนรัฐประศาสนศาสตร์นั้น ความสนใจจะอยู่ที่กระบวนการของการบริหารนโยบาย ได้แก่กิจกรรมการแปลงนโยบายออกเป็นแผน แผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ ความสนใจถึงองค์การที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ และบุคลากรต่าง ๆ ดังนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีขอบข่ายครอบคลุม ทั้งในระดับการเมืองและการบริหาร และอาจกล่าวว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่จะทำให้เป้าหมายของนโยบายที่กำหนดไว้กลายเป็นความจริง และผลของนโยบายจะตกสู่ประชาชน

ตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ (A Model of the policy implementation process)

เวน มิเตอร์ และ เอ เชอร์ (Van meter;& Asher.1973:103-109) ได้กล่าวถึง รูปแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติมี 6 ตัวแปร ที่มีรูปแบบสัมพันธ์กันระหว่างนโยบายและผลการดำเนินนโยบาย รูปแบบนี้ไม่ได้กำหนดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันอีกด้วย การเชื่อมโยงที่ประกอบกับขึ้นเป็นสมมติฐานที่สามารถทดสอบได้ ตัวชี้วัดผลการดำเนินนโยบายที่ถูกต้องเหมาะสมสามารถที่จะสร้างและทำการเก็บรวบรวม ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง การอธิบายถึงกระบวนการการดำเนินนโยบายและการตัดสินใจในนโยบายจะมีประสิทธิภาพดีกว่าอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างนโยบาย (policy) และ ผลการดำเนินนโยบาย (performance) มี 6 ปัจจัย

ภาพประกอบ 1 ตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ Van meter และ Van Horn ทั้ง 6 ตัวแปรเป็นกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย

1. มาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ (policy standards and objectives) เป็นปัจจัยเริ่มแรกที่กำหนดผลการดำเนินนโยบาย และการระบุตัวชี้วัดของผลการดำเนินนโยบายถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการวิเคราะห์ สิ่งที่จำเป็นที่สุดในการประเมินตัวชี้วัดของผลการดำเนินนโยบายคือ ต้องเข้าใจมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์นโยบายได้อธิบายถึงเป้าหมายในการตัดสินใจเลือกนโยบาย โดยทั่วไป มาตรฐานและวัตถุประสงค์จะเขียนไว้ในกฎหมายหรือกฎระเบียบของการดำเนินโครงการหรือแผนงานที่จะถูกประเมินเพื่อที่จะให้มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของโครงการหรือแผนงานชัดเจนและเจาะจง การทำให้แน่ใจว่าการดำเนินนโยบายให้ประสบความสำเร็จจะต้องกำหนดปริมาณงาน จะต้องระบุคนงาน และความก้าวหน้าของโครงการ โครงการจะต้องไม่กว้าง ไม่ซับซ้อน และมีเป้าหมายที่ไกลเกินไป เป้าหมายและวัตถุประสงค์จะต้องถูกกำหนดและสามารถที่จะวัดได้ ผู้กำหนดนโยบายจะต้อง

กำหนดมาตรฐานและวัตถุประสงค์ และจะต้องอยู่ในเอกสารแผนงาน เป็นต้น เช่นกฎระเบียบและข้อแนะนำ ข้อเสนอแนะของโครงการที่จะอธิบายถึงเกณฑ์การประเมินและการดำเนินนโยบาย เกณฑ์การประเมินต้องขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ดังนั้น เพื่อให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติทุกระดับเข้าใจอย่างเดียวกันว่าควรปฏิบัติงานอย่างไร มาตรฐานและวัตถุประสงค์จึงเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติและทำให้นโยบายนำไปปฏิบัติอย่างสัมฤทธิ์ผล

สรุปว่า มาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ จะต้องชัดเจน เจาะจง วัดได้ โครงการจะต้องไม่ โครงการจะต้องไม่กว้าง ไม่ซับซ้อน และมีเป้าหมายที่ไกลเกินไป มาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์จะต้องอยู่ในเอกสาร เช่น กฎหมายและกฎระเบียบของของโครงการหรือแผนงาน และจะต้องมีเกณฑ์การประเมินในโครงการหรือแผนงาน เกณฑ์การประเมินจะต้องประเมินวัตถุประสงค์ว่าเป็นไปตามที่ตั้งไว้หรือไม่

2. ทรัพยากรนโยบาย ทรัพยากรจะทำให้การบริหารงานเกิดความสะดวกสบายมากขึ้น และ ทรัพยากรอาจจะประกอบด้วย งบประมาณ แรงจูงใจในโครงการซึ่งจะช่วยสนับสนุนทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล งบประมาณ ผู้ปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งสารสนเทศที่นำมาใช้ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรดังกล่าวต้องมีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพตามที่ต้องการ เช่น ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถ งบประมาณที่สนับสนุนนโยบายมากพอ สารสนเทศที่ใช้ในการดำเนินงานต้องถูกต้องสมบูรณ์ เป็นต้น จึงจะทำให้นโยบายประสบความสำเร็จ ในตัวแบบนี้ มีปัจจัยอีก 4 ตัว คือ การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การ กิจกรรมการผลักดัน คุณลักษณะของหน่วยงานปฏิบัติ สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองซึ่งจะส่งผลต่อองค์กรที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ และทัศนคติของผู้ปฏิบัตินโยบาย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะประกอบด้วยหลายตัวแปร ซึ่งจะถูกระบุไว้ที่นี้

3. การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมผลักดัน (Interorganizational Communication and Enforcement Activities) การนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัตินโยบายที่รับผิดชอบจะต้องเข้าใจมาตรฐานและวัตถุประสงค์โครงการนั้น ๆเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ สิ่งที่จำเป็นคือจะต้องมีมาตรฐานและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีความแม่นยำเที่ยงตรงของการติดต่อสื่อสารและความสอดคล้องต่อผู้ปฏิบัตินโยบาย มาตรฐานและวัตถุประสงค์ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ หากมาตรฐานและวัตถุประสงค์ไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนทำให้ผู้ปฏิบัติไม่ทราบว่าสิ่งที่คาดหวังคืออะไร การติดต่อสื่อสารทั้งภายในองค์กรและระหว่างองค์กร มีความซับซ้อนและมีกระบวนการที่ยุ่งยาก ในการสื่อสารจากบนลงล่างในองค์กร หรือจากองค์กรหนึ่งไปยังองค์กรหนึ่ง ผู้สื่อสารอาจจะบิดเบือน โดยทั้งตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ เพราะฉะนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีประสิทธิผล จะต้องเพิ่มความชัดเจน ของมาตรฐานและวัตถุประสงค์และความเที่ยงตรง ความสอดคล้อง ความแม่นยำในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้น การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้

กำหนดนโยบายไปยังผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายให้เข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมายและสิ่งที่ต้องดำเนินงานในกระบวนการปฏิบัติงาน ดังนั้น การสั่งการหรือคำชี้แจงจากผู้บริหารระดับประเทศหรือรัฐบาลกลางไปยังหน่วยงาน / องค์การระดับรอง ๆ ลงมาต้องถูกต้อง ชัดเจน และไม่ถูกบิดเบือนโดยการตีความโดยผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

4. คุณลักษณะของหน่วยงานปฏิบัติ (Characteristics of The implementing Agencies) รูปแบบของโครงสร้างองค์หรือ คุณลักษณะของหน่วยงานประกอบด้วย โครงสร้างที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ คุณลักษณะที่จะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ

4.1 ความสามารถและขนาดของเจ้าหน้าหน่วยงาน

4.2 ระดับสายการบังคับบัญชาในการตัดสินใจของหน่วยงานย่อยและกระบวนการภายในหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

4.3 ทรัพยากรทางการเมืองของหน่วยงาน (เช่น การได้รับการสนับสนุนจากผู้ออกกฎหมาย และผู้บริหาร เป็นต้น)

4.4 ระดับการ "เปิด อิสระ โปร่งใส "ติดต่อสื่อสาร (เช่น เครือข่ายการติดต่อสื่อสารเป็นแบบแนวนอนและแนวตั้ง และระดับการติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอกองค์กรมีความเป็นอิสระสูง

1.5 ความสัมพันธ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการของหน่วยงานกับ "ผู้กำหนดนโยบาย" หรือ ส่วน"การบังคับใช้นโยบาย "

ดังนั้น คุณลักษณะหน่วยปฏิบัติงาน มีลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมากคุณลักษณะของหน่วยปฏิบัติงานยังประกอบด้วย ประสบการณ์ และความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน รวมทั้งสถานภาพของหน่วยงานภายในองค์การ

5. เงื่อนไงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic Social and Political Conditions) เงื่อนไขทางการเมือง นโยบายสาธารณะที่กำหนดออกมาจากระบอบการเมืองในลักษณะของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับประชาชน ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในหน่วยงาน / หรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ ในทางตรงกันข้ามนโยบายหนึ่ง ๆ อาจจะได้รับการต่อต้านจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ซึ่งส่งผลให้นโยบายดำเนินการไม่สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เงื่อนไขทางสังคมและเศรษฐกิจ คุณลักษณะของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายที่นำไปปฏิบัติ ฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนที่อาจจะเป็นกลุ่มเป้าหมายของนโยบายหรือกลุ่มที่ได้รับผลกระทบด้านบวกและด้านลบจากการ

ดำเนินงานตามนโยบายทรัพยากรของชุมชน/สังคม ดังนั้นมีคำถามที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ซึ่งส่งผลต่อภายในองค์กรที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5.1 ทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่ใช้ในองค์กรมีความเพียงพอที่จะสนับสนุนความประสบความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือไม่

5.2 สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ได้รับผลกระทบจากการนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือไม่

5.3 ข้อคิดเห็นทางด้านนโยบายสาธารณะเป็นอย่างไร ปรากฏการณ์ที่เกี่ยวกับปัญหานโยบายเป็นอย่างไร

5.4 ผู้นำได้สนับสนุนหรือคัดค้านการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติหรือไม่

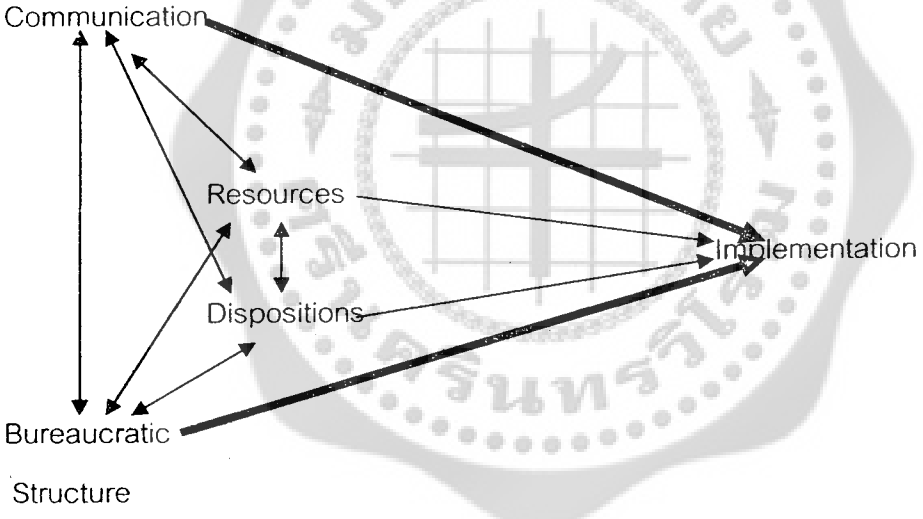
5.5 ลักษณะองค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างไร คือ มีฝ่ายใดสนับสนุนและมีฝ่ายใดคัดค้าน

5.6 กลุ่มผลประโยชน์ที่ได้รวมตัวกันมีคัดค้านหรือสนับสนุนนโยบายหรือไม่

6. ทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (The Disposition of Implementers) ปัจจัย 3 ประการในการตอบสนองนโยบายของผู้ปฏิบัติอาจจะส่งผลกระทบต่อความสามารถหรือความเต็มใจในการทำให้นโยบายประสบความสำเร็จ เช่น กระบวนการรับรู้ (ความรู้และความใจในนโยบาย) ทิศทางของการตอบสนองนโยบาย (การยอมรับนโยบาย ความเป็นกลางของนโยบาย การปฏิเสธนโยบาย) และความเข้มขนหรือความตั้งใจในการตอบสนองนโยบาย ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของนโยบายของผู้ปฏิบัติ และมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จอาจจะถูกขัดขวางเมื่อเจ้าหน้าไม่ปฏิบัติตามนโยบายอย่างเต็มที่ ทัศนคติสามารถที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติง่ายขึ้น เป้าหมายนโยบายอาจจะถูกปฏิเสธด้วยหลายเหตุผล เช่น การละเมิดระบบค่านิยม ความเชื่อส่วนตัว ความซื่อสัตย์ต่อภายนอกองค์กร ผลประโยชน์ส่วนตัว หรือความสัมพันธ์ที่มีอยู่และที่ชอบส่วนตัว จากความจริงที่ว่ามนุษย์ยากที่จะทำให้งานประสบความสำเร็จ หากไม่มีความเชื่อหรือศรัทธา ทัศนคติต่อนโยบายมีน้อยอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัตินโยบายพยายามที่จะเบี่ยงเบนหรือหลบเลี่ยงต่อการปฏิบัติ สิ่งที่ทำให้นโยบายประสบความล้มเหลวเป็นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธสิ่งที่จะทำ หรือสนับสนุนสิ่งที่เขาจะทำ ความขัดแย้งด้านทัศนคติเกิดขึ้นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธเป้าหมายของผู้บริหาร เป้าหมายที่ถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ค่านิยมส่วนตัว ความซื่อสัตย์ การละเมิดผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขรูปแบบองค์กรและขบวนการที่ผู้ปฏิบัติต้องที่จะรักษาไว้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายอาจมีทัศนคติด้านบวกหรือด้านลบต่อนโยบาย/แผนงาน/โครงการที่ตนได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ทัศคติของผู้ปฏิบัติงานด้านบวกเอื้ออำนวยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติสัมฤทธิ์ผล ในทางตรงกันข้ามทัศนคติด้านลบขัดขวางการ

ดำเนินงานตามนโยบาย ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจมาตรฐานนโยบาย ความคิดเห็นที่มีต่อวัตถุประสงค์ของนโยบายและกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย และความเต็มใจหรือความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงานในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย กล่าวคือความคิดและจิตใจของผู้ปฏิบัติตามนโยบายทั้งหลาย มีความเห็นด้วยกับนโยบายนั้นมากแค่ไหน นโยบายนั้นขัดต่อผลประโยชน์ส่วนตัว ค่านิยม ความเชื่อของผู้ปฏิบัติและธรรมเนียมขององค์กรหรือไม่ เป็นเงื่อนไขที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติองค์

จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150, 17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง4 ปัจจัย (Interactions between Factor Model) ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การติดต่อสื่อสาร มีผลต่อทรัพยากร ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ และโครงสร้างของระบบราชการ ซึ่งมีอิทธิผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ จากภาพที่แสดงปฏิสัมพันธ์

ภาพประกอบ 2 บทสรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อกันซึ่งจะทำให้ภารกิจหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ที่มีความชัดเจน

1. การติดต่อสื่อสาร (Communication) คำสั่งที่ถ่ายทอดไปไม่มีความถูกต้อง ไม่มีความชัดเจน และไม่มีความสอดคล้องกันหรือลงรอยกันต่อผู้นำนโยบายไปปฏิบัติที่มีความระมัดระวังในการตอนสนองนโยบาย การติดต่อสื่อสารที่มีความละเอียดมากเกินไปอาจจะทำให้ขวัญและความอิสระของผู้ปฏิบัติงานต่ำและสูญเสียทรัพยากร เช่น ทักษะประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ การปรับตัวให้เหมาะสม ความต้องการสิ่งแรกในการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีประสิทธิผลคือว่า จะต้องรู้ว่าสิ่งที่เขาคาดคิดว่าจะทำคืออะไร การตัดสินใจเลือกนโยบายและคำสั่งในการนำนโยบายไป

ปฏิบัติจะต้องถ่ายทอดไปยังบุคคลอย่างเหมาะสมก่อนที่ผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม โดยความจริงแล้ว การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ หากนโยบายมีการนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง แนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องไม่เพียงแต่รับอย่างถูกต้องเท่านั้น แต่จะต้องชัดเจนอีกด้วย ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ขาดการแนะนำในการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างชัดเจน ลักษณะการติดต่อสื่อสารในการนำนโยบายไปปฏิบัติคือ ความสอดคล้องกัน การตัดสินใจเลือกนโยบายไปปฏิบัติที่มีความขัดแย้งกันจะทำให้มีความสับสนและทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความล้มเหลว และยังจำกัดความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ฉะนั้น การติดต่อสื่อสารที่ไม่มีความสอดคล้องกันจะมีผลกระทบต่อการติดต่อสื่อสารในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผลกระทบของการติดต่อสื่อสารไม่ใช้ทางตรงเท่านั้น แต่ยังมีความสัมพันธ์กับทรัพยากร ทัศนคติ และ โครงสร้างระบบราชการ ดังนั้น การติดต่อสื่อสาร วัตถุประสงค์และแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายที่นำมาต้องมีความชัดเจน ถูกต้อง ครบถ้วน และสอดคล้องกัน ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจตรงตามความตั้งใจของผู้กำหนดนโยบาย

สรุป การติดต่อสื่อสาร คำสั่งที่มีความเที่ยงตรงมาก จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสำเร็จสูง การติดต่อสื่อและคำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติขาดความเที่ยงตรงมาก จะทำให้ผู้ปฏิบัติมีความล้มเหลวสูง

2. ทรัพยากร (Resource) ทรัพยากรมีอิทธิผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยทางอ้อม ทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสารในหลายรูปแบบ เจ้าหน้าที่ที่ไม่เพียงพอก็จะเป็นอุปสรรคในการถ่ายทอดแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรมีผลต่อบทบาททางด้านทัศนคติในการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกด้วย ถ้าทรัพยากรมีมากมาย บุคคลและองค์กรมีความเกี่ยวข้องกันในการนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะประสบความสำเร็จน้อย เนื่องจากจะรักษาผลประโยชน์ส่วนตัวและองค์กร หากทรัพยากรยิ่งมากก็จะทำการตอบสนองความต้องการนโยบายใหม่ง่ายขึ้น ในทางกลับกัน หากเจ้าหน้าที่และอำนาจหน้าที่น้อยก็ไม่สามารถควบคุมเจ้าหน้าระดับล่างได้อย่างมีประสิทธิผล คำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติมีการถ่ายทอดอย่างถูกต้องชัดเจน คงเส้นคงวา สอดคล้องกัน แต่หากผู้ปฏิบัติขาดทรัพยากรที่จำเป็นในการทำให้นโยบายประสบความสำเร็จ การนำนโยบายไปปฏิบัติก็อาจไม่มีประสิทธิผล ทรัพยากรเป็นปัจจัยที่สำคัญหรือวิกฤติ ในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ทรัพยากรที่สำคัญประกอบด้วย ความพอเพียงของเจ้าหน้าที่ ทักษะที่เหมาะสม ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและข้อมูลข่าวสาร อำนาจหน้าที่ และความสะดวกสบายในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นในการแปลข้อเสนอให้เป็นหน้าที่ในการบริการสาธารณะ

สรุป ทรัพยากร ประกอบด้วย บุคลกร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสารสนเทศที่ถูกต้อง ชัดเจน สอดคล้องกัน ทักษะประสบการณ์ ผลประโยชน์ส่วนตัวกับองค์กร เป็นต้น ต่างก็มีความสัมพันธ์ต่อผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ

3. ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน (Disposition of Implementors) ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานมีอิทธิผลทั้งการติดต่อสื่อสารด้านนโยบาย ทั้งที่ผู้ปฏิบัติได้รับนโยบาย ปฏิบัติตามนโยบาย และส่งไปตามสายการบังคับบัญชา ทัศนคติมีอิทธิผลต่อความตั้งใจ เต็มใจ สนใจ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อโครงการที่ได้มอบหมายให้กับหน่วยที่มีความขัดแย้งกับหน่วยงานย่อย การนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะถูกบิดเบือน อาจจะมีการจัดสรรทรัพยากรที่ต่ำหรือจำกัดและไม่เป็นธรรม ทัศนคติเป็นสาเหตุแรกที่ทำให้เกิดการแบ่งองค์กรออก หากผู้ปฏิบัติมีทัศนคติต่อนโยบายเฉพาะ เขาก็จะทำให้นโยบายประสบความสำเร็จมากขึ้นตามที่ผู้กำหนดนโยบายได้กำหนดไว้ เมื่อทัศนคติของผู้ปฏิบัติแตกต่างจากผู้กำหนดนโยบาย กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะแปรเปลี่ยนไป คือ มีความยุ่งยากลำบากมากขึ้นโดยไม่มีที่สิ้นสุด นโยบายมากมายประสบความล้มเหลว "ขอบเขตแตกต่างกัน " นโยบายบางที่ประสบความสำเร็จเพราะความเชื่อศรัทธา เพราะผู้ปฏิบัติไม่มีความรู้สึกเกี่ยวกับนโยบายเหล่านั้น นโยบายอื่นๆ ที่มีความขัดแย้งโดยตรงกับความคิดเห็นด้านนโยบายหรือ ผลประโยชน์ส่วนตัวกับองค์กร ขณะที่ประชาชนถูกขอร้องให้ปฏิบัติตามในสิ่งที่พวกเขาไม่เห็นด้วย การเลื่อนไหลก็จะเกิดขึ้นระหว่างการตัดสินใจนโยบายและผลของการดำเนินนโยบาย

สรุป ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง ผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อนโยบายย่อมส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ

4. โครงสร้างระบบราชการ (Bureaucratic Structure) การแบ่งโครงสร้างการบริหารราชการออก ก็ยิ่งทำให้เพิ่มความล้มเหลวในการติดต่อสื่อสารมากยิ่งขึ้น ยิ่งประชาชนที่ต้องการรับรู้ข้อแนะนำในการนำนโยบายไปปฏิบัติเท่าไร ก็จะทำให้โอกาสในการติดต่อสื่อสารบิดเบือนเท่านั้น การแบ่งแยกองค์กรทำให้จำกัดความสามารถของผู้บริหารระดับสูงในการร่วมกันใช้ทรัพยากร ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติอาจจะรู้ว่าจะต้องทำอะไร และมีความต้องการและทรัพยากรเพียงพอหรือไม่ แต่พวกเขาก็ยังถูกขัดขวางโดยโครงสร้างองค์กรที่พวกเขาทำงานอยู่ ลักษณะโครงสร้างระบบราชการที่สำคัญมีอยู่ 2 ประการ คือ ขบวนการปฏิบัติการตามมาตรฐานและ การแบ่งส่วนราชการ ส่วนแรก เป็นการพัฒนาการตอบสนองนโยบายภายในองค์กรที่มีความจำกัดด้านเวลาและทรัพยากรของผู้ปฏิบัติงานและความต้องการที่เหมือนกันในองค์กรที่ซับซ้อนและกว้างขวาง ส่วนที่สอง ผลจากส่วนแรก ซึ่งเกิดจากความกดดันข้างนอกของหน่วยองค์กร เช่น คณะกรรมการผู้ออกกฎหมายระเบียบต่าง ๆ กลุ่มผลประโยชน์ เจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหาร

รัฐธรรมนูญและกฎหมายท้องถิ่น นโยบายต่างประเทศ มีอิทธิผลต่อองค์กรของราชการ แม้ว่าความแตกต่างเกิดจากลักษณะองค์กร ขบวนการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน (Standard operating procedures) และการแบ่งส่วนราชการออกเป็นส่วน ๆ อาจจะเป็นอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความแตกต่างของโครงสร้างเหล่านี้มักเป็นอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลงนโยบาย การสูญเสียทรัพยากร การจัดการกับการปฏิบัติงานที่ไม่ต้องการ การต่อต้านการร่วมมือ เจ้าหน้าที่ระดับล่างมีความสับสนในการปฏิบัติงาน ผลนโยบายทีปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ตามขวางและสาเหตุทำให้นโยบายล้มเหลวระหว่างข้อบกพร่องของเขตแดนองค์กร

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า โครงสร้างของระบบราชการ ได้แก่ ระเบียบข้อบังคับ มาตรฐานหรือแบบแผนการปฏิบัติงาน การแบ่งส่วนงานขององค์การ ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานในองค์การและการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

นากามูระ และ สมอลวูด (สุรพร เสี้ยนสลาย.2539: 114; อ้างอิงจาก Nakamura; & Smallwood.1980) ได้เสนอเกณฑ์ (Criteria) 5 ประการที่เกี่ยวข้องกันสำหรับการประเมินความสำเร็จหรือล้มเหลวของโครงการสาธารณสุข คือ

1. เกณฑ์ความพยายาม (effort) เป็นการประเมินจากปริมาณและคุณภาพของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยพิจารณาจากปัจจัยนำเข้า (input) หรือพลังงานที่ใช้ไปโดยไม่สนใจผลผลิต (output)

2. เกณฑ์การปฏิบัติงาน (performance) เป็นการประเมินจากการกระทำหรือการปฏิบัติงาน มองที่ผลลัพธ์ของความพยายาม

3. เกณฑ์ความเพียงพอ (adequacy) เป็นการประเมิน โดยพิจารณาว่าการปฏิบัติงานทั้งหมดเพียงพอกับความต้องการหรือไม่

4. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (efficiency) เป็นการประเมินโดยค่าใช้จ่าย (cost)

5. เกณฑ์กระบวนการ (process) เป็นการประเมินความสำเร็จหรือล้มเหลว โดยดูว่าโครงการอันหนึ่ง ทำงานได้ผลหรือไม่ได้ผลอย่างไร ทำไมถึงเป็นเช่นนั้นตามแนวคิดหรือวิธีการของชูชแมนนั้น แสดงให้เห็นว่าความสำเร็จหรือล้มเหลวของโครงการหนึ่ง สามารถวัดได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับเกณฑ์พิจารณาที่ใช้ อาจมองจากผลผลิตในระยะสั้น ๆที่วัดออกมาได้

จุมพล หนิมพานิช (2547:151-152.) ได้เสนอว่าการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนวิเคราะห์ล่วงหน้าจะมีปัญหาเกิดขึ้นตามมาอย่างแน่นอน

1. จะต้องวิเคราะห์นโยบายให้ถ่องแท้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความหมาย ความชัดเจน ความเจาะจง และความสมเหตุสมผล ทั้งนี้ เพื่อขจัดความคลุมเครือหรือความกำกวนอันจะเป็นที่มาของปัญหาในการปฏิบัติ

2. จะต้องวิเคราะห์ความพร้อมขององค์ในเรื่องบุคลากร การบริหารงาน

3. กำหนดรูปแบบขององค์การและการบริหารงาน รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่พึ่งต้องมี ทั้งนี้เพื่อทำให้งานบรรลุผลสำเร็จ ส่วนในระหว่างการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ Williams คิดว่าควรมีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ทราบว่างานที่ปฏิบัตินั้นสอดคล้องกับเป้าหมายมากน้อยเพียงใด และในกรณีที่เกิดปัญหาหรืออุปสรรคจะได้สามารถแก้ไขได้ตรงจุดและทันการ

ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545: 101-118) ได้รวบรวมปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติจากผลงานของนักวิชาการต่าง ๆ รวม 8 ประการ ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่

1.ลักษณะของนโยบายนั้น ได้แก่

1.1 ประเภทของนโยบาย หมายความว่า นโยบายที่เรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ น้อยที่สุดและมีความเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์ในระดับสูง การปฏิบัติตามนโยบายจะประสบความสำเร็จมากที่สุด

1.2 ผลประโยชน์สัมพันธ์ของนโยบายนั้น ๆ คือถ้าน้ำหนักของผลกระทบทางเศรษฐกิจ และสังคมที่นโยบายนั้นจะผลักดันขึ้นมามีมาก โอกาสที่นโยบายจะประสบความสำเร็จสูง

1.3 ความสอดคล้องกับค่านิยมที่มีอยู่ ประสบการณ์ที่ผ่านมาและความต้องการของผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากนโยบายนั้น ๆ กล่าวคือถ้าขีดขั้นของความสอดคล้องระหว่างนโยบายกับสิ่งเหล่านี้ยิ่งมีสูงเท่าไร โอกาสที่จะประสบความสำเร็จจะสูงยิ่งขึ้น

1.4 ความเป็นไปได้ในการทดลองปฏิบัติ คือนโยบายนั้นสามารถนำมาทดลองปฏิบัติก่อนได้ จะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่านโยบายที่ไม่สามารถเห็นถึงผลชัดเจน

1.5 ความเห็นผลได้ของนโยบายนั้น คือนโยบายที่สามารถส่งผลชัดเจนจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในทางปฏิบัติมากกว่านโยบายที่ไมสามารถเห็นถึงผลที่ชัดเจน

1.6 คุณภาพของการส่งข้อมูลย้อนกลับมีความจำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะนโยบายที่พยายามเสนอการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ และนโยบายที่ทำเป็นกิจวัตรและมีมานานแล้ว และการควบคุมดูแลประเมินผลนโยบายอย่างสม่ำเสมอก็มีความสำคัญต่อผลสำเร็จของนโยบาย

2. วัตถุประสงค์ของนโยบาย

2.1 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ยิ่งวัตถุประสงค์ของนโยบายไม่กระจ่างชัดโอกาสที่จะล้มเหลวจะมีสูง เพราะการตีความผิดของผู้ปฏิบัติ

2.2 **ความสอดคล้องต้องกันของวัตถุประสงค์**

2.3 ความยากง่ายในการรับรู้วัตถุประสงค์ คือผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องรู้ว่ามีนโยบายออกมาแล้ว และรู้ว่านโยบายนั้น ๆ มีวัตถุประสงค์อย่างไร

2.4 ดัชนีชี้ความสำเร็จของนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จได้นั้นต้องแสดงให้เห็นถึงว่า อะไรคือดัชนีที่จะชีว่านโยบายนั้นประสบผลสำเร็จ

2.5 ความเที่ยงตรงของข่าวสารที่มีไปยังผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ถ้าคำสั่งข่าวสารหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายไปปฏิบัติยิ่งชัดเจนเท่าไร โอกาสที่นโยบายนั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีก็มีมากขึ้นเท่านั้น

3. **ความเป็นไปได้ทางการเมือง**

3.1 การเจรจาระหว่างรัฐบาลกับเอกชน ความสำเร็จของนโยบายจะขึ้นอยู่กับระดับของการสนับสนุนหรือคัดค้านของกลุ่มเอกชนที่มีต่อนโยบาย

3.2 ความสนับสนุนจากทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ถ้านโยบายขาดการสนับสนุนจากกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มบุคคลสำคัญในวงรัฐบาลและรัฐสภา มีโอกาสอย่างมากที่จะถูกโจมตีและถูกแก้ไขให้เปลี่ยนไปจากเดิม หรืออาจประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

3.3 ผลกระทบของนโยบายที่มีต่อกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพล หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

3.4 ความสนับสนุนจากชนชั้นนำ หากขาดความสนับสนุนอย่างจริงจังจากชนชั้นนำ โอกาสที่จะประสบความสำเร็จมีน้อยมาก

3.5 การสนับสนุนจากสื่อมวลชน รวมทั้งประชาชนมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้นโยบายนั้นประสบความสำเร็จ

3.6 การสนับสนุนจากผู้ที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งไม่ชอบนโยบายนั้น โอกาสที่จะล้มเหลวสูง

4. **ความเป็นไปได้ในทางเทคนิคหรือทฤษฎี**

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีเกิดขึ้นรวดเร็วมาก และแต่ละครั้งยังส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบาย ประเด็นที่ควรสนใจ ได้แก่

4.1 การร่างนโยบาย นโยบายที่ไม่สลับซับซ้อนและมีผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานไม่มากนัก จะมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในทางปฏิบัติมากกว่านโยบายที่มีโครงสร้างสลับซับซ้อน

4.2 ข้อเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ หากนโยบายต้องการให้ผู้ปฏิบัติเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากที่เคยทำอยู่จนชินจะมีโอกาสประสบปัญหาในการปฏิบัติ

4.3 ทฤษฎีที่เชื่อถือได้ นโยบายที่ดีควรเลือกทฤษฎีมาเป็นกรอบในการมองปัญหา ซึ่งจะมีผลอย่างมากต่อนโยบายที่ร่างขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า หรือตอบสนองแรงกดดันทางการเมืองขณะนั้น

4.4 ลักษณะของเทคโนโลยี เทคโนโลยีที่นำมาใช้ต้องสอดคล้องกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อม

5. ความพอเพียงของทรัพยากร

5.1 การสนับสนุนทางด้านการเงิน นโยบายจะประสบความสำเร็จต้องได้รับการสนับสนุนทางด้านการเงินอย่างเพียงพอ

5.2 กำลังและคุณภาพของบุคลากร การขาดแคลนจำนวนและคุณภาพของบุคลากรอาจก่อให้เกิดปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5.3 ปัจจัยทางด้านบริการ ความเพียงพอของปัจจัยด้านบริการมีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

6. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

6.1 ประเภทของหน่วยงาน นโยบายที่ประสบความสำเร็จนั้นมักเป็นนโยบายที่มอบหมายให้แก่หน่วยงานที่มีอยู่ และสนับสนุนนโยบายนั้นและยังต้องมีกำลังคนและทรัพยากรอื่น ๆ พร้อมอยู่แล้ว

6.2 โครงสร้างและลำดับขั้นการบังคับบัญชา ระดับชั้นการบังคับบัญชารวมทั้งจำนวนผู้ใต้บังคับบัญชามีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลว

6.3 ความสามารถของผู้นำ ภาวะผู้นำที่เข้มแข็งและสามารถแสวงหาความสนับสนุนจากแหล่งต่าง ๆ ได้มีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

6.4 ความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่กำหนดนโยบาย ความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นทางการระหว่างหน่วยปฏิบัติตามนโยบายกับหน่วยงานที่กำหนดนโยบายยิ่งมากก็ยิ่งจะเป็นผลดี

6.5 ลำดับขั้นของการสื่อสารแบบเปิด การเปิดโอกาสให้มีการพูดคุยกับบุคคลภายนอกและการสร้างสายสัมพันธ์ทั้งแนวตั้งและแนวนอน เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลว

7. ทัศนคติของผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

7.1 ทัศนคติที่มีต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบายที่ผู้ปฏิบัติจะนำไปปฏิบัติด้วยดี ต้องเป็นนโยบายที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจเห็นด้วยและมีความรู้สึกผูกพัน

7.2 ผลกระทบที่จะมีต่อพฤติกรรมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายที่มีผลให้ผู้ปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงไปจากแนวทางเดิมที่ปฏิบัติเป็นเวลาช้านาน มักจะประสบความล้มเหลว

7.3 ความขัดแย้งที่มีต่อค่านิยมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ถ้าผู้นำนโยบายไปปฏิบัติไม่เห็นด้วยกับนโยบายจะนำไปสู่ความเพิกเฉยหรือเลือกปฏิบัติ จะส่งผลให้นโยบายล้มเหลว

7.4 ผลกระทบที่มีต่องาน อำนาจศักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เพราะการมอบหมายนโยบายให้ผู้ที่มีความเห็นไม่สอดคล้องกับนโยบาย จะเท่ากับทำให้นโยบายประสบความล้มเหลว เนื่องจากผู้ปฏิบัติมักจะพยายามหลีกเลี่ยงหรืองดเว้นไม่ปฏิบัติ

8. *กลไกลภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ*

8.1 จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยิ่งมีจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากเท่าใด ปัญหาการประสานจะเพิ่มขึ้น และโอกาสจะล้มเหลวจะมากขึ้นด้วย

8.2 จำนวนจุดตัดสินใจ ยิ่งจำนวนจุดตัดสินใจมีมากเท่าใด ความล่าช้าในการปฏิบัติงานจะมากขึ้นและก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติ

8.3 ความสัมพันธ์ดังเดิม ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่ร่วมกันปฏิบัติมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จ ถ้าในอดีตมีความสัมพันธ์ที่ดีจะส่งผลให้การนำไปปฏิบัติเป็นไปด้วยดี

8.4 การแทรกแซงของหน่วยงานระดับบน การแทรกแซงที่มากเกินไปนโยบายอาจประสบปัญหา

จากผลงานทางทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติของนักวิชาการ พบว่ามีหลายปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น โครงสร้างองค์กร วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ทรัพยากรในการปฏิบัติงาน ทั้งงบประมาณ ข้อมูลข่าวสาร บุคลากรในการปฏิบัติงาน ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งในการหยิบหยกปัจจัยขึ้นมาทดสอบว่ามีความสำคัญหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของผู้วิจัยแต่ละคนว่าต้องการทดสอบปัจจัยใด โดยอาจพิจารณาจากลักษณะของนโยบายเป็นเกณฑ์ร่วมในการคัดเลือกว่าปัจจัยใดที่น่าจะได้รับการทดสอบบ้าง

แนวคิดเกี่ยวกับการสูบบุหรี่

สุชา จันทร์เอม ได้สรุปพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นเป็นบุคคลที่มีวัยระหว่างเริ่มเป็นหนุ่มสาว (Puberty) และกำลังผู้ใหญ่ (Yung adulthood) เป็นช่วงที่มีอายุ 10 - 20 ปีซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เมื่อร่างกายเปลี่ยน หรือพัฒนาพฤติกรรมใหม่ ๆ การแสดงพฤติกรรมก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว รุนแรง พฤติกรรมด้วยความคิดริเริ่ม คิดในสิ่งต่าง ๆ ทางเหตุผลของความถูกต้อง ต้องการทราบว่าอะไรถูก อะไรผิด อะไรควร อะไรไม่ควร เริ่มมีข้อขัดแย้งกับกฎเกณฑ์ของสังคมในบางประการที่มองเห็นไม่เหมาะสม พยายามจะสร้างค่านิยมใหม่ในเรื่องต่าง ๆ ส่วนบทบาทบิดาหรือครูอาจารย์ที่มีต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นจะลดน้อยลงไปมาก ปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างผู้ใหญ่กับวัยรุ่นจะมีมากขึ้นเพราะทั้งสองฝ่ายเข้าใจพฤติกรรมต่างกัน

วัยรุ่นจะทำเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ และให้สังคมรับรู้ว่าตนไม่ใช่เด็ก แต่เนื่องจากขาดประสบการณ์การเรียนรู้อีกมากจึงทำให้เกิดความคับข้องใจหรืออาจเห็นตัวอย่างที่ไม่ถูกต้องหรือมีเจตคติต่อความเป็นผู้ใหญ่ไม่เหมาะสม จึงเป็นสาเหตุให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมตามที่ตนเองคิดว่าควรจะเป็น เช่น การลองสูบบุหรี่โดยเข้าใจว่าการสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้คนดูโก้เก๋ รวมทั้งเชื่อว่าบุหรี่ทำให้สมองปลอดโปร่ง จิตใจสบาย วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น มีอารมณ์ไม่แน่นอน อยากให้เพื่อนยอมรับโดยพยายามทำตนให้เข้ากลุ่ม กลุ่มในวัยเดียวกันจะมีอิทธิพลต่อความคิดความรู้สึกและการกระทำเป็นอย่างมาก การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นในปัจจุบัน พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากหลายสาเหตุด้วยกันอีกทั้งวัยรุ่นมีค่านิยมทางสุขภาพ เช่น คิดว่าลูกผู้ชายต้องสูบบุหรี่ นับว่าเป็นค่านิยมที่ควรได้รับการปรับปรุง แก้ไขเปลี่ยนแปลง เพราะเป็นพฤติกรรมที่มีโทษต่อสุขภาพร่างกาย ซึ่งต้องเริ่มตั้งแต่ครอบครัวมีบทบาทในการเลี้ยงดู และอบรมสมาชิกให้สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ตามหลักพฤติกรรมแล้ววัยรุ่นที่กำลังคิดหาเหตุผล ต้องการอยากรู้ อยากเห็น ต้องการลองทำสิ่งต่าง ๆ ที่พัฒนาค่านิยมรวมทั้งค่านิยมทางสุขภาพ ดังนั้นการพัฒนาพฤติกรรมควรได้รับการเน้นในระยะนี้ รวมทั้งแก้ไขเปลี่ยนแปลงแนวความคิดที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมด้วย การสูบบุหรี่เป็นพฤติกรรมที่พัฒนาขึ้นมาภายหลังไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด Silvan Tomkins ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของคนพอสรุปได้ 4 ประการ คือ (สุชา จันทร์เอม .2533: 50)

1. พฤติกรรมการการสูบบุหรี่เป็นนิสัยความเคยชิน (Habitual smoking) นักสูบบุหรี่ประเภทนี้จะมีบุหรี่ติดอยู่ที่ปากตลอดเวลา (ไม่ได้จุดบุหรี่ก็คาบไว้ที่ปาก เฉย ๆ จะมีบุหรี่ติดตัวหรือใกล้ตัวตลอดเวลา การสูบบุหรี่จะทำให้มีความรู้สึกสบายใจขึ้น มีความสุข เมื่อสูบบุหรี่ทำให้มีความรู้สึกอะไร ๆ ดีขึ้น บางคนอาจมีความรู้สึกว่าการสูบบุหรี่ช่วยทำให้เกิดความภูมิฐาน พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของคนกลุ่มนี้จะเป็นแบบอัตโนมัติ เป็นกิจวัตรที่จะต้องทำประจำวัน นักสูบบุหรี่ประเภทนี้ถ้าต้องการงดสูบบุหรี่จะต้องทำความเข้าใจลักษณะพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของตนเอง แบบฉบับการสูบบุหรี่เพื่อจะนำไปสู่การงดได้

2. พฤติกรรมการสูบบุหรี่เนื่องจากมองโลกในแง่ดี (Positive affect smoking) แบบฉบับของนักสูบบุหรี่ประเภทนี้ถือว่าการสูบบุหรี่เป็นการกระตุ้นช่วยทำให้เกิดความพอใจ เกิดความสุข ความตื่นเต้น เพื่อผ่อนคลายความเครียด เช่น สูบบุหรี่หลังอาหารแต่ละมื้อ เด็กวัยรุ่นที่สูบเพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่ามีความเป็นผู้ใหญ่ หรือสูบเพราะเอาอย่างของผู้ที่ตัวเองรัก เช่น ต้องการทำตามพ่อแม่ที่สูบบุหรี่ กลุ่มนี้บางคนมีความสุขที่ได้ถือบุหรี่ มีความสุขที่ได้สัมผัสควันบุหรี่ที่พ่นออกจากปากจมูก คนที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่แบบนี้ถ้าจะชักจูงให้เลิกต้องใช้ความพยายามอย่างมาก

3. พฤติกรรมการสูบบุหรี่เนื่องจากมองโลกในแง่ลบ (Negative affect smoking) นับสูบบุหรี่ประเภทนี้ จะสูบบุหรี่เป็นบางครั้งไม่ต่อเนื่อง เช่น เมื่อมีความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ได้รับ

ความกดดัน มีปัญหากับเพื่อนหรือเมื่อเหตุการณ์หรืออยู่ในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่งที่จะสูบบุหรี่ เช่น เมื่อรู้สึกตื่นเต้น หวาดกลัว ความสุข ความเศร้าเซินอาย เข้าสังคม อยู่คนเดียว ขณะขับรถ บุคคลเหล่านี้จะสูบบุหรี่เมื่อมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม พฤติกรรมการสูบบุหรี่ไม่ติดต่อสืบเนื่องในกลุ่มพฤติกรรมการงดสูบบุหรี่ทำได้ง่ายกว่าเพียงแต่พยายามค้นหาว่าจะสูบเมื่อใด จะหาอะไรมาทดแทนการสูบบุหรี่ เมื่อรู้ตัวว่ามีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นต้องการเครื่องช่วยปลอดใจ แทนที่จะสูบบุหรี่ก็หาสิ่งอื่นทดแทน

4. พฤติกรรมการที่ขาดการสูบบุหรี่ไม่ได้ (Addictive smoking) พวกติดบุหรี่ถือว่าบุหรี่ คือสิ่งจำเป็นจะขาดไม่ได้ ถ้าไม่ได้สูบบุหรี่จะมีความรู้สึกไม่สบายใจ มีความผิดปกติทางร่างกาย การได้สูบบุหรี่จะช่วยทำให้สบายใจขึ้น มีความพอใจ ช่วยลดความรู้สึกกดดัน ช่วยทำให้บรรยากาศดีคิดอะไรออก บุคคลกลุ่มนี้ถ้างดสูบบุหรี่อาจทำได้ยาก จะต้องใช้กระบวนการความพยายาม ความตั้งใจมากเป็นพิเศษ ต้องได้รับการส่งเสริม กำลังใจที่จะเลิกสูบบุหรี่ให้ได้ บางคนจะทำได้ยากจะต้องใช้ความพยายามที่ไม่สูบอีก

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) ได้กล่าวว่าสาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ การสูบบุหรี่อาจเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น แล้วส่งผลให้คนนั้นสูบบุหรี่ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. **การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม** บุคคลมักจะมีกลุ่มอ้างถึง (Reference group) ในแง่ความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ทั้งนี้เพราะบุคคลต้องการการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและต้องการการยอมรับจากกลุ่ม ดังนั้น เมื่อกลุ่มอ้างอิงสูบบุหรี่ บุคคลในกลุ่มนั้นย่อมมีแนวโน้มที่จะสูบบุหรี่

2. **การอยากลองทำ** บุคคลโดยเฉพาะในวัยรุ่น ซึ่งมีความกระตือรือร้นอยากรู้ อยากลองอยากมีประสบการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นการสูบบุหรี่ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เขาต้องการทดลองสูบบุหรี่ซึ่งจะมีผลต่อการสูบบุหรี่ต่อ ๆ ไป

3.**การเอาตามอย่างบุคคลอื่น** ในสังคมทุกสังคมจะมีบุคคลแทบทุกประเภทสูบบุหรี่ ตั้งแต่สมาชิกในครอบครัว ครู พระภิกษุ แพทย์ ดารา นักร้อง นักเรียน และผู้นำกลุ่มต่าง ๆ จะเป็นแบบอย่างให้บุคคลเกิดการเลียนแบบ โดยการสูบบุหรี่ตามบุคคลเหล่านั้น

4. **กิจกรรมสังคม** เมื่อมีการรวมกลุ่มทางสังคม อาจจะมีกิจกรรมต่าง ๆ แล้ว การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่มักจะตามมาเสมอ ทำให้บุหรี่มีไว้สำหรับการต้อนรับแขกในงานสังคมต่าง ๆ ผู้ที่เข้าร่วมในกิจกรรมสังคมนั้น ๆ เกิดความรู้สึกว่าจะต้องดื่มและสูบบุหรี่เพื่อเข้าสังคม

5. **ธรรมเนียม** ในสังคมไทย บางแห่งจะใช้บุหรี่เป็นสิ่งสำหรับต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมหรือนำไปเป็นของฝากแก่ผู้ที่เคารพนับถือ เพื่อเป็นการแสดงถึงน้ำใจไมตรีต่อสังคม ทำให้ต้องมีการสูบบุหรี่เพื่อผูกมิตรหรือรักษาน้ำใจของผู้ที่นำมามอบให้

6. **ความต้องการหลีกเลี่ยงการต่อว่าหรือตำหนิติเตียน** วัยรุ่นหรือผู้ชายมักมีค่านิยมในการแสดงความเป็นชาย หรือแสดงความเป็นผู้ใหญ่ให้สังคมได้รู้จักโดยการสูบบุหรี่ ถ้าสูบบุหรี่ไม่เป็นก็จะต้องถูกต่อว่าหรือตำหนิ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกต่อว่าหรือหรือตำหนิ ก็จะต้องหัดสูบบุหรี่

7.**กลไกการปรับตัว** บุคคลจำนวนมากใช้การสูบบุหรี่เป็นทางออกของความตึงเครียดเมื่อเกิดความกลัดกลุ้ม มีปัญหา เกิดความวุ่นวายใจ ไม่มีทางแสดงออกในทางอื่นก็หันไปลองสูบบุหรี่ โดยหวังว่าการสูบบุหรี่จะระงับอาการเหล่านั้นได้

8. **การมีบุหรี่จำหน่ายโดยทั่วไป และการโฆษณาทางสื่อมวลชนต่าง ๆ** เนื่องจากมีความสะดวกในการซื้อหาบุหรี่ ซึ่งมีจำหน่ายอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง มีส่วนส่งเสริมให้บุคคลสูบบุหรี่

คณะกรรมการองค์การอนามัยโลกในภาคพื้นยุโรป ได้สรุปว่าปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่นที่สำคัญ มีดังนี้คือ

1. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม การสูบบุหรี่ถูกกำหนดให้เป็นพฤติกรรมสังคมอย่างหนึ่งที่ผู้ใหญ่ปฏิบัติกัน วัยรุ่นที่ต้องการจะแสดงตนว่าเป็นผู้ใหญ่จึงหันไปสูบบุหรี่ตามแบบที่เห็นตัวอย่างในสังคมแวดล้อมตน

2. ปัจจัยด้านการโฆษณาและส่งเสริมการขายบุหรี่ โดยเน้นว่าการสูบบุหรี่เป็นสิ่งที่ทำให้มีความสนุก กล้าเสี่ยงและแสดงความเป็นผู้ใหญ่ รวมทั้งการโฆษณาที่แสดงถึงการสูบบุหรี่ในผู้หญิงจะช่วยทำให้หุ่นดีและดูดี เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้วัยรุ่นหันไปสูบบุหรี่ได้มากขึ้น

3. ปัจจัยด้านสื่อและดารา การที่วัยรุ่นเห็นภาพของดาราสูบบุหรี่ทางโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ เป็นการชักนำให้วัยรุ่นหันไปสูบบุหรี่ตามอย่างได้

4.ปัจจัยด้านการกระจายของบุหรี่ การที่วัยรุ่นสามารถหาซื้อบุหรี่ได้ง่ายและราคาไม่แพงจะมีผลทำให้วัยรุ่นสามารถซื้อบุหรี่มาสูบได้มากขึ้น

5. ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ อิทธิพลของเพื่อน และอิทธิพลของบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นเกิดการลองสูบบุหรี่ และนำไปสู่การสูบจนเป็นนิสัย

6. ปัจจัยด้านส่วนบุคคล พบว่า วัยรุ่นที่มองภาพลักษณ์ตนเองต่ำ มีความมั่นใจในตนเองน้อยและขาดทักษะทางสังคม มีแนวโน้มที่จะหันไปสูบบุหรี่ได้มากกว่าวัยรุ่นการนับถือตนเองและมีทักษะทางสังคมดี

7. ปัจจัยด้านความรู้ ทัศนคติ และความเชื่อ พบว่า วัยรุ่นที่มีความรู้ ทัศนคติและความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มากขึ้น

ค่านิยมเกี่ยวกับบุหรี่

เพ็ญแข ประจนปัจจานึก ; และอ้อมเดือน สดมณี. (2529 : 14) กล่าวว่า ค่านิยมหมายถึง ความรู้สึกรวมที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การที่บุคคลมีค่านิยมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นแสดงถึง ความรู้สึก ความพอใจ ทัศนคติ และความต้องการที่บุคคลมีต่อเรื่องนั้นและพร้อมที่จะแสดงออกเพื่อสนองต่อความนิยมนั้น บุคคลจะขัดขวางและต่อต้านการกระทำที่ขัดต่อค่านิยมที่เขามีอยู่ ค่านิยมจัดได้ว่าเป็นแหล่งที่มาของพฤติกรรมของบุคคลทั้งทางด้านลบและบวก

คณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2529 :1) กล่าวว่า ค่านิยมหมายถึง "วิถีของการจัดรูปความประพฤติ " ที่มีความหมายต่อบุคคล และเป็นแบบฉบับความคิดที่ฝังแน่นสำหรับยึดถือในการปฏิบัติตัวของคนในสังคมและในชีวิต หรือเผชิญกับเหตุการณ์ ทำให้มีการเลือกในสถานการณ์หรือเวลานั้น ค่านิยมจึงรวมไปถึงจุดมุ่งหมายหรือความต้องการในชีวิตและสิ่งที่บุคคลชอบ

พนัส หันนาคินทร์.(2533 :122) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึงส่วนประกอบที่สำคัญที่จะบ่งชี้ว่า บุคคลจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรต่อตนเองและต่อสังคม การเลือกและการกระทำของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับค่านิยมที่ยึดถือเป็นหลัก

จากความหมายของค่านิยมข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ค่านิยม หมายถึง ผลรวมของกระบวนการทางความคิด การให้คุณค่า การให้ความสำคัญ การเลือกและยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในการดำรงชีวิต และค่านิยมจะมีความสำคัญไม่ทัดเทียมกันเนื่องจากค่านิยมของแต่ละบุคคลเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับแตกต่างกัน แม้จะอยู่ในวัฒนธรรมหรือสังคมเดียวกันก็ตาม เมื่อประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเพิ่มขึ้นก็จะมีผลกระทบทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงค่านิยมเดิม ดังนั้น ค่านิยมจึงมีลักษณะไม่คงที่ แต่เป็นเครื่องนำทางในการปฏิบัติพฤติกรรมต่าง ๆ

ปัจจัยที่กำหนดค่านิยม

ก่อ สวัสดิพานิช (2519 : 95-98) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่กำหนดค่านิยมว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมเป็นการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งมีสถาบันทางสังคมหลายสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้านนี้ คือ

ครอบครัว คือครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมอันดับแรก และสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมให้แก่บุคคล ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่คนตั้งแต่เกิด ถึงแม้เด็กจะเติบโตขึ้นก็ยังอาศัยอยู่กับครอบครัวเป็นประจำ แม้จะโตเป็นผู้ใหญ่และแยกตัวไปสร้างครอบครัวใหม่แล้วก็ยังมีความผูกพันกับบิดามารดาและสมาชิกในครอบครัว

เดิมอยู่ สิ่งใดที่ครอบครัวอบรมสั่งสอนไว้ หรือสิ่งใดที่ครอบครัวเรียกร้องย่อมมีผลต่อการปฏิบัติของคนอยู่ไม่มากก็น้อย

โรงเรียน คือโรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งที่มีหน้าที่ในการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมที่พึงปรารถนาแก่นักเรียน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมีหน้าที่โดยตรงในการอบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและประพฤติปฏิบัติตนไปในแนวทางที่ถูกต้อง สามารถอยู่ในสังคมด้วยความสุข

สถาบัน คือสถาบัน และหน่วยงานของศาสนาต่าง ๆ ก็มีส่วนช่วยในการปลูกฝังค่านิยมและหลักศีลธรรมอันถูกต้องให้แก่เด็กเป็นอย่างมาก

สื่อมวลชน คือเด็กในสมัยปัจจุบันได้รับความรู้และความคิดจากสื่อมวลชนมาก ในบางกรณีเด็กก็ยอมรับเอาความรู้และความคิดเหล่านี้ไปยึดถือเป็นค่านิยมบางประการของตน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด ได้แก่ ค่านิยมในการแต่งกาย การไว้ทรงผม เป็นต้น สื่อมวลชนมักนำความคิดเช่นนี้ออกไปเผยแพร่ในสังคม โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นและหนุ่มสาว จะรับเอาความคิดเช่นนี้ไว้โดยไม่รู้ตัวในด้านความรู้และความคิด สื่อมวลชนย่อมมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ความคิดหลาย ๆ อย่าง ถ้าความคิดนี้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก เขาก็จะติดตามเรื่องนั้นมากขึ้นไม่นานค่านิยมใหม่ก็เกิดขึ้น

องค์กรของรัฐบาล คือรัฐย่อมมีส่วนในการปลูกฝังค่านิยมให้แก่สังคมตามปกติรัฐมักจะควบคุมโรงเรียนและสนับสนุนสถาบันศาสนาให้ทำหน้าที่ในด้านนี้ นอกจากนี้ยังตรากฎหมายให้สิทธิและอำนาจแก่ครอบครัวในการเลี้ยงดูและอบรมเด็ก การเผยแพร่ข่าวสาร และความคิดของสื่อมวลชนอยู่ภายใต้การควบคุม และการสนับสนุนของรัฐ จึงได้กล่าวว่า รัฐมีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมให้แก่คนในสังคม ถ้าไม่ได้ทำโดยตรงก็กระทำโดยอ้อม

การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ คือการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ (Perception) หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด หรือการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจของนักเรียนชายต่อการได้รับผลกระทบจากการสูบบุหรี่ ที่มีต่อภาวะสุขภาพ สังคม และเศรษฐกิจ การสูบบุหรี่นับเป็นสาเหตุการป่วยและตายของประชากรโลกที่สำคัญ การสูบบุหรี่เป็นเวลาติดต่อกันนาน ๆ จะทำให้ร่างกายเกิดความต้านทาน ซึ่งจะต้องเพิ่มปริมาณการสูบขึ้นเรื่อย ๆ และมักจะมีอาการเกี่ยวกับทางเดินหายใจ เช่น หายใจขัด ลำคอตีบเล็ก เจ็บหน้าอก และมักจะเป็นโรคติดเชื้อเกี่ยวกับทางเดินหายใจส่วนบนเป็นโรคเกี่ยวกับปอด หัวใจ หลอดเลือดแดงไปเลี้ยงหัวใจ โรคหลอดลมอักเสบและหลอดเลือดไปเลี้ยงสมองผิดปกติ มากกว่าคนที่ไม่ได้สูบบุหรี่ วัยรุ่นสูบบุหรี่ไปนาน ๆ จะไม่มีสง่าราศี บุคลิกไม่สง่างาม ปากเขียว นิ้วเหลือง เล็บเหลือง และยังมีอาการไอเรื้อรังอีกด้วย การสูบบุหรี่นั้นไม่ดีแน่ มีแต่เสียเงิน เสียเวลาทำงาน เสียเศรษฐกิจของประเทศ เสียสุขภาพทั้งของตนเองและผู้อื่นอีกด้วย และการสูบบุหรี่เป็นสาเหตุที่สำคัญที่นำไปสู่การติดยาเสพติดร้ายแรงอื่น ๆ ได้ เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน และยาบ้า

ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ คือการซื้อได้ง่าย (Availability) พบว่า มีผลทำให้วัยรุ่นสูบบุหรี่มากขึ้น แม้ว่าในบางประเทศได้มีกฎหมายห้ามเด็กซื้อขายบุหรี่แต่ก็ไม่ได้ผล ทั้งนี้เพราะการบังคับใช้กฎหมายยังไม่เคร่งครัด ทำให้ยังพบเด็กซื้อบุหรี่เหมือนเดิม ในปี พ.ศ. 2535 ประเทศไทยได้ประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่และสุขภาพ 2 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้นับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ วิวิช วุฒิวีรวรรธน์; และวราภรณ์ พันธ์พงศ์ (2541: 31 -12) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำต่าง ๆ ที่อุตสาหกรรมบุหรี่นำมาใช้เพื่อเพิ่มยอดจำหน่าย ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่าย ขาย แลกเปลี่ยน หรือให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่บุคคลซึ่งตนรู้อยู่ว่า ผู้ซื้อหรือผู้รับเป็นผู้มีอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ ฝ่าฝืนมีโทษจำคุก 1 เดือน ปรับไม่เกิน 2,000 บาท การมีบุหรี่จำหน่ายโดยทั่วไป และการโฆษณาทางสื่อมวลชนเพราะความสะดวกในการหาซื้อบุหรี่ได้ง่าย มีจำหน่ายอยู่ทั่วทุกหนแห่ง จึงมีส่วนส่งเสริมทำให้คนสูบบุหรี่มากขึ้น ถ้าการจำหน่ายบุหรี่มีเฉพาะที่และหาซื้อได้ยากแล้ว บุคคลที่สูบบุหรี่ก็คงจะลดลงหรือ มีผู้สูบน้อย ประกอบด้วยการโฆษณาทางสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร โทรทัศน์ ล้วนส่งเสริมให้คนสูบบุหรี่

การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง คือ การได้ยินหรือเห็นภาพบุหรี่หรือภาพคนสูบบุหรี่ ซึ่งพบว่าบริษัทบุหรี่หลายแห่ง พยายามสร้างภาพโฆษณาที่ให้เห็นว่าการสูบบุหรี่ทำให้ดูเป็นผู้ใหญ่ มีภาพลักษณ์ที่งดงาม แต่งตัวโก้ ดึงดูดความสนใจวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี สำหรับในเรื่องการโฆษณาก็จะบกว่า การสูบบุหรี่ นำมาซึ่งความมีเสน่ห์ บุคลิกดีน่าสนใจ ทันคน เป็นต้น สาเหตุที่วัยรุ่นสูบบุหรี่และติดบุหรี่ง่ายที่สำคัญที่สุด คือสภาพแวดล้อม เช่น อยู่ในบ้านที่มีพ่อแม่ ญาติ พี่น้อง สูบบุหรี่ให้เห็นทุกวัน หรืออาจจะได้รับอิทธิพลจากการโฆษณาทางสื่อมวลชน เช่นหนังสือพิมพ์ วารสาร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุ ล้วนส่งผลให้วัยรุ่นสูบบุหรี่ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันได้มีกฎหมายควบคุมการผลิตภัณฑ์ยาสูบ ควบคุมการโฆษณาบุหรี่ในรูปแบบต่าง ๆ กันจะมีผลทำให้การโฆษณาบุหรี่ทางสื่อมวลชนลดลง และอาจไม่มีการโฆษณาในที่สุด

การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม คือการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม (Reference group) นักเรียนชายวัยรุ่นมักจะมีความกระตือรือร้นที่อยากรู้ อยากลอง อยากมีประสบการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นการสูบบุหรี่ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เขาอยากลอง ซึ่งไม่ใช่สิ่ง แปลกประหลาดแต่อย่างใด โดยเฉพาะการทำครั้งแรกได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมกลุ่ม ยิ่งทำให้มีผลต่อการสูบบุหรี่ครั้งต่อไปมากยิ่งขึ้น หรือรสชาติขอการสูบบุหรี่ในครั้งแรกนั้นถูกรสนิยมของเขา ก็ยิ่งมีแนวโน้ม ที่จะสูบต่อไปเพิ่มมากขึ้น วัยรุ่นมักจะใช้กลุ่มเพื่อนอ้างอิงเสมอในแง่ความคิด ความรู้สึก การกระทำ ทั้งนี้เพราะ

นักเรียนวัยรุ่นต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มก็ย่อมมีแนวโน้มที่จะสูบบุหรี่ตามด้วย ดังภาษิตที่ว่า " เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม" เป็นการเอาแบบอย่างตามกลุ่มที่ใช้อ้างอิง

การย่อมรับของสังคม คือการยอมรับของสังคม (Social acceptability) ในบางสถานการณ์ที่บริบทของสังคมเพราะได้อนุญาตให้มีการสูบบุรี่ได้ เพราะถือว่าบุหรี่เป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย ทั้งที่รู้ว่ามีอันตรายแอบแฝงอยู่ก็ตาม การสูบบุหรี่เป็นกิจกรรมหนึ่งของสังคมที่เกิดขึ้นเมื่อการรวมกลุ่มทางสังคม นอกจากจะมีกิจกรรมต่าง ๆ แล้ว การดื่มและการสูบบุหรี่มักจะตามมาเสมอ บุหรี่จึงเป็นสิ่งมีไว้ต้อนรับแขกในงานสังคมเช่นเดียวกับพวกเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และไม่มีแอลกอฮอล์

ผลกระทบที่ตามมาภายหลังจากมีกฎหมาย

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2549: ออนไลน์) ได้สรุปอธิบายถึงผลกระทบที่ตามมาหลังจากมีกฎหมายว่า ประเทศไทยมีกฎหมาย 2 ฉบับ ที่ก้าวหน้า และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกัน การสูบบุหรี่ของเยาวชน กฎหมายทั้งสองฉบับมีสาระที่สำคัญดังนี้

1. พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 มีสาระที่สำคัญ คือ

1.1 ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า

1.2 ห้ามไม่ให้มีการส่งเสริมการขายทุกชนิด

1.3 ไม่อนุญาตให้มีเครื่องขายบุหรี่ (Vending Machine)

1.4 ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี

1.5 ให้เปิดเผยรายการส่วนประกอบที่มีอยู่ในบุหรี่ (product ingredients) ให้กระทรวงสาธารณสุขรับทราบ

1.6 มีคำเตือนบนซองบุหรี่ (6 คำเตือนสลับกัน) เห็นได้อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่ พิมพ์สลับหันไป (rotating health warning label)

2. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535 มีสาระที่สำคัญ คือ มุ่งคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะ โดยแบ่งสถานที่สาธารณะออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

2.1 ห้ามสูบบุหรี่ทั้งหมด เช่น รถยนต์โดยสารปรับอากาศ ลิฟต์ โรงภาพยนตร์ เป็นต้น ห้ามสูบบุหรี่ทั้งหมด ยกเว้น ห้องทำงานส่วนตัว เช่น โรงเรียน สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน เป็นต้น

2.2 ห้ามสูบบุหรี่ทั้งหมด ยกเว้นเขตสูบบุหรี่ และห้องทำงานส่วนตัว เช่น สถานพยาบาล ศูนย์การค้า และห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

2.3 ห้ามสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ แต่สูบได้ในเขตสูบบุหรี่ ซึ่งมีบริเวณไม่เกิน 50% ของพื้นที่ เช่น ร้านอาหารที่มีห้องปรับอากาศ เป็นต้น โดยที่กฎหมายได้ระบุโทษผู้ฝ่าฝืนไว้

กฎหมายทั้ง 2 ฉบับ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

3. การบังคับใช้กฎหมาย ปัญหาก็คือ กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ได้ใช้กฎหมายให้เป็นประโยชน์ ในการควบคุมการบริโภคยาสูบมากน้อยเพียงไร หากดูจากการศึกษาวิจัย ประเมินผลกฎหมาย 2 ฉบับพบว่า ไม่มีผลในทางปฏิบัติเท่าที่ควร ดังนี้

3.1 **พ.ร.บ.คุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535** กฎหมายคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ฉบับนี้ ควรที่จะมีผลในทางปฏิบัติอย่างมาก ในสังคมไทย ทั้งนี้ เนื่องจากก่อนที่กฎหมายฉบับนี้ จะผ่านรัฐสภาออกมาประกาศใช้ สังคมไทยได้สร้าง "คุณค่า" ใหม่ในสังคมที่เห็นว่า การสูบบุหรี่ต่อหน้าสาธารณะชน เป็นสิ่งที่ไม่สมควร การสูบบุหรี่ไม่ใช่สิ่งที่โก้เก๋อีกต่อไป ตัว "คุณค่า" เป็นมาตรการทางสังคม ที่สำคัญยิ่งกว่ามาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางกฎหมายจะเป็นมาตรการเสริมไว้ สำหรับคนบางประเภท ที่ไม่เคารพ "คุณค่า" ของตัวเอง ไม่เคารพ "คุณค่า" ที่สังคมสร้างขึ้น รวมทั้งไม่เคารพกฎหมายบ้านเมืองด้วย อย่างไรก็ตาม มาตรการเสริมนี้ไม่ได้ดำเนินการอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

3.2 **พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535** เมื่อ พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบฉบับนี้ออกมาบังคับใช้ ทำให้การควบคุมการบริโภคยาสูบมีเครื่องมือที่สำคัญ ในการห้ามโฆษณาบุหรี่ทุกชนิด ทั้งทางตรง และทางอ้อม ห้ามขายบุหรี่ให้เยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี รวมทั้งการห้ามส่งเสริมการขายทุกรูปแบบ

สรุปว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ หมายถึง พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 ซึ่งกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ลดการสูบบุหรี่ และป้องกันการสูบบุหรี่

ผลกระทบที่ตามมาภายหลังจากนโยบายขึ้นภาษี

กลุ่มควบคุมการบริโภคยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (2549:ออนไลน์) ได้อธิบายว่า การขึ้นภาษีบุหรี่ครั้งนั้น แม้คณะรัฐมนตรีไม่ได้มีมติให้ขึ้นภาษีอย่างเต็มที่ ตามข้อเสนอแนะของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขก็ตาม แต่จากการศึกษาของ นพ.สุภกร บัวสาย นักวิชาการด้านบุหรี่และสุขภาพ พบว่า การขึ้นภาษีในครั้งนั้นมีผลกระทบที่ตามมาดังนี้

1. ปริมาณการจำหน่ายบุหรี่รวมลดลง เฉลี่ยลดลงเดือนละ 4.58 ล้านซอง (ปีละ 55 ล้านซอง) คิดเป็นลดลงร้อยละ 2.50 โดยบุหรี่โรงงานยาสูบจำหน่ายลดลงร้อยละ 2.80 หากแต่บุหรี่นำเข้า ยังคงจำหน่ายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.24

2. รายได้ภาษีสรรพสามิตโดยรวมได้ลดลง ถึงแม้ว่ารายได้จากการจำหน่ายบุหรี่รวมลดลง แต่รายได้จากภาษีสรรพสามิตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือนละ 261.5 ล้านบาท (ปีละ 3,138.2 ล้านบาท) คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.70 จำแนกได้เป็นภาษีจากบุหรี่ โรงงานยาสูบเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.25 และภาษีจากบุหรี่นำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.10

3. จำนวนเยาวชนเลิกสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น คาดได้ว่า การที่ราคาบุหรี่แพงขึ้นประมาณซองละ 2-5 บาท จากการขึ้นอัตราภาษี จะกระทบต่อกลุ่มผู้บริโภคที่อ่อนไหวต่อราคา ได้แก่ กลุ่มเยาวชน กระทรวงสาธารณสุขประมาณการว่า จะมีผลให้เยาวชน (อายุต่ำกว่า 25 ปี) ที่สูบบุหรี่ หรือกำลังทดลองสูบบุหรี่ สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้จำนวน 200,000 คน

เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจัง

ประกิต วาทีสาธกกิจ (มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่: ออนไลน์) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจัง

1.เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ 1.บุหรี่เป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดความล้มเหลวทางตลาด (Market failure) หมายความว่า ยิ่งมีการบริโภคสินค้าบุหรี่เท่าไร สังคมก็ยิ่งได้รับความสูญเสียมากขึ้นเท่านั้น 2.ธนาคารโลกสรุปข้อมูลการวิจัยว่าการสูบบุหรี่ก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจของโลกและของแต่ละประเทศมากกว่ารายได้ที่ได้รับ 3. การสูบบุหรี่ก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ ทำให้ลดผลผลิตของประเทศชาติและลดสมรรถนะของการพัฒนาประเทศ 4. การควบคุมการสูบบุหรี่เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าทางเศรษฐกิจ 5. การสูบบุหรี่พบมากในผู้ที่ด้อยการศึกษาและมีฐานะยากจน เงินที่คนจนใช้ไปในการซื้อบุหรี่ ควรที่จะถูกนำไปใช้ในการซื้อสินค้าอื่นที่เป็นประโยชน์ เช่น ซื้ออาหารหรือเครื่องนุ่งห่ม 6. คนที่ติดบุหรี่ เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมปีที่ 4 หรือต่ำกว่า 7. อัตราการสูบบุหรี่สูงที่สุดในภาคอีสานและภาคเหนือ 8.การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด การขึ้นภาษีบุหรี่ยังทำให้รัฐบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย รัฐบาลไทยเคยขึ้นภาษีบุหรี่มาหลายครั้ง ทำให้การสูบบุหรี่ลดลงและมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่ได้ว่างเว้นจากการขึ้นภาษีมาสี่ปีกว่าแล้ว 9. การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะป้องกันการเสพติดบุหรี่ของเยาวชนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้เยาวชนเข้าถึงบุหรี่ได้น้อยลง 10.การขึ้นภาษีบุหรี่เพิ่มภาระให้แก่ผู้สูบบุหรี่บ้าง แต่เป็นสิ่งที่รัฐบาลต้องชั่งน้ำหนักกับผลดีที่จะทำให้เยาวชนสูบบุหรี่น้อยลง รัฐบาลจะให้น้ำหนักกับการป้องกันเยาวชนไม่ให้เสพติดบุหรี่เพิ่มขึ้น หรือจะสงสารผู้ที่เสพติดบุหรี่อยู่ 11.แต่แม้แต่ผู้สูบบุหรี่ไทยเองส่วนใหญ่ก็

สนับสนุนการขึ้นภาษีบุหรี่ เพราะรู้ว่าบุหรี่ไม่มีประโยชน์และราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นอาจช่วยให้เขาเลิกสูบได้ 12. รัฐบาลไทยมีทางเลือกเกี่ยวกับภาษียาสูบ 2 ทางเลือก คือทางเลือกที่หนึ่ง ไม่ขึ้นภาษีบุหรี่ผลก็คือ 1. ยอดขายบุหรี่จะค่อยเพิ่มขึ้น 2. รัฐบาลได้กำไรจากโรงงานยาสูบมากขึ้น 3. เก็บภาษีได้เพิ่มอีกเล็กน้อย 4. ประชาชนสูบบุหรี่มากขึ้น 5. เยาวชนติดบุหรี่มากขึ้น ทางเลือกที่สองขึ้นภาษีบุหรี่ผล 6. ยอดขายบุหรี่ลดลงเล็กน้อยหรือเท่าเดิม 7. รัฐบาลได้กำไรจากโรงงานยาสูบเท่าเดิม 8. เก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก 9. ประชาชนสูบบุหรี่น้อยลง 10. เยาวชนติดบุหรี่น้อยลง

สรุปว่า ภาษีบุหรี่ เป็นมาตรการในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่ เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น และป้องกันการเสพบุหรี่ของเยาวชน ของรัฐบาล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัญจวน คำวาชิรพิทักษ์ ; และวรนุช แหยมแสง (2539: 23-25) ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่จากปัจจัยอันเนื่องมาจากสาเหตุภายในและสาเหตุภายนอกของผู้ที่อยู่ในวัยเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ (อายุ 13-24 ปี) จำนวน 600 คน ทั้งที่อยู่ในระบบโรงเรียน นอกระบบโรงเรียนและตลาดแรงงาน พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของการสูบบุหรี่ เจตคติต่อการสูบบุหรี่ มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบุคคลในระบบโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กษมา สุขสวคนธ์ (2540 : บทคัดย่อ) การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการศึกษา ความสัมพันธ์ด้านพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิง นิมาน เทคนิคมีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และรายได้ขณะศึกษา

ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540:15--18) ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนไทยทั่วประเทศ จำนวน 5,598 คน พบว่า

เยาวชนชายที่มีผลการเรียนดี มีอัตราการสูบบุหรี่เพียงร้อยละ 2.1 ในขณะกลุ่มมีการเรียนไม่ดี มีอัตราการสูบบุหรี่มากถึงร้อยละ 21.2 การมีรายได้เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เยาวชนไทยสูบบุหรี่ โดยเยาชนที่มีรายได้ต่ำสูบบุหรี่ในอัตราเพียงร้อยละ 4.9 ในขณะที่ผู้มีรายได้สูง สูบบุหรี่ร้อยละ 14.2 และยังพบว่าเยาวชนที่มีรายได้หรือฐานะดีเท่าไร การลองสูบบุหรี่ของเยาวชนก็จะยิ่งมากขึ้น การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง

โดยพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดามีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของทั้งบุตรชาย ทั้งบุตรหญิง ส่วนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของมารดาจะมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของเยาวชนมากที่สุด คือ เพื่อนสนิท โดยส่วนใหญ่และการสูบบุหรี่ในครั้งแรกจะเกิดจากการชักนำของเพื่อนและหัดสูบครั้งแรกที่บ้านเพื่อน

จุฑารัตน์ ไต่เมฆ (2541: บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่และความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 ของนักศึกษาวิทยาลัยสาธารณสุขสิรินธร จำนวน 400 คน พบว่า นักศึกษาที่มีความแตกต่างของแหล่งรายได้ การสูบบุหรี่ของบุคคลใกล้ชิดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 630 คน พบว่า ปัจจัยที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จำนวน 7 ปัจจัย ตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ ความเชื่ออำนาจภายในตนเองเกี่ยวกับสูบบุหรี่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ความเชื่ออำนาจกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และความดึงดูดใจของผลิตภัณฑ์บุหรี่ ปัจจัยทั้ง 7 ข้อ สามารถทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ได้ร้อยละ 83.90 โดยนักเรียนที่มีอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสูง มีทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ในเชิงบวก มีเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับสูง มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูง และผลิตภัณฑ์บุหรี่มีความน่าสนใจเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ส่วนนักเรียนหญิงที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเกี่ยวกับการสูบบุหรี่สูง และมีความเชื่ออำนาจกฎหมายเกี่ยวกับการสูบบุหรี่สูงเป็นกลุ่มทีมีแนวโน้มจะไม่สูบบุหรี่

พรศรี วรรธนะวลัญช์ (2541 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยทางด้านครอบครัว กับการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 415 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยทางครอบครัวระหว่างสัมพันธภาพภายในครอบครัว ระหว่างบิดากับบุตรกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า สัมพันธภาพภายในครอบครัว ระหว่างบิดากับบุตรในกลุ่มระดับต่ำ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมสูบบุหรี่สูง 2. ปัจจัยทางครอบครัวระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย นักเรียน

ชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่สูง สรุปข้อค้นพบ ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดากับบุตรต่ำ และมีการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย จะทำให้นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่สูง

ฐิติทิพย์ ยิ้มพลอย (2543 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายในระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1.ปัจจัยทางชีวะสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ได้แก่ ลักษณะที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่ 2. ปัจจัยทางจิตลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุกรี่ของนักเรียนชาย ได้แก่ ทัศนคติ การมุ่งอนาคตและการควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน 3. ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ได้แก่ แรงสนับสนุนจากครูและเพื่อน

นิตยา สูงสถิตานนท์ (2542: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม กรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน และกลุ่มทดลอง 30 คน ผลการศึกษาพบว่า 1. ภายหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติการป้องกันการสูบบุรี่ของกลุ่มทดลองดีกว่าก่อนการทดลองอย่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. ภายหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันการสูบบุหรี่ของกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้นักเรียนมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติการป้องกันการสูบบุรี่ของกลุ่มทดลองดีขึ้น

สุพรรณี ปานดี (2543 : บทคัดย่อ) การสูบบุหรี่เป็นปัญหาพฤติกรรมสุขภาพที่สำคัญสิ้นเปลืองทางเศรษฐกิจ ทำลายสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญและกลุ่มนักเรียนเยาวชนวัยรุ่นมีแนวโน้มการสูบบุหรี่เพิ่ม มากขึ้นในปัจจุบัน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผล ของโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อการเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปข้อค้นพบ ว่าโปรแกรมสุขศึกษาทำให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความรุนแรงของอันตรายจากการสูบบุหรี่ การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคจากการสูบบุหรี่ ความคาดหวังในความสามารถของตนเองในการเลิกสูบบุหรี่ ความคาดหวังของประสิทธิผลการตอบสนอง ในการเลิกสูบบุหรี่ ความตั้งใจในการเลิกสูบบุหรี่ การปฏิบัติตัวในการเลิกสูบบุหรี่ ดี

ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ในระดับดี นักเรียนที่มีเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสูบบุหรี่ของเพื่อนในกลุ่ม ระดับการรับรู้ความรุนแรงของพิษที่เกิดจากบุหรี่ ระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ ระดับความคาดหวังในความสามารถของตนเองต่อการมีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีรายได้ และการสูบบุหรี่ของบุคคลในครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

ธิติ รัตนโชติ (2539: 134-104) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 433 คน พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อกิจกรรมของสังคม ความเชื่อถือในบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อนสนิท ที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอื้อมพร พลอยประดิษฐ์ (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันการเสพสารเสพติดและบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขต ฉัฏฐมงคล สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันเสพสารเสพติดและบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อนุภาพ ทองยู่. (2547 : บทคัดย่อ) การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1. นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ระดับปานกลาง 2. ระดับชั้น ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ การรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม และการยอมรับของสังคม ต่างกันมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง ลักษณะการพักอาศัย การเห็นคุณค่าในตนเอง และการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ต่างกัน มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

เก็ทซลาฟ (Getzlaf.1986: Abstract) วิจัยในเรื่องอิทธิพลด้านสังคมของเด็กในเรื่องเกี่ยวกับพ่อแม่ของเด็กไม่เพียงพอ (ความสัมพันธ์กับพ่อแม่) วัตถุประสงค์ที่สำคัญต้องการตรวจสอบอิทธิผลของวัยรุ่นกับพ่อแม่ ทดสอบความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงต่ออิทธิผลนั้น.

ความสัมพันธ์ถูกกำหนดหรือระบุว่ามีผลกระทบมาก การตอบสนอง และ ความคล้ายกันและความคล้ายคลึงกันระหว่างพ่อแม่และเด็ก พ่อแม่ที่มีบุตรวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์สูงได้รับการอบรมดูแลมีการสูบบุหรี่น้อยกว่าและมีทัศนคติด้านลบต่อการสูบบุหรี่มากกว่าพ่อแม่ที่มีความสัมพันธ์ต่ำในการเลี้ยงดูบุตร และพ่อแม่มีความสัมพันธ์สูงและที่ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเอาใจใส่ การวิเคราะห์ได้วิเคราะห์ว่า ความสัมพันธ์สูงทางด้านพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับอันตรายการสูบบุหรี่และเหล้าและไม่เห็นด้วยกับการสูบบุหรี่ สรุปการวิจัยพบว่าว่า เมื่อมีความสัมพันธ์กันสูงระหว่างเด็กและพ่อแม่, เด็กมีอิทธิผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของพ่อแม่ในทางตรงกันข้ามการอบรมเลี้ยงดูถูกกำหนดให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูกเช่นเดี่ยวกัน สิ่งที่เกี่ยวข้องจากการค้นพบในการป้องกันการสูบบุหรี่และโครงการรณรงค์การสูบบุหรี่ได้ถูกอธิบายในการสนับสนุนทางสังคมในการรักษาพฤติกรรมการไม่สูบบุหรี่

อลัน (Allan.1998: Abstract) อัตราการสูบบุหรี่ , พฤติกรรมและความเชื่อเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ในกลุ่มวัยรุ่นในเมือง Manitoba ได้ศึกษาจากกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง 14,586 คน อายุ 9 - 18 ปี พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชายและหญิงที่สูบบุหรี่มีทั้งพยายามทดลองสูบบุหรี่หรือปัจจุบันสูบบุหรี่อยู่ ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ช่วงวิกฤติในการเริ่มสูบบุหรี่คือ 11 – 15 ปี และอายุที่เริ่มแรกในการสูบบุหรี่มากที่สุด คือ อายุ 12 ปี 60.9 % ของนักเรียนชายและ48.8%ของนักเรียนหญิงซื้อบุหรี่ด้วยตนเอง สถานที่นิยมมากที่สุด คือ ปั้มน้ำมัน และ ร้านที่อยู่มุมตึกเล็กๆ ผู้ตอบเกือบทั้งหมดบอกว่า พวกนักเรียนมาซื้อบุหรี่คนเดียวในบางครั้ง และร้านบุหรี่ที่บอกความถี่มากที่สุดสำหรับการซื้อบุหรี่ของนักเรียน คือ ร้านขายบุหรี่อื่น (ทั่วไป) ผลได้ชี้ว่าความพยายามที่จะศึกษาจะต้องเริ่มศึกษาก่อนที่วัยรุ่นจะตัดสินใจที่จะสูบบุหรี่ พวกเขาจะต้องมีอายุเหมาะสม, และต้องย่อมรับอิทธิผลจากความกดดันหรือความเครียดและ มีการทดสอบ ก่อนที่จะพัฒนาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ โครงการรณรงค์ต่อต้านสูบบุหรี่ควรจะรวบรวมเนื้อหาไว้ในเนื้อหาหลักสูตรเดียวกัน เช่น การศึกษาเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ.

ฮู (Hu. 1998 : Abstract) การศึกษาได้ประเมินผลกระทบจากการโฆษณาบุหรี่เกี่ยวกับการรับรู้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นใน The Hempstead and Hitchcock Independent School Districts กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น 217 คน อายุ ระหว่าง 10 -19 ปีที่สมัครในการศึกษาครั้งนี้ การวิจัยยืนยันสมมติฐานว่าการโฆษณาบุหรี่มีอิทธิพลอย่างมากต่อวัยรุ่นในการสนับสนุนวัยรุ่นสูบบุหรี่มากกว่าตัวแปรด้านสังคม และการดำเนินการทางโรงเรียนและองค์ประกอบครอบครัว (สมาชิกครอบครัว)

โรส (Ross .2001: Abstract) การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับความล้มเหลวของตลาด , ซึ่งรัฐบาลได้แทรกแซงในตลาดบุหรี่. การวิจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับความต้องการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นได้แสดงหลักฐานที่ถูกรวบรวมไว้ถึงผลกระทบของราคาบุหรี่และนโยบายสาธารณะ

ในวัยรุ่นที่สูบบุหรี่ ข้อมูลได้ถูกเก็บรวบรวมจากการสำรวจกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา 17,287 คน ที่ใช้ตรวจสอบผลของราคาและนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวกับการต่อต้านบุหรี่ในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น. การวิจัยที่สำคัญ พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง การวัดด้านราคาใช้รูปแบบความต้องการบุหรี่ของวัยรุ่น ผลได้แสดงว่า นโยบายสาธารณะต่อการสูบบุหรี่มีผลต่อการสูบบุหรี่ที่ลดลงทั้งความน่าจะเป็นและความรุ่นแรงในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น ข้อบังคับหรือข้อจำกัดการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์อย่างมากต่อผลด้านลบในความต้องการบุหรี่ของวัยรุ่น เพราะหลักฐานพิสูจน์กฎหมายในการเข้าถึงวัยรุ่นมักถูกผสมผสานในการตีพิมพ์ในหนังสือ การดำเนินการตามข้อบังคับถูกประเมินโดยความเชื่อฟังของพ่อค้าปลีกกับกฎหมายข้อบังคับเหล่านี้ การเชื่อฟัง(การปฏิบัติตามกฎหมาย)ของพ่อค้าขายบุหรี่กับกฎหมายที่เข้าถึงวัยรุ่นพิสูจน์ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการลดความต้องการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนมัธยม.การปฏิบัติตามของพ่อค้าสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยนำนโยบายเข้าถึงวัยรุ่นมาใช้อย่างกว้างขวางขึ้น,ซึ่งได้รับการสนับสนุนกลยุทธ์อย่างใกล้ชิดในการบังคับใช้ด้านกฎหมาย สิทธิเสรีในการซื้อบุหรี่ตามท้องถิ่นด้วยการควบคุมโดยกฎหมายรัฐ อาจจะเป็นอันตรายต่ออัตราการลดการสูบบุหรี่และความรุ่นแรงในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นอเมริกัน ผลเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะต้องแสดงคำเตือนเพราะนโยบายเหล่านี้อาจจะฝังอยู่ในเซลล์ (ส่วนลึก) และสะท้อนถึงความคิดเห็นต่อการใช้บุหรี่ แต่ทว่า ผลสรุปตัวแปรนโยบายใน model ทำให้การประเมินผลของราคาในการบริโภคบุหรี่ของวัยรุ่นดีขึ้น.

ทันพระวัย (Tanprawai. 2001 : Abstract) วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดพฤติกรรมการสูบบุหรี่และตรวจสอบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนเอเชีย ที่ California State University Long Beach (CSULB). มีผู้ตอบแบบสอบถาม 289 คน 134 คนเป็นนักเรียนเอเชียหญิงและ155คนเป็นนักเรียนเอเชียชาย กลุ่มตัวอย่างเลือกจากนักเรียนเอเชียที่ศึกษาใน American Language Institute (ALI) English เป็นภาษาที่สอง และสมาชิกองค์การเอเชียใน (CSULB) การสำรวจประกอบด้วย นักเรียนชั้น ปี 1-4 ปริญญาโท และปริญญาตรี อายุ 17 ปี ขึ้นไป. 26.4 เปอร์เซ็นต์ที่ถูกสัมภาษณ์โดยรายงานว่า ในปัจจุบันพวกเขาสูบบุหรี่อยู่ นักเรียนเอเชียชายสูบบุหรี่มากกว่านักเรียนเอเชียหญิง จากการวิจัยแสดงว่า นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ ระหว่างอายุ 21- 23 ปี มีเปอร์เซ็นต์สูง อีกอย่าง จากการศึกษาพบว่า นักเรียนญี่ปุ่นมีการสูบบุหรี่สูงที่สุด. นักเรียนชาวเอเชียที่มากจาก American Language Institute (ALI)สูบบุหรี่มากกว่านักเรียนเอเชียอื่น ในระดับการศึกษาอื่น. นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ปัจจุบันซึ่งพวกเขาเริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุ 17-19 ปี. ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนเอเชียสูบบุหรี่ คือ ความกดดัน ความเครียด อย่างไรก็ตาม คนสูบบุหรี่ 80.5 % มีความพยายามในการเลิกสูบบุหรี่ และ57.7% วางแผนที่จะเลิกสูบบุหรี่ภายใน 12 เดือน

เกียร์ (Kear. 2002 : Abstract) นักเรียนวิทยาลัย 224 คนที่มีอายุ 17 -25 ปี ที่เรียนในวิทยาลัยเอกชน ในการสำรวจที่ Central Florida ผลสรุปประสิทธิภาพในการต่อต้านบุหรี่ด้วยตนเอง แนวโน้มความเสี่ยง ความเครียด ความเชื่อทางด้านสังคมมีความแปรปรวน 66.2 % ในพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ประสิทธิภาพในการต่อต้านบุหรี่ด้วยตนเองมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ เป็นอยู่ระหว่างกลางของผลตัวแปรอื่น นักเรียนวิทยาลัยที่สูบบุหรี่มีคะแนนที่ต่ำมากในต่อต้านบุหรี่ด้วยตนเองและคะแนนสูงมากต่อแนวโน้มต่อการเสี่ยงในการวัด ความเครียด และความเชื่อทางด้านสังคม เปรียบเทียบกับคนไม่สูบบุหรี่ คนสูบบุหรี่ระบุว่ามีฐานะกว่าคนไม่สูบบุหรี่, ซึ่งได้รับอิทธิผลรูปแบบการสูบบุหรี่จากพ่อแม่มากกว่า. ผลการศึกษาด้านความสัมพันธ์แสดงไว้ว่า อิทธิผลทางด้านอารมณ์ และสถานการณ์ที่ช่วยทำให้สูบบุหรี่. การเน้นการศึกษาการป้องกันสูบบุหรี่ที่ต่อต้านความกดดัน ความเครียด จะมีผลทำให้การสูบบุหรี่ในนักเรียนวิทยาลัยลดลง

แวน (Van. 2002 : Abstract) วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ต้องการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนิสัยการสูบบุหรี่ของนักเรียนในมหาวิทยาลัย ทัศนคติต่อการสูบบุหรี่และปฏิกิริยาโต้ตอบทางด้านอารมณ์ต่อข้อความการต่อต้านบุหรี่ที่ได้ประเมิน ข้อมูลเก็บจากนักเรียน 250 คนที่เกี่ยวข้องลักษณะพฤติกรรมการสูบุหรี่ที่หลากหลาย มีผู้สูบบุหรี่ 80 คนและไม่สูบบุหรี่ 170 คน รวมถึงเคยสูบบุหรี่ 21 คน ผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนบันทึกปฏิกิริยาทางด้านอารมณ์ต่อปัจจัยการต่อต้านการสูบบุหรี่ หลายปัจจัยส่งผลอันตรายต่อการสูบบุหรี่โดยอ้อม ความหวาดกลัวต่อสุขภาพ, การสูบบุหรี่เป็นลักษณะนิสัยที่ไม่มีเสน่ห์ (น่ารังเกลียด เหม็น) และปัญหาด้านเพศเกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ การวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญไปในทางบวกในความเต็มใจที่จะออก date แต่งงาน ใช้ชีวิตร่วมกัน และมีเพศสัมพันธ์กับผู้สูบบุหรี่ สาเหตุในการเป็นโรคเรื้อรัง scale ได้แสดงว่าเกิดจากการสูบบุหรี่ทั้งเพศชายและเพศหญิง จากการเปิดเผยว่า ข้อความบุหรี่ไม่มีผลกระทบในทัศนคติการสูบบุหรี่ของผู้ร่วมตอบ

อาเดลบาโย (Adebajo. 2003 : Abstract) การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุการเกิดโรคและความตายที่สามารถป้องกันได้ใน The United States และ แบบอย่าง (ตัวอย่างการสูบบุหรี่)การสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนวิทยาลัยได้เพิ่มขึ้น โดยการใช้แบบสอบถามที่แจกให้นักเรียนที่สมัครเรียนใน Wellness classes, การศึกษาครั้งนี้ได้อธิบายรูปแบบการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียน SCSU และได้ประเมินปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวต่อโครงการณรงค์การไม่สูบบุหรี่. นักเรียนส่วนใหญ่ SCSU 61.7 % มีความพยายามสูบบุหรี่ แต่ มีจำนวนน้อย 16.2 %ประสบความสำเร็จในการเลิกสูบบุหรี่ การสูบบุหรี่ของคนที่มีฐานะในระดับเดียวกันมีผลด้านลบต่อความสำเร็จในการเลิกสูบบุหรี่ แต่ความพยายามในการเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียนไม่มี. นักเรียนที่สูบบุหรี่รับรู้ด้วยตัวพวกเขาเองว่ามีความสามารถสูงในการเลิกสูบบุหรี่ แต่น้อยมากที่ประสบ

ความสำเร็จในการเลิกสูบบุหรี่ มีความรู้สึกตัวที่ต่ำมากและใช้โครงการรณรงค์ไม่สูบบุหรี่ที่มีอยู่ในวิทยาลัย SCSUในหมู่นักเรียน จากการศึกษาเปิดเผยว่า มีความจำเป็นในการวิจัยต่อไปและโครงการรณรงค์ป้องกันไม่สูบบุหรี่ที่มีประสิทธิมากขึ้นในนักเรียน SCSU

มอนเต้ (Monte.2003 : Abstract) การสูบบุหรี่เป็นปัญหาอย่างมากต่อสุขภาพของประชาชนในสังคม และยังเป็นสาเหตุนำไปสู่โรคและความตายที่สามารถป้องกันได้ในประเทศ. จากคำถามการวิจัย ว่า ทำไมวัยรุ่นจึงเลือกที่จะสูบบุหรี่? ข้อมูลนี้ได้เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา 12 โรงเรียน ทั้งเพศชายและเพศหญิง ตั้งแต่ เกรด 9 -12 ซึ่งปัจจุบันเป็นผู้ที่สูบบุหรี่หรือทั้งเป็นผู้ไม่สูบบุหรี่ที่มีเพื่อนที่สูบบุหรี่. โดยใช้คำถามปลายเปิด นักวิจัยได้พบว่า เกิดจากแรงกระตุ้น และ แรงสนับสนุน ต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่.

เอ็มเมอร์รี (Emmeree. 2004 : Abstract) จากการศึกษานี้ได้ตรวจสอบว่าปัจจัยทางด้านสังคม 3 ปัจจัยมีผลต่อการเริ่มสูบบุหรี่เริ่มแรกในระหว่างเรียนอยู่ปี 1 ปี 2 ในวิทยาลัยหรือไม่. ปัจจัยที่ 1. พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของคนมีฐานะ ตำแหน่ง หรืออายุในระดับเดียวกันที่มีอยู่ทั่วๆไป. ปัจจัยที่ 2. พฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ของของเพื่อน ๆ และเพื่อนที่พักอาศัยอยู่ในห้องเดียวกัน 3. การเข้าสังคม (สังคมที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่) นอกจากนั้น การศึกษานี้ได้กำหนดจำนวนเปอร์เซ็นต์นักเรียนที่เริ่มสูบบุหรี่ในวิทยาลัย กำหนดประชากรที่เสี่ยง และเน้นไปที่นักเรียนวิทยาลัยที่เริ่มต้นสูบบุหรี่ได้ง่าย.นักเรียนทั้งหมด 1,772 คน จาก 5 มหาวิทยาลัยที่ตอบแบบสอบถาม ผลของ Multiple logistic regression analyses แสดงว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเพื่อน และเพื่อนร่วมห้อง คือตัวแปรทางสถิติที่มีระดับนัยสำคัญ (p = .003) ความสัมพันธ์หลังการควบคุมที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของคนที่อยู่ในระดับเดี่ยวกัน การเข้าสังคมเดี่ยวกัน การสูบบุหรี่ได้ง่ายในช่วงปี 1 และบริโภคเหล้าในช่วงปีแรก The coefficient (b) พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเพื่อนและเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์ 0.842 ค่านี้ได้แสดงว่าการเริ่มสูบบุหรี่ในระหว่างปี 1 ปี 2 ของวิทยาลัยเพิ่มขึ้น โดย e 0.842 =2.321 หรือมากกว่า 2 เท่า.

ไอ.ที.เอช.เอ็ม.มาเซ็น ; และเอ.เอ็น. มูด (I.T.H.M. Maassen ; & A.N. Mudde.2004 : Abstract) ในการศึกษาครั้งนี้, ปัจจัยในการสูบบุหรี่ในหมู่วัยรุ่น Gambian ได้ถูกศึกษาตรวจสอบ. การสำรวจกลุ่มตัวอย่างนักเรียน 282 คน อายุระหว่าง 14 -18 ปี .ผลการศึกษาพบว่า การขายบุหรี่อย่างเสรีโดยตัวแทนบริษัทบุหรี่ได้สนองตอบถึงความแตกต่างระหว่างคนที่สูบบุหรี่และคนที่ไม่สูบบุหรี่. ตัวแปรอื่น (ปัจจัย) ที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ที่มีเป้าหมายในการเพิ่มการสูบบุหรี่ให้มากขึ้นในอนาคต. ความสามารถในประสิทธิภาพต่อตนเองต่ำต่อสถานการณ์ด้านอารมณ์ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเพื่อนตอบสนองได้ดีที่สุด แม่ทำงานและไม่อยู่กับครอบครัวที่บ้าน จากการศึกษาได้มีความพยายามที่จะห้ามโฆษณาบุหรี่และห้ามสนับสนุนบุหรี่ใน The Gambia, โดยเฉพาะ การจำหน่ายกลุ่มตัวอย่างๆ เสรี (หมายถึง กลุ่มวัยรุ่นอายุ 14-18) อีกอย่าง จากการศึกษาได้แนะนำ

ถึงกิจกรรมป้องกันบุหรี่ในโรงเรียนและชุมชนที่มีเป้าหมายไปที่เด็ก ๆ ที่ติดบุหรี่ง่ายน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่าง การเพิ่มความสามารถในประสิทธิภาพต่อตนเองในด้านสถานการณ์ทางอารมณ์และทำให้พวกเขารู้สึกตัวถึงอิทธิพลของเพื่อนให้ดีที่สุด

สันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ; & Carl Anderson. 2005 : Abstract) อัตราการป่วยและการตายที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่จากโลกที่เจริญแล้วมาสู่ประเทศที่กำลังพัฒนาและโดยเฉพาะประเทศ อาหรับที่กำลังพัฒนา หนึ่งในประเทศนั้นคือประเทศ Egypt ซึ่งมีการสูบบุหรี่ที่สูงที่สุดในโลกอาหรับ จากการศึกษารายงานว่า การสำรวจได้สุ่มตัวอย่างนักเรียน 1930 คน เกรด 7 9 และ 12 ที่เมือง Alexandra ใน Egypt ในเดือนเมษายน 2003 . พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับความเชื่อด้านบวก การสูบบุหรี่ของพี่น้อง การสูบบุหรี่ของพ่อแม่ การสูบบุหรี่ของคนที่มีฐานะเท่ากัน (อายุ ประเภทงาน ตำแหน่งเท่ากัน) และบรรทัดฐานการสูบบุหรี่ของสังคม บรรทัดฐานการสูบบุหรี่ของพี่น้องและผู้ใหญ่มีอิทธิผลพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นมากว่าคนที่มีฐานเท่ากันและบรรทัดฐานของคนที่มีฐานะเท่ากัน ความสามารถต่อประสิทธิภาพในการปฏิเสธสามารถป้องกันต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ความรู้ต่อผลลัทธ์การสูบบุหรี่ด้านลบในระยะสั้นสามารถป้องกันการสูบบุหรี่ในหมู่ผู้หญิง ผลการศึกษาได้เสนอว่า จากวัฒนธรรมมา Egypt วัยรุ่นได้รับอิทธิผลจากพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของครอบครัวและบรรทัดฐานความเชื่อการสูบบุหรี่ของผู้ใหญ่มากกว่าการสูบบุหรี่ของคนในระดับเดียวกัน (ทำงานที่ประเภทเดียวกัน อายุเท่ากัน ตำแหน่งเท่ากัน) และบรรทัดฐานการสูบบุหรี่ของคนที่มีฐานะเดียวกัน. โครงการป้องกันการสูบบุหรี่ที่มีเป้าหมายที่วัยรุ่นควรรับได้การติดตามจากโครงการรณรงค์ป้องกันการสูบบุหรี่สำหรับครอบครัวและชุมชนได้ที่รับ

จากการทบทวนทฤษฎีแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปตัวแปรในการศึกษาตามกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล

อายุ วัยรุ่นเป็นบุคคลที่มีวัยระหว่างเริ่มเป็นหนุ่มสาว (Puberty) และกำลังผู้ใหญ่ (Yung adulthood) เป็นช่วงที่มีอายุ 10 - 20 ปี ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เมื่อร่างกายเปลี่ยน หรือพัฒนาพฤติกรรมใหม่ ๆ การแสดงพฤติกรรมก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว รุ่นแรงพฤติกรรมด้วยความคิดริเริ่ม คิดในสิ่งต่าง ๆ ต้องการทราบว่าอะไร สุชา จันทร์เอม (2533: 50) จากการศึกษาของ อลัน (Allan.1998: Abstract)) ได้ศึกษา อัตราการสูบบุหรี่ และพฤติกรรมและความเชื่อเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ในกลุ่มวัยรุ่นในเมือง Manitoba จากกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง 14,586 คน อายุ 9 -18 ปี พบว่า ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศ

หญิง ช่วงวิกฤติในการเริ่มสูบบุหรี่คือ 11 – 15 ปี และอายุที่เริ่มแรกในการสูบบุหรี่มากที่สุด คือ อายุ 12 ปี ซึ่งไมสอดคล้องกับการศึกษาของทันพระวัย (Tanprawai . 2001 : Abstract) พบว่า นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ อยู่ระหว่างอายุ 21- 23 ปี มีเปอร์เซ็นต์สูง นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ปัจจุบัน พวกเขาเริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุ 17-19 ปี สรุปได้ว่า อายุในภาพรวมของงานวิจัยน่าจะมีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

เพศ หมายถึง เพศหญิงและเพศชายของนักเรียนอาชีวศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาและนักเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อลัน (Allan.1998: Abstract) ที่พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชายและหญิงที่สูบบุหรี่มีทั้งพยายามทดลองสูบบุหรี่หรือปัจจุบันสูบบุหรี่อยู่ ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แวน (Van. 2002 : Abstract) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผู้สูบบุหรี่ สรุปได้ว่า เพศ น่าจะมีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

รายได้ที่ได้จากผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง หรือบุคคลอื่น ๆ แต่จากการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชูชัย ศุภวงศ์; สุภกร บัวสาย; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ. (2540: 15 - 18) ที่พบว่า การมีรายได้เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เยาวชนไทยสูบบุหรี่ โดยเยาชนที่มีรายได้ต่ำสูบบุหรี่ในอัตราเพียงร้อยละ 4.9 ในขณะที่ผู้มีรายได้สูง สูบบุหรี่ร้อยละ 14.2 และยังพบว่าเยาวชนที่มีรายได้หรือฐานะดีเท่าไร การลองสูบบุหรี่ของเยาวชนก็จะยิ่งมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) นักเรียนที่มีเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับสูง เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑารัตน์ ไต่เมฆ (2541: บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาที่มีความแตกต่างของแหล่งรายได้การสูบบุหรี่ของบุคคลใกล้ชิดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ และการสูบบุหรี่ของบุคคลในครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่างกัน มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ไม่

แตกต่างกัน สรุปได้ว่า รายได้ที่ได้จากผู้ปกครอง น่าจะมีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

สถานภาพของบิดามารดา หมายถึง ความสัมพันธ์ของครอบครัวที่เป็นไปในทางดี และเป็นไปในทางที่ไม่ดี ก่อ สวัสดิพานิช (2519 : 95-98) ได้กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมอันดับแรก และสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมให้แก่บุคคล ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่คนตั้งแต่เกิด สอดคล้องกับการศึกษาของพรศรี วรรธนะวลัญช์ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดากับบุตรต่ำ และมีการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย จะทำให้นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่สูง สอดคล้องกับการศึกษาของเก็ทซลาฟ (Getzlaf.1986 : Abstract) พ่อแม่ที่มีบุตรวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์สูงได้รับการอบรมดูแลมีการสูบบุหรี่น้อยกว่าและมีทัศนคติด้านลบต่อการสูบบุหรี่มากกว่าพ่อแม่ที่มีความสัมพันธ์ต่ำในการเลี้ยงดูบุตร และพ่อแม่มีความสัมพันธ์สูงและที่ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเอาใจใส่การ วิเคราะห์ได้ว่าความสัมพันธ์สูงทางด้านพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับอันตรายการสูบบุหรี่

บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ หมายถึง สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนและครู สูบบุหรี่ ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนไทยทั่วประเทศ พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง สอดคล้องกับการศึกษาของ ฐิติทิพย์ ยิ้มพลอย (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยทางชีวะสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ได้แก่ ลักษณะที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่

ปัจจัยทรัพยากร หมายถึง ความพอเพียงของงบประมาณ ความพอเพียงของบุคลากรในองค์กร ความสามารถ และความชำนาญของบุคลากรในองค์กร ความพอเพียงของสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ความพอเพียงสอดคล้องของระบบสารสนเทศ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านทรัพยากร ว่า ทรัพยากรมีอิทธิผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยทางอ้อม ทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสารในหลายรูปแบบ ทรัพยากรเป็นปัจจัยที่สำคัญหรือวิกฤติ ในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ทรัพยากรที่สำคัญประกอบด้วย ความพอเพียงของเจ้าหน้าที่ทักษะที่เหมาะสม ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและข้อมูลข่าวสาร อำนาจหน้าที่ และความสะดวกสบายในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นในการแปลข้อเสนอให้เป็นหน้าที่ในการบริการสาธารณะ สอดคล้องกับการศึกษาของเวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้าน

ทรัพยากรว่า ทรัพยากรอาจจะประกอบด้วย งบประมาณ แรงจูงใจในโครงการซึ่งจะช่วยสนับสนุน ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล งบประมาณ ผู้ปฏิบัติงาน วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งสารสนเทศที่นำมาใช้ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรดังกล่าวต้องมีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพตามที่ต้องการ เช่น ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถ งบประมาณที่สนับสนุนนโยบายมากพอ สารสนเทศที่ใช้ในการดำเนินงานต้องถูกต้องสมบูรณ์ เป็นต้น จึงจะทำให้นโยบายประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า การสนับสนุนด้านการเงิน กำลังและคุณภาพของบุคลากร ความเพียงพอของปัจจัยด้านบริการมีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย สรุปได้ว่า ทรัพยากร น่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน หมายถึง ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ หรือผู้รับนโยบายไปปฏิบัติ ตรงกับทัศนคติของผู้วางนโยบาย ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ การรับนโยบายเกี่ยวกับบุหรี่ไปปฏิบัติ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ ซึ่งสอดคล้องกับ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน ว่าทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานมีอิทธิผลทั้งการติดต่อสื่อสารด้านนโยบาย ทั้งที่ผู้ปฏิบัติได้รับนโยบายปฏิบัติตามนโยบาย และสงไปตามสายการบังคับบัญชา ทัศนคติมีอิทธิผลต่อความตั้งใจ เต็มใจ สนใจ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อโครงการที่ได้มอบหมายให้กับหน่วยที่มีความขัดแย้งกับหน่วยงานย่อย การนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะถูกบิดเบือน อาจจะมีการจัดสรรทรัพยากรที่ต่ำหรือจำกัดและไม่เป็นธรรม สอดคล้องกับการศึกษาของเวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ว่า ทัศนคติต่อนโยบายมีน้อยอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัตินโยบายพยายามที่จะเบี่ยงเบนหรือหลบเลี่ยงต่อการปฏิบัติ สิ่งที่ทำให้นโยบายประสบความล้มเหลวเป็นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธสิ่งที่จะทำหรือสนับสนุนสิ่งที่เขาจะทำ ความขัดแย้งด้านทัศนคติเกิดขึ้นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธเป้าหมายของผู้บริหาร เป้าหมายที่ถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ค่านิยมส่วนตัว ความซื่อสัตย์ การละเมิดผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขรูปแบบองค์กรและขบวนการที่ผู้ปฏิบัติต้องที่จะรักษาไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า นโยบายที่ผู้ปฏิบัติจะนำไปปฏิบัติด้วยดีต้องเป็นนโยบายที่ผู้ปฏิบัติเข้าเห็นด้วย และมีความรู้สึกผูกพันนโยบายที่มีผลให้ผู้ปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากแนวทางเดิม มักจะประสบความล้มเหลว สรุปได้ว่า ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงานน่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

ปัจจัยติดต่อสื่อสาร หมายถึง ความชัดเจนของข้อมูลข่าวสาร ความถูกต้องของข่าวสาร ความเหมาะสมของช่องทางเดินข่าวสารในหน่วยงาน ซึ่งสอดคล้องกับ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านปัจจัยติดต่อสื่อสาร ว่า การติดต่อสื่อสาร (Communication) การตัดสินใจเลือกนโยบายและคำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องถ่ายทอดไปยังบุคคลอย่างเหมาะสมก่อนที่ผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ สอดคล้องกับการศึกษาของเวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมผลักดัน (Interorganizational Communication and Enforcement Activities) การนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัตินโยบายที่รับผิดชอบจะต้องเข้าใจมาตรฐานและวัตถุประสงค์โครงการนั้น ๆเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ สิ่งที่จำเป็นคือจะต้องมีมาตรฐานและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีความแม่นยำเที่ยงตรงของการติดต่อสื่อสารและความสอดคล้องต่อผู้ปฏิบัตินโยบาย มาตรฐานและวัตถุประสงค์ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ หากมาตรฐานและวัตถุประสงค์ไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนทำให้ผู้ปฏิบัติไม่ทราบว่าสิ่งที่คาดหวังคืออะไร สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า คำสั่ง ข่าวสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายปฏิบัติชัดเจนเท่าไหร่ โอกาสที่นโยบายนั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จไปด้วยดีก็มีมากขึ้นจนเท่านั้น สรุปได้ว่า ปัจจัยติดต่อสื่อสารน่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง ความหมายของนโยบาย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์นโยบาย ความเจาะจงนโยบายและความสมเหตุสมผล การได้รับสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น โอกาสนำความรู้ที่ได้ใช้ไปพัฒนาปฏิบัติ เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้กล่าวว่า สิ่งที่จำเป็นที่สุดในการประเมินตัวชี้วัดของผลการดำเนินนโยบาย คือ ต้องเข้าใจมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของโครงการหรือแผนงานชัดเจนและเจาะจง จุมพล หนิมพานิช (2547:151-152.) ได้เสนอว่าการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวิเคราะห์นโยบายให้ถ่องแท้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความหมาย ความชัดเจน ความเจาะจง และความสมเหตุสมผล ทั้งนี้ เพื่อขจัดความคลุมเครือหรือความกำกวนอันจะเป็นที่มาของปัญหาในการปฏิบัติ และความพร้อมขององค์ในเรื่องบุคลากร การบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของ ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) ได้รวบรวมผลงานของนักวิชาการต่างพบว่า ลักษณะของนโยบาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย ลักษณะของหน่วยงาน มีผลต่อความสำเร็จ

ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย น่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล หมายถึง การควบคุมการปฏิบัติตามโยบาย การประเมินและติดตามผลของนโยบาย การนำผลการประเมินไปปรับปรุงนโยบาย จุมพล หนิมพานิช . 2547:151-152.) ได้เสนอการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติในความคิดของ Williams ว่าควรมีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ทราบว่างานที่ปฏิบัตินั้นสอดคล้องกับเป้าหมายมากน้อยเพียงใด และในกรณีที่เกิดปัญหาหรืออุปสรรคจะได้สามารถแก้ไขได้ตรงจุดและทันการ และของ Edwards and Sharkansky ได้เสนอว่า การติดตามผลถือเป็นปัจจัยที่จำเป็นหรือสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้ทราบว่าได้มีการปฏิบัติงานตามแผนจริงหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคหรือไม่อย่างไร และควรจะต้องหามาตรการในการแก้ไขและปรับปรุงวิธีการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้นหรือไม่อย่างไร ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า เห็นว่า การควบคุมดูแลและประเมินผลนโยบายสม่ำเสมอก็มีความสำคัญต่อผลสำเร็จของนโยบาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของ เอ็ดเวิร์ด ซูชแมน (สุรพร เสี้ยนสลาย .2539: 114 ; อ้างอิงจาก Nakamura & Smallwood.1980) ได้เสนอเกณฑ์ 5 ประการที่เกี่ยวข้องกันสำหรับการประเมินความสำเร็จหรือล้มเหลวของโครงการสาธารณสุข คือ ความพยายาม (effort) การปฏิบัติงาน (performance) ความเพียงพอ (adequacy) ประสิทธิภาพ (efficiency) และกระบวนการ (process) สรุปได้ว่า ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล น่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

กลุ่มผลประโยชน์ หมายถึง ผู้นำองค์กรมีกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในสังคมสนับสนุนและจากบุคคลชั้นนำในองค์กร หรือกลุ่มบุคคล ทั้งภาครัฐและเอกชนมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือ ยับยั้ง สนับสนุน กดดันรัฐบาลตลอดจนกลับสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้านเตะถ่วง หรือคัดค้านนโยบายนั้น ๆ เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่าเงื่อนไงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic Social and Political Conditions) นโยบายสาธารณะที่กำหนดออกมาจากระบอบการเมืองในลักษณะของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับประชาชน ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในหน่วยงาน / หรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ จุมพล หนิมพานิช (2547:153 ,201) กล่าวว่า ปัจจัยทางการเมืองที่นโยบายหรือมาตรการที่จำเป็นที่จะทำให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติสัมฤทธิผล ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับความ

ล้มเหลวของตลาด ซึ่งรัฐบาลได้แทรกแซงในตลาดบุหรี่ สรุปว่า กลุ่มผลประโยชน์ น่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

การรับรู้ผลกระทบผลกระทบของการสูบบุหรี่ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด หรือ การแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจต่อการได้รับผลกระทบจากการสูบบุหรี่ ที่มีต่อภาวะสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ รัญจวน คำวาชิรพิทักษ์ ; และวรนุช แหยมแสง (2539 : 23-25) พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของการสูบบุหรี่ เจตคติต่อการสูบบุหรี่ มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบุคคลในระบบโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ มีทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ในเชิงบวก มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า ระดับการรับรู้ความรุนแรงของพิษที่เกิดจากบุหรี่ ระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) การรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ ต่างกันมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแวน (Van. 2002 : Abstract) พบว่าหลายปัจจัยส่งผลอันตรายต่อการสูบบุหรี่โดยอ้อม ความหวาดกลัวต่อสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ;& Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่าความรู้ต่อผลลัทธ์การสูบบุหรี่ด้านลบในระยะสั้นสามารถป้องกันการสูบบุหรี่ในหมู่ผู้หญิง สรุปได้ว่า การรับรู้ผลกระทบผลกระทบของการสูบบุหรี่ น่าจะมีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

ค่านิยมการสูบบุหรี่ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ อันเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำตามอย่างกันในสังคม หรือ การเลือกยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในการดำรงชีวิต คณะกรรมการองค์การอนามัยโลกในภาคพื้นยุโรป ได้กล่าวว่า วัยรุ่นที่มีความรู้ ทัศนคติและความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มากขึ้น สุชา จันทร์เอม (2533: 50) กล่าวว่า การลองสูบบุหรี่โดยเข้าใจว่าการสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้คนดูโก้เก๋ รวมทั้งเชื่อว่าบุหรี่ทำให้สมองปลอดโปร่ง จิตใจสบาย วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น มีอารมณ์ไม่แน่นอน อยากให้เพื่อนยอมรับโดยพยายามทำตนให้เข้ากลุ่ม กลุ่มในวัยเดียวกันจะมีอิทธิพลต่อความคิดความรู้สึกและการกระทำเป็นอย่างมาก การสูบบุหรี่

ของวัยรุ่นในปัจจุบัน พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากหลายสาเหตุด้วยกันอีกทั้งวัยรุ่นมีค่านิยมทางสุขภาพ เช่น คิดว่าลูกผู้ชายต้องสูบบุหรี่ วราภรณ์ ภูมิสวัสดิ์ (2533 : 36-38) ได้อธิบายสาเหตุเหตุกระตุ้น เป็นสาเหตุจากความเครียดอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในร่างกาย จิตใจ สังคม โดยเฉพาะวัยรุ่น เช่น ความประหม่า เขิน กระสับกระส่าย อึดอัด กลุ้มใจ ฯลฯ จึงใช้บุหรี่เป็นที่พึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูงเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธิติ รัตนชาติ (2539 :134 -140) พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อกิจกรรมของสังคม ความเชื่อถือในบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคมที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และการยอมรับของสังคม ต่างกันมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ทันพระวัย (Tanprawai . 2001 : Abstract) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนเอเชียสูบบุหรี่ คือ ความกดดัน ความเครียด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เกียร์ (Kear. 2002 : Abstract) พบว่า การเน้นการศึกษาการป้องกันสูบบุหรี่ที่ต่อต้านความกดดัน ความเครียด จะมีผลทำให้การสูบบุหรี่ในนักเรียนวิทยาลัยลดลง สรุปได้ว่า ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ น่าจะมีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม หมายถึง ความต้องการที่จะให้กลุ่มเพื่อน กลุ่มสังคม หรือกลุ่มครอบครัว ยอมรับตนเองโดยที่นักเรียนมีการปฏิบัติตามกลุ่ม หรือมีการกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อต้องการเข้ากลุ่ม โดยวิธีการเลียนแบบกลุ่มต่าง ๆ จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง โดยพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดามีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของทั้งบุตรชาย ทั้งบุตรหญิง ส่วนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของมารดาจะมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของเยาวชนมากที่สุด คือ เพื่อนสนิท โดยส่วนใหญ่ และการสูบบุหรี่ในครั้งแรกจะเกิดจากการชักนำของเพื่อนและหัดสูบครั้งแรกที่บ้านเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่าอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และ สามารถทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ได้ร้อยละ 83.90 โดยนักเรียนที่มีอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสูง มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเพื่อนในกลุ่ม ต่างกัน มีพฤติกรรม

การป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของสันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ; & Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่า วัยรุ่นได้รับอิทธิผลจากพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของครอบครัวมากกว่าการสูบบุหรี่ของคนในระดับเดียวกัน (ทำงานที่ประเภทเดียวกัน , อายุเท่ากัน ตำแหน่งเท่ากัน ฯลฯ) สรุปได้ว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม น่าจะมีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ หมายถึง การได้ยิน หรือเห็นภาพ สื่อโฆษณาต่าง ๆ เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ คณะกรรมการองค์การอนามัยโลกในภาคพื้นยุโรป ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่นที่สำคัญ คือ 1.ปัจจัยด้านการโฆษณาและส่งเสริมการขายบุหรี่ 2.ปัจจัยด้านสื่อและดารา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่นที่สำคัญการที่ชักนำให้วัยรุ่นหันไปสูบบุหรี่ตามอย่าง ก่อ สวัสดิพานิช (2519 : 95-98) กล่าวว่า การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง คือ การได้ยิน หรือเห็นภาพบุหรี่หรือภาพคนสูบบุหรี่ หรืออาจจะได้รับอิทธิพลจากการโฆษณาทางสื่อมวลชน เช่นหนังสือพิมพ์ วารสาร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุ ล้วนส่งผลให้วัยรุ่นสูบบุหรี่ สอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่า ความดึงดูดใจของผลิตภัณฑ์บุหรี่ สามารถทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง และผลิตภัณฑ์บุหรี่มีความน่าสนใจเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ สอดคล้องกับการศึกษาของ ฮู (Hu .1998 : Abstract) ยืนยันสมมติฐานว่าการโฆษณาบุหรี่มีอิทธิพลอย่างมากต่อวัยรุ่นในการสนับสนุนวัยรุ่นสูบบุหรี่มากกว่าตัวแปรด้านสังคม และการดำเนินการทางโรงเรียนและองค์ประกอบครอบครัว (สมาชิกครอบครัว) ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของอนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า ได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ต่างกัน มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ น่าจะมีความสัมพันธ์การกับนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ หมายถึง การได้มาของบุหรี่ในสถานที่ที่จำหน่าย สถานที่วางขายต่าง ๆ ที่นักเรียนซื้อได้ง่ายที่สุดเพียงแหล่งเดียว สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ . (2522 : 9-19) กล่าวว่า การมีบุหรี่จำหน่ายโดยทั่วไป และมีความสะดวกในการซื้อหาบุหรี่ ซึ่งมีจำหน่ายอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง มีส่วนส่งเสริมให้บุคคลสูบบุหรี่ และคณะกรรมการองค์การอนามัยโลกในภาคพื้นยุโรป ได้กล่าวว่า 1.ปัจจัยด้านการกระจายของบุหรี่ การที่วัยรุ่นสามารถหาซื้อบุหรี่ได้ง่ายและราคาไม่แพง จะมีผลทำให้วัยรุ่นสามารถซื้อบุหรี่มาสูบได้มากขึ้น วิวิช วุฒิวีรวรรธน์ ; และวราภรณ์ พันธ์พงศ์ (2541: 31 -12) กล่าวว่า การหาซื้อบุหรี่ได้ง่าย มีจำหน่ายอยู่ทั่วทุกหนแห่ง จึงมีส่วนส่งเสริมทำให้คนสูบบุหรี่มากขึ้น ถ้าการจำหน่ายบุหรี่มีเฉพาะที่และหาซื้อได้ยากแล้ว บุคคลที่สูบบุหรี่ก็คงจะลดลง สอดคล้องกับการศึกษาของอนุภาพ ทองยู่ (2547:บทคัดย่อ) พบว่า

ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ต่างกันมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่าสิทธิเสรีในการซื้อบุหรี่ตามท้องถิ่นด้วยการควบคุมโดยกฎหมายรัฐ อาจจะเป็นอันตรายต่ออัตราการลดการสูบบุหรี่และความรุ่นแรงในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นอเมริกัน และราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง และ การปฏิบัติตามกฎหมายของพ่อค้าขายบุหรี่กับกฎหมายที่เข้าถึงวัยรุ่นพิสูจน์ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการลดความต้องการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนมัธยม สรุปได้ว่าความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อน่าจะมีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

กฎหมายบุหรี่ หมายถึง พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 ซึ่งกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ลดการสูบบุหรี่ และป้องกันการสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับผลกระทบที่ตามมาภายหลังจากมีกฎหมาย กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2549: ออนไลน์) โดยอธิบายว่า ประเทศไทยมีกฎหมาย 2 ฉบับ ที่ก้าวหน้า และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันการสูบบุหรี่ของเยาวชน มุ่งคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว วิวิช วุฒิวีรวรรธน์ ; และวราภรณ์ พันธ์พงศ์ (2541: 31 -12) กล่าวว่า การบังคับใช้กฎหมายยังไม่เคร่งครัด ทำให้ยังพบเด็กซื้อบุหรี่เหมือนเดิม พระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้นับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) การวิจัยที่สำคัญ พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง การเชื่อฟัง(การปฏิบัติตามกฎหมาย)ของพ่อค้าขายบุหรี่กับกฎหมายที่เข้าถึงวัยรุ่นพิสูจน์ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการลดความต้องการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนมัธยม การปฏิบัติตามของพ่อค้าสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยนำนโยบายเข้าถึงวัยรุ่นมาใช้อย่างกว้างขวางขึ้น ซึ่งได้รับการสนับสนุนกลยุทธ์อย่างใกล้ชิดในการบังคับใช้ด้านกฎหมาย สิทธิเสรีในการซื้อบุหรี่ตามท้องถิ่นด้วยการควบคุมโดยกฎหมายรัฐ อาจจะเป็นอันตรายต่ออัตราการลดการสูบบุหรี่และความรุ่นแรงในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นอเมริกันสรุปได้ว่า กฎหมายบุหรี่ น่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

ภาษีบุหรี่ หมายถึง มาตรการในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่ เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข: ออนไลน์) ได้อธิบายว่า มาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง ในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2549 : Online) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่

รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจังว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด การขึ้นภาษีบุหรี่ยังทำให้รัฐบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นการเสพติดบุหรี่ของเยาวชนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประกิต วาทีสาธกกิจ ; และ อิศรา ศาสนติศาสน์ (2547 :36-38) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการขึ้นภาษีบุหรี่ พบว่า เหตุผลสำคัญคือจะได้ทำให้คนเลิกสูบบุหรี่ ทำให้ลดปริมาณการสูบ จะทำให้กำลังความสามารถในการซื้อลดลง เห็นว่าบุหรี่เป็นสิ่งไม่ดี / ทำลายสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) การวิจัยที่สำคัญ พบว่าราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง สรุปว่าภาษีบุหรี่น่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษา (Survey research) เพื่อศึกษาถึงผลการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ ของโรงเรียนอาชีวศึกษาซึ่งสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาซึ่งสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. กลุ่มครูและอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ 60 คน

2.นักเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา 800 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. กลุ่มครูและอาจารย์ประกอบด้วย วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง 10 คน วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร 10 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี 10 คน โรงเรียนราชวินิตมัธยม 10 คน โรงเรียนสุวรรณสุทธาราม 10 คน โรงเรียนวัดราชโอรส 10 คน รวม 60 คน

2. นักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาซึ่งสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและนักเรียนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 8919 คน จาก 6 โรงเรียน ดังนั้น จากการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane จะได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน แต่เนื่องจากแบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่เข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่และกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุรี่ จึงได้นักเรียนทั้งหมดจริง 800 คน การสุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ Stratified random sampling และได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 798 ฉบับ ครูอาจารย์ 52 ฉบับ

ตาราง 1 จำนวนนักเรียน แบ่งตามเพศชายและหญิงของโรงเรียนอาชีวศึกษา

ลำดับที่	โรงเรียน (อาชีวศึกษา)	ชาย	หญิง	รวม
1	วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง	535	158	693
2	วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร	388	11	399
3	วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี (ฝั่งธนบุรี)	644	1370	2014
	รวมทั้งหมด	**1567**	**1539**	**3106**

ที่มา : สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา http://www.vec.go.th/iscripts/cmview.php?doc=doc/g0006/index.htx

ตาราง 2 จำนวนนักเรียน แบ่งตามเพศชายและหญิงของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ลำดับที่	โรงเรียน	ชาย	หญิง	รวม
1	โรงเรียนราชวินิตมัธยม (มัธยมต้น)	689	594	1283
1	โรงเรียนราชวินิตมัธยม (มัธยมปลาย)	533	496	1029
	รวม	**1222**	**1090**	**2312**
2	โรงเรียนสุวรรณสุทธาราม (มัธยมต้น)	411	362	773
2	โรงเรียนสุวรรณสุทธาราม (มัธยมปลาย)	129	115	244
	รวม	**540**	**477**	**1017**
3	โรงเรียนวัดราชโอรส (มัธยมต้น) (ฝั่งธนบุรี)	935	651	1586
3	โรงเรียนวัดราชโอรส (มัธยมปลาย) (ฝั่งธนบุรี)	478	438	916
	รวม	1413	1089	**2502**
	รวมทั้งหมด (3 รวม)	**3175**	**2656**	**5813**
	รวมโรงเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาทั้งหมด	**3106**	**5813**	**8919**

ที่มา : สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานhttp://210.1.20.11/dataonweb/report/index.php

ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การหาขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane (ประกายรัตน์ สุวรรณ.2548:327)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนซึ่งกำหนดให้เท่ากับร้อยละ 5 (0.05)

จะได้ $n = \frac{8919}{1+8919\ (.05)^2}$

$= \frac{8919}{22.3}$

$= 399.9$

$= 400$

ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 400 คน

และแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโดยใช้สูตรคำนวณ N X 2 = 400 X 2 = 800 **คน**

ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนตามสัดส่วนของจำนวนโรงเรียนแต่ละโรงเรียน โดยใช้สูตรการหาสัดส่วนดังต่อไปนี้

$$nl = \frac{n(Nl)}{N}$$

เมื่อ nl = ขนาดตัวอย่างนักเรียนแต่ละโรงเรียน

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

Nl = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียน

N = ขนาดกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทั้งหมด

ได้จำนวนตัวอย่างนักเรียนแต่ละโรงเรียนดังต่อไปนี้

ตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เก็บข้อมูล จำแนกนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมและไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ลำดับ	โรงเรียน(อาชีวศึกษา)	จำนวน(คน)	เข้า	ไม่เข้า
2	วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง	693	31	31
3	วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร	399	18	18
4	วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	2014	90	90
	รวมเฉพาะอาชีวศึกษา	**3106**	**139**	**139**
2	**โรงเรียนราชวินิตมัธยม**		**จำนวน(คน)**	
	มัธยมต้น	1283	58	58
	มัธยมปลาย	1029	46	46
	รวม	**2312**	**104**	**104**
3	**โรงเรียนสุวรรณสุทธาราม**		**จำนวน(คน)**	
	มัธยมต้น	773	35	35
	มัธยมปลาย	244	10	10
	รวม	**997**	**45**	**45**
4	**โรงเรียนวัดราชโอรส**		**จำนวน(คน)**	
	มัธยมต้น	1586	71	71
	มัธยมปลาย	916	41	41
	รวม	2502	112	112
	รวมเฉพาะมัธยมศึกษา	**5813**	**261**	**261**
	รวมทั้งหมดทั้งสอง	**8919**	**400**	**400**

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา อินเตอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติเพื่อนำมาปรับปรุงใช้

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างเครื่องมือจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. สร้างแบบสอบถาม เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ข้อเสนอแนะต่าง ๆ และผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try out) กับโรงเรียนเทคนิคที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง

7. นำแบบสอบถามทั้งฉบับไปหาความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งได้แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษา ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา รายได้จากการศึกษา สถานภาพของครอบครัว การเริ่มลองสูบบุหรี่ เหตุจูงใจในที่ทำให้นักเรียนสูบบุหรี่ มีคำถามรวม 10 ข้อ และส่วนครูอาจารย์ ได้แก่อายุ เพศ รายได้ สถานครอบครัว มีคำถามรวม 6 ข้อ เป็นคำถามลักษณะปลายปิดให้เลือกตอบและคำถามปลายเปิดให้ระบุตัวเลขลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล ปัจจัยเจตคติต่อการสูบบุหรี่ ได้แก่ การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ได้แก่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ และผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ของนักเรียน มีคำถามรวม 39 ข้อ ครูอาจารย์ 49 ข้อ

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการค้นคว้าจากทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ แนวคิดเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณา ตรวจสอบ แก้ไข แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้มีเนื้อหา และข้อคำถามตรงกับกรอบแนวคิดในการศึกษาที่ต้องการจะวัด

2.การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach 'Alpha coefficient) (สรชัย พิศาลบุตร; และคนอื่นๆ. 2549:195-196) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

สูตร

$$= \frac{k}{k-1}\left(\frac{1-\sum s_i^2}{s_t^2}\right)$$

เมื่อ a แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามแต่ละข้อ

s_i^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละชุด

จากการคำนวณได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามของสำหรับอาจารย์เท่ากับ 0.944

จากการคำนวณได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามของสำหรับนักเรียนเท่ากับ 0.901

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความเห็นด้วย			
มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด = 5 – 1 = 0.8

จำนวนระดับ 5

คะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.21 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อตามขั้นต่อตอนไปนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้อำนวยการโรงเรียนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง 6 โรงเรียน

5. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน แล้วนำมาหาความเชื่อมั่นของข้อมูลและวิเคราะห์ทางสถิติ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการลงรหัสในแบบสอบถาม เปลี่ยนข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาเป็นตัวเลข ทำการประมวลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และในการทดสอบสมมุติฐานครั้งนี้ ยอมรับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ลงรหัสในแบบสอบถาม เปลี่ยนข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาเป็นตัวเลข และทำการประมวลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรมแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิตพรรณนานา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับอธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง และทดสอบสมมติฐานที่ 1

2. สถิติอนุมานฯ (Inferential statistics) เพื่อใช้ในการศึกษาหาความแตกต่างของตัวแปรและศึกษาอิทธิของตัวแปร เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม ในกลุ่มที่มีตัวแปร 2 กลุ่ม เป็นอิสระจากกัน โดยใช้การทดสอบค่าที (T- test) และในกลุ่มตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

2.2 วิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression) แล้วคัดเลือกตัวแปรแบบรายขั้นตอน (Stepwise Selection) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 3

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนครูอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาซึ่งสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา และนักเรียนครูอาจารย์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในปี 2550 เพื่อให้การแปลความหมายในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F- distribution
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา T- distribution
df	แทน	ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ค่าผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
P	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ผล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์จากนักเรียนทั้งหมด (นักเรียนที่เข้าร่วมและไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เฉพาะนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เฉพาะนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ครูและอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมและนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์จากนักเรียนทั้งหมด (นักเรียนที่เข้าร่วมและไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	481	(52.4)
หญิง	380	(47.6)
รวม	789	(100.0)
2. อายุ		
13- 16 ปี	577	(72.3)
17 -20 ปี	221	(27.7)
รวม	798	(100.0)
3.ระดับการศึกษา		
ม.1 – ม.3	336	(24.1)
ม.4 – ม.6	187	(23.4)
ปวช	211	(26.4)
ปวส	64	(8.0)
รวม	789	(100.0)
4. นักเรียนรับรายได้จากผู้ปกครอง หรือคนอื่น ๆ		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	157	(19.7)
1,001- 2,000 บาท	207	(25.9)
2,001 – 3, 000 บาท	240	(30.1)
มากกว่า 3, 000 บาท	194	(24.3)
รวม	798	(100.0)

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานภาพของครอบครัวของนักเรียน		
โสด	71	(8.9)
คู่	569	(71.3)
หย่า	85	(10.7)
แยกกันอยู่	73	(9.1)
รวม	798	(100.0)
6. มีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนสูบบุหรี่หรือไม่		
- ไม่มีผู้สูบบุหรี่	396	(49.6)
- มีผู้สูบบุหรี่	402	(50.4)
รวม	798	(100.0)
หากมีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนสูบบุหรี่ (ตอบได้มากกว่า 1)		
พ่อ	328	(54.5)
แม่	40	(6.6)
พี่	94	(15.6)
น้อง	20	(3.3)
ญาติที่อยู่บ้านเดียวกัน	120	(19.9)
รวม	602	(100.0)
7. นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม		
นักเรียนที่เข้าโครงการ	398	(49.9)
นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ	400	(50.1)
รวม	798	(100.0)

จากตารางที่1 แสดงข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 800 คน พบว่า

1. เพศ เป็นนักเรียนเพศชาย 481 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 ส่วนนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 4736

2. อายุ ในจำนวนนักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่ทั้งเข้าและไม่ได้เข้าโครงการ ที่ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการจัดกลุ่มช่วงอายุโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 13 -16 ปี มีจำนวน 577 คน (ร้อยละ 72.3) รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 17-20 ปี มีจำนวน 221 คน (ร้อยละ 27.7)

3. ระดับการศึกษา ของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาระดับ ม.1- ม. 3 มี จำนวน 163 คน (ร้อยละ 40.8) รองลงมาเป็นระดับ ปวช มีจำนวน 104 คน (26.0) ระดับ ม. 4 –ม.6 จำนวน 101 คน (ร้อยละ 21.9) และ ปวส มีจำนวน 32 คน (8.0)

4. รายได้ที่ได้รับของนักเรียน พบว่า 2,001 – 3, 000 บาทมีจำนวน 240 คน (ร้อยละ30.1) รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ 1,001- 2,000 บาทมีจำนวน 207 คน (ร้อยละ 25.9) กลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 3, 000 บาทมีจำนวน 194 คน (ร้อยละ 24.3) และกลุ่มที่มีรายได้ ต่ำกว่า 1,000 บาท มีจำนวน 157 คน (ร้อยละ19.7)

5. สถานภาพของครอบครัวของนักเรียน พบว่า เป็นกลุ่มคู่มากที่สุดมีจำนวน 569 คน (ร้อยละ 71.3) รองลงมาเป็นกลุ่มหย่ามีจำนวน 85 คน (ร้อยละ10.7) เป็นกลุ่มแยกกันอยู่มีจำนวน 73 คน (ร้อยละ9.1) และเป็นกลุ่มโสดมีจำนวน 71 คน (ร้อยละ8.9)

6. บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ พบว่า เป็นกลุ่มที่ไม่มีผู้สูบบุหรี่มีจำนวน 396 คน (ร้อยละ 49.6) และ เป็นกลุ่มผู้สูบบุหรี่มีจำนวน 402 คน (ร้อยละ 50.4) ในกลุ่มที่มีผู้มีผู้สูบบุหรี่ พบว่า พ่อมีจำนวน 328 คน (ร้อยละ 54.5) ญาติที่อยู่บ้านเดียวกันมีจำนวน 120 คน (ร้อยละ 19.9) พี่มีจำนวน 94 คน (ร้อยละ 15.6) แม่มีจำนวน 40 คน (ร้อยละ 6.6) และน้องมีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 3.3)

7. นักเรียนที่ที่ตอบแบบสอบถามทั้งเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม พบว่า เป็น นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมมีจำนวน 398 คน (ร้อยละ 49.9) และเป็นนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมมีจำนวน 400 คน (ร้อยละ 50.1)

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละ ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่ของนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
7.ในชีวิตของนักเรียนเคยลองสูบบุหรี่หรือไม่		
- ไม่เคย	504	(63.2)
- เคย	294	(36.8)
รวม	798	(100.0)
7.1 ถ้าเคยนักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุ (ต่ำสุด คือ 7 ปี สูงสุด คือ 20 ปี อายุเริ่มลองเฉลี่ย 12.20 ปี		
ต่ำกว่า 12 ปี	175	(59.5)
13 – 16 ปี	116	(39.5)
17- 20 ปี	3	(1.0)
7.2 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่		
1. เป็นลักษณะของชายชาตรี	16	(4.5)
2. เหงาไม่รู้จะทำอะไร	17	(4.8)
3. เครียด กลุ้มใจ	49	(13.9)
4. อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร	204	(58.0)
5. ถูกเพื่อนชักชวน	56	(15.9)
6. อื่น ๆ	10	(2.8)
รวม	352	(100.0)
8 . ปัจจุบันนักเรียนสูบบุหรี่หรือไม่		
- ไม่สูบบุหรี่	694	(87.0)
- สูบบุหรี่	104	(13.0)
8.1 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ (สำหรับผู้ตอบข้อ 8 ว่า สูบบุหรี่)		
1. เป็นลักษณะของชายชาตรี		
2. เหงาไม่รู้จะทำอะไร	6	(5.1)
3. เครียด กลุ้มใจ	28	(23.7)
4. อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร	59	(50.0)
5. ถูกเพื่อนชักชวน	14	(11.9)
6. อื่น ๆ	6	(5.1)
	5	(4.2)

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลประสบการณ์ของนักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 800 คน พบว่า

7. ในชีวิตของนักเรียนเคยลองสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยลองสูบบุหรี่มีจำนวน 504 คน (ร้อยละ 63.2) รองลงมาเคยลองสูบบุหรี่มีจำนวน 294 (ร้อยละ36.8)

7.1 นักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุ พบว่า อายุเฉลี่ยที่เริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเท่ากับ 12.20 ปี ทำการจัดกลุ่มช่วงอายุโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวน 175 คน (ร้อยละ 59.5) รองลงมาเป็นอายุระหว่าง 13 – 16 ปีมีจำนวน 116 คน (ร้อยละ39.5) และ 17- 20 ปีมีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.0)

7.2 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นลักษณะอยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร 204 คน (ร้อยละ 58.0) รองลงมา คือ ถูกเพื่อนชักชวนมีจำนวน 56คน (ร้อยละ 15.9) เครียด กลุ้มใจมีจำนวน 49 คน (ร้อยละ 13.9) เหงาไม่รู้จำทำอะไร 17 คน (ร้อยละ 4.8) เป็นลักษณะของชายชาตรีมีจำนวน 16 คน (ร้อยละ 4.5) อื่น ๆ มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.8)

8. ปัจจุบันนักเรียนสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มไม่สูบบุหรี่มีจำนวน 694 คน (ร้อยละ 87.0) และเป็นกลุ่มที่สูบบุหรี่มีจำนวน 104 คน (ร้อยละ 13.0)

8.1 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเครียด กลุ้มใจมีจำนวน 59 คน (ร้อยละ 50.0) รองลงมาคือ เหงาไม่รู้จำทำอะไรมีจำนวน 28 คน (ร้อยละ 23.7) อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร 14 คน (ร้อยละ 11.3) เป็นลักษณะของชายชาตรีมีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 5.1) ถูกเพื่อนชักชวนมีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 5.1)

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลการเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ของนักเรียนนักเรียนทั้งหมด จำนวน 798 คน พบว่า

การเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
9. นอกจากนี้แล้วนักเรียนเคยเข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่หรือไม่		
- เคย	463	(58.0)
- ไม่เคย	335	(42.0)
รวม	798	(100.0)
10.หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ (สำหรับนักเรียนที่อบรมและเคยอบรม)		
- ได้	158	(19.8)
- ไม่ได้	126	(15.8)
- ปกติไม่ได้สูบบุหรี่อยู่แล้ว	514	(64.4)
รวม	798	(100.0)

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลการเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ของนักเรียนที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 800 คน พบว่า

9. นักเรียนที่เคยเข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่ พบว่า นักเรียนที่เคยเข้ารับการอบรมมีจำนวน 463 คน (ร้อยละ58.0) และไม่เคยมีจำนวน 335 คน (ร้อยละ 42.0)

10. หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ปกติไม่ได้บุหรี่มีจำนวน 514 คน (ร้อยละ64.4) เป็นกลุ่มที่เลิกสูบบุหรี่ได้158 คน (ร้อยละ 19.8) และเป็นกลุ่มที่เลิกสูบบุหรี่ไม่ได้ 126 คน (ร้อยละ 15.8)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติและผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังปรากฏตามราง 4 - 14

ตาราง 4 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่

ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
1. การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง	4.56	.650	มากที่สุด
2. การสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ	4.60	.647	มากที่สุด
3. การสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่ง	4.35	.791	มากที่สุด
ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่โดยรวม	4.50	.579	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.60) ด้านการสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.56) ด้านการสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ อยู่ในระดับมากที่สุด (X= 4.60) ด้านการสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่ง อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.35) ตามลำดับ

ตาราง 5 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่

ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
4. การสูบบุหรี่ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ	2.72	1.496	ปานกลาง
5. การสูบบุหรี่ทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด	2.66	1.389	ปานกลาง
ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่โดยรวม	2.69	1.345	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง (

X=2.69) ด้านการสูบบุหรี่ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.72) ด้านการสูบบุหรี่ทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.66) ตามลำดับ

ตาราง 6 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม

ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
6. นักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้ทดลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม	2.43	1.449	น้อย
7. นักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม	2.28	1.425	น้อย
8. นักเรียนสูบบุหรี่ตามอย่างบิดา มารดา หรือ ญาติ	2.08	1.343	น้อย
9. นักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง	1.88	1.219	น้อย
ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่มโดยรวม	2.17	1.209	น้อย

จากตารางที่ 6 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่มโดยรวม อยู่ในระดับน้อย (X=2.17) ด้านนักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้ทดลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม อยู่ในระดับน้อย (X= 2.43) ด้านนักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม อยู่ในระดับน้อย (X= 2.28) ด้านนักเรียนสูบบุหรี่ตามอย่างบิดา มารดาหรือญาติ อยู่ในระดับน้อย (X=2.08) นักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง อยู่ในระดับน้อย (X=1.18) ตามลำดับ

ตาราง 7 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ

ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
10. นิตยสาร	2.37	2.208	น้อย
11. ภาพยนตร์	2.68	1.310	ปานกลาง
12. อินเตอร์เน็ต	2.53	1.264	น้อย
13. วีดิโอ	2.48	1.251	น้อย
ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ โดยรวม	2.52	1.183	น้อย

จากตารางที่ 7 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆโดยรวมอยู่ อยู่ในระดับน้อย (X=2.52) ด้านนิตยสาร อยู่ในระดับน้อย (X=2.77) ด้านภาพยนตร์อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.68) ด้านอินเตอร์เน็ต อยู่ในระดับน้อย (X=2.53) ด้านวีดิโอ อยู่ในระดับน้อย (X=2.48) ตามลำดับ

ตาราง 8 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)

ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
14. ร้านขายของชำหน้าโรงเรียน	2.55	1.294	น้อย
15. ร้าน Seven	2.50	1.278	น้อย
16. สถานที่ขายบุหรี่ใกล้บ้าน	3.22	1.356	ปานกลาง
17. นักเรียนขอบุหรี่จากเพื่อน หรือคนรู้จัก	2.83	1.406	ปานกลาง
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) โดยรวม	2.78	1.017	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่มีคะแนนเฉลี่ย ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.78) ด้านร้านขายของชำหน้าโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย (X=2.55) ด้านร้าน Seven ระดับอยู่ในระดับน้อย (X=2.50) ด้านสถานที่ขายบุหรี่ใกล้บ้านระดับปานกลาง (X= 3.22) ด้านนักเรียนขอบุหรี่จากเพื่อน หรือคนรู้จักระดับปานกลาง (X=2.83)

ตาราง 9 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านภาษีบุหรี่

ด้านภาษีบุหรี่	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
18. การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด	2.59	1.353	น้อย
19. ราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลง	2.71	1.710	ปานกลาง
ด้านภาษีบุหรี่โดยรวม	2.65	1.362	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านการขึ้นภาษีบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.65) ด้านการขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด อยู่ในระดับน้อย (X=2.59) ด้านราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลง ระดับปานกลาง (X=2.71) ตามลำดับ

ตาราง 10 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่

ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
20. ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี	3.73	1.298	มาก
21. มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่	3.43	1.296	มาก
22. ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น	3.69	1.175	มาก
23. ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า	3.49	1.336	มาก
ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่โดยรวม	3.58	.976	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=3.58) ด้านห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปีอยู่ในระดับมาก (X=3.73) ด้านมีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่อยู่ในระดับมาก (X=3.43) ด้านห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียนและสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้นอยู่ในระดับมาก (X=3.69) ด้านห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า อยู่ในระดับมาก (X=3.49) ตามลำดับ

ตาราง 11 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านกลุ่มผลประโยชน์

ด้านกลุ่มผลประโยชน์	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
24. ภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน	3.68	1.341	มาก
25. บริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน	3.21	1.301	ปานกลาง
26. พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่	3.22	1.196	ปานกลาง
27. ร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่	3.26	1.234	ปานกลาง
ด้านด้านกลุ่มผลประโยชน์โดยรวม	3.34	.986	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านกลุ่มผลประโยชน์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง (X=3.34) ด้านภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน อยู่ในระดับมาก (X=3.68) ด้านบริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน ระดับป่านกลาง (X=3.21) พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่ ระดับปานกลาง (X=3.22) ด้านร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ระดับปานกลาง (X=3.26) ตามลำดับ

ตาราง 12 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ปัจจัย ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน

ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
28. ครู และเจ้าหน้าที่ เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	4.07	.977	มาก
29. ครู และ เจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์	4.00	.964	มาก
30. ครูและเจ้าหน้าที่ มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น	3.78	.977	มาก
ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานโดยรวม	4.04	.900	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานโดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=4.04) ด้าน ครู และเจ้าหน้าที่เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมาก (X=4.07) ด้าน ครู และเจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่ในระดับมาก (X=4.00) ด้านครูและเจ้าหน้าที่ มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้นอยู่ในระดับมาก (X=3.78) ตามลำดับ

ตาราง 13 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ด้านการติดต่อสื่อสาร

ด้านการติดต่อสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
31. โรงเรียนของนักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	3.78	.977	มาก
32. นักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง	3.67	.977	มาก
ด้านการติดต่อสื่อสารโดยรวม	3.73	.908	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านการติดต่อสื่อสารโดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=3.73) ด้านโรงเรียนของนักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมาก (X=3.78) ด้านนักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก (X=3.67) ตามลำดับ

ตาราง 14 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด ทั้ง 10 ด้าน

ด้าน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	4.50	.579	มากที่สุด
ค่านิยมการสูบบุหรี่	2.69	1.345	ปานกลาง
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	2.17	1.209	น้อย
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	2.52	1.183	น้อย
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)	2.78	1.017	ปานกลาง
ภาษีบุหรี่	2.65	1.362	ปานกลาง
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	3.58	.976	มาก
กลุ่มผลประโยชน์	3.34	.986	ปานกลาง
ปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน	4.04	.900	มาก
ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร	3.73	.908	มาก

จากตารางที่ 14 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมด มีคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับมาก และการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 15 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป

ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
33. ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ทำให้ปริมาณนักเรียนที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้	3.45	1.060	มาก
34. นักเรียนได้นำความรู้จากการอบรมไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และผู้อื่นๆ	3.48	1.049	มาก
35. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในทางไม่ดีเพิ่มขึ้นหลังจากเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	3.78	1.063	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
36. นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อเห็นผู้อื่นๆ หรือ คนรู้จักสูบบุหรี่	3.80	1.152	มาก
37. นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเครียด ความเคยชิน เหงา เป็นต้น	3.80	1.178	มาก
38. นักเรียนมีความรู้สึกสุขภาพดีขึ้นหลังจากเพื่อน ๆ ที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่	3.88	1.077	มาก
39. สุขภาพของนักเรียนที่สูบบุหรี่ดีขึ้นหลังจากเลิกสูบบุหรี่	3.86	1.148	มาก
ผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป โดยรวม	3.72	.857	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ โดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=3.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีความเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมของนักเรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปร 2 กลุ่ม เป็นอิสระจากกัน ในการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ดังปรากฏตามตาราง 15 – 21

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม เพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	p
ชาย	418	3.61	.878	-4.018	.000
หญิง	380	3.85	.816		
รวม	798				

จากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี เพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม อายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S	t	p
13-16	577	3.78	.852	3.007	.003
17-20	221	3.57	.855		
รวม	798				

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี อายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	28.370	9.457	13.481	.000
ภายในกลุ่ม	794	556.992	.702		
รวม	797	585.362			

จากตาราง 18 แสดงว่านักเรียนทั้งหมด ที่มี รายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 19 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.77	3.96	3.55	3.32
ม.1 – ม.3	3.77			*	*
ม.4 – ม.6	3.96			*	*
ปวช	3.55				
ปวส	3.32				

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 แสดงว่านักเรียนนักเรียนทั้งหมดทีเข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวส กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่

บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่	n	$\overline{X}$	S	t	p
ไม่มีผู้สูบบุหรี่	396	3.82	.814	3.231	.001
มีผู้สูบบุหรี่	402	3.62	.888		
รวม	798				

จากตาราง 20 แสดงว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตาม การเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม

เข้าและไม่ได้เข้าโครงการ	n	$\bar{X}$	S	t	p
เข้าโครงการหรือกิจกรรม	398	3.78	.779	1.869	.062
ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	400	3.66	.925		

จากตาราง21 แสดงว่านักเรียนทั้งหมด ที่มี การเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	12.433	4.144	5.744	.001
ภายในกลุ่ม	794	572.928	.722		
รวม	797	585.362			

จากตาราง 22 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตามรายได้

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		3.79	3.88	3.67	3.55
ต่ำกว่า 1,000 บาท	3.79				*
1,001 – 2,000 บาท	3.88			*	*
2,001 – 3,000 บาท	3.67				
มากกว่า 3,000 บาท	3.55				

* $p < .05$

จากตาราง 23 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้มี1,001 – 2,000 บาท ความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	3.407	1.136	1.549	.200
ภายในกลุ่ม	794	581.955	.733		
รวม	797	585.362			

จากตาราง 24 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ และการเข้าโครงการและไม่เข้าโครงการของนักเรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปร 2 กลุ่ม เป็นอิสระจากกันในการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ตาราง 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.158	.719	2.025	.109
ภายในกลุ่ม	794	281.992	.355		
รวม	797	284.150			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	.567	.189	.529	.662
ภายในกลุ่ม	794	283.583	.357		
รวม	797	284.150			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	5.212	1.737	4.945	.002
ภายในกลุ่ม	394	278.938	.351		
รวม	397	284.150			

จากตาราง 25 แสดงความคิดเห็น ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ของนักเรียนนักเรียนทั้งหมด ที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการ สูบบุหรี่

แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		4.48	4.65	4.45	4.40
ม.1 – ม.3	4.48		*		
ม.4 – ม.6	4.65			*	*
ปวช	4.45				
ปวส	4.40				

* $p < .05$

จากตารางที่ 26 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดทีเข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช กลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวส กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	206.301	68.767	44.175	.000
ภายในกลุ่ม	794	1236.004	1.557		
รวม	797	1442.305			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	12.955	4.318	2.399	.067

ตาราง 27 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ภายในกลุ่ม	794	1429.349	1.880		
รวม	797	1442.305			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	520.424	173.475	149.411	.000
ภายในกลุ่ม	394	921.880	1.161		
รวม	397	1442.305			

จากตาราง 27 แสดงว่า ความคิดเห็นด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ของนักเรียนทั้งหมดที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 28 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 -- 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		2.09	2.20	2.99	3.32
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.09			*	*
1,001 – 2,000 บาท	2.20			*	*
2,001 – 3,000 บาท	2.99				
มากกว่า 3,000 บาท	3.32				

* $p < .05$

จากตาราง 28 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทและกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท กับกลุ่มที่

มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท ความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 29 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		2.23	1.90	3.74	3.92
ม.1 – ม.3	2.23		*	*	*
ม.4 – ม.6	1.90			*	*
ปวช	3.74				
ปวส	3.92				

* $p < .05$

จากตารางที่ 29 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดทีเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช กลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวส กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านภาษีบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	47.347	2.960	8.750	.000
ภายในกลุ่ม	794	816.157	1.028		
รวม	797	1479.455			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	10.150	3.383	1.828	.140
ภายในกลุ่ม	794	1469.305	1.851		
รวม	797	1479.455			

ตาราง 30 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	168.382	56.127	33.991	.000
ภายในกลุ่ม	394	1311.073	1.651		
รวม	397	1479.455			

จากตาราง 30 แสดงความคิดเห็นด้านภาษีบุหรี่ ของนักเรียนทั้งหมดที่มี สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 31

ตาราง 31 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		2.82	2.97	2.38	2.51
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.82			*	*
1,001 – 2,000 บาท	2.97			*	*
2,001 – 3,000 บาท	2.38				
มากกว่า 3,000 บาท	2.51				

* $p < .05$

จากตาราง 31 แสดง ว่า นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า

1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท ความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 32 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.01	2.93	1.97	2.21
ม.1 – ม.3	3.01			*	*
ม.4 – ม.6	2.93			*	
ปวช	1.97				
ปวส	2.21				

* $p < .05$

จากตารางที่ 32 แสดงว่าทั้งหมดทีเข้าและไม่ได้โครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวส กลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	102.355	34.118	25.471	.000
ภายในกลุ่ม	794	1063.563	1.339		
รวม	797	1165.917			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.893	.613	.418	.740
ภายในกลุ่ม	794	1164.078	1.466		
รวม	797	1165.917			

ตาราง 33 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	298.153	99.384	90.936	.000
ภายในกลุ่ม	394	867.764	1.093		
รวม	397	1165.917			

จากตาราง 33 แสดงความคิดเห็นด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ของนักเรียนทั้งหมดที่มี สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 34

ตาราง 34 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		1.71	1.85	2.36	2.62
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1.71			*	*
1,001 – 2,000 บาท	1.85			*	*
2,001 – 3,000 บาท	2.36				*
มากกว่า 3,000 บาท	2.62				

* $p < .05$

จากตาราง 34 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มี

รายได้1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้มี1,001 – 2,000 บาท ความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 35 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		1.88	1.49	2.91	3.20
ม.1 – ม.3	1.88		*	*	*
ม.4 – ม.6	1.49			*	*
ปวช	2.91				
ปวส	3.20				

* $p < .05$

จากตารางที่ 35 แสดงว่าทั้งหมดทีเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวส กลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 36 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.008	1.003	.761	.543
ภายในกลุ่ม	794	1112.010	1.401		
รวม	797	1115.018			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	7.973	2.658	1.906	.127

ตาราง 36 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ภายในกลุ่ม	794	817.881	1.394		
รวม	797	825.037			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	18.592	6.197	4.448	.004
ภายในกลุ่ม	394	1096.427	1.381		
รวม	397	1115.018			

จากตาราง 36 แสดงความคิดเห็นด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ของนักเรียนทั้งหมดที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 37

ตาราง 37 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		2.66	2.55	2.30	2.36
ม.1 – ม.3	2.66			*	
ม.4 – ม.6	2.55				
ปวช	2.30				
ปวส	2.36				

* $p < .05$

จากตารางที่ 37 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดทีเข้าและไม่ได้โครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	8.880	2.960	2.880	.035
ภายในกลุ่ม	794	816.157	1.028		
รวม	797	825.037			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	7.156	2.385	2.316	.074
ภายในกลุ่ม	794	817.881	1.030		
รวม	797	825.037			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	5.998	1.999	1.938	.122
ภายในกลุ่ม	394	819.039	1.032		
รวม	397	825.037			

จากตาราง 38 แสดงความคิดเห็นด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ของนักเรียนทั้งหมดที่มี สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 39

ตาราง 39 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		2.60	2.73	2.82	2.91
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.60			*	*
1,001 – 2,000 บาท	2.73				
2,001 – 3,000 บาท	2.82				
มากกว่า 3,000 บาท	2.91				

* $p < .05$

จากตาราง 39 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	41.420	13.807	15.592	.000
ภายในกลุ่ม	794	703.085	.885		
รวม	797	744.505			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.653	1.218	1.305	.272
ภายในกลุ่ม	794	740.851	.933		
รวม	797	744.601			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	92.447	30.816	37.524	.000
ภายในกลุ่ม	394	652.058	.821		
รวม	397	744.505			

จากตาราง 40 แสดงความคิดเห็นด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ของนักเรียนทั้งหมดที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 34

ตาราง 41 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		3.78	2.97	2.38	2.51
ต่ำกว่า 1,000 บาท	3.78			*	*
1,001 – 2,000 บาท	2.97			*	*
2,001 – 3,000 บาท	2.38				
มากกว่า 3,000 บาท	2.51				

* $p < .05$

จากตาราง 41 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทและกลุ่มที่มีรายได้1, 001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 42 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.82	3.86	3.11	3.13
ม.1 – ม.3	3.82			*	*
ม.4 – ม.6	3.86			*	*
ปวช	3.11				
ปวส	3.13				

* p < .05

จากตารางที่ 42 แสดงว่าทั้งหมดทีเข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวส กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 43 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	55.420	13.807	15.592	.000
ภายในกลุ่ม	794	703.085	.885		
รวม	797	744.505			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.832	1.277	1.316	.268
ภายในกลุ่ม	794	770.770	.971		
รวม	797	774.601			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	130.088	43.363	53.420	.000
ภายในกลุ่ม	394	644.514	.812		
รวม	397	774.601			

จากตาราง 43 แสดงความคิดเห็นด้านกลุ่มผลประโยชน์ ของนักเรียนทั้งหมดที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 36

ตาราง 44 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		3.62	3.64	3.13	3.07
ต่ำกว่า 1,000 บาท	3.62			*	*
1,001 – 2,000 บาท	3.64			*	*
2,001 – 3,000 บาท	3.13				
มากกว่า 3,000 บาท	3.07				

* $p < .05$

จากตาราง 44 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทและกลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 45 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	3.67	ปวช	ปวส
		3.62		2.79	2.79
ม.1 – ม.3	3.62			*	*
ม.4 – ม.6	3.67			*	*
ปวช	2.79				
ปวส	2.79				

* p < .05

จากตารางที่ 45 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดทีเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวส กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 46 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	6.474	2.158	2.683	.046
ภายในกลุ่ม	794	638.744	.804		
รวม	797	645.218			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	6.601	2.200	2.736	.043
ภายในกลุ่ม	794	638.617	.804		
รวม	798	645.218			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	6.424	2.141	2.662	.047
ภายในกลุ่ม	794	638.794	.805		
รวม	798	645.218			

จากตาราง 46 แสดงความคิดเห็นด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานของนักเรียนทั้งหมดที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 47-49

ตาราง 47 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		3.87	4.10	4.11	4.04
ต่ำกว่า 1,000 บาท	3.87		*	*	
1,001 – 2,000 บาท	4.10				
2,001 – 3,000 บาท	4.11				
มากกว่า 3,000 บาท	4.04				

* $p < .05$

จากตาราง 47 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่าง กลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทและกลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทมีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 48 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	โสด	คู่	หย่า	แยกกันอยู่
		4.13	4.05	4.17	3.79
โสด	4.13				
คู่	4.05				
หย่า	4.17				
แยกกันอยู่	3.79			*	

* p < .05

จากตาราง 48 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีสถานภาพของบิดามารดา ระหว่างกลุ่มหย่ากับกลุ่ม แยกกันอยู่ มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 49 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	3.67	ปวช	ปวส
		3.95	4.05	4.14	4.19
ม.1 – ม.3	3.95			*	
ม.4 – ม.6	4.05				
ปวช	4.14				
ปวส	4.19				

* p < .05

จากตารางที่ 49 แสดงว่านักเรียนทั้งหมดทีเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 50 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.443	.841	.987	.398
ภายในกลุ่ม	794	655.048	.825		
รวม	798	657.491			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	6.520	2.173	2.651	.048

ตาราง 50 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ภายในกลุ่ม	794	650.971	.820		
รวม	798	657.491			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.798	.599	.726	.527
ภายในกลุ่ม	794	655.693	.826		
รวม	798	657.491			

จากตาราง 50 แสดงความคิดเห็นด้านการติดต่อสื่อสาร ของนักเรียนทั้งหมดที่มี ช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ส่วนสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 51

ตาราง 51 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านติดต่อสื่อสาร ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	โสด	คู่	หย่า	แยกกันอยู่
		3.69	3.73	3.92	3.51
โสด	3.69				
คู่	3.73				
หย่า	3.92				
แยกกันอยู่	3.51			*	

* $p < .05$

จากตาราง 51 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีสถานภาพของบิดามารดา ระหว่างอยู่กลุ่มหย่ากับกลุ่มแยกกันมีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 52 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ชาย	4.46	.030	795.976	-2.222	.027
	หญิง	4.55	.029			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	ชาย	2.92	.067	796	5.134	.000
	หญิง	2.44	.065			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ชาย	2.40	.061	795.985	5.767	.000
	หญิง	1.91	.058			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ชาย	2.49	.062	796	-.552	.581
	หญิง	2.54	.055			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	ชาย	2.79	.051	796	.520	.603
	หญิง	2.76	.051			
ภาษีบุหรี่	ชาย	2.67	.072	796	.319	.750
	หญิง	2.63	.063			
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ชาย	3.25	.049	796	-1.874	.061
	หญิง	3.65	.048			
กลุ่มผลประโยชน์	ชาย	3.25	1.020	796	-2.706	.007
	หญิง	4.14	.938			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ชาย	3.95	.908	796	-2.913	.004
	หญิง	4.14	.882			
ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร	ชาย	3.64	.925	796	-2.812	.005
	หญิง	3.82	.893			

จากตาราง 52 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมดที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม กลุ่มผลประโยชน์

ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มี เพส ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 53 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	13- 16 ปี	4.51	.601	406.265	.559	.576
	17 -20 ปี	4.49	.588			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	13- 16 ปี	2.44	1.276	796	-9.004	.000
	17 -20 ปี	3.35	1.298			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	13- 16 ปี	1.95	1.167	796	-8.636	.000
	17 -20 ปี	2.74	1.131			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	13- 16 ปี	2.58	1.257	527.386	2.987	.003
	17 -20 ปี	2.34	.944			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	13- 16 ปี	2.74	1.097	566.255	-1.766	.078
	17 -20 ปี	2.86	.768			
ภาษีบุหรี่	13- 16 ปี	2.80	1.260	796	5.206	.000
	17 -20 ปี	2.25	1.531			
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	13- 16 ปี	3.70	.974	436.341	5.600	.000
	17 -20 ปี	3.29	.884			

ตาราง 53 (ต่อ)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
กลุ่มผลประโยชน์	13- 16 ปี	3.48	.968	796	6.729	.000
	17 -20 ปี	2.97	.937			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	13- 16 ปี	4.01	.910	796	-1.871	.062
	17 -20 ปี	4.14	.868			
ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร	13- 16 ปี	3.75	.939	452.013	1.100	.272
	17 -20 ปี	3.67	.822			

จากตาราง 53 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมดที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้าน ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนนักเรียนที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน

ตาราง 54 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.56	.600	796	2.520	.012
	มีผู้สูบบุหรี่	4.45	.590			

ตาราง 54 (ต่อ)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
ค่านิยมการสูบบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.43	1.252	796	-5.572	.000
	มีผู้สูบบุหรี่	2.95	1.384			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	1.92	1.145	793.856	-5.793	.000
	มีผู้สูบบุหรี่	2.41	1.224			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.51	1.113	796	-.246	.806
	มีผู้สูบบุหรี่	2.53	1.249			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.78	1.048	796	.199	.843
	มีผู้สูบบุหรี่	2.77	.987			
ภาษีบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.72	1.474	796	1.401	.161
	มีผู้สูบบุหรี่	2.85	1.241			
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.64	.979	796	1.638	.102
	มีผู้สูบบุหรี่	3.53	.952			
กลุ่มผลประโยชน์	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.45	.987	796	2.981	.003
	มีผู้สูบบุหรี่	3.24	.975			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.08	.887	796	1.033	.320
	มีผู้สูบบุหรี่	4.01	.921			
ด้านติดต่อสื่อสาร	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.80	.889	796	2.163	.031
	มีผู้สูบบุหรี่	3.66	.923			

จากตาราง 54 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมด ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนนักเรียนทั้งหมด ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความเห็นต่อปัจจัย ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้าน การได้รับอิทธิพลจากสื่อ

ต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ จำแนกตาม ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ด้วยสถิติอ้างอิง Multiple Regressions

การทดสอบสมมติฐานหาสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล

การทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบขั้นตอน (Stepwise Selection) โดยมีเกณฑ์พิจารณา ตัวแปรเข้าสมการด้วยความน่าจะเป็น (PIN) เท่ากับหรือน้อยกว่า 0.05 ($P \leq 0.05$) และเกณฑ์พิจารณาตัวแปรออกจากสมการด้วยความน่าจะเป็น (POUT) เท่ากับ หรือมากกว่า ($P \geq 0.10$) โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และการทดสอบค่าที (t-test) ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 51

ตาราง 55 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

ตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการพยากรณ์	B	SE	Beta	t	Sig.
(ค่าคงที่)	.365				
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ X_1	.123	.034	.086	3.609	.000
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม X_3	-.088	.017	-.124	-5.183	.000
ภาษีบุหรี่ X_6	.046	.016	.073	2.932	.003
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ X_7	.061	.031	.068	1.985	.047
กลุ่มผลประโยชน์ X_8	.086	.030	.098	2.850	.004
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X_9	.266	.032	.073	2.932	.003
ด้านปัจจัยการติดต่อสื่อสาร X_{10}	.348	.032	.369	10.859	.000

R^2= .583 Adj.R^2 =.580 , $F_{7,750}$=158.052 Sig.=.000

สมการ Y = .365 +.348 X_{10}+.266 X_9 + .123 X_1+ -.088 X_3+.086 X_8+ .061 X_7 +.046 X_6

โดยที่ Y = ผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

a = ค่าคงที่

X_1 = การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่X_1

X_3 = การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม X_3

X_6 = ภาษีบุหรี่ X_6

X_7 = กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ X_7

X_8 = กลุ่มผลประโยชน์ X_8

X_9 = ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X_9

X_{10} = ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร X_{10}

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 55 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากที่สุด คือด้านการติดต่อสื่อสาร รองลงมาคือ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม กลุ่มผลประโยชน์ และกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ภาษีบุหรี่ ซึ่ง 7 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติร้อยละ 58.3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เฉพาะนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	215	(54.0)
หญิง	183	(46.0)
รวม	398	(100.0)
2. อายุ		
13- 16 ปี	276	(69.3)
17 -20 ปี	122	(30.7)
รวม	398	(100.0)
3.ระดับการศึกษา		
ม.1 – ม.3	172	(43.2)
ม.4 – ม.6	87	(21.9)
ปวช	107	(26.9)
ปวส	32	(8.0)
รวม	398	(100.0)

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
4. นักเรียนรับรายได้จากผู้ปกครอง หรือคนอื่น ๆ		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	76	(19.1)
1,001- 2,000 บาท	104	(26.1)
2,001 – 3, 000 บาท	123	(30.9)
มากกว่า 3, 000 บาท	95	(23.9)
รวม	398	(100.0)
ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานภาพของครอบครัวของนักเรียน		
โสด	36	(9.0)
คู่	283	(71.1)
หย่า	45	(11.3)
แยกกันอยู่	34	(8.5)
รวม	398	(100.0)
6. มีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนสูบบุหรี่หรือไม่		
- ไม่มีผู้สูบบุหรี่	189	(47.5)
- มีผู้สูบบุหรี่	209	(52.5)
รวม	398	100.0
หากมีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนสูบบุหรี่ (ตอบได้มากกว่า 1)		
พ่อ	174	(56.3)
แม่	20	(6.5)
พี่	43	(13.9)
น้อง	14	(4.5)
ญาติที่อยู่บ้านเดียวกัน	58	(18.8)
รวม	309	100.0

จากตารางที่1 แสดงข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่เข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 398 คน พบว่า

1. เพศ เป็นนักเรียนเพศชาย 215 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 ส่วนนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 46.0

2. อายุ ในจำนวนนักเรียนที่เข้าโครงการ ผู้วิจัยทำการจัดกลุ่มช่วงอายุโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 13 -16ปี มีจำนวน 276 คน (ร้อยละ69.3) รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 17-20 ปี มีจำนวน 122 คน

3. ระดับการศึกษา ของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาระดับ ม.1- ม. 3 มี จำนวน 172 คน (ร้อยละ43.2) รองลงมาเป็นระดับ ปวช มีจำนวน 107 คน (ร้อยละ26.9) ระดับ ม. 4 –ม. 6 จำนวน 87 คน (ร้อยละ21.9) และ ปวส มีจำนวน 32 คน (ร้อยละ8.0)

4. รายได้ที่ได้รับ ของนักเรียน พบว่า 2,001 – 3, 000 บาทมีจำนวน 123 คน (ร้อยละ 30.9) รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ 1,001- 2,000 บาทมีจำนวน 104 คน (ร้อยละ 26.1) กลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 3, 000 บาทมีจำนวน 95 คน (ร้อยละ23.9) และกลุ่มที่มีรายได้ ต่ำกว่า 1,000 บาท มีจำนวน 76 (ร้อยละ19.1)

5. สถานภาพของครอบครัวของนักเรียน พบว่า เป็นกลุ่มคู่มากที่สุดมีจำนวน 283 คน (71.1) รองลงมาเป็นกลุ่มหย่ามีจำนวน 45 คน (ร้อยละ11.3) เป็นกลุ่มโสดมีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.0) และเป็นกลุ่มแยกกันอยู่มีจำนวน 34 คน (ร้อยละ 8.5)

6. บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ พบว่า เป็นกลุ่มผู้สูบบุหรี่มีจำนวน 209 คน (ร้อยละ 52.5) และเป็นกลุ่มที่ไม่มีผู้สูบบุหรี่มีจำนวน 189 คน (ร้อยละ 47.5) ในกลุ่มที่มีผู้มีผู้สูบบุหรี่ พบว่า พ่อมีจำนวน 174 คน (ร้อยละ 56.3) ญาติที่อยู่บ้านเดียวกันมีจำนวน 58 คน (ร้อยละ 18.8) พี่มีจำนวน 43 คน (ร้อยละ 13.9) แม่มีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 6.5) และน้องมีจำนวน 14 คน (ร้อยละ 4.5)

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละ ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่ของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
7.ในชีวิตของนักเรียนเคยลองสูบบุหรี่หรือไม่		
- ไม่เคย	236	(57.5)
- เคย	168	(42.5)
รวม	398	(100.0)
7.1 ถ้าเคยนักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุ (ต่ำสุด คือ 7 ปี สูงสุด คือ 20 ปี อายุเริ่มลองเฉลี่ย 11.94 ปี		
ต่ำกว่า 12 ปี	99	(58.6)

ตาราง 2 (ต่อ)

ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
13 – 16 ปี	67	(39.6)
17- 20 ปี	3	(1.8)
7.2 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่		
1. เป็นลักษณะของชายชาตรี	9	(4.4)
2. เหงาไม่รู้จะทำอะไร	5	(2.4)
3. เครียด กลุ้มใจ	31	(15.1)
4. อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร	114	(55.6)
5. ถูกเพื่อนชักชวน	40	(19.5)
6. อื่น ๆ	6	(2.9)
รวม	205	(100.0)
8 . ปัจจุบันนักเรียนสูบบุหรี่หรือไม่		
- ไม่สูบบุหรี่	331	(83.2)
- สูบบุหรี่	67	(16.8)
8.2 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ (สำหรับผู้ตอบข้อ 8 ว่า สูบ		
บุหรี่)	2	(2.5)
1. เป็นลักษณะของชายชาตรี	19	(24.1)
2. เหงาไม่รู้จะทำอะไร	39	(49.4)
3. เครียด กลุ้มใจ	4	(5.1)
4. อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร	10	(12.6)
5. ถูกเพื่อนชักชวน	5	(6.3)
6. อื่น ๆ	79	100
รวม		

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลประสบการณ์ของนักเรียนที่เข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 398 คน พบว่า

7. ในชีวิตของนักเรียนเคยลองสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยลองสูบบุหรี่มีจำนวน 236 คน (ร้อยละ 57.5) รองลงมาเคยลองสูบบุหรี่มีจำนวน 168 คน (ร้อยละ42.5)

7.1 นักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุ พบว่า อายุเฉลี่ยที่เริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเท่ากับ 12.15 ปี ทำการจัดกลุ่มช่วงอายุโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวน 99 คน (ร้อยละ 58.6) รองลงมาเป็นอายุระหว่าง 13 – 16 ปีมีจำนวน 67 คน (ร้อยละ 39.6) และเป็นอายุระหว่าง 17- 20 ปีมีจำนวน 3 คน (ร้อยละ1.8)

7.2 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นลักษณะอยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร 114 คน (ร้อยละ 55.6) รองลงมาถูกเพื่อนชักชวนมีจำนวน 40 คน (ร้อยละ 19.5) เครียด กลุ้มใจมีจำนวน 31 คน (ร้อยละ 15.1) เป็นลักษณะของชายชาตรีมีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 4.4) อื่น ๆมีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 2.9) และ เหงาไม่รู้จำทำอะไร 5 คน (ร้อยละ 2.4)

8. ปัจจุบันนักเรียนสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มไม่สูบบุหรี่มีจำนวน 331 คน (ร้อยละ 83.2) และเป็นกลุ่มที่สูบบุหรี่มีจำนวน 67 คน (ร้อยละ 16.8)

8.1 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเครียด กลุ้มใจมีจำนวน 39 คน (ร้อยละ 49.4) รองลงมา เหงาไม่รู้จำทำอะไรมีจำนวน 19 คน (ร้อยละ 24.1) ถูกเพื่อนชักชวนมีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 12.6) อื่น ๆมีจำนวน 5 คน (ร้อยละ 6.3) อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร 4 คน (ร้อยละ 5.1)และ เป็นลักษณะของชายชาตรีมีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 2.5)

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลการเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ของนักเรียนที่เข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 398 คน พบว่า

การเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
9. นอกจากนี้แล้วนักเรียนเคยเข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่หรือไม่		
- เคย	245	(61.1)
- ไม่เคย	153	(38.4)
รวม	398	(100.0)
10.หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ (สำหรับนักเรียนที่อบรมและเคยอบรม)		
- ได้	99	(24.9)
- ไม่ได้	84	(21.1)
- ปกติไม่ได้สูบบุหรี่อยู่แล้ว	215	(54.0)
รวม	398	(100.0)

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลการเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ของนักเรียนที่เข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ 398 คน พบว่า

9. นักเรียนที่เคยเข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่ พบว่า นักเรียนที่เคยเข้ารับการอบรมมีจำนวน 245 คน (ร้อยละ61.1) และไม่เคยมีจำนวน 153 คน (ร้อยละ 38.4)

10. หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ปกติไม่ได้บุหรี่มีจำนวน 215 คน (ร้อยละ54.0) เป็นกลุ่มที่เลิกสูบบุหรี่ได้ 99 คน (ร้อยละ 24.9) และเป็นกลุ่มที่เลิกสูบบุหรี่ไม่ได้ 84 คน (ร้อยละ 21.1)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติและผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังปรากฏตามราง 14 - 15

ตาราง 4 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่

ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
1. การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง	4.50	.695	มากที่สุด
2. การสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ	4.56	.692	มากที่สุด
3. การสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่ง	4.32	.833	มากที่สุด
ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่โดยรวม	4.46	.650	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.46) ด้านการสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.50) ด้านการสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.32) ด้านการสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่งอยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.46) ตามลำดับ

ตาราง 5 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่

ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
4. การสูบบุหรี่ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ	2.71	1.546	ปานกลาง
5. การสูบบุหรี่ทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด	2.65	1.416	ปานกลาง
ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่โดยรวม	2.69	1.391	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.71) ด้านการสูบบุหรี่ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.65) ด้านการสูบบุหรี่ทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียดอยู่ในระดับปานกลาง (X=2.69) ตามลำดับ

ตาราง 6 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม

ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
6. นักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้ทดลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม	2.40	1.463	น้อย
7. นักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม	2.25	1.423	น้อย
8. นักเรียนสูบบุหรี่ตามอย่างบิดา มารดา หรือ ญาติ	2.11	1.390	น้อย
9. นักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง	1.83	1.223	น้อย
ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่มโดยรวม	2.15	1.204	น้อย

จากตารางที่ 6 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม โดยรวม อยู่ในระดับน้อย (X=2.15) ด้านนักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้ทดลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม อยู่ในระดับน้อย (X=2.40) ด้านนักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม อยู่ในระดับน้อย (X=2.25) ด้านนักเรียนสูบบุหรี่ตามอย่าง

บิดา มารดา หรือ ญาติระดับปานกลาง (X=3.39) นักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง อยู่ในระดับน้อย (X=2.15) ตามลำดับ

ตาราง 7 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ

ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
10. นิตยสาร	2.45	2.887	น้อย
11. ภาพยนตร์	2.72	1.307	ปานกลาง
12. อินเตอร์เน็ต	2.58	1.246	น้อย
13. วีดิโอ	2.52	1.227	น้อย
ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ โดยรวม	2.57	1.239	น้อย

จากตารางที่ 7 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆโดยรวม อยู่ในระดับน้อย (X=2.57) ด้านนิตยสาร อยู่ในระดับน้อย (X=2.45) ด้านภาพยนตร์อยู่ในระดับน้อย (X=2.72) ด้านอินเตอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อย (X=2.58) ด้านวีดิโออยู่ในระดับน้อย (X=2.52) ตามลำดับ

ตาราง 8 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)

ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
14. ร้านขายของชำหน้าโรงเรียน	2.45	1.250	น้อย
15. ร้าน Seven	2.43	1.263	น้อย
16. สถานที่ขายบุหรี่ใกล้บ้าน	3.43	1.350	มาก
17. นักเรียนขอบุหรี่จากเพื่อน หรือคนรู้จัก	3.05	1.420	ปานกลาง
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) โดยรวม	2.84	.967	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.84)

ด้านร้านขายของชำหน้าโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย (X=2.45) ด้านร้าน Seven อยู่ระดับน้อย (X= 2.43) ด้านสถานที่ขายบุหรี่ใกล้บ้านอยู่ระดับมาก (X=3.43) ด้านนักเรียนขอบุหรี่จากเพื่อน หรือคนรู้จัก ระดับปานกลาง (X=3.05)

ตาราง 9 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านภาษีบุหรี่

ด้านภาษีบุหรี่	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
18. การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด	2.58	1.340	น้อย
19. ราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลง	2.71	1.995	ปานกลาง
ด้านภาษีบุหรี่โดยรวม	2.64	1.454	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านการขึ้นภาษีบุหรี่โดยรวมอยู่ ในระดับน้อย (X=2.58) ด้านการขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด ในระดับมาก (X=2.58) ด้านราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลงในระดับมาก (X=2.71) ตามลำดับ

ตาราง 10 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่

ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
20. ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี	3.79	1.282	มาก
21. มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่	3.36	1.380	ปานกลาง
22. ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น	3.65	1.207	มาก
23. ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า	3.36	1.330	ปานกลาง
ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่โดยรวม	3.54	.985	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=3.54) ด้านห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี อยู่ในระดับมาก (X=3.79) ด้านมีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่อยู่ในระดับปานกลาง (X=3.36) ด้านห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น อยู่ในระดับมาก (X=3.65) ด้านห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า อยู่ในระดับปานกลาง (X=3.36)

ตาราง 11 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์

ด้านกลุ่มผลประโยชน์	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
24. ภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน	3.67	1.248	มาก
25. บริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน	3.11	1.328	ปานกลาง
26. พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่	3.15	1.880	ปานกลาง
27. ร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่	3.16	1.259	ปานกลาง
ด้านกลุ่มผลประโยชน์โดยรวม	3.27	1.080	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านกลุ่มผลประโยชน์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง (X=3.27) ด้านภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนอยู่ในระดับปานมาก (X=3.67) ด้านบริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน ระดับปานกลาง (X=3.11) ด้านพระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่อยู่ในระดับปานกลาง (X=3.15) ด้านร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่อยู่ในระดับปานกลาง (X=3.16) ตามลำดับ

ตาราง 12 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน

ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
28. ครู และเจ้าหน้าที่ เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	4.07	1.017	มาก
29. ครู และ เจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์	4.15	.954	มาก
30. ครูและเจ้าหน้าที่ มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น	4.05	.924	มาก
ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานโดยรวม	4.09	.876	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ อยู่ในระดับมาก (X=4.09) ด้านครู และเจ้าหน้าที่ เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมาก (X=4.07) ด้านครู และ เจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก (X=4.15) ด้านครูและเจ้าหน้าที่ มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น อยู่ในระดับมาก (X=4.05) ตามลำดับ

ตาราง 13 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการติดต่อสื่อสาร

ด้านการติดต่อสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
31. โรงเรียนของนักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	3.76	.955	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

ด้านการติดต่อสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
32. นักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง	3.66	.963	มาก
ด้านการติดต่อสื่อสารโดยรวม	3.71	.892	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านการติดต่อสื่อสารโดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=3.71) ด้านโรงเรียนของนักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมาก (X=3.76) ด้านนักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้องอยู่ในระดับมาก (X=3.66) ตามลำดับ

ตาราง 14 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ทั้ง 10 ด้าน

ด้าน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	4.46	.650	มากที่สุด
ค่านิยมการสูบบุหรี่	2.69	1.391	ปานกลาง
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	2.15	1.204	น้อย
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	2.57	1.239	น้อย
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)	2.84	.976	ปานกลาง
ภาษีบุหรี่	2.64	1.454	ปานกลาง
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	3.54	.985	มาก
กลุ่มผลประโยชน์	3.27	1.080	ปานกลาง
ปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน	4.09	.876	มาก
ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร	3.71	.892	มาก

จากตารางที่ 14 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการ

สูบบุหรี่ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ด้านภาษีบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ด้านปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน และด้านปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม และการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 15 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป

ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
33. ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ทำให้ปริมาณนักเรียนที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้	3.42	.998	มาก
34. นักเรียนได้นำความรู้จากการอบรมไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และผู้อื่นๆ	3.47	1.003	มาก
35. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในทางไม่ดีเพิ่มขึ้นหลังจากเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	3.86	1.020	มาก
36. นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อเห็นผู้อื่นๆ หรือ คนรู้จักสูบบุหรี่	3.86	1.078	มาก
37. นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเครียด ความเคยชิน เหงา เป็นต้น	3.89	1.097	มาก
38. นักเรียนมีความรู้สึกสุขภาพดีขึ้นหลังจากเพื่อน ๆ ที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่	3.96	1.007	มาก
39. สุขภาพของนักเรียนที่สูบบุหรี่ดีขึ้นหลังจากเลิกสูบบุหรี่	3.95	1.074	มาก
ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป โดยรวม	3.77	.778	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=2.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน (ครอบครัว) บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปร 2 กลุ่ม เป็นอิสระจากกัน ในการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ดังปรากฏตามตาราง 16-21

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม เพศ

เพศ	n	X	S	t	p
ชาย	215	3.61	.816	-4.630	.000
หญิง	183	3.96	.686		
รวม	398				

จากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี เพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 17การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม อายุ

อายุ	n	X	S	t	p
13-16	276	3.83	.762	-2.167	.031
17-20	122	3.64	.801		
รวม	398				

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี อายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	14.071	4.690	8.170	.000
ภายในกลุ่ม	394	226.199	.574		
รวม	397	240.270			

จากตาราง 18 แสดงว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.90	3.93	3.54	3.44
ม.1 – ม.3	3.90				
ม.4 – ม.6	3.93				
ปวช	3.54	*	*		
ปวส	3.44	*	*		

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 แสดงว่านักเรียนทีเข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 กับกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวส มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่

บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่	n	$\bar{X}$	S	t	p
ไม่มีผู้สูบบุหรี่	189	3.88	.693	2.304	.022
มีผู้สูบบุหรี่	209	3.68	.838		
รวม	398				

จากตาราง 20 แสดงว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม รายได้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	7.234	2.411	4.077	.007
ภายในกลุ่ม	394	233.036	.591		
รวม	397	240.270			

จากตาราง 21 แสดงว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี รายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 22 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		3.89	3.94	3.68	3.63
ต่ำกว่า 1,000 บาท	3.89				*
1,001 – 2,000 บาท	3.94			*	*
2,001 – 3,000 บาท	3.68				
มากกว่า 3,000 บาท	3.63				

* $p < .05$

จากตารางที่ 22 แสดงว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีช่วงรายได้ ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มรายได้ 1,001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	3.490	1.163	1.936	.123
ภายในกลุ่ม	394	236.780	.601		
รวม	397	240.270			

จากตาราง 23 แสดงว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีสถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ที่ได้รับ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปร 2 กลุ่ม เป็นอิสระจากกันในการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ดังปรากฏตามตาราง 24

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.048	1.016	2.429	.065
ภายในกลุ่ม	394	164.824	.418		
รวม	397	167.873			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	.575	1.92	.451	.717
ภายในกลุ่ม	394	167.298	.418		
รวม	397	167.873			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.640	1.213	2.911	.034
ภายในกลุ่ม	394	164.232	.417		
รวม	397	167.873			

จากตาราง 24 แสดงความคิดเห็นด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้

ผลกระทบของการ สูบบุหรี่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		4.42	4.64	4.40	4.41
ม.1 – ม.3	4.42		*		
ม.4 – ม.6	4.64				
ปวช	4.40		*		
ปวส	4.41				

* $p < .05$

จากตารางที่ 25 แสดงว่านักเรียนทีเข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	145.037	48.346	30.56	.000
ภายในกลุ่ม	394	623.204	1.582		
รวม	397	768.241			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	15.291	5.097	2.667	.047

ตาราง 26 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ภายในกลุ่ม	394	752.90	1.911		
รวม	397	768.241			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	344.203	114.734	106.607	.000
ภายในกลุ่ม	394	424.038	1.076		
รวม	397	768.241			

จากตาราง 26 แสดงความคิดเห็นด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 27-29

ตาราง 27 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		2.05	1.91	3.94	3.98
ม.1 – ม.3	2.05			*	*
ม.4 – ม.6	1.91			*	*
ปวช	3.94				
ปวส	3.98				

* $p < .05$

จากตารางที่ 27 แสดงว่านักเรียนทีเข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม. 1 – ม.3 และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 28 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		2.11	1.97	3.15	3.33
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.11			*	*
1,001 – 2,000 บาท	1.97			*	*
2,001 – 3,000 บาท	3.15				
มากกว่า 3,000 บาท	3.33				

* $p < .05$

จากตาราง 28 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้ มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาทมีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 29 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	โสด	คู่	หย่า	แยกกันอยู่
		2.24	2.79	2.67	2.31
โสด	2.24		*		
คู่	2.79				
หย่า	2.67				
แยกกันอยู่	2.31				

* $p < .05$

จากตาราง 29 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีสถานภาพของบิดามารดา ระหว่างกลุ่มคู่กับกลุ่มโสด มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านภาษีบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	56.126	18.709	9.418	.000
ภายในกลุ่ม	394	782.710	1.987		
รวม	397	838.837			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	18.798	6.265	3.010	.030
ภายในกลุ่ม	394	820.042	2.081		
รวม	397	838.837			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	123.809	41.270	22.741	.000
ภายในกลุ่ม	394	715.028	1.815		
รวม	397	838.837			

จากตาราง 30 แสดงความคิดเห็นด้านภาษีบุหรี่ ของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านภาษีบุหรี่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 31-33

ตาราง 31 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		2.93	3.10	2.17	2.53
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.93			*	

ตาราง 31 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		2.93	3.10	2.17	2.53
1,001 – 2,000 บาท	3.10			*	*
2,001 – 3,000 บาท	2.17				
มากกว่า 3,000 บาท	2.53				

* $p < .05$

จากตาราง 31 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 32 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	โสด	คู่	หย่า	แยกกันอยู่
		3.15	2.66	2.19	2.59
โสด	3.15			*	
คู่	2.66			*	
หย่า	2.19				
แยกกันอยู่	2.59				

* $p < .05$

จากตาราง 32 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีสถานภาพของบิดามารดา ระหว่างหย่ากับโสด และกลุ่มคู่ มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 33 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ที่มีช่วง ระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.00	3.09	1.76	2.48
ม.1 – ม.3	3.00			*	*
ม.4 – ม.6	3.09			*	*
ปวช	1.76				*
ปวส	2.48				

* p < .05

จากตารางที่ 33 แสดงว่านักเรียนทีเข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม. 1 – ม.3 และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 และระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปวส กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	51.441	17.147	12.888	.000
ภายในกลุ่ม	394	524.192	1.330		
รวม	397	575.634			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.217	.406	.278	.841
ภายในกลุ่ม	394	574.417	1.458		
รวม	397	575.634			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	172.820	57.607	56.346	.000
ภายในกลุ่ม	394	402.814	1.022		
รวม	397	575.634			

จากตาราง 34 แสดงความคิดเห็นด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่มแตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่มแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 35-36

ตาราง 35 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		1.78	1.74	2.40	2.56
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1.78			*	*
1,001 – 2,000 บาท	1.74			*	*
2,001 – 3,000 บาท	2.40				
มากกว่า 3,000 บาท	2.56				

* $p < .05$

จากตาราง 35 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 36 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		1.73	1.55	3.00	3.16
ม.1 – ม.3	1.73			*	*
ม.4 – ม.6	1.55			*	*
ปวช	3.00				
ปวส	3.16				

* $p < .05$

จากตารางที่ 36 แสดงว่านักเรียนทีเข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม. 1 – ม.3 และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 37 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	17.547	5.849	3.896	.009
ภายในกลุ่ม	394	591.524	1.501		
รวม	397	609.072			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	5.587	1.862	1.959	.120
ภายในกลุ่ม	394	603.485	1.532		
รวม	397	609.072			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	15.039	5.013	3.325	.020
ภายในกลุ่ม	394	594.032	1.508		
รวม	397	609.072			

จากตาราง 37 แสดงความคิดเห็นด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 38

ตาราง 38 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		1.78	1.74	2.40	2.56
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1.78			*	
1,001 – 2,000 บาท	1.74			*	
2,001 – 3,000 บาท	2.40				
มากกว่า 3,000 บาท	2.56				

* $p < .05$

จากตาราง 38 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 39 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		2.64	2.80	2.27	2.55
ม.1 – ม.3	2.64			*	
ม.4 – ม.6	2.80				
ปวช	2.27				
ปวส	2.55				

* $p < .05$

จากตารางที่ 39 แสดงว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.895	.298	.371	.813
ภายในกลุ่ม	394	370.581	.941		
รวม	397	371.476			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	5.460	1.820	1.959	.120
ภายในกลุ่ม	394	366.016	.929		
รวม	308	371.476			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	6.882	2.279	2.479	.061
ภายในกลุ่ม	394	364.595	.925		
รวม	397	371.476			

จากตาราง 40 แสดงความคิดเห็นด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน

ตาราง 41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	35.631	11.877	13.385	.000
ภายในกลุ่ม	394	349.601	.887		
รวม	397	385.232			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	11.490	3.830	4.038	.008
ภายในกลุ่ม	394	373.742	.949		
รวม	397	385.232			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	63.361	21.807	25.805	.000
ภายในกลุ่ม	394	321.971	.817		
รวม	397	385.232			

จากตาราง 41 แสดงความคิดเห็นด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน ระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 41-43

ตาราง 42 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		3.37	3.95	3.25	3.31
ต่ำกว่า 1,000 บาท	3.37			*	*
1,001 – 2,000 บาท	3.95			*	*
2,001 – 3,000 บาท	3.25				
มากกว่า 3,000 บาท	3.31				

* $p < .05$

จากตาราง 42 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 43 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	โสด	คู่	หย่า	แยกกันอยู่
		3.88	3.57	3.17	3.40
โสด	3.88			*	*
คู่	3.57			*	
หย่า	3.17				
แยกกันอยู่	3.40				

* $p < .05$

จากตาราง 43 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีสถานภาพของบิดามารดา ระหว่างกลุ่มแยกกันอยู่กับโสด และกลุ่มหย่ากับโสด และกลุ่มคู่ มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 44 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.83	3.83	2.96	3.11
ม.1 – ม.3	3.83			*	*
ม.4 – ม.6	3.83			*	*
ปวช	2.96				
ปวส	3.11				

* p < .05

จากตารางที่ 44 แสดงว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม. 1 – ม.3 และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 45 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	53.118	17.028	7.028	.000
ภายในกลุ่ม	394	409.679	1.040		
รวม	397	462.796			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	10.764	3.588	3.127	.026
ภายในกลุ่ม	394	452.033	1.147		
รวม	397	462.796			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	118.623	39.541	42.266	.000
ภายในกลุ่ม	394	344.173	.874		
รวม	397	462.796			

จากตาราง 45 แสดงความคิดเห็นด้านกลุ่มผลประโยชน์ของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกลุ่มผลประโยชน์เกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 45-47

ตาราง 46 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		3.63	3.70	2.98	2.89
ต่ำกว่า 1,000 บาท	3.63			*	*
1,001 – 2,000 บาท	3.70			*	*
2,001 – 3,000 บาท	2.98				
มากกว่า 3,000 บาท	2.89				

* $p < .05$

จากตาราง 46 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 47 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	โสด	คู่	หย่า	แยกกันอยู่
		3.60	3.28	2.89	3.34
โสด	3.60			*	
คู่	3.28			*	
หย่า	2.89				
แยกกันอยู่	3.34				

* p < .05

จากตาราง 47 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีสถานภาพของบิดามารดา ระหว่าง กลุ่มหย่ากับโสด และกลุ่มคู่ มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 48 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.70	3.62	2.51	2.59
ม.1 – ม.3	3.70			*	*
ม.4 – ม.6	3.62			*	*
ปวช	2.51				
ปวส	2.59				

* p < .05

จากตารางที่ 48 แสดงว่านักเรียนทีเข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม. 1 – ม.3 และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 49 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.709	.903	1.177	.318
ภายในกลุ่ม	394	302.272	.767		
รวม	397	304.980			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.479	.826	1.07	.359

ตาราง 49 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ภายในกลุ่ม	394	302.502	.768		
รวม	397	304.980			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.037	.679	.883	.450
ภายในกลุ่ม	394	302.943	.769		
รวม	397	304.980			

จากตาราง 49 แสดงความคิดเห็นด้านด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

ตาราง 50 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.287	1.096	1.380	.248
ภายในกลุ่ม	394	312.904	.794		
รวม	397	316.191			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	4.945	1.648	2.086	.101
ภายในกลุ่ม	394	311.246	.790		
รวม	397	316.191			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	4.072	1.357	1.174	.164
ภายในกลุ่ม	394	312.119	.972		
รวม	397	316.191			

จากตาราง 50 แสดงความคิดเห็นด้านการติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงานของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดาระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน

ตาราง 51 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ชาย	4.40	.673	396	-2.137	.033
	หญิง	4.54	.616			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	ชาย	3.08	3.08	396	6.413	.000
	หญิง	2.22	2.22			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ชาย	2.50	2.50	395.754	6.830	.000
	หญิง	1.73	1.73			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ชาย	2.62	1.351	396	.936	.350
	หญิง	2.51	1.092			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	ชาย	2.95	.932	396	2.505	.013
	หญิง	2.71	.994			
ภาษีบุหรี่	ชาย	2.61	1.615	396	-.435	.664
	หญิง	2.68	1.240			
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ชาย	3.39	.992	396	-3.243	.001
	หญิง	3.71	.951			
กลุ่มผลประโยชน์	ชาย	3.13	1.290	387.001	-2.876	.004
	หญิง	3.44	.880			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ชาย	3.98	.921	396	-2.588	.010
	หญิง	4.21	.806			
ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร	ชาย	3.59	.909	396	-2.824	.005
	หญิง	3.84	.856			

จากตาราง 51 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัย การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนมีความคิดเห็นต่อ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ด้านภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 52 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	13- 16 ปี	4.46	.675	396	-.344	.713
	17 -20 ปี	4.48	.594			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	13- 16 ปี	2.34	1.280	396	-7.423	.000
	17 -20 ปี	3.46	1.325			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	13- 16 ปี	1.87	1.142	369	-7.423	.000
	17 -20 ปี	2.78	1.101			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	13- 16 ปี	2.60	1.335	396	.799	.108
	17 -20 ปี	2.49	.987			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	13- 16 ปี	2.78	1.038	305.508	-2.021	.044
	17 -20 ปี	2.97	.774			

ตาราง 52 (ต่อ)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
ภาษีบุหรี่	13- 16 ปี	2.80	1.233	396	3.429	.001
	17 -20 ปี	2.29	1.815			
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	13- 16 ปี	3.65	.986	396	5.393	.001
	17 -20 ปี	3.29	.939			
กลุ่มผลประโยชน์	13- 16 ปี	3.46	1.087	396	5.393	.000
	17 -20 ปี	2.85	.932			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	13- 16 ปี	4.05	.880	396	-1.122	.263
	17 -20 ปี	4.16	.867			
การติดต่อสื่อสาร	13- 16 ปี	3.74	.915	396	.906	.365
	17 -20 ปี	3.65	.840			

จากตาราง 52 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัย ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนที่มีความคิดเห็นต่อ การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 53 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.49	.685	396	.613	.540
	มีผู้สูบบุหรี่	4.44	.618			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.26	1.190	392.337	-6.054	.000
	มีผู้สูบบุหรี่	3.07	1.41			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	1.77	1.055	394.894	-6.309	.000
	มีผู้สูบบุหรี่	2.49	1.230			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.56	1.104	396	-0.56	.955
	มีผู้สูบบุหรี่	2.57	1.352			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.84	1.011	396	.028	977
	มีผู้สูบบุหรี่	2.84	.929			
ภาษีบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.82	1.630	396	2.231	.021
	มีผู้สูบบุหรี่	2.48	1.256			
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.64	.981	396	1.984	.048
	มีผู้สูบบุหรี่	3.45	.982			
กลุ่มผลประโยชน์	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.47	1.096	396	3.437	.001
	มีผู้สูบบุหรี่	3.10	.1037			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.13	.795	396	.825	.410
	มีผู้สูบบุหรี่	4.05	.944			
ด้านการติดต่อสื่อสาร	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.78	.835	396	1.587	113
	มีผู้สูบบุหรี่	3.64	.938			

จากตาราง 53 แสดงว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัย ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

0.05 ส่วนมีความคิดเห็นต่อ การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ จำแนกตาม ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร ด้วยสถิติอ้างอิง Multiple Regressions

การทดสอบสมมติฐานหาสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล

การทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบขั้นตอน (Stepwise Selection) โดยมีเกณฑ์พิจารณา ตัวแปรเข้าสมการด้วยความน่าจะเป็น (PIN) เท่ากับหรือน้อยกว่า 0.05 ($P \leq 0.05$) และเกณฑ์พิจารณาตัวแปรออกจากสมการด้วยความน่าจะเป็น (POUT) เท่ากับ หรือมากกว่า ($P \geq 0.10$) โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และการทดสอบค่าที (t-test) ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 41

ตาราง 54 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

ตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการพยากรณ์	B	SE	$\mathcal{B}$	t	Sig.
(ค่าคงที่)	.496				
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ X_1	.154	.040	.129	3.881	.000
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม X_3	-.086	.022	-.134	-3.911	.000
ภาษีบุหรี่ X_6	.039	.019	.073	2.067	0.39

ตาราง 54 (ต่อ)

ตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการพยากรณ์	B	SE	Beta	t	Sig.
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ X_7	.078	.038	.099	2.077	.038
กลุ่มผลประโยชน์ X_8	.078	.034	.108	2.283	.023
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X_9	.251	.040	.283	6.312	.000
ปัจจัยติดต่อสื่อสาร X_{10}	.301	.039	.345	7.772	.000

R^2= .602 Adj.R^2 =.594, $F_{7+390=397}$=84.145 Sig.=.000

สมการ $Y = .496 + .301\ X^{10} + .251X^9 + .154X^1 + -.086\ x^3 + .078\ X^8 + .078\ X^7 + .039\ X^6$

โดยที่ Y = ผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

a = ค่าคงที่

X_1 =การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่X_1

X_3 = การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม X_3

X_6 = ภาษีบุหรี่ X_6

X_7 = กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ X_7

X_8 =กลุ่มผลประโยชน์ X_8

X_9 =ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X_9

X_{10} =ด้านปัจจัยติดต่อสื่อสาร X_{10}

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 54 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ปัจจัยการติดต่อสื่อสา รองลงมาคือ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ และภาษีบุหรี่ ซึ่ง 7 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติร้อยละ 60.2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เฉพาะนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	203	(50.8)
หญิง	197	(49.3)
รวม	400	(100.0)
2. อายุ		
13- 16 ปี	301	(75.3)
17 -20 ปี	99	(24.8)
รวม	400	(100.0)
3.ระดับการศึกษา		
ม.1 – ม.3	163	(40.8)
ม.4 – ม.6	101	(25.3)
ปวช	104	(26.0)
ปวส	32	(8.0)
รวม	100	(100.0)

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานภาพของครอบครัวของนักเรียน		
โสด	35	(8.8)
คู่	286	(71.5)
หย่า	40	(10.0)
แยกกันอยู่	39	(9.8)
รวม	100	(100.0)
6. มีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนสูบบุหรี่หรือไม่		
- ไม่มีผู้สูบบุหรี่	207	(51.8)
- มีผู้สูบบุหรี่	193	(48.3)
หากมีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนสูบบุหรี่ (ตอบได้มากกว่า 1)		
พ่อ	154	(52.6)
แม่	20	(6.8)
พี่	51	(17.4)
น้อง	6	(2.0)
ญาติที่อยู่บ้านเดียวกัน	62	(21.2)
รวม	293	147.2

จากตารางที่1 แสดงข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 400 คน พบว่า

1. เพศ เป็นนักเรียนเพศชาย 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 ส่วนนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 49.3

2. อายุ ในจำนวนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ ที่ตอบแบบสอบถาม ปี ผู้วิจัยทำการจัดกลุ่มช่วงอายุโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 13 -16ปี มีจำนวน 301 คน (ร้อยละ 75.3) รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 17-20 ปี มีจำนวน 99 คน (ร้อยละ 24.8)

3. ระดับการศึกษาของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาระดับ ม.1- ม. 3 มี จำนวน 163 คน (ร้อยละ 40.8) รองลงมาเป็นระดับ ปวช มีจำนวน 104 คน (26.0) ระดับ ม. 4 –ม.6 จำนวน 101 คน (ร้อยละ 21.9) และ ปวส มีจำนวน 32 คน (8.0)

4. รายได้ที่ได้รับ ของนักเรียน พบว่า 2,001 – 3, 000 บาทมีจำนวน 117 คน (ร้อยละ29.3) รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ 1,001- 2,000 บาทมีจำนวน 103 คน (ร้อยละ 25.8) กลุ่มที่มีรายได้

มากกว่า 3, 000 บาทมีจำนวน 99 คน (ร้อยละ 24.8) และกลุ่มที่มีรายได้ ต่ำกว่า 1,000 บาท มีจำนวน 81 คน (ร้อยละ20.3)

5. สถานภาพของครอบครัวของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ พบว่า เป็นกลุ่มคู่มากที่สุดมีจำนวน 286 คน (ร้อยละ 71.5) รองลงมาเป็นกลุ่มหย่ามีจำนวน 40 คน (ร้อยละ10.0) เป็นกลุ่มแยกกันอยู่มีจำนวน 39 คน (ร้อยละ9.8) และเป็นกลุ่มโสดมีจำนวน 35 คน (ร้อยละ8.8)

6. บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ พบว่า เป็นกลุ่มที่ไม่มีผู้สูบบุหรี่มีจำนวน 207 คน (ร้อยละ 51.8) และเป็นกลุ่มผู้สูบบุหรี่มีจำนวน 193 คน (ร้อยละ 48.3) ในกลุ่มที่มีผู้มีผู้สูบบุหรี่ พบว่า พ่อมีจำนวน 154 คน (ร้อยละ 52.6) พี่มีจำนวน 51 คน (ร้อยละ 17.4) ญาติที่อยู่บ้านเดียวกันมีจำนวน 62 คน (ร้อยละ 21.2) แม่มีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 6.8) และน้องมีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 2.0)

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละ ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
7.ในชีวิตของนักเรียนเคยลองสูบบุหรี่หรือไม่		
- ไม่เคย	275	(68.8)
- เคย	125	(31.3)
7.1 ถ้าเคยนักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุ(ต่ำสุด คือ 7 ปี สูงสุด คือ 16 ปี อายุเริ่มลองเฉลี่ย 12.28 ปี		
ต่ำกว่า 12 ปี	76	(60.8)
13 – 16 ปี	49	(39.2)
17- 20 ปี	0	(0.00)
รวม	125	(100.0)
7.2 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่		
1. เป็นลักษณะของชายชาตรี	7	(4.8)
2. เหงาไม่รู้จะทำอะไร	12	(8.2)
3. เครียด กลุ้มใจ	18	(12.2)
4. อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร	90	(61.2)
5. ถูกเพื่อนชักชวน	16	(10.9)
6. อื่น ๆ	4	(2.7)
รวม	147	(100.0)

ตาราง 2 (ต่อ)

ประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
8 . ปัจจุบันนักเรียนสูบบุหรี่หรือไม่		
- ไม่สูบบุหรี่	363	(90.8)
- สูบบุหรี่	37	(9.3)
8.3 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่		
1. เป็นลักษณะของชายชาตรี	4	(10.3)
2. เหงาไม่รู้จะทำอะไร	9	(23.1)
3. เครียด กลุ้มใจ	20	(51.3)
4. อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร	4	(10.3)
5. ถูกเพื่อนชักชวน	2	(5.1)
6. อื่น ๆ	0	(0.0)
รวม	39	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลประสบการณ์ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 400 คน พบว่า

7. ในชีวิตของนักเรียนเคยลองสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยลองสูบบุหรี่มีจำนวน 275 คน (ร้อยละ 68.8) รองลงมาเคยลองสูบบุหรี่มีจำนวน 125 (ร้อยละ31.3)

7.1 นักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุ พบว่า อายุเฉลี่ยที่เริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเท่ากับ 12.28 ปี ทำการจัดกลุ่มช่วงอายุโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวน 76 คน (ร้อยละ 60.8) รองลงมาเป็นอายุระหว่าง 13 – 16 ปีมีจำนวน 49 คน (ร้อยละ39.2)

7.2 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นลักษณะอยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร 90 คน (ร้อยละ 61.2) รองลงมา เครียด กลุ้มใจมีจำนวน 18 คน (ร้อยละ12.2) ถูกเพื่อนชักชวนมีจำนวน 16 คน (ร้อยละ 10.9) เหงาไม่รู้จำทำอะไร 12 คน (ร้อยละ 8.2) เป็นลักษณะของชายชาตรีมีจำนวน 7 คน (ร้อยละ 4.8) อื่น ๆมีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 2.7)

8. ปัจจุบันนักเรียนสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มไม่สูบบุหรี่มีจำนวน 363 คน (ร้อยละ 90.8) และเป็นกลุ่มที่สูบบุหรี่มีจำนวน 37 คน (ร้อยละ 9.3)

8.1 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเครียด กลุ้มใจมีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 51.3) รองลงมา เหงาไม่รู้จำทำอะไรมีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 23.1) เป็นลักษณะ

ของชายชาตรีมีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 10.3) อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร 4 คน (ร้อยละ 10.3) และถูกเพื่อนชักชวนมีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 5.1)

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลการเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 400 คน พบว่า

การเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
9. นอกจากนี้แล้วนักเรียนเคยเข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่หรือไม่		
- เคย	218	(54.5)
- ไม่เคย	182	(45.5)
รวม	400	(100.0)
10.หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ (สำหรับนักเรียนที่อบรมและเคยอบรม)		
- ได้	59	(14.8)
- ไม่ได้	42	(10.5)
- ปกติไม่ได้สูบบุหรี่อยู่แล้ว	299	(74.8)
รวม	400	(100.0)

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลการเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ของไม่ได้เข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ พบว่า

9. นักเรียนที่เคยเข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่ พบว่า นักเรียนที่เคยเข้ารับการอบรมมีจำนวน 218 คน (ร้อยละ54.5) และไม่เคยมีจำนวน 182 คน (ร้อยละ 45.5)

10. หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ปกติไม่ได้บุหรี่มีจำนวน 299 คน (ร้อยละ74.8) เป็นกลุ่มที่เลิกสูบบุหรี่ได้ 59 คน (ร้อยละ 14.8) และเป็นกลุ่มที่เลิกสูบบุหรี่ไม่ได้ 42 คน (ร้อยละ 10.5)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติและผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่เข้าไม่ได้โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังปรากฏตามราง 4

ตาราง 4 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่

ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
1. การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง	4.62	.596	มากที่สุด
2. การสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ	4.64	.589	มากที่สุด
3. การสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่ง	4.38	.746	มากที่สุด
ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่โดยรวม	4.55	.537	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.55) ด้านการสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพองอยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.64) ด้านการสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.64) ด้านการสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่ง อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.38) ตามลำดับ

ตาราง 5 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่

ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่	ค่าเฉลี่ย $(\overline{X})$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
4. การสูบบุหรี่ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ	2.73	1.446	ปานกลาง
5. การสูบบุหรี่ทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด	2.64	1.359	ปานกลาง
ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่โดยรวม	2.69	1.300	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.69) ด้านการสูบบุหรี่ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.27) ด้านการสูบบุหรี่ทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.64) ตามลำดับ

ตาราง 6 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม

ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
6. นักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้ทดลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม	2.54	1.438	น้อย
7. นักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม	2.31	1.422	น้อย
8. นักเรียนสูบบุหรี่ตามอย่างบิดา มารดา หรือ ญาติ	2.05	1.294	น้อย
9. นักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง	1.92	1.213	น้อย
ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่มโดยรวม	2.18	1.217	น้อย

จากตารางที่ 6 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่มโดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=2.18) ด้านนักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้ทดลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=2.54) ด้านนักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=2.31) ด้านนักเรียนสูบบุหรี่ตามอย่างบิดา มารดา หรือ ญาติ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=2.05) นักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=1.92) ตามลำดับ

ตาราง 7 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ

ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
10. นิตยสาร	2.30	1.194	น้อย
11. ภาพยนตร์	2.63	1.309	ปานกลาง
12. อินเตอร์เน็ต	2.49	1.280	น้อย
13. วีดิโอ	2.45	1.275	น้อย
ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ โดยรวม	2.47	1.125	น้อย

จากตารางที่ 7 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆโดยรวม อยู่ในระดับน้อย (X=2.47) ด้านนิตยสาร อยู่ในระดับน้อย (X=2.30) ด้านภาพยนตร์อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.63) ด้านอินเตอร์เน็ต อยู่ในระดับน้อย (X=2.49) ด้านวีดิโอ อยู่ในระดับน้อย (X=2.45) ตามลำดับ

ตาราง 8 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)

ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
14. ร้านขายของชำหน้าโรงเรียน	2.65	1.331	ปานกลาง
15. ร้าน Seven	2.57	1.290	น้อย
16. สถานที่ขายบุหรี่ใกล้บ้าน	3.01	1.328	ปานกลาง
17. นักเรียนขอบุหรี่จากเพื่อน หรือคนรู้จัก	2.62	1.357	ปานกลาง
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) โดยรวม	2.71	1.062	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้ข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (X=2.71) ด้านร้านขายของชำหน้าโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.65) ด้านร้าน Seven อยู่ในระดับน้อย (X=2.57) ด้านสถานที่ขายบุหรี่ใกล้บ้านระดับปานกลาง (X=3.01) ด้านนักเรียนขอบุหรี่จากเพื่อน หรือคนรู้จักระดับปานกลาง (X=2.71)

ตาราง 9 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านภาษีบุหรี่

ด้านภาษีบุหรี่	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
18. การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด	2.61	1.365	ปานกลาง
19. ราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลง	2.72	1.372	ปานกลาง
ด้านภาษีบุหรี่โดยรวม	2.67	1.226	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านการขึ้นภาษีบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.67) ด้านการขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (X= 2.61) ด้านราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลง อยู่ในระดับปานกลาง (X=2.72) ตามลำดับ

ตาราง 10 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่

ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
20. ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี	3.67	1.312	มาก
21. มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่	3.51	1.204	มาก
22. ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น	3.73	1.140	มาก
23. ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า	3.61	1.333	มาก
ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่โดยรวม	3.63	.948	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=3.63) ด้านห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี อยู่ในระดับมาก (X=3.67) ด้านมีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซอง อยู่ในระดับมาก (X=3.51) ด้านห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น อยู่ในระดับมาก (X=3.73) ด้านห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า อยู่ในระดับมาก (X=3.61) ตามลำดับ

ตาราง 11 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์

ด้านกลุ่มผลประโยชน์	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
24. ภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน	3.69	1.428	มาก
25. บริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน	3.31	1.268	ปานกลาง
26. พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่	3.35	1.181	ปานกลาง
27. ร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่	3.37	1.198	ปานกลาง
ด้านกลุ่มผลประโยชน์โดยรวม	3.43	.961	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านกลุ่มผลประโยชน์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.43) ด้านภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.69) ด้านบริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลา ($\bar{X}$=3.31) ด้านพระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่ อยู่ในระดับปานกลา ($\bar{X}$=3.35) ด้านร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับปานกลา ($\bar{X}$=3.37) ตามลำดับ

ตาราง 12 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน

ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
28. ครู และเจ้าหน้าที่ เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	4.05	.995	มาก
29. ครู และ เจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์	4.00	.994	มาก
30. ครูและเจ้าหน้าที่ มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น	3.95	1.000	มาก
ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานโดยรวม	4.00	.921	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานโดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=4.00) ด้าน ครู และเจ้าหน้าที่ เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมาก (X=4.05) ด้านครู และ เจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก (X=4.00) ด้านครูและเจ้าหน้าที่ มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น อยู่ในระดับมาก (X=3.95) ตามลำดับ

ตาราง 13 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการติดต่อสื่อสาร

การติดต่อสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
31. โรงเรียนของนักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	3.80	.999	มาก
32. นักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง	3.69	.991	มาก
ด้านการติดต่อสื่อสารโดยรวม	3.75	.924	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านการติดต่อสื่อสารโดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=3.75) ด้านโรงเรียนของนักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมาก (X=3.80) ด้านนักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก (X=3.69) ตามลำดับ

ตาราง 14 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ทั้ง 10 ด้าน

ด้าน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	4.55	.537	มากที่สุด
ค่านิยมการสูบบุหรี่	2.69	1.300	ปานกลาง
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	2.18	1.217	น้อย
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	2.47	1.125	น้อย
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)	2.71	1.062	ปานกลาง
ภาษีบุหรี่	2.67	1.266	ปานกลาง
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	3.63	.948	มาก
กลุ่มผลประโยชน์	3.43	.961	มาก
ปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน	4.00	.921	มาก
ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร	3.75	.924	มาก

จากตารางที่ 14 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ส่วนมาก อยู่ในระดับมาก รองและอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้าน การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด และการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 15 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป

ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
33. ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ทำให้ปริมาณนักเรียนที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้	3.47	1.119	มาก
34. นักเรียนได้นำความรู้จากการอบรมไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และผู้อื่นๆ	3.48	1.119	มาก
35. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในทางไม่ดีเพิ่มขึ้นหลังจากเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	3.69	1.099	มาก
36. นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อเห็นผู้อื่นๆ หรือ คนรู้จักสูบบุหรี่	3.73	1.219	มาก
37. นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเครียด ความเคยชิน เหงา เป็นต้น	3.71	1.247	มาก
38. นักเรียนมีความรู้สึกสุขภาพดีขึ้นหลังจากเพื่อน ๆ ที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่	3.80	1.139	มาก
39. สุขภาพของนักเรียนที่สูบบุหรี่ดีขึ้นหลังจากเลิกสูบบุหรี่	3.77	1.212	มาก
ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป โดยรวม	3.66	.925	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน (ครอบครัว) บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปร 2 กลุ่ม เป็นอิสระจากกัน ในการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ดังปรากฏตามตาราง 15 – 20

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม เพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	p
ชาย	203	3.60	.941	-1.499	.135
หญิง	197	3.73	.906		
รวม	400				

จากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี เพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม อายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S	t	p
13-16	301	3.72	.924	2.153	.032
17-20	99	3.49	.914		
รวม	400				

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี อายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็น ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	18.604	6.201	7.601	.000
ภายในกลุ่ม	394	323.102	.816		
รวม	397	341.706			

จากตาราง 18 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.64	3.98	3.55	3.19
ม.1 – ม.3	3.64			*	*
ม.4 – ม.6	3.98			*	*
ปวช	3.55				
ปวส	3.19				

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 แสดงว่านักเรียนทีเข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวช และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ปวส กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่

บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่	n	$\bar{X}$	S	t	p
ไม่มีผู้สูบบุหรี่	35	3.47	.943	-1.251	.212
มีผู้สูบบุหรี่	286	3.68	3.68		
รวม	400				

จากตาราง 20 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม รายได้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	5.879	1.930	2.305	.079
ภายในกลุ่ม	396	335.971	.848		
รวม	399	341.706			

จากตาราง 21 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี รายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	4.160	1.387	1.627	.183
ภายในกลุ่ม	396	337.546	.852		
รวม	399	341.706			

จากตาราง 22 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีสถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ที่ได้รับ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปร 2 กลุ่ม เป็นอิสระจากกันในการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ตาราง 23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.142	.047	.163	.921
ภายในกลุ่ม	396	114.986	.290		
รวม	399	115.129			

ตาราง 23 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.386	.305	1.057	.367
ภายในกลุ่ม	396	670.613	.288		
รวม	399	673.999			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.648	.549	1.196	.126
ภายในกลุ่ม	396	113.481	.287		
รวม	399	115.129			

จากตาราง 23 แสดงความคิดเห็นด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการ สูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	77.575	25.858	17.169	.000
ภายในกลุ่ม	396	596.424	1.506		
รวม	399	673.999			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.386	1.129	.666	.573
ภายในกลุ่ม	396	670.613	1.693		
รวม	399	673.999			

ตาราง 24 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	196.298	65.433	54.242	.000
ภายในกลุ่ม	394	477.701	1.206		
รวม	397	673.999			

จากตาราง 24 แสดงความคิดเห็นด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี สถานภาพของบิดามารดา แตกต่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน กัน ส่วนนักเรียนที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		2.07	2.42	2.83	3.30
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.07			*	*
1,001 – 2,000 บาท	2.42			*	*
2,001 – 3,000 บาท	2.83				*
มากกว่า 3,000 บาท	3.30				

* $p < .05$

จากตาราง 25 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้1,001 –

2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 26 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		2.41	1.89	3.54	3.86
ม.1 – ม.3	2.41		*	*	*
ม.4 – ม.6	1.89			*	*
ปวช	3.54				
ปวส	3.86				

* $p < .05$

จากตารางที่ 26 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส กลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปวช กับกลุ่มระดับการศึกษา ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	55.786	18.595	13.771	.000
ภายในกลุ่ม	396	534.712	1.350		
รวม	399	590.498			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	.726	.242	.162	.922

ตาราง 27 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ภายในกลุ่ม	396	589.772	1.489		
รวม	399	590.498			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	135.564	45.118	39.334	.000
ภายในกลุ่ม	396	454.934	1.149		
รวม	399	590.498			

จากตาราง 27 แสดงความคิดเห็นด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ของนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่ไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 28 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		1.65	1.96	2.32	2.69
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1.65			*	*
1,001 – 2,000 บาท	1.96			*	*
2,001 – 3,000 บาท	2.32				*
มากกว่า 3,000 บาท	2.69				

* $p < .05$

จากตาราง 28 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 29 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3 2.03	ม.4 – ม.6 1.44	ปวช 2.81	ปวส 3.23
ม.1 – ม.3	2.03		*	*	*
ม.4 – ม.6	1.44			*	*
ปวช	2.81				
ปวส	3.23				

* $p < .05$

จากตารางที่ 29 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส กลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช และกลุ่มระดับการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปวช กับกลุ่มระดับการศึกษา ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านภาษีบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	8.716	2.905	1.824	.142
ภายในกลุ่ม	396	630.894	1.593		
รวม	399	639.610			

ตาราง 30 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.451	.484	.300	.825
ภายในกลุ่ม	396	638.159	1.612		
รวม	399	639.610			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	64.170	21.390	14.720	.000
ภายในกลุ่ม	396	575.440	1.453		
รวม	399	639.610			

จากตาราง 30 แสดงความคิดเห็นด้านภาษีบุหรี่ ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่ไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 31

ตาราง 31 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.02	2.82	2.18	1.94
ม.1 – ม.3	3.02			*	*
ม.4 – ม.6	2.82			*	*
ปวช	2.18				
ปวส	1.94				

* $p < .05$

จากตารางที่ 31 แสดงว่านักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.3 และกลุ่มระดับการศึกษา ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.663	1.221	.965	.409
ภายในกลุ่ม	396	501.183	1.266		
รวม	399	504846			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	4.460	1.487	1.177	.318
ภายในกลุ่ม	396	500.385	1.264		
รวม	399	504.846			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	15.426	5.142	4.161	.006
ภายในกลุ่ม	396	489.420	1.236		
รวม	399	504.846			

จากตาราง 32 แสดงความคิดเห็นด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 33 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		2.70	2.33	2.33	2.17
ม.1 – ม.3	2.70			*	*
ม.4 – ม.6	2.33				
ปวช	2.33				
ปวส	2.71				

* $p < .05$

จากตารางที่ 33 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.3 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	12.196	4.065	3.678	.012
ภายในกลุ่ม	396	437.663	1.105		
รวม	399	449.859			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.376	.792	.701	.552
ภายในกลุ่ม	396	447.484	1.130		
รวม	399	449.859			

ตาราง 34 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	6.072	2.024	1.806	.145
ภายในกลุ่ม	396	443.787	1.121		
รวม	399	449.859			

จากตาราง 34 แสดงความคิดเห็นด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ส่วนที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 29

ตาราง 35 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		2.41	2.66	2.81	2.71
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.41			*	*
1,001 – 2,000 บาท	2.66				
2,001 – 3,000 บาท	2.81				
มากกว่า 3,000 บาท	2.71				

* $p < .05$

จากตาราง 35 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 36 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	11.296	3.765	4.295	.005
ภายในกลุ่ม	396	347.196	.877		
รวม	399	358.492			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.129	.375	.417	.741
ภายในกลุ่ม	396	357.363	.902		
รวม	399	358.492			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	32.893	10.964	13.335	.000
ภายในกลุ่ม	396	325.599	.822		
รวม	399	358.492			

จากตาราง 36 แสดงความคิดเห็นด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 31

ตาราง 37 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		3.83	3.78	3.54	3.41
ต่ำกว่า 1,000 บาท	3.83			*	*
1,001 – 2,000 บาท	3.78				*
2,001 – 3,000 บาท	3.54				
มากกว่า 3,000 บาท	3.41				

* $p < .05$

จากตาราง 37 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 38 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.80	3.89	3.26	3.14
ม.1 – ม.3	3.80			*	*
ม.4 – ม.6	3.89			*	*
ปวช	3.26				
ปวส	3.14				

* $p < .05$

จากตารางที่ 38 แสดงว่านักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.3 และกลุ่มระดับการศึกษา ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 39 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	13.653	4.551	5.076	.002
ภายในกลุ่ม	396	355.003	.896		
รวม	399	368.656			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.377	.792	.857	.464
ภายในกลุ่ม	396	366.279	.925		
รวม	399	368.656			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	31.290	10.430	12.243	.000
ภายในกลุ่ม	396	337.366	.852		
รวม	399	368.656			

จากตาราง 39 แสดงความคิดเห็นด้านกลุ่มผลประโยชน์ ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านกลุ่มผลประโยชน์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 33

ตาราง 40 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001 – 2,000 บาท	2,001 – 3,000 บาท	มากกว่า 3,000 บาท
		3.69	3.57	3.29	3.23
ต่ำกว่า 1,000 บาท	3.69			*	*
1,001 – 2,000 บาท	3.57			*	*
2,001 – 3,000 บาท	3.29				
มากกว่า 3,000 บาท	3.23				

* $p < .05$

จากตาราง 40 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 41 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.57	3.72	3.07	2.98
ม.1 – ม.3	3.57			*	*
ม.4 – ม.6	3.72			*	*
ปวช	3.07				
ปวส	2.98				

* $p < .05$

จากตารางที่ 41 แสดงว่านักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.3 และกลุ่มระดับการศึกษา ม.4 – ม.6 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 42 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	5.644	1.881	2.237	.083
ภายในกลุ่ม	396	333.021	.841		
รวม	399	338.666			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	4.764	1.588	1.883	.132
ภายในกลุ่ม	396	333.901	.843		
รวม	399	338.666			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	7.742	2.581	3.088	.027
ภายในกลุ่ม	396	330.923	.836		
รวม	399	338.666			

จากตาราง 42 แสดงความคิดเห็นด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านกลุ่มผลประโยชน์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 43

ตาราง 43 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ม.1 – ม.3	ม.4 – ม.6	ปวช	ปวส
		3.85	4.02	4.19	4.06
ม.1 – ม.3	3.85			*	
ม.4 – ม.6	4.02				
ปวช	4.19				
ปวส	4.06				

* $p < .05$

จากตารางที่ 43 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวช กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ม.1 – ม.3 มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 44 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.543	.511	.597	.617
ภายในกลุ่ม	396	338.956	.856		
รวม	399	340.494			
2. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.698	.899	1.054	.368
ภายในกลุ่ม	396	337.792	.853		
รวม	399	340.490			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.372	.791	.926	.428
ภายในกลุ่ม	396	338.118	.854		
รวม	399	340.490			

จากตาราง 44 แสดงความคิดเห็นด้านการติดต่อสื่อสารของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน

ตาราง 45 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ชาย	4.53	.562	398	-.739	.460
	หญิง	4.57	.511			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	ชาย	2.75	1.311	398	.937	.349
	หญิง	2.63	1.288			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ชาย	2.28	1.266	398	1.589	.113
	หญิง	2.08	1.159			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ชาย	2.36	1.166	398	-1.943	.053
	หญิง	2.58	1.072			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	ชาย	2.63	1.128	398	-1.609	.108
	หญิง	2.80	.984			
ภาษีบุหรี่	ชาย	2.72	1.312	398	.869	.385
	หญิง	2.61	1.218			
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ชาย	3.66	.981	397.360	.658	.511
	หญิง	3.60	.914			
กลุ่มผลประโยชน์	ชาย	3.42	.934	398	-.768	.759
	หญิง	3.45	.991			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ชาย	3.92	.894	398	-1.631	.104
	หญิง	4.07	.945			
ติดต่อสื่อสาร	ชาย	3.69	.920	398	-1.108	.268
	หญิง	3.80	.927			

จากตาราง 45 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัย การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทรัพยากร ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 46 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	13- 16 ปี	4.56	.520	152.071	.972	.332
	17 -20 ปี	4.50	.586			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	13- 16 ปี	2.52	1.269	398	-4.742	.000
	17 -20 ปี	3.21	1.258			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	13- 16 ปี	2.02	1.188	398	-4.877	.000
	17 -20 ปี	2.68	1.169			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	13- 16 ปี	2.57	1.183	230.665	3.884	.000
	17 -20 ปี	2.15	.854			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	13- 16 ปี	2.70	1.148	259.911	-.292	.771
	17 -20 ปี	2.73	.743			
ภาษีบุหรี่	13- 16 ปี	2.82	1.285	194.232	4.595	.000
	17 -20 ปี	2.21	1.093			

ตาราง 46 (ต่อ)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	13- 16 ปี	3.74	.964	195.267	4.447	.000
	17 -20 ปี	3.30	.816			
กลุ่มผลประโยชน์	13- 16 ปี	3.53	.954	398	3.660	.000
	17 -20 ปี	3.13	.924			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	13- 16 ปี	3.96	.935	398	-1.406	.161
	17 -20 ปี	4.11	.873			
การติดต่อสื่อสาร	13- 16 ปี	3.76	.961	198.124	.515	.607
	17 -20 ปี	3.71	.802			

จากตาราง 46 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 47 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.62	.503	385.668	3.032	.003
	มีผู้สูบบุหรี่	4.46	561			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.57	1.292	398	-1.598	.064
	มีผู้สูบบุหรี่	2.81	1.300			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.06	1.208	398	-2.129	.034
	มีผู้สูบบุหรี่	2.31	1.215			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.45	1.123	398	-.257	797
	มีผู้สูบบุหรี่	2.48	1.129			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.73	1.081	398	.395	.693
	มีผู้สูบบุหรี่	2.69	1.043			
ภาษีบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	2.63	1.313	398	-.644	.520
	มีผู้สูบบุหรี่	2.71	1.216			
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.64	.979	398	.208	.836
	มีผู้สูบบุหรี่	3.62	.916			
กลุ่มผลประโยชน์	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.47	1.032	.761	.119	.447
	มีผู้สูบบุหรี่	3.39	.880			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.03	.945	398	.725	.469
	มีผู้สูบบุหรี่	3.96	.896			
ด้านการติดต่อสื่อสาร	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.81	.936	398	1.495	.136
	มีผู้สูบบุหรี่	3.67	.907			

จากตาราง 47 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี บุคคลในครอบครัวที่

สูบบุหรี่ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัย ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ จำแนกตาม ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ด้วยสถิติอ้างอิง Multiple Regressions

การทดสอบสมมติฐานหาสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล

การทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบขั้นตอน (Stepwise Selection) โดยมีเกณฑ์พิจารณา ตัวแปรเข้าสมการด้วยความน่าจะเป็น (PIN) เท่ากับหรือน้อยกว่า 0.05 ($P \leq 0.05$) และเกณฑ์พิจารณาตัวแปรออกจากสมการด้วยความน่าจะเป็น (POUT) เท่ากับ หรือมากกว่า ($P \geq 0.10$) โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และการทดสอบค่าที (t-test) ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 51

ตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

ตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการพยากรณ์	B	SE	β	t	Sig.
(ค่าคงที่)	.668				
ค่านิยมการสูบบุหรี่ X_2	-.082	.024	-.115	-3.341	.001
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ X_7	.090	.041	.093	2.188	.029

ตาราง 48 (ต่อ)

ตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการพยากรณ์	B	SE	β	t	Sig.
ภาษีบุหรี่ X_6	.055	.026	.076	2.155	.032
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X_9	.267	.050	.266	5.302	.000
ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร X_{10}	.446	.051	.445	8.664	.000

R^2= .575 Adj.R^2 =0.570, $F_{5+394=399}$=106.725 Sig.=.000

สมการ Y = .668 + .446 X_{10}+ .267 X_9 + .090 X_7 +-.082 X_2+ .055 X_6

โดยที่ Y = ผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

a = ค่าคงที่

X_2 = ค่านิยมการสูบบุหรี่X_2

X_7 = กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ X_7

X_6 = ภาษีบุหรี่ X_6

X_9 =ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X_9

X_{10} = ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร X_{10}

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 48 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ปัจจัยการติดต่อสื่อสา รองลงมาคือ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ และ ภาษีบุหรี่ ซึ่ง 5 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติร้อยละ 57.50 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ครูและอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	29	(55.8)
หญิง	23	(44.2)
รวม	52	(100.0)
2. อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	0	(0.0)
21 – 30 ปี	2	(3.8)
31 – 40 ปี	23	(44.2)
41 – 50 ปี	24	(46.2)
51 – 60 ปี	3	(5.8)
รวม	52	(100.0)
3.ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	37	(71.2)
ปริญญาโท	13	(25.0)
อื่น ๆ	2	(3.8)
รวม	52	(100.0)
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่าน		
7,000 บาท	1	(19)
7,001 – 10,000 บาท	2	(3.8)
13000 – 16,000 บาท	17	(32.7)
มากกว่า 16,000 บาท	32	(61.5)
รวม	52	(100.0)

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานภาพของครอบครัวของท่าน		
โสด	18	(34.6)
คู่	31	(59.6)
หย่า	3	(5.8)
แยกกันอยู่	0	(00.0)
รวม	100	(100.0)
6. มีบุคคลในครอบครัวของท่านสูบบุหรี่หรือไม่		
- ไม่มีผู้สูบบุหรี่	23	(44.2)
- มีผู้สูบบุหรี่	29	(59..6)
หากมีบุคคลในครอบครัวของท่านสูบบุหรี่ (ตอบได้มากกว่า 1)		
พ่อ	19	(9.6)
แม่	1	(2.1)
พี่น้อง	14	(29.2)
สามีภรรยา	6	(12.5)
ญาติที่อยู่บ้านเดียวกัน	8	(16.7)
รวม	48	(100.0)

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลสถานภาพทั่วไปของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ จำนวน 400 คน พบว่า

1. เพศ เป็นครูเพศชาย 29 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 ส่วนเป็นครูหญิงคิดเป็นร้อยละ 44.2

2. อายุ ในจำนวนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีจำนวน 14 คน (ร้อยละ46.2) รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 31 – 40 ปีมีจำนวน 23 คน (ร้อยละ44.2) มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปีมีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 5.8) และ มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปีมีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 3.8)

3. ระดับการศึกษาครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่ระดับการศึกษาปริญญาตรีมี จำนวน 38 คน (ร้อยละ 73.1) รองลงมาคือ ระดับการศึกษา ปริญญาโท 13 คน (ร้อยละ 25.0) อื่น ๆ 1 คน (ร้อยละ1.9)

4. รายได้ที่ได้รับ ของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า มากกว่า 16,000 บาทมีจำนวน 32 คน (ร้อยละ 61.5) รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ 13000 – 16,000 บาทมีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 32.7) กลุ่มที่มีรายได้7.001 – 10,000 บาทมีจำนวน 2 คน (ร้อยละ3.8) และกลุ่มที่มีรายได้ 7,000 บาทมีจำนวน 1 คน (ร้อยละ1.9)

5. สถานภาพของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นกลุ่มคู่มากที่สุดมีจำนวน 31 คน (ร้อยละ59.6) รองลงมาคือ เป็นกลุ่มโสดมีจำนวน 18 คน (ร้อยละ 34.6) เป็นกลุ่มหย่ามีจำนวน 3 คน (5.8)

6. บุคคลในครอบครัวของของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นกลุ่มผู้สูบบุหรี่มีจำนวน 23 คน (ร้อยละ 44.2) และเป็นกลุ่มที่ไม่มีผู้สูบบุหรี่มีจำนวน 29 คน (ร้อยละ 59.6) ในกลุ่มที่มีผู้มีผู้สูบบุหรี่ พบว่า พ่อมีจำนวน 19 คน (ร้อยละ 9.6) พี่น้องมีจำนวน 14 คน (ร้อยละ 29.2) ญาติที่อยู่บ้านเดียวกันมีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 16.7) สามีภรรยามีจำนวน 16 คน (ร้อยละ 12.5) และแม่มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.1)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่เกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติและผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังปรากฏตามราง 2 - 14

ตาราง 2 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ของนักเรียน

ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
1. ท่านคิดว่านักเรียนทราบหรือไม่ว่าการสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง	4.92	.338	มากที่สุด
2. ท่านคิดว่านักเรียนทราบหรือไม่ว่าการสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ	4.90	.495	มากที่สุด
3. ท่านคิดว่านักเรียนทราบหรือไม่ว่าการสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่ง	4.88	4.71	มากที่สุด
ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ โดยรวม	4.90	.398	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ต่อด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.90) ด้านนักเรียนทราบว่าการสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง อยู่ในระดับมาก (X=4.92) ด้านนักเรียนทราบว่าสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ อยู่ในระดับมาก (X=4.90) ด้านนักเรียนทราบว่าการสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่ง อยู่ในระดับมาก (X= 4.88) ตามลำดับ

ตาราง 3 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ของนักเรียน

ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
4. ท่านคิดว่าการที่นักเรียนสูบบุหรี่เพราะทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ	4.83	.617	มากที่สุด
5. ท่านคิดว่าการที่นักเรียนสูบบุหรี่เพราะทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด	4.67	.857	มากที่สุด
ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่โดยรวม	4.75	.645	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ของนักเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=4.75) ด้านการที่นักเรียนสูบบุหรี่เพราะทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ อยู่ในระดับมาก(X= 4.83) ด้านการที่นักเรียนสูบบุหรี่เพราะทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด อยู่ในระดับมาก (X=4.67) ตามลำดับ

ตาราง 4 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่มของนักเรียน

ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
6. ท่านคิดว่าการสูบบุหรี่ของนักเรียนเพราะถูกเพื่อนชักชวนให้ลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม	494	.416	มากที่สุด
7. ท่านคิดว่านักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม	4.60	.913	มากที่สุด
8. ท่านคิดว่าการสูบบุหรี่ของนักเรียนเพราะตามอย่างบิดา มารดา หรือ ญาติ	4.37	1.103	มากที่สุด
9. ท่านคิดว่านักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง	3.81	1.221	มากที่สุด
ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่มโดยรวม	4.43	.593	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่มของนักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.43) ด้านการสูบบุหรี่ของนักเรียนเพราะถูกเพื่อนชักชวนให้ลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.94) ด้านนักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.60) ด้านการสูบบุหรี่ของนักเรียนเพราะตามอย่างบิดา มารดา หรือ ญาติ อยู่ในระดับมากที่สุด(X=4.73) ด้านนักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง อยู่ในระดับมากที่สุด (X=3.81) ตามลำดับ

ตาราง 5 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ของนักเรียน

ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
10. นิตยสาร	3.19	1.401	ปานกลาง
11. ภาพยนตร์	3.35	1.391	ปานกลาง
12. อินเตอร์เน็ต	3.21	1.348	ปานกลาง
13. วีดิโอ	3.29	1.348	ปานกลาง
ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆโดยรวม	3.26	1.291	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆของนักเรียน โดยรวมอยู่ ในระดับปานกลาง (X=3.26) ด้านนิตยสาร ระดับปานกลาง (X3.19) ด้านภาพยนตร์ ระดับปานกลาง (X=3.35) ด้านอินเตอร์เน็ต ระดับปานกลาง (X=3.21) ด้านวีดิโอ ระดับปานกลาง (X=3.29) ตามลำดับ

ตาราง 6 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ของนักเรียน

ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
14 ท่านคิดว่านักเรียนซื้อบุหรี่ที่ร้านขายของชำหน้าโรงเรียน	3.35	1.440	ปานกลาง
15 ท่านคิดว่านักเรียนซื้อบุหรี่ที่ร้าน Seven	3.12	1.4494	ปานกลาง
16 ท่านคิดว่านักเรียนซื้อบุหรี่จากสถานที่ใกล้บ้าน	4.69	.739	มากที่สุด
17 ท่านคิดว่านักเรียนขอบุหรี่จากเพื่อน หรือคนรู้จัก	4.54	.851	มากที่สุด
ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)โดยรวม	3.92	.782	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (X=3.92) ด้านนักเรียนซื้อบุหรี่ที่ร้านขายของชำหน้าโรงเรียน ระดับปานกลาง (X=3.35) ด้านนักเรียนซื้อบุหรี่ที่ร้าน Seven ระดับปานกลาง (X=3.12) ด้านนักเรียนซื้อบุหรี่จากสถานที่ใกล้บ้าน ระดับมากที่สุด (X=4.69) ด้าน นักเรียนขอบุหรี่จากเพื่อน หรือคนรู้จัก ระดับมากที่สุด (X=4.54) ตามลำดับ

ตาราง 7 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านภาษีบุหรี่ ของนักเรียน

ด้านภาษีบุหรี่	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
18 ท่านคิดว่าการขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด	3.37	1.415	ปานกลาง
19 ท่านคิดว่าราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลง	3.31	1.351	ปานกลาง
ด้านภาษีบุหรี่ โดยรวม	3.34	1.338	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านการขึ้นภาษีบุหรี่ของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (X=3.34) ด้านการขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด ระดับปานกลาง (X=3.37) ด้านราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลง ระดับปานกลาง (X=3.37) ตามลำดับ

ตาราง 8 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่

ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ (กฎหมายที่มีผลต่อการลด เลิกการสูบบุหรี่ของนักเรียน)	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
20 ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี	4.47	.813	มากที่สุด
21 มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่	4.21	1.258	มากที่สุด
22 ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น	4.69	.897	มากที่สุด
23 ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า	4.40	1.015	ปานกลาง
ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่โดยรวม	4.51	.849	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.51) ด้านห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.47) ด้านมีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.21) ด้านห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียนและสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้นอยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.69) ด้านห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า ระดับปานกลาง (X=4.40) ตามลำดับ

ตาราง 9 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์

กลุ่มผลประโยชน์	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
24 ภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของโรงเรียน	4.67	.785	มากที่สุด
บริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน	4.04	1.283	มาก
25 นักการเมืองมีอิทธิพลต่อการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน ครู อาจารย์	4.06	1.335	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

กลุ่มผลประโยชน์	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
26 พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่	4.00	1.188	มาก
27 ร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่	3.87	1.268	มาก
ด้านกลุ่มผลประโยชน์โดยรวม	4.13	.772	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านกลุ่มผลประโยชน์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก (X=4.13) ด้านภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.67) ด้านบริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน อยู่ในระดับมาก (X=4.04) ด้านนักการเมืองมีอิทธิพลต่อการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน ครู อาจารย์ อยู่ในระดับมาก (X= 4.06) ด้านพระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่ อยู่ในระดับมาก (X=4.00) ด้านร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่อยู่ในระดับมาก (X=3.87) ตามลำดับ

ตาราง 10 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านปัจจัยทรัพยากร

ปัจจัยด้านทรัพยากร	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
28 โรงเรียนมีงบประมาณในการจัดโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับโรงเรียนปลอดบุหรี่อย่างเพียงพอ	4.29	1.177	มากที่สุด
29 เจ้าหน้าที่ ครู ในโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่มีอุปกรณ์เครื่องมือตรวจสารนิโคติน และสารอื่นๆ ที่อยู่ในบุหรี่	3.98	1.448	มาก
30 โครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ของท่านมีซีดี แผ่นป้าย ที่เกี่ยวกับพิษภัยและโทษบุหรี่	4.40	1.142	มากที่สุด
31 โครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่มีสื่อ คู่มือเกี่ยวกับปลอดบุหรี่ คู่มือช่วยให้เลิกบุหรี่ เอกสารที่เกี่ยวกับบุหรี่ สติ๊กเกอร์ปลอดบุหรี่	4.48	.980	มากที่สุด
ด้านปัจจัยด้านทรัพยากรโดยรวม	4.29	896	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านทรัพยากรโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.29) ด้านโรงเรียนมีงบประมาณในการจัดโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับโรงเรียนปลอดบุหรี่อย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.29) ด้าน เจ้าหน้าที่ ครู ในโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่มีอุปกรณ์เครื่องมือตรวจสารนิโคติน และสารอื่นๆ ที่อยู่ในบุหรี่อยู่ในระดับมาก (X=3.98) ด้านโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ของท่านมีซีดี แผ่นป้าย ที่เกี่ยวกับพิษภัยและโทษบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.40) ด้านโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่มีสื่อ คู่มือเกี่ยวกับปลอดบุหรี่ คู่มือช่วยให้เลิกบุหรี่ เอกสารที่เกี่ยวกับบุหรี่ สติ๊กเกอร์ปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.48) ตามลำดับ

ตาราง 11 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน

ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
32 ท่าน เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	4.92	.388	มากที่สุด
33 ท่าน มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์	4.73	.388	มากที่สุด
34 ท่าน มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น	4.75	.795	มากที่สุด
ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานโดยรวม	4.86	.403	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.86) ด้าน ท่านเห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.29) ด้าน ท่าน มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.73) ด้าน ท่านมีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.75) ตามลำดับ

ตาราง 12 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านการติดต่อสื่อสาร

ด้านการติดต่อสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
35 โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	4.75	.711	มากที่สุด
36 ท่านคิดว่านักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง	4.63	.817	มากที่สุด
ด้านการติดต่อสื่อสารโดยรวม	4.69	.729	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านการติดต่อสื่อสารโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.69) ด้านโรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.75) ด้านท่านคิดว่านักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.63) ตามลำดับ

ตาราง 13 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบเข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
37 ท่านทราบวัตถุประสงค์ของนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ได้อย่างถูกต้องชัดเจน	4.77	.757	มากที่สุด
ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายโดยรวม	4.77	.757	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านการติดต่อสื่อสารโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.77) ด้านทราบวัตถุประสงค์ของนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ได้อย่างถูกต้องชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.77)

ตาราง 14 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ด้านปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล

ด้านปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
38 โรงเรียนมีการติดตามผลนักเรียนก่อนโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	4.60	.846	มากที่สุด
39 โรงเรียนมีการประเมินผลนักเรียนระหว่างโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	4.58	.825	มากที่สุด
40 โรงเรียนมีการประเมินผลนักเรียนหลังเสร็จสิ้นโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	4.63	.817	มากที่สุด
41 โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงโครงการหรือจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.60	.846	มากที่สุด
ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานโดยรวม	4.86	.403	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านมาตรการควบคุมและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.68) ด้าน โรงเรียนมีการติดตามผลนักเรียนก่อนโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.60) ด้านโรงเรียนมีการประเมินผลนักเรียนระหว่างโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.58) ด้านโรงเรียนมีการประเมินผลนักเรียนหลังเสร็จสิ้นโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่อยู่ในระดับมากที่สุด (X= 4.63) ด้านโรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงโครงการหรือจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.60) ตามลำดับ

ตาราง 15 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ทั้ง 14 ด้าน ของนักเรียน

ด้าน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	4.90	.398	มากที่สุด
ค่านิยมการสูบบุหรี่	4.75	.645	มากที่สุด
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	4.43	.593	มากที่สุด
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	3.26	.1.291	ปานกลาง
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)	3.29	.782	ปานกลาง
ภาษีบุหรี่	3.34	1.338	ปานกลาง
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	4.51	.849	มากที่สุด
กลุ่มผลประโยชน์	4.13	.772	มาก
ปัจจัยด้านทรัพยากร	4.29	.896	มากที่สุด
ปัจจัยด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน	4.86	.403	มากที่สุด
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย	4.77	.757	มากที่สุด
ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร	4.69	.729	มากที่สุด
ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล	4.60	.701	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ภาษีบุหรี่ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านลุ่มผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 16 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบเข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอด

ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป	ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	ระดับ
ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ทำให้ปริมาณนักเรียนที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้	4.25	1.064	มากที่สุด
ท่านคิดว่านักเรียนได้นำความรู้จากการอบรมไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และผู้อื่นๆ	4.44	1.018	มากที่สุด
ท่านคิดว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในทางไม่ดีเพิ่มขึ้นหลังจากเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่	4.48	1.000	มากที่สุด
ท่านคิดว่านักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อเห็นผู้อื่นๆ หรือ คนรู้จักสูบบุหรี่	4.19	1.103	มากที่สุด
ท่านคิดว่านักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเครียด ความเคยชิน เหงา เป็นต้น	3.85	1.406	มาก
ท่านคิดว่านักเรียนสุขภาพดีขึ้นหลังจากเพื่อน ๆ ที่สูบบุหรี่ของนักเรียนเลิกสูบบุหรี่	4.17	.750	มาก
ท่านคิดว่าสุขภาพของนักเรียนที่สูบบุหรี่ดีขึ้นหลังจากเลิกสูบบุหรี่	4.67	.785	มากที่สุด
ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปโดยรวม	4.37	.778	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีคะแนนเฉลี่ย ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (X=4.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนมาก เห็นด้วยมากที่สุด ยกเว้น นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเครียด ความเคยชิน เหงา เป็นต้น (X=3.85) นักเรียนสุขภาพดีขึ้นหลังจากเพื่อน ๆ ที่สูบบุหรี่ของนักเรียนเลิกสูบบุหรี่(X=4.17) ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปร 2 กลุ่ม เป็นอิสระจากกัน ในการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ดังปรากฏตามตาราง 17 – 24

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	p
ชาย	29	4.64	.641	2.847	.007
หญิง	23	4.04	.864		
รวม	52				

จากตาราง 17 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตามบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่

บุคคลในครอบครัวของท่านที่สูบบุหรี่	n	$\bar{X}$	S	t	p
ไม่มีผู้สูบบุหรี่	23	4.27	.826	-.802	.426
มีผู้สูบบุหรี่	29	4.45	.744		
รวม	52				

จากตาราง 18 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มี บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีต่อนักเรียน จำแนกตาม อายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	2.285	.951	1.626	.196
ภายในกลุ่ม	48	28.057	.585		
รวม	51	30.909			

จากตาราง 19 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มี อายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม รายได้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	2.516	.839	1.418	.249
ภายในกลุ่ม	48	28.393	.529		
รวม	51	30.909			

จากตาราง 20 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มี รายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	1.448	.744	1.240	.298
ภายในกลุ่ม	48	29.420	.600		
รวม	51	30.909			

จากตาราง 21 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จำแนกตาม สถานภาพของครอบครัวของท่าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	7.350	3.675	7.643	.001
ภายในกลุ่ม	49	23.559	.481		
รวม	51	30.909			

จากตาราง 22 แสดงว่า ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีสถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 23 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ที่มีสถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน

		โสด	คู่	หย่า	แยกกันอยู่
กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	3.87	4.67	4.33	4.37
โสด	3.87		*		
คู่	4.67				
หย่า	4.33				
แยกกันอยู่	4.37				

* $p < .05$

จากตารางที่ 23 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงสถานภาพของบิดามารดา กลุ่มคู่กับกลุ่มโสด มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ สถานภาพครอบครัว บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปร 2 กลุ่ม เป็นอิสระจากกันในการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	.118	.039	.237	.870
ภายในกลุ่ม	48	7.957	.166		
รวม	51	8.075			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.036	.012	.071	.975
ภายในกลุ่ม	48	8.039	.167		
รวม	51	8.075			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.148	.074	.458	.635
ภายในกลุ่ม	49	7.927	.162		
รวม	51	8.075			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.033	.017	.101	.904
ภายในกลุ่ม	49	8.042	.164		
รวม	51	8.075			

จากตาราง 24 แสดงว่า ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการ สูบบุหรี่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 25-27

ตาราง 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	6.510	2.170	7.067	.000
ภายในกลุ่ม	48	14.740	.307		
รวม	51	21.250			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.404	.135	.310	.818
ภายในกลุ่ม	48	20.846	.434		
รวม	51	21.250			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.252	.126	.294	.747
ภายในกลุ่ม	49	20.998	.429		
รวม	51	21.250			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.646	.823	2.057	.139
ภายในกลุ่ม	49	19.604	.400		
รวม	51	21.250			

จากตาราง 25 แสดง ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มี ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ที่มีอายุ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	21 – 30 ปี 5.00	31 – 40 ปี 5.00	41 – 50 ปี 4.65	51 – 60 ปี 3.50
21 – 30 ปี	5.00				*
31 – 40 ปี	5.00			*	*
41 – 50 ปี	4.65				*
51 – 60 ปี	3.50				

* $p < .05$

จากตาราง 26 แสดงว่า ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงอายุ ระหว่างกลุ่มอายุ 51 – 60 ปีกับกลุ่มอายุ 21 – 30 ปี กลุ่มที่มีอายุ 31 – 40 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 41 – 50 ปี และกลุ่มอายุ 41 – 50 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	.475	.152	.419	.740
ภายในกลุ่ม	48	17.460	.364		
รวม	51	17.917			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	17.515	.134	.368	.777
ภายในกลุ่ม	48	.402	.365		
รวม	51	17.917			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.164	.582	1.702	.193
ภายในกลุ่ม	49	16.753	.342		
รวม	51	17.917			

ตาราง 27 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
4. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	2.603	1.301	4.164	.021
ภายในกลุ่ม	49	15.314	.313		
รวม	51	17917			

จากตาราง 27 แสดง ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 23

ตาราง 28 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	อื่น ๆ	ปริญญาโท	ปริญญาตรี
		3.88	4.12	4.57
ปริญญาตรี	4.57		*	
ปริญญาโท	4.12			
อื่น ๆ	3.88			

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ ปริญญาโท ความคิดเห็นในการนำ

นโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิผลจากสื่อต่าง ๆ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	5.899	1.966	1.193	.322
ภายในกลุ่ม	48	79.096	1.648		
รวม	51	84.995			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	5.294	1.765	1.063	.374
ภายในกลุ่ม	48	79.701	1.660		
รวม	51	984.995			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.609	1.845	1.112	.337
ภายในกลุ่ม	48	81.305	1.659		
รวม	51	84.995			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.167	.084	.084	.953
ภายในกลุ่ม	49	84.828	1.731		
รวม	51	84.995			

จากตาราง 29 แสดง ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านการได้รับอิทธิผลจากสื่อต่าง ๆ ของนักเรียน ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิผลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการการได้รับอิทธิผลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตาราง 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.998	1.333	2.352	.084
ภายในกลุ่ม	48	27.194	.567		
รวม	51	31.192			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.847	1.282	2.251	.094
ภายในกลุ่ม	48	27.346	.570		
รวม	1	31.192			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.905	.452	.732	.486
ภายในกลุ่ม	49	30.288	.681		
รวม	51	31.92			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.512	.756	1.248	.296
ภายในกลุ่ม	49	29.680	.606		
รวม	51	31.192			

จากตาราง 30 แสดง ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านการความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อของนักเรียน ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ แตกต่างกัน

ตาราง 31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	13.417	4.472	2.754	.053
ภายในกลุ่ม	48	77.944	1.264		
รวม	51	91.361			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	16.532	5.511	3.535	.022
ภายในกลุ่ม	48	74.828	1.559		
รวม	51	91.361			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	3.827	1.931	1.071	.351
ภายในกลุ่ม	49	87.534	1.786		
รวม	51	91.361			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.912	.456	.247	.782
ภายในกลุ่ม	49	90.449	1.846		
รวม	51	91.361			

จากตาราง 31 แสดง ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีช่วง อายุ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนที่มี รายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 31

ตาราง 32 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	7,000 บาท	7,001- 10,000 บาท	11000 – 16,000 บาท	มากกว่า 16,000 บาท
		2.00	4.00	2.66	3.72
7,000 บาท	2.00				
7,001- 10,000 บาท	4.00				
11000 – 16,000 บาท	2.66				*
มากกว่า 16,000 บาท	3.72				

* $p < .05$

จากตาราง 32 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้มากกว่า 16,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้11000 – 16,000 บาท มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	8.299	2.766	4.659	.006
ภายในกลุ่ม	48	28.502	.549		
รวม	51	36.802			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.864	.288	.385	.764
ภายในกลุ่ม	48	35.937	.749		
รวม	51	36.802			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	2.842	1.421	2.050	.140
ภายในกลุ่ม	49	33.960	.693		
รวม	51	36.802			

ตาราง 33 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
4. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.107	.553	.760	.473
ภายในกลุ่ม	49	35.695	.728		
รวม	51	36.802			

จากตาราง 33 แสดง ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วง รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 32

ตาราง 34 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ที่มีช่วงอายุ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
		4.50	4.67	4.56	2.29
21 – 30 ปี	4.50				*
31 – 40 ปี	4.67				*
41 – 50 ปี	4.56				*
51 – 60 ปี	2.29				

* $p < .05$

จากตาราง 34 แสดงว่า ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วงอายุ ระหว่างกลุ่มอายุ 51 – 60 ปี กับกลุ่มอายุ 21 – 30 ปี กลุ่มที่มีอายุ 31 – 40 ปี และกลุ่ม

ที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	3.774	1.258	2.267	.093
ภายในกลุ่ม	48	36.629	.555		
รวม	51	30.402			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.399	.466	.772	.516
ภายในกลุ่ม	48	29.003	.604		
รวม	51	30.204			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.472	.236	.386	.682
ภายในกลุ่ม	49	29.931	.611		
รวม	51	30.402			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.973	.487	.810	.451
ภายในกลุ่ม	49	29.429	.601		
รวม	51	30.402			

จากตาราง 35 แสดง ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน

ตาราง 36 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านปัจจัยทรัพยากร จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	11.702	3.901	6.407	.001
ภายในกลุ่ม	48	39.221	.609		
รวม	51	40.923			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	4.953	1.651	2.203	.100
ภายในกลุ่ม	48	35.970	.749		
รวม	51	40.923			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.273	.636	.768	.461
ภายในกลุ่ม	49	39.651	.809		
รวม	51	40.923			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.773	.387	.472	.627
ภายในกลุ่ม	49	40.150	.819		
รวม	51	40.923			

จากตาราง 36 แสดงว่า ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านทรัพยากร ที่มีช่วง รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากร แตกต่างกัน ส่วนที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านปัจจัยทรัพยากร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านปัจจัยทรัพยากร แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 37

ตาราง 37 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากร ที่มีช่วงอายุ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
		4.00	4.80	3.93	3.42
21 – 30 ปี	4.00				
31 – 40 ปี	4.80			*	*
41 – 50 ปี	3.93				
51 – 60 ปี	3.42				

* $p < .05$

จากตาราง 37 แสดงว่า ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงอายุ ระหว่างกลุ่มอายุ 51 – 60 ปี และ41 – 50 ปีกับ31 – 40 ปี มีความคิดเห็นการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	.182	.061	.360	.782
ภายในกลุ่ม	48	8.117	.169		
รวม	51	8.299			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.090	.030	.175	.913
ภายในกลุ่ม	48	8.209	.171		
รวม	51	8.299			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	2.915	1.458	2.714	.076
ภายในกลุ่ม	49	26.315	.537		
รวม	51	29.231			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.658	.329	2.109	.132
ภายในกลุ่ม	49	7.641	.156		
รวม	51	8.299			

จากตาราง 38 แสดงว่า ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

ตาราง 39 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.847	.614	1.169	.331
ภายในกลุ่ม	48	25.234	.526		
รวม	51	27.077			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.093	.364	.673	.573
ภายในกลุ่ม	48	25.983	.541		
รวม	51	27.077			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.794	.897	1.738	.187
ภายในกลุ่ม	49	25.283	.516		
รวม	51	27.007			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	3.155	1.577	3.231	.048
ภายในกลุ่ม	49	23.922	.488		
รวม	51	27.077			

จากตาราง 39 แสดงว่า ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านการติดต่อสื่อสาร ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร

แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 30

ตาราง 40 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	อื่น ๆ	ปริญญาโท	ปริญญาตรี
		3.88	4.12	4.57
ปริญญาตรี	4.57			
ปริญญาโท	4.12			
อื่น ๆ	3.88	*	*	

* $p < .05$

จากตารางที่ 40 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ อื่น ๆ มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.405	.468	.808	.496
ภายในกลุ่ม	48	27.826	.580		
รวม	51	29.231			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.591	.197	.330	.804
ภายในกลุ่ม	48	28.640	.597		
รวม	51	29.231			

ตาราง 41 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	2.915	1.458	2.714	.076
ภายในกลุ่ม	49	26.315	.537		
รวม	51	29.231			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	6.511	3.256	7.022	.002
ภายในกลุ่ม	49	22.719	.464		
รวม	51	29.231			

จากตาราง 41 แสดง ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ดังแสดงในตาราง 30

ตาราง 42 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ที่มีช่วงระดับการศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	อื่น ๆ	ปริญญาโท	ปริญญาตรี
		3.88	4.12	4.57
ปริญญาตรี	4.57			

* $p < .05$

ตาราง 42 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	อื่น ๆ	ปริญญาโท	ปริญญาตรี
		3.88	4.12	4.57
ปริญญาโท	4.12			
อื่น ๆ	3.88		*	*

จากตารางที่ 42 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับ อื่น ๆ มีความคิดเห็นในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 43 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านมาตรการการควบคุมและและประเมินผล จำแนกตาม อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	3	.426	.142	.277	.842
ภายในกลุ่ม	48	27.606	.531		
รวม	51	25.032			
2. ช่วงรายได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	.767	.256	.506	.680
ภายในกลุ่ม	48	24.266	.506		
รวม	51	25.032			
3. สถานภาพของบิดามารดา					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.509	.574	1.571	.218
ภายในกลุ่ม	49	23.524	.480		
รวม	5	25.032			
3. ระดับการศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	2	.102	.051	.101	.904
ภายในกลุ่ม	49	24.930	.509		
รวม	51	25.032			

จากตาราง 43 แสดง ความคิดเห็นครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ด้านมาตรการการควบคุมและและประเมินผล ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านมาตรการการควบคุมและและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการการควบคุมและและประเมินผล แตกต่างกัน

ตาราง 44 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมประเมินผล จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ชาย	4.93	.371	50	.549	.585
	หญิง	4.87	.435			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	ชาย	4.71	.774	50	-.537	.594
	หญิง	4.80	.446			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ชาย	4.37	.577	50	-.778	.440
	หญิง	4.50	.617			
ทรัพยากร	ชาย	4.53	.684	36.280	2.211	.033
	หญิง	3.98	1.042			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ชาย	3.22	1.127	50	-.274	.785
	หญิง	3.32	1.143			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	ชาย	3.73	.793	50	-2.030	.048
	หญิง	4.16	.741			
ภาษีบุหรี่	ชาย	3.26	.517	50	-.468	.642
	หญิง	3.43	1.308			

ตาราง 44 (ต่อ)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ชาย	4.68	.517	29.434	1.494	.113
	หญิง	4.30	1.118			
กลุ่มผลประโยชน์	ชาย	4.09	.792	50	-.338	.700
	หญิง	4.17	.761			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ชาย	4.93	.273	31.591	1.368	.181
	หญิง	4.77	.517			
ติดต่อสื่อสาร	ชาย	4.72	.649	50	.351	.727
	หญิง	4.65	.832			
ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย	ชาย	4.97	.620	50	.253	.801
	หญิง	4.74	.915			
ปัจจัยมาตรการควบคุมประเมินผล	ชาย	4.54	.768	50	-.665	.509
	หญิง	4.67	.614			

จากตาราง 44 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัย การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมประเมินผล ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทรัพยากร ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสารปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมประเมินผล แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 45 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมประเมินผล จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.94	.278	50	.612	.543
	มีผู้สูบบุหรี่	4.87	.475			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.76	.637	50	.107	.915
	มีผู้สูบบุหรี่	4.74	.663			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.52	.648	50	1.017	.341
	มีผู้สูบบุหรี่	4.35	.545			
ทรัพยากร	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.21	.862	50	-.584	.562
	มีผู้สูบบุหรี่	4.35	.932			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.55	1.160	50	1.483	.144
	มีผู้สูบบุหรี่	3.03	1.360			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.07	.802	50	1.171	.247
	มีผู้สูบบุหรี่	3.81	.761			
ภาษีบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	3.91	1.240	50	2.971	.005
	มีผู้สูบบุหรี่	2.88	1.251			
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.70	.731	29.434	1.382	.173
	มีผู้สูบบุหรี่	4.37	.920			
กลุ่มผลประโยชน์	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.34	.710	50	1.804	.077
	มีผู้สูบบุหรี่	3.96	.790			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.80	.510	50	-.985	.330
	มีผู้สูบบุหรี่	4.91	.294			

ตาราง 45 (ต่อ)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
ติดต่อสื่อสาร	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.61	.839	50	-.734	.467
	มีผู้สูบบุหรี่	4.76	.636			
ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.65	.982	50	-.993	.326
	มีผู้สูบบุหรี่	4.86	.516			
ปัจจัยมาตรการควบคุมประเมินผล	ไม่มีผู้สูบบุหรี่	4.60	.686	50	-.028	.977
	มีผู้สูบบุหรี่	4.60	.724			

จากตาราง 45 แสดงว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มี บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทรัพยากร ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสารปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมประเมินผล แตกต่างกัน ส่วนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ จำแนกตาม ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ด้วยสถิติอ้างอิง Multiple Regression

การทดสอบสมมติฐานหาสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล

การทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบขั้นตอน (Stepwise Selection) โดยมีเกณฑ์พิจารณา ตัวแปรเข้าสมการด้วยความน่าจะเป็น (PIN) เท่ากับหรือน้อยกว่า 0.05 ($P \geq 0.05$) และเกณฑ์พิจารณาตัวแปรออกจากสมการด้วยความน่าจะเป็น (POUT) เท่ากับ หรือมากกว่า ($P \geq 0.10$) โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และการทดสอบค่าที (t-test) ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 51

ตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

ตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการพยากรณ์	B	SE	β	t	Sig.
(ค่าคงที่)	.769	.330			
ปัจจัยทรัพยากร X_9	.451	.115	.438	3.904	.000
ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย X_8	.339	.098	.390	3.474	.001

R^2= .398 Adj.R^2 =.373 , $F_{2,49} = 51$=16.200, Sig.=.000

สมการ Y = .796 + .451 X_9+ . 339 X_8

โดยที่ Y = ผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

a = ค่าคงที่

X_8 = ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย X_8

X_9=ปัจจัยทรัพยากร X_9

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 46 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ปัจจัยทรัพยากร รองลงมาคือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติร้อยละ 39.80 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนทั้งหมดที่เข้าร่วมและนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตาราง 56 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร จำแนกตาม นักเรียนที่เข้าโครงการและไม่เข้าโครงการ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ด้าน		Mean	SD	df	t	p
การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่	เข้าโครงการ	4.46	.650	767.430	-1.998	.046
	ไม่เข้าโครงการ	4.55	.537			
ค่านิยมการสูบบุหรี่	เข้าโครงการ	2.69	1.390	796	-.016	.987
	ไม่เข้าโครงการ	2.69	1.301			
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	เข้าโครงการ	2.15	1.204	796	-.411	.681
	ไม่เข้าโครงการ	2.18	1.216			
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ	เข้าโครงการ	2.57	1.239	796	1.193	.233
	ไม่เข้าโครงการ	2.47	1.124			
ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ	เข้าโครงการ	2.84	.986	790.112	1.816	.070
	ไม่เข้าโครงการ	2.71	1.061			
ภาษีบุหรี่	เข้าโครงการ	2.64	1.454	796	-.304	.761
	ไม่เข้าโครงการ	2.67	1.266			
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	เข้าโครงการ	3.54	.984	796	-1.319	.187
	ไม่เข้าโครงการ	3.63	.948			
กลุ่มผลประโยชน์	เข้าโครงการ	3.26	1.004	796	-2.495	.013
	ไม่เข้าโครงการ	3.43	.961			
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	เข้าโครงการ	4.09	.876	796	.339	.164
	ไม่เข้าโครงการ	4.00	.921			
ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร	เข้าโครงการ	3.71	.893	796	-.528	.598
	ไม่เข้าโครงการ	3.75	.924			

จากตาราง 56 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมด ที่มีการเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่

ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มี การเข้าและไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงการวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ โดยสรุปผลการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อต้องการที่จะศึกษาถึงผลการดำเนินการโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

3. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อผลการดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

สมมติฐานของการวิจัย

1. การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างปานกลาง

2. ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทรัพยากร ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล แตกต่างกัน

3. การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย และปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. กลุ่มครูและอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ 60 คน

2.นักเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และและการเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นให้เลือกตอบ และเติมข้อมูลตามความเป็นจริง จำนวน 10 ข้อสำหรับนักเรียน 6 ข้อสำหรับครูอาจารย์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์จากตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติและผลงานวิจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ และผลงานวิจัยด้านบุหรี่ มีปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ปัจจัยทรัพยากร กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตรส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 39 ข้อ สำหรับนักเรียน 49 ข้อ สำหรับครูอาจารย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบแบบสอบถามของแบบสอบถามและฉบับ

2. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์จากนักเรียนทั้งหมด (นักเรียนที่เข้าร่วมและไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เฉพาะนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เฉพาะนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ครูและอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตอนที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนทั้งหมดที่เข้าร่วมและนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์จากนักเรียนทั้งหมด (นักเรียนที่เข้าร่วมและไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ พบว่าส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย 481 คน มีช่วงอายุระหว่าง 13 - 16 ปีมี 577 คน รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 17 – 20 ปีมี 221 คน ระดับการศึกษาส่วนมากอยู่ระหว่าง ม.1 – ม.3 336 คน รองลงมาเป็นกลุ่ม ปวช 211 คน รายได้ที่ได้รับมากที่สุดจากผู้ปกครองหรือคนอื่น ๆ อยู่ระหว่าง 2,001 – 3, 000 บาท มี 240 คน รองลงมา 1,001- 2,000 บาทมี 207 คน สถานภาพครอบครัวของนักเรียนส่วนมาก เป็นคู่ 569 คน รองลงมา คือ หย่า 85 คน มีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนสูบบุหรี่ 402 คน ไม่มีผู้สูบบุหรี่ 396 คน ส่วนใหญ่พ่อสูบบุหรี่ 328 คน รองลงมาคือ ญาติที่อยู่บ้านเดียวกัน 120 คน มีนักเรียนเข้าโครงการ 398 คน รองลงมาคือ ไม่ได้เข้าโครงการ 400 คน ในชีวิตของนักเรียนเคยลองสูบบุหรี่ 294 คน ไม่เคย 504 คน ถ้าเคยนักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุเฉลี่ย 12.20 ปี ส่วนมากต่ำกว่า 12 ปี 175 คน รองลงมา 116 คน เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ คืออยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร 204 คน รองลงมา ถูกเพื่อนชักชวน 56 คน ปัจจุบันนักเรียนสูบบุหรี่ 104 คน ไม่สูบบุหรี่ 694 คน เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ส่วนมาก อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร 59 คน รองลงมา เครียด กลุ้มใจ 28 คน

1.2 ข้อมูลการเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่เกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่ พบว่า เคยเข้ารับการอบรม 463 คน ไม่เคย 335 คน หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ได้ 158 คน นักเรียนเลิกสูบบุหรี่ไม่ได้ 126 คน ปกติไม่ได้สูบบุหรี่อยู่แล้ว 514 คน

2. ผลการทดสอบตามสมมติฐาน

2.1 สมมติฐานที่ 1 การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างปานกลาง

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างปานกลาง

จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนทั้งหมด พบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ อายุ รายได้ที่ได้รับ ระดับการศึกษา ที่มีบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่าง

กัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มี การเข้าและไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรม สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าเพศชาย ด้านอายุ นักเรียนทั้งหมดที่อายุ 13-16 ปี มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าอายุ 17-20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จน้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท จะมีความเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท ด้านบุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่ไม่มีบุคคลสูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จมากกว่า บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่

2.2 สมมติฐานที่ 2 นักเรียนที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมด ที่มีอายุ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมด ที่มีเพศ ระดับการศึกษา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่าง พบว่า ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศชาย ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มี

ระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.4- ม.6 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 ด้านบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มี สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศหญิง ด้าน อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 13 – 16 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผล

ต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มี สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศหญิง ด้าน อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 13 – 16 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่มมีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมด ที่มีอายุ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ

แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ด้าน อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มี ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วน นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่าความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่ากลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศชาย ด้าน อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารด แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มี อายุ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า ทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศชาย ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 ด้านช่วงรายได้ กลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท และระหว่างกลุ่มรายได้ 1,001 - 3,000 บาท มีความเห็นว่า ทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท ด้านสถานภาพของบิดามารดา นักเรียนทั้งหมดที่มี

สถานภาพ หย่า มีความคิดเห็นว่า ทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า นักเรียนที่มีสถานภาพ แยกกันอยู่

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศชาย ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ด้านสถานภาพของบิดามารดา นักเรียนทั้งหมดที่มีสถานภาพ หย่า มีความคิดเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า นักเรียนที่มีสถานภาพ แยกกันอยู่

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มี การเข้าและไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรม แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมด ที่มีการเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่าง พบว่า ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่มีการเข้าโครงการ มีความคิดเห็นว่า การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ นักเรียนทั้งหมดที่มีการเข้าโครงการ มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการ

2.3 สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามรถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ และภาษีบุหรี่ ซึ่งปัจจัยทั้ง 7 นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เฉพาะนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ พบว่าส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย 215 คน มีช่วงอายุระหว่าง 13 - 16 ปี 276 คน รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 17 – 20 ปี 122 คน ระดับการศึกษาส่วนมากอยู่ระหว่าง ม.1 – ม.3 172 คน รองลงมาเป็นกลุ่ม ปวช 107 คน รายได้ที่ได้รับมากที่สุดจากผู้ปกครองหรือคนอื่น ๆ อยู่ระหว่าง 2,001 – 3, 000 บาท รองลงมา 1,001- 2,000 บาท สถานภาพของครอบครัวส่วนมาก เป็นคู่ 283 คน รองลงมา คือ หย่า 45 คน มีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนสูบบุหรี่ 209 คน ไม่มีผู้สูบบุหรี่ 189 คน ส่วนใหญ่พ่อสูบบุหรี่ 174 คน รองลงมา ญาติที่อยู่บ้านเดียวกัน 58 คน ในชีวิตของนักเรียนเคยลองสูบบุหรี่ 168 คน ถ้าเคยนักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุเฉลี่ย 11.94 ปี ส่วนมากมีช่วงอายุระหว่างต่ำกว่า 12 ปี 99 คน รองลงมา 67 คน เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร 114 คน รองลงมาคือ ถูกเพื่อนชักชวน 40 คน ปัจจุบันนักเรียนสูบบุหรี่ 67 คน ไม่สูบบุหรี่ 331 คน ส่วนมากเหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ คือ เครียด กลุ้มใจ 39 คน รองลงมา เหงาไม่รู้จะทำอะไร 19 คน

1.2 ข้อมูลการเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่เกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่ พบว่า เคยเข้ารับการอบรม 245 คน ไม่เคย 153 คน หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ได้ 99 คน นักเรียนเลิกสูบบุหรี่ไม่ได้ 84 คน ปกติไม่ได้สูบบุหรี่อยู่แล้ว 215 คน

2. ผลการทดสอบตามสมมติฐาน

2.1 สมมติฐานที่ 1 การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างปานกลาง

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างปานกลาง

จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ด้านเพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าเพศหญิง ด้านอายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อายุ 13-16 ปี มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าอายุ 17-20 ปี ด้านระดับ

การศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส ด้าน บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ ด้านรายได้ที่ได้รับ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จน้อยกว่านักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท และนักเรียนที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทมีความเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จน้อยกว่า นักเรียนที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท ด้านที่มีสถานภาพของมารดาบิดา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

2.2 สมมติฐานที่ 2 นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ ระดับการศึกษาต่างกัน มีความเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่าการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความ

คิดเห็นว่าการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ปวช

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง ด้าน อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 ด้าน บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ด้านช่วงรายได้ระหว่างกลุ่มรายได้ มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่าค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท ด้านสถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีสถานภาพ คู่ มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า ที่มีสถานภาพโสด

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอด

บุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 และอยู่ในระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากว่า ระดับการศึกษา ปวช ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,001- 2000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทและกลุ่มรายได้1,001 – 2,000 บาท ด้านสถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีสถานภาพ หย่า มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า ที่มีสถานภาพโสดและคู่

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง ด้าน อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่มมีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.14- ม.6 ด้านช่วงรายได้ นักเรียนที่มีช่วงรายได้มากกว่า 3,000 บาท และนักเรียนที่มีช่วงรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มากกว่านักเรียนที่มีช่วงรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และช่วงรายได้ 1,001 – 2,000 บาท ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือ

กิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ อายุ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ช่วงรายได้ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่า การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 ด้านช่วงรายได้ นักเรียนที่มีช่วงรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มากกว่านักเรียนที่มีช่วงรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และช่วงรายได้ 1,001 – 2,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี ช่วงรายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศหญิง ด้าน อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ด้าน เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือ

กิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง เพศชาย มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศชาย ด้าน อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปีมีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ด้านช่วงรายได้ นักเรียนที่มีช่วงรายได้มากกว่า 3,000 บาท และ2,001 – 3,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ น้อยกว่า นักเรียนที่มีช่วงรายได้ ต่ำกว่า 1,000 บาท และ1,001 – 2,000 บาท ด้านสถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีสถานภาพ แยกกันอยู่ มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า ที่มีสถานภาพโสด และที่มีสถานภาพหย่ามีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า สถานภาพโสดและคู่

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย ด้าน อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปีมีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคล

ในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ด้านช่วงรายได้ นักเรียนที่มีช่วงรายได้มากกว่า 3,000 บาท และ2,001 – 3,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ น้อยกว่า นักเรียนที่มีช่วงรายได้ ต่ำกว่า 1,000 บาท และ 1,001 – 2,000 บาท ด้านสถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีสถานภาพ หย่า มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า ที่มีสถานภาพคู่และโสด

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ด้าน เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศหญิง มีความคิดเห็นว่า ทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ด้าน เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศหญิง มีความคิดเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย

2.3 สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยทัศนคติในการ

ปฏิบัติงาน การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ และภาษีบุหรี่ ซึ่งปัจจัยทั้ง 7 นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

สรุปผลการวิเคราะห์

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ พบว่าส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย 203 คน มีช่วงอายุระหว่าง 13 - 16 ปี 301 คน รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 17 – 20 ปี มี99 คน ระดับการศึกษาส่วนมากอยู่ระหว่าง ม.1 – ม.3 มี 163 คน รองลงมาเป็นกลุ่ม ปวช 104 คน รายได้ที่ได้รับมากที่สุดจากผู้ปกครองหรือคนอื่น ๆ อยู่ระหว่าง 2,001 – 3, 000 บาท รองลงมา 1,001- 2,000 บาท สถานภาพของครอบครัวส่วนมากเป็นคู่ 286 คน รองลงมา คือ หย่า 40 คน มีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนสูบบุหรี่ 193 คน ไม่มีผู้สูบบุหรี่ 207 คน ส่วนใหญ่พ่อสูบบุหรี่ 154 คน รองลงมา ญาติที่อยู่บ้านเดียวกัน 62 คน ในชีวิตของนักเรียนเคยลองสูบบุหรี่ 125 คน ถ้าเคยนักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุเฉลี่ย 12.28 ปี ส่วนมากมีช่วงอายุระหว่างต่ำกว่า 12 ปี 76 คน รองลงมาอายุระหว่าง 13 – 16 มี 49 คน เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มสูบบุหรี่ คืออยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร 90 คน รองลงมาเครียด กลุ้มใจ 18 คน ปัจจุบันนักเรียนสูบบุหรี่ 37 ไม่สูบบุหรี่ 363 คน เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ส่วนมาก เครียด กลุ้มใจ 20 คน รองลงมา คือ เหงาไม่รู้จะทำอะไร 9 คน

1.2 ข้อมูลการเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่เกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่ พบว่า เคยเข้ารับการอบรม 218 คน ไม่เคย 182 คน หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ได้ 59 คน เลิกสูบบุหรี่ไม่ได้ 42 คน ปกติไม่ได้สูบบุหรี่อยู่แล้ว 229 คน

2. ผลการทดสอบตามสมมติฐาน

2.1 สมมติฐานที่ 1 การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างปานกลาง

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างปานกลาง

จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีเพศ รายได้ ที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ ระดับการศึกษา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านอายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือ

กิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อายุ 13-16 ปี มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าอายุ 17-20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ระดับการศึกษา ปวส และระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จน้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 ด้านบุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลสูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่า บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่

2.2 สมมติฐานที่ 2 นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ อายุ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้า

โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท 1,001 – 2,000 บาท และ2,001 – 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ 2,001 – 3,000 บาท มี

ความเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ด้าน อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีอายุ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ด้าน อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้าน

ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทมีความเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้าน อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า

ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 ด้านช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ อายุ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ด้านระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

2.3 สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ และภาษีบุหรี่ ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

สรุปผลการวิเคราะห์ของข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ พบว่าส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย 29 คน มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี ระดับการศึกษาส่วนมากระดับปริญญาตรี 37 คน รองลงมาเป็นกลุ่มปริญญาโท 13 คน อื่น ๆ 2 คน ส่วนมากรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 16,000 บาท 32 คน รองลงมา13000 – 16,000 บาท 17 คน สถานภาพของครอบครัวส่วนมาก เป็นคู่ 31 คน รองลงมา คือ โสด 18 คน มีบุคคลในครอบครัวของท่านสูบบุหรี่ 29 คน ส่วนใหญ่พ่อสูบบุหรี่ 19 คน รองลงมา พี่น้อง 14 คน

2. ผลการทดสอบตามสมมติฐาน

2.1 สมมติฐานที่ 1 การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างปานกลาง

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับค่อนข้างปานกลาง

จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ พบว่า ด้าน เพศ สถานภาพของมารดาบิดา ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มี เพศ สถานภาพของมารดาบิดา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติแตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มี อายุ ระดับการศึกษา รายได้ที่ได้รับ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ด้านเพศ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าเพศชาย ด้านสถานภาพของมารดาบิดา ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ที่มีสถานภาพคู่ มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จน้อย ที่มีสถานภาพโสด

2.2 สมมติฐานที่ 2 ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยม

การสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วงอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านช่วงอายุ ระหว่างระหว่างกลุ่มอายุ 51 – 60 ปี มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า กลุ่มอายุ 21 – 30 ปี กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี และกลุ่มอายุ 41 – 50 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ รายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านระดับการศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีความเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิผลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่าง พบว่า ด้านเพศ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วงรายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ระดับการศึกษา ช่วงอายุ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ด้านช่วงรายได้ กลุ่มรายได้มากกว่า 16,000 บาท มีความเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า กลุ่มรายได้ 11000 – 16,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วงอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านช่วงอายุ ระหว่างระหว่างกลุ่มอายุ 51 – 60 ปี มีความเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า กลุ่มอายุ 21 – 30 ปี กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี และกลุ่มอายุ 41 – 50 ปี

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยทรัพยากร แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มี ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยทรัพยากร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านเพศ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยทรัพยากร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศชาย ด้านช่วงอายุ ระหว่างกลุ่มอายุ 51 – 60 ปี และกลุ่มอายุ 41 – 50 ปี มีความเห็นว่า ปัจจัยทรัพยากรมีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านระดับการศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับอื่น ๆ

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนครูอาจารย์ที่

รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านระดับการศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของนโยบาย มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับอื่น ๆ

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านมาตรการการควบคุมและและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

2.3 สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ ภาษีบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามรถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ปัจจัยติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยทรัพยากร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลผล

ตอนที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนทั้งหมดที่เข้าร่วมและที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มี การเข้าและไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรม แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนทั้งหมด ที่มีการเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่าง พบว่า ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่มีการเข้าโครงการ มีความคิดเห็นว่า การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียน

ปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ นักเรียนทั้งหมดที่มีการเข้าโครงการ มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการ

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์จากนักเรียนทั้งหมด (นักเรียนที่เข้าร่วมและไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

1. ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ของนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 จากการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ หมายถึง นักเรียนที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่เห็นด้วยว่านโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ ประสบความสำเร็จ ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ หลังเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ทำให้ปริมาณนักเรียนที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้ นักเรียนได้นำความรู้จากการอบรมไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และผู้อื่นๆ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในทางไม่ดีเพิ่มขึ้นหลังจากเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อเห็นผู้อื่นๆ หรือ คนรู้จักสูบบุหรี่ นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเครียด ความเคยชิน เหงา เป็นต้น นักเรียนมีความรู้สึกสุขภาพดีขึ้นหลังจากเพื่อน ๆ ที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ สุขภาพของนักเรียนที่สูบบุหรี่ดีขึ้นหลังจากเลิกสูบบุหรี่ จากการศึกษาอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้านั้น ส่วนใหญ่นักเรียนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เคยเข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่ ซึ่งเคยผ่านกระบวนการอบรมในการป้องกัน ต่อต้านบุหรี่มาแล้ว และพบอีกว่าหลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ ได้ ประกอบกับส่วนใหญ่ของนักเรียนปกติไม่ได้สูบบุหรี่อยู่แล้ว ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนที่สูบบุหรี่เข้ารับการอบรมหลายครั้งจนสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ในที่สุด ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้สนับสนุนการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos; & Carl Anderson. 2005: Abstract) พบว่า โครงการป้องกันการสูบบุหรี่ที่มีเป้าหมายที่วัยรุ่นควรรับได้การติดตามจากโครงการรณรงค์ป้องกันการสูบบุหรี่สำหรับครอบครัวและชุมชนได้ที่รับ ไอ.ที.เอช.เอ็ม.มาเซ็น ; และเอ.เอ็น. มูด (I.T.H.M. Maassen; & A.N. Mudde.2004: Abstract) พบว่า จากการศึกษาได้แนะนำถึงกิจกรรมป้องกันบุหรี่ในโรงเรียนและชุมชนที่มีเป้าหมายไปที่เด็ก ๆ ที่ติดบุหรี่ง่ายน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่าง การเพิ่มความสามารถในประสิทธิภาพต่อตนเองในด้านสถานการณ์ทางอารมณ์และทำให้พวกเขารู้สึกตัวถึงอิทธิพลของเพื่อนให้ดีที่สุด อาเดลบาโย (Adebajo. 2003 : Abstract) พบว่า จากการศึกษาเปิดเผยว่า มีความจำเป็นในการวิจัยต่อไปและโครงการรณรงค์ป้องกันไม่สูบบุหรี่ที่มีประสิทธิมากขึ้นในนักเรียน SCSU อลัน (Allan.1998: Abstract) พบว่า โครงการรณรงค์ต่อต้านสูบบุหรี่ควรจะรวบรวมเนื้อหาไว้ในเนื้อหาหลักสูตรเดียวกัน เช่น การศึกษาเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ นิตยา สูงสถิตานนท์ (2542: บทคัดย่อ) พบว่า กิจกรรมเพื่อน

ช่วยเพื่อน ต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้นักเรียนมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติการป้องกันการสูบบุรี่ของกลุ่มทดลองดีขึ้น

1.2 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

1.2.1 จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนทั้งหมด พบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ อายุ ช่วงรายได้ ระดับการศึกษา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมด ที่มี การเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม รายได้ที่ได้รับ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศหญิง มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าเพศชาย เพราะนักเรียนเพศชายส่วนใหญ่มีความใกล้ชิดกับบุหรี่มากกว่านักเรียนเพศหญิง และนักเรียนชายส่วนมากจะสูบบุหรี่มากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนเพศหญิงจะเป็นเพศที่รักสวยรักงาม ชอบแต่งตัว ไม่ชอบกลิ่นเหม็น จากการศึกษาของอลัน (Allan.1998: Abstract) ที่พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชายและหญิงที่สูบบุหรี่ มีทั้งพยายามทดลองสูบบุหรี่หรือปัจจุบันสูบบุหรี่อยู่ ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง

อายุ นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่อายุ 13-16 ปี มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่า อายุ 17-20 ปี เพราะนักเรียนที่มีอายุน้อยเป็นวัยที่เปลี่ยนจากเด็กเข้าสู่วัยรุ่นหรือพึ่งก้าวเข้าสู้วัยรุ่น จะมีความตั้งใจและความสนใจ มีความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง มีความต้องการที่จะแสดงออกและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและสังคม เป็นวัยที่ยังสอนง่ายและควบคุมง่ายกว่าวัยรุ่นที่อายุมาก ดังนั้น วัยรุ่นที่มีอายุน้อยจะมีความคิดเห็นด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่านักเรียนที่มีอายุมาก จากการศึกษาของ สุชา จันทร์เอม (2533: 50) พบว่าวัยรุ่นเป็นบุคคลที่มีวัยระหว่างเริ่มเป็นหนุ่มสาว (Puberty) และกำลังผู้ใหญ่ (Yung adulthood) เป็นช่วงที่มีอายุ 10 - 20 ปี ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เมื่อร่างกายเปลี่ยน หรือพัฒนาพฤติกรรมใหม่ ๆ การแสดงพฤติกรรมก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว รุ่นแรง พฤติกรรมด้วยความคิดริเริ่ม คิดในสิ่งต่าง ๆ ต้องการทราบว่าอะไร สอดคล้องกับการศึกษาของอลัน (Allan.1998: Abstract)) พบว่า ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่า

เพศหญิง ช่วงวิกฤติในการเริ่มสูบบุหรี่คือ 11 – 15 ปี และอายุที่เริ่มแรกในการสูบบุหรี่มากที่สุด คือ อายุ 12 ปี

ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จน้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะนักเรียนระดับสายอาชีพจะมีความคิดเห็นด้านลบเกี่ยวกับบุหรี่น้อยกว่านักเรียนสายสามัญ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะสภาพแวดล้อม สิ่งที่ยึดถือกันมาในโรงเรียนสายอาชีวะ จากการศึกษาของเอื้อมพร พลอยประดิษฐ์ (2544: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องการเสพสารเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ช่วงรายได้ นักเรียนทั้งหมดที่มีกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท จะมีความเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท เพราะนักเรียนที่มีรายได้น้อยจะมีความเห็นด้านผลการนำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่านักเรียนที่มีรายได้มาก เนื่องจากรายได้มีส่วนส่งผลกระทบต่อตนเองและครอบครัว จึงทำให้ผู้มีรายได้น้อยเห็นความสำคัญมากกว่าผู้ที่มีรายได้มาก กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอลัน (Allan.1998: Abstract) ที่พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชายและหญิงที่สูบบุหรี่ มีทั้งพยายามทดลองสูบบุหรี่หรือปัจจุบันสูบบุหรี่อยู่ ปัจจุบันอายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง

บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่ไม่มีบุคคลสูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่า บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ เพราะสมาชิกครอบครัวที่ไม่สูบบุหรี่ยอมแนะนำนักเรียนทั้งด้านบวกและด้านลบแก่นักเรียนและส่วนมากจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อบุหรี่ จึงไม่สนับสนุนให้นักเรียนสูบบุหรี่มากกว่า จากการศึกษา ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง

2. **ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ**

2.1 จากการศึกษาพบว่านักเรียนทั้งหมด ที่มีเพศ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมด ที่มีอายุ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่าง ดังนี้

เพศ นักเรียนทั้งหมด ที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนนักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศชาย เพราะส่วนใหญ่เพศชายจะสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิงอันเนื่องมาจากโดยธรรมชาติแล้วเพศหญิงเป็นเพศที่รักสวยรักงาม ไม่ชอบกลิ่นเหม็น รักษาสุขภาพ และเป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น จึงมีความเห็นว่าการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่จะมีผลต่อนโยบาย จากการศึกษา แวน (Van. 2002 : Abstract) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผู้สูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อลัน (Allan.1998: Abstract) ที่พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชายและหญิงที่สูบบุหรี่ มีทั้งพยายามทดลองสูบบุหรี่หรือปัจจุบันสูบบุหรี่อยู่ ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง

บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะครอบครัวที่ไม่สูบบุหรี่จะไม่แนะนำสมาชิกในครอบครัวให้สูบบุหรี่และมีทัศนคติทางด้านลบต่อบุหรี่ ส่วนครอบครัวที่สูบบุหรี่ก็จะไม่เห็นด้วย แต่ก็จะไม่ได้ห้ามมากนะเกี่ยวกับบุหรี่ และมีทัศนคติทางด้านบวกต่อบุหรี่ ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนไทยทั่วประเทศ พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง

ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.4- ม.6 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 เพราะนักเรียนสายอาชีวะจะเน้นไปในวิชาสายอาชีพมากกว่านักเรียนสายสามัญ ส่วนนักเรียนมัธยมปลายจะมีประสบการณ์มากว่ามัธยมต้นอันเนื่องจากมีประสบการณ์และผ่านการเข้าอบรมมาก่อน จากการศึกษาของ เอื้อมพร พลอยประดิษฐ์ (2544: บทคัดย่อ)

พบว่านักเรียนที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องการเสพสารเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งหมด ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมด ที่มี สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศหญิง เพราะ เพศชายจะเป็นเพศที่ถือค่านิยมมากกว่าเพศหญิง อันเนื่องมาจากต้องการแสดงตัวเป็นผู้นำ ต้องการการยอมรับจากเพื่อนและสังคมต้องการเป็นผู้ใหญ่ ตลอดถึงแสดงตนเองต่อเพศตรงข้าม จากการศึกษาของ อลัน (Allan.1998: Abstract) ที่พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชายและหญิงที่สูบบุหรี่ มีทั้งพยายามทดลองสูบบุหรี่หรือปัจจุบันสูบบุหรี่อยู่ ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แวน (Van. 2002: Abstract) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผู้สูบบุหรี่

อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 13 – 16 ปี ปี เพราะ ค่านิยมแต่ละบุคคลเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับแตกต่างกัน แม้จะอยู่ในวัฒนธรรมหรือสังคมเดียวกัน แต่เมื่อประสบการณ์เพิ่มขึ้นก็จะมีผลให้บุคคลเปลี่ยนแปลงไปหรือปรับปรุงค่านิยมเดิม ค่านิยมจึงมีลักษณะไม่คงที่ แต่เป็นเครื่องนำทางในการปฏิบัติหรือการแสดงออกของพฤติกรรมมนุษย์ ดังนั้น นักเรียนที่มีอายุมากยอมมีประสบการณ์มากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย จากการศึกษาของ สุชา จันทร์เอม (2533: 50) กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นบุคคลที่มีวัยระหว่างเริ่มเป็นหนุ่มสาว (Puberty) และกำลังผู้ใหญ่ (Yung adulthood) เป็นช่วงที่มีอายุ 10 - 20 ปี ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เมื่อร่างกายเปลี่ยน หรือพัฒนาพฤติกรรมใหม่ ๆ การแสดงพฤติกรรมก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว รุ่นแรง พฤติกรรมด้วยความคิดริเริ่ม คิดในสิ่งต่าง ๆ ต้องการทราบว่าอะไร

ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่าระดับ

การศึกษา ม.1- ม.3 เพราะเนื่องจากนักเรียนสายวิชาชีพยึดถือสถาบัน องค์ กลุ่มเพื่อน ธรรมเนียมปฏิบัติของรุ่นพี่สายวิชาชีพมากกว่านักเรียนสายสามัญ และ มัธยมปลายจะมีค่านิยมน้อยกว่ามัธยมต้นอันเนื่องจากมัธยมต้นเป็นวัยที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยรุ่น มีความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง มีความต้องการการยอมรับ ต้องการแสดงความเป็นผู้ใหญ่มากกว่า จากการศึกษาของยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูงเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะเด็กวัยรุ่นจะยึดถือปฏิบัติตามพ่อ แม่ หรือคนในครอบครัวเป็นตัวอย่างก่อนกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการแสดงตัวให้เห็นว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่ และวัยรุ่นต้องการแสดงให้สมาชิกครอบครัวยอมรับ สนใจ ตนเอง วัยรุ่นเป็นที่อยากลอง และอยากรู้หากสมาชิกในในครอบครัวทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็จะทำให้นักเรียนทำเป็นตัวอย่างได้ เป็นต้น จากการศึกษาของ ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง สอดคล้องกับการศึกษาของ ฐิติทิพย์ ยิ้มพลอย (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยทางชีวะสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เพราะ เป็นวัยที่ต้องการแสดงตัวเป็นผู้นำ ต้องการแสดงตัวเป็นผู้ใหญ่ ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เงินคือปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้วัยรุ่นสนองความต้องการของวัยรุ่น เพื่อที่จะให้ตัวเองเป็นผู้นำ ให้กลุ่มเพื่อนยอมรับ จากการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) นักเรียนที่มีเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับสูง เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑารัตน์ ไต่เมฆ (2541: บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาที่มีความแตกต่างของแหล่งรายได้การสูบบุหรี่ของบุคคลใกล้ชิดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน

มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 17 – 20 ปี เพราะเด็กวัยรุ่นที่มีอายุน้อยส่วนมากย่อมมีรายได้น้อยกว่าวัยที่มีอายุมาก และเป็นวัยที่ยังขอเงินพ่อแม่อยู่ ไม่สามารถหาเงินได้ด้วยตนเอง หากขึ้นภาษีบุหรี่ก็จะทำให้บุหรี่แพงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเด็กที่ยังขอเงินจากพ่อแม่ หรือมีเงินจำกัดในการใช้จ่าย ทำให้ปริมาณการสูบบุหรี่ของเยาวชนลดลง กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข: (ออนไลน์) ได้อธิบายว่า มาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง ในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่ เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2549 : Online) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจังว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นการเสพติดบุหรี่ของเยาวชนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะ นักเรียนสายวิชาชีพมีแหล่งรายได้หรือสามารถหาเงินได้มากกว่านักเรียนสายสามัญ คือสายวิชาชีพสามารรถใช้วิชาชีพที่เรียนมาเฉพาะประกอบอาชีพได้ดีกว่านักเรียนสายสามัญ จึงไม่คิดว่าการขึ้นราคาบุหรี่จะมีผลกระทบต่อตนเองมากนักเท่ากับนักเรียนสายสามัญที่ส่วนมากจะทำงานที่มีรายได้น้อย หรือไม่ได้ทำงาน และส่วนมากจะขอเงินพ่อแม่ สมาชิกในครอบครัว

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เพราะเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่ยังขอเงินพ่อแม่อยู่ ไม่สามารถหาเงินได้ด้วยตนเอง หากขึ้นภาษีบุหรี่ก็จะทำให้บุหรี่แพงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเด็กที่ยังขอเงินจากพ่อแม่ หรือมีเงินจำกัดในการใช้จ่าย ทำให้ปริมาณการาสูบบุหรี่ของเยาวชนลดลง จากการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง

2.4 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มี สถานภาพ

ของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศหญิง เพราะเป็นผลมาจากจิตวิทยาและธรรมชาติของวัยรุ่นที่ต้องการเพื่อน ต้องการการยอมรับ ต้องการเป็นผู้นำ และต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกในกลุ่ม และจะแสดงออกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้น นักเรียนชายต้องการเป็นผู้นำ ต้องการการยอมรับจากสังคมและเพื่อนและแสดงความเป็นลูกผู้ชาย แสดงตัวว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่ มากกว่านักเรียนหญิงซึ่งปกติธรรมชาติแล้วเป็นเพศที่อ่อนแอรักสวยรักงาม จากศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แวน (Van. 2002 : Abstract) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผู้สูบบุหรี่ จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น สอดคล้องกับการศึกษาของสันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ; & Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่า วัยรุ่นได้รับอิทธิผลจากพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของครอบครัวมากกว่าการสูบบุหรี่ของคนในระดับเดียวกัน

อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 13 – 16 ปี เพราะ ช่วงวัยรุ่นจะเป็นวัยที่ต้องการการยอมรับจากสังคม ต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการแสดงให้ผู้อื่นรู้ว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ และมีความผูกพันกันระหว่างเพื่อนกับเพื่อนมากกว่า ดังนั้นนักเรียนที่มีอายุมากขึ้นจึงมีความต้องการเป็นผู้นำ ต้องการเป็นแบบอย่างของรุ่นน้อง ต้องการแสดงตัวเองว่าเป็นผู้ใหญ่ และต้องการการยอมรับจากสังคมมากว่านักเรียนที่มีอายุน้อยซึ่งเป็นวัยที่กำลังอยู่ในระหว่างปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากเด็กเข้าสู่วัยรุ่น จากการศึกษาของ จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น

ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะนักเรียนสายวิชาชีพจะยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติของสถาบันและรุ่นพี่มากกว่านักเรียนสายสามัญ และต้องการการยอมรับจากเพื่อนและสังคม ต้องการการแสดงออก ต้องการแสดงถึงความเป็นลูกผู้ชายมากกว่า

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะนักเรียนส่วนมากจะทำตามหรือปฏิบัติตามสมาชิกในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ซึ่งถือว่าเป็นแบบอย่างแรกที่นักเรียนปฏิบัติตาม นอกจากเพื่อนแล้ว ดังนั้นนักเรียนที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่จึงมีความเห็นการเอาแบบอย่างตามกลุ่มมากว่านักเรียนที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง โดยพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดามีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของทั้งบุตรชาย ทั้งบุตรหญิง ส่วนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของมารดาจะมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของเยาวชนมากที่สุด คือ เพื่อนสนิทโดยส่วนใหญ่ และการสูบบุหรี่ในครั้งแรกจะเกิดจากการชักนำของเพื่อนและหัดสูบครั้งแรกที่บ้านเพื่อน

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่มมีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เพราะนักเรียนที่ต้องการการยอมรับจากเพื่อน ต้องการการเป็นผู้นำ ต้องการแสดงออก เงินก็คือปัจจัยหนึ่งในการทำให้เพื่อนยอมรับ ดังนั้นกลุ่มผู้มีเงินมากยอมมีความคิดว่าการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม กว่ากลุ่มผู้มีเงินน้อย

2.5 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 17 – 20 ปี เพราะนักเรียนช่วงอายุนี้จะเป็นนักเรียนที่เริ่มก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นมากกว่าวัยรุ่นที่จะก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ซึ่งจะเป็นวัยที่ก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่หรือวัยทำงาน จึงเห็นว่าสื่อต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสื่อสมัยเก่าและสมัยใหม่มีความสำคัญกว่า จากการศึกษาของ อลัน (Allan.1998: Abstract)) พบว่า ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ช่วง

วิกฤติในการเริ่มสูบบุหรี่คือ 11 – 15 ปี และอายุที่เริ่มแรกในการสูบบุหรี่มากที่สุด คือ อายุ 12 ปี ก่อ สวัสดิพานิช (2519 : 95-98) กล่าวว่า การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง คือ การได้ยิน หรือเห็น ภาพบุหรี่หรือภาพคนสูบบุหรี่ หรืออาจจะได้รับอิทธิพลจากการโฆษณาทางสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุ ล้วนส่งผลให้วัยรุ่นสูบบุหรี่

ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่าการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะนักเรียนสายสามัญเน้นทางวิชาการและมีการจัดกิจกรรมบ่อย ๆ จึงต้องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น นิตยสาร อินเตอร์เน็ต ภาพยนตร์ เอกสารต่าง ๆ เป็นต้น จึงมีความคิดว่าการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆมีผลต่อนโยบาย มากกว่านักเรียนสายวิชาชีพที่เน้นการประกอบอาชีพที่ตนเรียนเป็นส่วนใหญ่

2.6 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่าความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท เพราะ นักเรียนที่มีกลุ่มรายได้มากจะมีปัญหาเกี่ยวกับการซื้อบุหรี่มากว่านักเรียนกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ส่วนรายได้ต่ำจะมีปัญหาเกี่ยวกับราคาบุหรี่แพง และนักเรียนที่มีรายได้น้อยจะใช้วิธีการเข้าถึงแหล่งบุหรี่โดยขอบุหรี่จากเพื่อนที่มีบุหรี่ วิวิช วุฒิวีรวรรธน์ ; และวราภรณ์ พันธ์พงศ์ (2541: 31 -12) กล่าวว่า การหาซื้อบุหรี่ได้ง่าย มีจำหน่ายอยู่ทั่วทุกหนแห่ง จึงมีส่วนส่งเสริมทำให้คนสูบบุหรี่มากขึ้น ถ้าการจำหน่ายบุหรี่มีเฉพาะที่และหาซื้อได้ยากแล้ว บุคคลที่สูบบุหรี่ก็คงจะลดลง

2.7 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 17 – 20 ปี เพราะ กฎหมายทั้ง 2 ฉบับ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ลดการสูบบุหรี่ และป้องกันการสูบบุหรี่ เช่น การห้ามขายบุหรี่แก่เด็กอายุ 18 ปี การห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ การปรับราคาบุหรี่ให้แพงขึ้นโดยการเก็บภาษีบุหรี่ เป็นต้น ดังนั้นวัยรุ่นที่มีอายุน้อยที่มีอายุไม่ถึง 18 ไม่สามารถซื้อบุหรี่ได้ จากการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง การเชื่อฟัง(การปฏิบัติตามกฎหมาย)ของพ่อค้าขายบุหรี่กับกฎหมายที่เข้าถึงวัยรุ่นพิสูจน์ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการลดความต้องการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนมัธยม การปฏิบัติตามของพ่อค้าสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยนำนโยบายเข้าถึงวัยรุ่นมาใช้อย่างกว้างขวางขึ้น ซึ่งได้รับการสนับสนุนกลยุทธ์อย่างใกล้ชิดในการบังคับใช้ด้านกฎหมาย สิทธิเสรีในการซื้อบุหรี่ตามท้องถิ่นด้วยการควบคุมโดยกฎหมายรัฐ อาจจะเป็นอันตรายต่ออัตราการลดการสูบบุหรี่และความรุ่นแรงในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นอเมริกัน

ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะนักเรียนระดับสายสามัญจะเน้นสายวิชาการและเน้นการจัดกิจกรรมบ่อย ๆ และจะยึดถือปฏิบัติตามกฎหมายมากกว่านักเรียนสายอาชีวะที่ยึดตัวสถาบัน กลุ่มเพื่อน ธรรมเนียมปฏิบัติของรุ่นพี่ ๆ และเน้นประกอบอาชีพตามสาขาที่ตนเรียนมา จะมีทัศนคติที่ดีต่อกฎหมายน้อยกว่า

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 เพราะเมื่อนำกฎหมายมาควบคุมในการซื้อขายบุหรี่ เช่น ในการจำกัดด้านอายุ การห้ามสูบบุหรี่ในสถานต่าง ๆ ราคาบุหรี่ที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น ก็จะเป็นอุปสรรค์ต่อผู้มีรายได้น้อย หรืออาจจะส่งผลต่อผู้มีรายได้ปานกลาง จากการศึกษา กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข(2549: ออนไลน์) โดยอธิบายว่า ประเทศไทยมีกฎหมาย 2 ฉบับ ที่ก้าวหน้า และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันการสูบบุหรี่ของเยาวชน มุ่งคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

2.8 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีสถานภาพของบิดา

มารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศชาย เพราะจากศึกษาของ ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

อายุ นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ 17 – 20 ปี ปี เพราะนักเรียนที่มีอายุน้อยที่ก้าวเข้าสู้วัยรุ่นต้องการการยอมรับจากสมาชิก ต้องการแสดงตัวเป็นผู้นำ ต้องการแสดงตัวเป็นผู้ใหญ่ ต้องการการยอมรับทางสังคมมากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากที่ก้าวเข้าสู้วัยผู้ใหญ่ วัยทำงาน เนื่องจากเมื่อเรียนจบแล้ว ต่างคนก็ต่างไปทำงานที่ตนเองตั้งใจ ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับความล้มเหลวของตลาด ซึ่งรัฐบาลได้แทรกแซงในตลาดบุหรี่

ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส มีความคิดเห็นว่ากลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะนักเรียนระดับสายสามัญจะเน้นสายวิชาการมากกว่าสายอาชีพ นักเรียนสายสามัญจะมีคิดว่า พระ บริษัทบุหรี่ รัฐ ร้านขายบุหรี่ทั่วไป เป็นต้น มีอิทธิผลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ พื้นเดิมของนักเรียนสายอาชีพจะยึดถือปฏิบัติตามและมีความเชื่อตามกลุ่ม มีความเชื่อเรื่องสถาบัน องค์กร กลุ่มเพื่อน และปฏิบัติตามรุ่นพี่อยู่แล้ว จากการศึกษาของ เอื้อมพร พลอยประดิษฐ์ (2544: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องการเสพสารเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 เพราะ กลุ่มรายได้น้อยจะมีความเห็นว่า พระ ร้านบุหรี่ทั่วไป รัฐ เป็นต้น มีอิทธิพลต่อนโยบายมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้มาก เนื่องจากกลุ่มมีรายได้น้อยจะมีผลกระทบมากกว่า หากร้านค้าบุหรี่เพิ่มราคาบุหรี่ หรือพระแนะนำให้สูบบุหรี่ รัฐบาลขึ้นภาษีบุหรี่ จากการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า

พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านรายได้ขณะศึกษา อะไร ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะนักเรียนที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ยอมมองเห็นว่า พระ บริษัทบุหรี่ หรือร้านค้าทั่วไป รัฐบาล เป็นต้น มีอิทธิผลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ ของนักเรียน และได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากครอบครัวอย่างถูกต้อง จากการศึกษา ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

2.9 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารด แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มี อายุ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า ทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็นเพศชาย เพราะทัศนคติของผู้ปฏิบัติ หรือผู้รับนโยบายไปปฏิบัติ ต้องตรงกับทัศนคติของผู้วางนโยบาย ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ การปรับเปลี่ยนทัศนคติทัศนคติของผู้ปฏิบัติ ดังนั้นนักเรียนเพศหญิงส่วนใหญ่จะอยู่ในแผนข้อมูลและประชาสัมพันธ์และมีความสนใจ มีความตั้งใจ ในการทำกิจกรรมมากกว่านักเรียนเพศชาย จากการศึกษาวิจัยของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอ ว่าทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานมีอิทธิผลทั้งการติดต่อสื่อสารด้านนโยบาย ทั้งที่ผู้ปฏิบัติได้รับนโยบาย ปฏิบัติตามนโยบาย และส่งไปตามสายการบังคับบัญชา ทัศนคติมีอิทธิผลต่อความตั้งใจ เต็มใจ สนใจ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ สอดคล้องกับการศึกษาของเวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่า ทัศนคติต่อนโยบายมีน้อยอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัตินโยบายพยายามที่จะเบี่ยงเบนหรือหลบเลี่ยงต่อการปฏิบัติ สิ่งที่ทำให้นโยบายประสบความล้มเหลวเป็นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธสิ่งที่จะทำ หรือสนับสนุนสิ่งที่เขาจะทำ

ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมดที่มีระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 เพราะนักเรียน ปวช มีประสบการณ์และอายุมากกว่านักเรียนระดับมัธยมต้น ดังนั้นนักเรียนสายอาชีพระดับ ปวช จึงมีความคิดเห็นว่าทัศนคติในการปฏิบัติงานมีผลต่อนโยบาย ไม่ว่าจะเป็นความเห็นด้วย ความตั้งใจ ความสนใจ ของครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงตัวนักเรียนเองด้วย จากการศึกษาของ เอ้อมพร พลอยประดิษฐ์ (2544:บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นปีต่าง ๆ มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันการเสพสารเสพติดและบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ช่วงรายได้ กลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท และระหว่างกลุ่มรายได้ 2,001 - 3,000 บาท มีความเห็นว่า ทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท เพราะกลุ่มทีมีรายได้มากจะมีทัศนคติในการปฏิบัติงานที่ดีมากกว่ากลุ่มรายได้น้อยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีปัจจัยด้านการเงินเป็นสำคัญ

สถานภาพของบิดามารดา นักเรียนทั้งหมดที่มีสถานภาพ หย่า มีความคิดเห็นว่า ทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า นักเรียนที่มีสถานภาพ แยกกันอยู่เพราะครอบครัวที่อบอุ่นยอมมีทัศนคติที่ดีต่อครอบครัวที่ไม่อบอุ่น หรือยิ่งครอบครัวมีปัญหามากเท่าไรก็จะทำให้นักเรียนมีปัญหามากขึ้นเท่านั้น ก่อ สวัสดิพานิช (2519 : 95-98) ได้กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมอันดับแรก และสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมให้แก่บุคคล ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่คนตั้งแต่เกิด

2.10 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนทั้งหมดที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็น เพศชาย เพราะการติดต่อสื่อสาร ต้องมีข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจน ความถูกต้องของข่าวสาร ความเหมาะสมของช่องทางเดินข่าวสารสำหรับผู้ปฏิบัติตามนโยบายและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ ดังนั้น เพศหญิงส่วนมากจะอยู่ฝ่ายประชาสัมพันธ์และศูนย์ข้อมูลจึงมีความรู้ด้านการติดต่อสื่อสารมากกว่าเพศนักเรียนชาย และโดยธรรมชาติแล้วเพศหญิงจะมีการ

ประสานด้านข้อมูลได้ดีกว่า จากศึกษาของ การศึกษาของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอ การติดต่อสื่อสาร (Communication) การตัดสินใจเลือกนโยบายและคำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องถ่ายทอดไปยังบุคคลอย่างเหมาะสมก่อนที่ผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า คำสั่ง ข่าวสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายปฏิบัติชัดเจนเท่าไหร่ โอกาสที่นโยบายนั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จไปด้วยดีก็มีมากขึ้นจนเท่านั้น

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะนักเรียนที่มีครอบครัวไม่สูบบุหรี่สามารถที่จะอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับบุหรี่ได้ทั้งหมด และถูกต้อง มากกว่านักเรียนที่มีครอบครัวสูบบุหรี่ซึ่งบางครั้งไม่สามารถอธิบายได้ทั้งหมด อาจจะเป็นเพราะตนเองก็สูบบุหรี่ และจากการศึกษาของ ฐิติทิพย์ ยิ้มพลอย (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยทางชีวะสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ได้แก่ ลักษณะที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า คำสั่ง ข่าวสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายปฏิบัติชัดเจนเท่าไหร่ โอกาสที่นโยบายนั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จไปด้วยดีก็มีมากขึ้นจนเท่านั้น

สถานภาพของบิดามารดา นักเรียนทั้งหมดที่มีสถานภาพ หย่า มีความคิดเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า นักเรียนที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ เพราะโดยส่วนมากแล้วครอบครัวที่มีปัญหาจะมีผลส่งกระทบต่อเด็ก ซึ่งยิ่งครอบครัวมีปัญหามากเท่าไรก็จะส่งผลกระทบต่อเด็กมากเท่านั้น รวมถึงนักเรียนที่ติดบุหรี่ ติดยาเสพติดเป็นต้น ดังนั้นนักเรียนที่มีสภาพหย่าจึงมีความเข้าใจว่าการติดต่อสื่อสารมีผลต่อนโยบายมากว่านักเรียนสภาพแยกกันอยู่มากกว่า ความชัดเจนของข้อมูลข่าวสาร ความถูกต้องของข่าวสาร ความเหมาะสมของช่องทางเดินข่าวสารในหน่วยงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านปัจจัยติดต่อสื่อสาร ว่า การติดต่อสื่อสาร (Communication) การตัดสินใจเลือกนโยบายและคำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องถ่ายทอดไปยังบุคคลอย่างเหมาะสมก่อนที่ผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า คำสั่ง ข่าวสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายปฏิบัติชัดเจนเท่าไหร่ โอกาสที่นโยบายนั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จไปด้วยดีก็มีมากขึ้น

3. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ โดยสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติสูงสุดและรองลงมาตามลำดับ คือ ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ (1) ปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่(2) ปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม (3) ปัจจัยการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ (4) ปัจจัยความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (5) ปัจจัยภาษีบุหรี่ (6) ปัจจัยกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ (7) ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ (8) ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน (9) ปัจจัยติดต่อสื่อสาร (10) จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลลัพธ์ที่ได้คือ ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร X^{10} ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X^{9} การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่X^{1} การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม X^{3} กลุ่มผลประโยชน์ X^{8} กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ X^{7} ภาษีบุหรี่ X^{6}

ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยการติดต่อสื่อสาร ประกอบด้วยความชัดเจนของข้อมูลข่าวสาร ความถูกต้องของข่าวสาร ความเหมาะสมของช่องทางเดินข่าวสารในหน่วยงาน ตลอดถึงการทราบข้อมูลอย่างรวดเร็วและถูกต้อง การทราบข้อมูลก่อนดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านปัจจัยติดต่อสื่อสาร ว่า การติดต่อสื่อสาร (Communication) การตัดสินใจเลือกนโยบายและคำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องถ่ายทอดไปยังบุคคลอย่างเหมาะสมก่อนที่ผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า คำสั่ง ข่าวสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายปฏิบัติชัดเจนเท่าไหร่ โอกาสที่นโยบายนั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จไปด้วยดีก็มีมากขึ้นจนเท่านั้น

ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้รองลงมา โดยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยทัศนคติของผู้ปฏิบัติ หรือผู้รับนโยบายไปปฏิบัติ ตรงกับทัศนคติของผู้วางนโยบาย ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ การรับนโยบายเกี่ยวกับบุหรี่ไปปฏิบัติ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ การเห็นด้วย ความสนใจและตั้งใจที่จะปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบ

ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน ว่าทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานมีอิทธิผลทั้งการติดต่อสื่อสารด้านนโยบาย ทั้งที่ผู้ปฏิบัติได้รับนโยบาย ปฏิบัติตามนโยบาย และส่งไปตามสายการบังคับบัญชา ทัศนคติมีอิทธิผลต่อความตั้งใจ เต็มใจ สนใจ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อโครงการที่ได้มอบหมายให้กับหน่วยที่มีความขัดแย้งกับหน่วยงานย่อย การนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะถูกบิดเบือน อาจจะมีการจัดสรรทรัพยากรที่ต่ำหรือจำกัดและไม่เป็นธรรม สอดคล้องกับการศึกษาของเวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ว่า ทัศนคติต่อนโยบายมีน้อยอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัตินโยบายพยายามที่จะเบี่ยงเบนหรือหลบเลี่ยงต่อการปฏิบัติ สิ่งที่ทำให้นโยบายประสบความล้มเหลวเป็นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธสิ่งที่จะทำ หรือสนับสนุนสิ่งที่เขาจะทำ ความขัดแย้งด้านทัศนคติเกิดขึ้นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธเป้าหมายของผู้บริหาร เป้าหมายที่ถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ค่านิยมส่วนตัว ความซื่อสัตย์ การละเมิดผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขรูปแบบองค์กรและขบวนการที่ผู้ปฏิบัติต้องที่จะรักษาไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า นโยบายที่ผู้ปฏิบัติจะนำไปปฏิบัติด้วยดีต้องเป็นนโยบายที่ผู้ปฏิบัติเข้าเห็นด้วย และมีความรู้สึกผูกพัน นโยบายที่มีผลให้ผู้ปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากแนวทางเดิม มักจะประสบความล้มเหลว

การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ประกอบด้วยความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด หรือการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจต่อการได้รับผลกระทบจากการสูบบุหรี่ ที่มีต่อภาวะสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติ ของ รัญจวน คำวาชิรพิทักษ์ ; และวรนุช แหยมแสง (2539 : 23-25) พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของการสูบบุหรี่ เจตคติต่อการสูบบุหรี่ มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบุคคลในระบบโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ มีทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ในเชิงบวก มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า ระดับการรับรู้ความรุนแรงของพิษที่เกิดจากบุหรี่ ระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้อง

กับการศึกษาของ อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) การรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ ต่างกันมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแวน (Van. 2002 : Abstract) พบว่าหลายปัจจัยส่งผลอันตรายต่อการสูบบุหรี่โดยอ้อม ความหวาดกลัวต่อสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ;& Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่า ความรู้ต่อผลลัทธ์การสูบบุหรี่ด้านลบในระยะสั้นสามารถป้องกันการสูบบุหรี่ในหมู่ผู้หญิง

การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ประกอบด้วย ความต้องการที่จะให้กลุ่มเพื่อน กลุ่มสังคม หรือ กลุ่มครอบครัว ยอมรับตนเองโดยที่นักเรียนมีการปฏิบัติตามกลุ่ม หรือมีการกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อต้องการเข้ากลุ่ม โดยวิธีการเลียนแบบกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง โดยพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดามีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของทั้งบุตรชาย ทั้งบุตรหญิง ส่วนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของมารดาจะมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของเยาวชนมากที่สุด คือ เพื่อนสนิท โดยส่วนใหญ่ และการสูบบุหรี่ในครั้งแรกจะเกิดจากการชักนำของเพื่อนและหัดสูบครั้งแรกที่บ้านเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่าอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และ สามารถทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ได้ร้อยละ 83.90 โดยนักเรียนที่มีอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสูง มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเพื่อนในกลุ่ม ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของสันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ; & Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่าวัยรุ่นได้รับอิทธิผลจากพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของครอบครัวมากกว่าการสูบบุหรี่ของคนในระดับเดียวกัน (ทำงานที่ประเภทเดียวกัน , อายุเท่ากัน ตำแหน่งเท่ากัน ฯลฯ)

กลุ่มผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยภาชีบุหรี่ ประกอบด้วย ผู้นำองค์กร กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ บุคคลชั้นนำในองค์กร และภาครัฐและ

เอกชนมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือ มีการยับยั้ง สนับสนุน กดดันรัฐบาลตลอดจนกลับสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้าน เตะถ่วง หรือคัดค้านนโยบายนั้น ๆ คือ ภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่ ร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่าเงื่อนไงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic Social and Political Conditions) นโยบายสาธารณะที่กำหนดออกมาจากระบอบการเมืองในลักษณะของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับประชาชน ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในหน่วยงาน / หรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ (จุมพล หนิมพานิช.2547:153 ,201) กล่าวว่า ปัจจัยทางการเมืองที่นโยบายหรือมาตรการที่จำเป็นที่จะทำให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติสัมฤทธิผล ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีต่อกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพล หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับความล้มเหลวของตลาด ซึ่งรัฐบาลได้แทรกแซงในตลาดบุหรี่

กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยภาษีบุหรี่ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 ซึ่งกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ คือ ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่ ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้าเป็นต้น เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ลดการสูบบุหรี่ และป้องกันการสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ วิวิช วุฒิวีรวรรธน์ ; และวราภรณ์ พันธ์พงศ์ (2541: 31 -12) กล่าวว่า การบังคับใช้กฎหมายยังไม่เคร่งครัด ทำให้ยังพบเด็กซื้อบุหรี่เหมือนเดิม พระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้นับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) การวิจัยที่สำคัญพบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง การเชื่อฟัง(การปฏิบัติตามกฎหมาย)ของพ่อค้าขายบุหรี่กับกฎหมายที่เข้าถึงวัยรุ่นพิสูจน์ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการลดความต้องการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนมัธยม การปฏิบัติตามของพ่อค้าสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยนำนโยบายเข้าถึงวัยรุ่นมาใช้อย่างกว้างขวางขึ้น ซึ่งได้รับการสนับสนุนกลยุทธ์อย่างใกล้ชิดในการบังคับใช้

ด้านกฎหมาย สิทธิเสรีในการซื้อบุหรี่ตามท้องถิ่นด้วยการควบคุมโดยกฎหมายรัฐ อาจจะเป็นอันตรายต่ออัตราการลดการสูบบุหรี่และความรุ่นแรงในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นอเมริกัน

ภาษีบุหรี่ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยภาษีบุหรี่ประกอบด้วย มาตรการในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่ เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2549:ออนไลน์) ได้อธิบายว่า มาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง ในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2549 : Online) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจังว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด การขึ้นภาษีบุหรี่ยังทำให้รัฐบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นการเสพติดบุหรี่ของเยาวชนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประกิต วาทีสาธกกิจ ; และ อิศรา ศาสนติศาสน์ (2547 :36-38) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการขึ้นภาษีบุหรี่ พบว่า เหตุผลสำคัญคือจะได้ทำให้คนเลิกสูบบุหรี่ ทำให้ลดปริมาณการสูบ จะทำให้กำลังความสามารถในการซื้อลดลง เห็นว่าบุหรี่เป็นสิ่งไม่ดี / ทำลายสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) การวิจัยที่สำคัญ พบว่าราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง สรุปว่าภาษีบุหรี่น่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เฉพาะนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

1. ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ของนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 จากการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จ หมายถึง นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ เห็นด้วยว่านโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ ประสบความสำเร็จ ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ หลังเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ ทำให้ปริมาณนักเรียนที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้ นักเรียนได้นำความรู้จากการอบรมไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และผู้อื่นๆ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในทางไม่ดีเพิ่มขึ้นหลังจากเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อเห็นผู้อื่นๆ หรือ คนรู้จักสูบบุหรี่ นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเครียด ความเคยชิน เหงา เป็นต้น นักเรียนมีความรู้สึกสุขภาพดีขึ้นหลังจากเพื่อน ๆ ที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ สุขภาพของนักเรียนที่สูบบุหรี่ดีขึ้นหลังจากเลิกสูบบุหรี่ จากการศึกษาอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่อยู่ในโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ หรือเป็นนักเรียนที่เคยผ่านการอบรมโครงการหรือกิจกรรมเหล่านี้มาแล้วจากที่อื่น ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบเหล่านี้สนับสนุนการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos; & Carl Anderson. 2005: Abstract) พบว่า โครงการป้องกันการสูบบุหรี่ที่มีเป้าหมายที่วัยรุ่นควรรับได้การติดตามจากโครงการรณรงค์ป้องกันการสูบบุหรี่สำหรับครอบครัวและชุมชนได้ อาเดลบาโย (Adebajo. 2003 : Abstract) พบว่า จากการศึกษาเปิดเผยว่า มีความจำเป็นในการวิจัยต่อไปและโครงการรณรงค์ป้องกันไม่สูบบุหรี่ที่มีประสิทธิมากขึ้นในนักเรียน SCSU อลัน (Allan.1998: Abstract) พบว่า โครงการรณรงค์ต่อต้านสูบบุหรี่ควรจะรวบรวมเนื้อหาไว้ในเนื้อหาหลักสูตรเดียวกัน เช่น การศึกษาเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ นิตยา สูงสถิตานนท์ (2542: บทคัดย่อ) พบว่า กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้นักเรียนมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติการป้องกันการสูบบุรี่ของกลุ่มทดลองดีขึ้น

1.2 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ ต่างกัน มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่าง

กัน ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีสถานภาพของบิดามารดา ต่างกัน มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าเพศชาย เพราะนักเรียนเพศชายส่วนใหญ่มีความใกล้ชิดกับบุหรี่มากกว่านักเรียนเพศหญิง และนักเรียนชายส่วนมากจะสูบบุหรี่มากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนเพศหญิงจะเป็นเพศที่รักสวยรักงาม ชอบแต่งตัว ไม่ชอบกลิ่นเหม็น จากศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ อลัน (Allan.1998: Abstract) ที่พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชายและหญิงที่สูบบุหรี่ มีทั้งพยายามทดลองสูบบุหรี่หรือปัจจุบันสูบบุหรี่อยู่ ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แวน (Van. 2002 : Abstract) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผู้สูบบุหรี่

อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มี อายุ 13 -16 ปี มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จมากกว่าอายุ 17- 20 ปี เพราะ วัยรุ่นเป็นบุคคลที่มีวัยระหว่างเริ่มเป็นหนุ่มสาว (Puberty) และกำลังผู้ใหญ่ (Yung adulthood) เป็นช่วงที่มีอายุ 10 - 20 ปี ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เมื่อร่างกายเปลี่ยน หรือพัฒนาพฤติกรรมใหม่ ๆ การแสดงพฤติกรรมก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว รุ่นแรง พฤติกรรมด้วยความคิดริเริ่ม คิดในสิ่งต่าง ๆ ต้องการทราบว่าอะไร ดังนั้น นักเรียนที่มีอายุน้อยเป็นวัยที่เปลี่ยนจากเด็กเข้าสู่วัยรุ่นหรือพึ่งก้าวเข้าสู้วัยรุ่น จะมีความตั้งใจและความสนใจ มีความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง มีความต้องการที่จะแสดงออกและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและสังคม เป็นวัยที่ยังสอนง่ายและควบคุมง่ายกว่าวัยรุ่นที่อายุมาก ดังนั้น วัยรุ่นที่มีอายุน้อยจะมีความคิดเห็นด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่านักเรียนที่มีอายุมาก อลัน (Allan.1998: Abstract)) พบว่า ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ช่วงวิกฤติในการเริ่มสูบบุหรี่คือ 11 – 15 ปี และอายุที่เริ่มแรกในการสูบบุหรี่มากที่สุด คือ อายุ 12 ปี ซึ่งไมสอดคล้องกับการศึกษาของทันพระวัย (Tanprawai . 2001 : Abstract) พบว่า นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ อยู่ระหว่างอายุ 21- 23 ปี มีเปอร์เซ็นต์สูง นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ปัจจุบันพวกเขาเริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุ 17-19 ปี

ระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ระดับการศึกษา ม. 1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ปวส เพราะนักเรียนระดับสายสามัญจะเน้นเนื้อหาด้านวิชาการและเน้นการจัดกิจกรรมบ่อย ๆ สภาพแวดล้อม และการยึดมั่นผูกพันในตัวสถาบัน เพื่อนฝูง ธรรมเนียมปฏิบัติของรุ่นพี่ ๆ ที่ปฏิบัติตามกันมา เป็นต้น น้อยกว่านักเรียนสายวิชาชีพที่เน้นวิชาในการประกอบอาชีพเป็นหลักตลอดถึงกิจกรรมต่าง ๆ

รายได้ที่ได้รับ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จน้อยกว่า นักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท และนักเรียนที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาทมีความเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จน้อยกว่า นักเรียนที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท เพราะนักเรียนที่มีรายได้น้อยจะมีความเห็นด้านผลการนำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่านักเรียนที่มีรายได้มาก เนื่องจากรายได้มีส่วนส่งผลกระทบต่อตนเองและครอบครัว จึงทำให้ผู้มีรายได้น้อยเห็นความสำคัญมากกว่าผู้ที่มีรายได้มาก สอดคล้องกับการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชูชัย ศุภวงศ์; สุภกร บัวสาย; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ. (2540: 15 -18) พบว่าเยาวชนที่มีรายได้หรือฐานะดีเท่าไร การลองสูบบุหรี่ของเยาวชนก็จะยิ่งมากขึ้น

บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลสูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จมากกว่า บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ เพราะสมาชิกครอบครัวที่ไม่สูบบุหรี่ยอมแนะนำนักเรียนทั้งด้านบวกและด้านลบแก่นักเรียนและส่วนมากจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อบุหรี่ จึงไม่สนับสนุนให้นักเรียนสูบบุหรี่มากกว่า จากการศึกษา ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

2.1 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วง อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการ สูบบุหรี่ แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากว่านักเรียนที่เป็น เพศชาย เพราะส่วนใหญ่เพศชายจะสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิงอันเนื่องมาจากโดยธรรมชาติแล้วเพศหญิงเป็นเพศที่รักสวยรักงาม ไม่ชอบกลิ่นเหม็น รักษาสุขภาพและเป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น จึงมีความเห็นว่าการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่จะมีผลต่อนโยบาย จากการศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ อลัน (Allan.1998: Abstract) ที่พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชายและหญิงที่สูบบุหรี่ มีทั้งพยายามทดลองสูบบุหรี่หรือปัจจุบันสูบบุหรี่อยู่ ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคแตกต่างกันตามปัจจัยด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ในเชิงบวก มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่

ระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ปวช เพราะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะผ่านการเข้าโครงการหรือกิจกรรมมากกว่านักเรียนมัธยมต้น นอกจากนี้นักเรียนมัธยมปลายยังเป็นแกนนำและพี่เลี้ยงของนักเรียนมัธยมต้นที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ส่วนนักเรียนสายสามัญย่อมมีความรู้มากกว่าสายอาชีพเนื่องจากสายสามัญเน้นทางวิชาการและเน้นการจัดกิจกรรมมากกว่าสายอาชีพ

2.2 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกันดังนี้

เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เป็น เพศหญิง เพราะเพศชายจะเป็นเพศที่ถือค่านิยมมากกว่าเพศหญิง อันเนื่องมาจากต้องการแสดงตัวเป็นผู้นำ ต้องการการยอมรับจากเพื่อนและสังคมต้องการเป็นผู้ใหญ่ ตลอดถึงแสดงตนเองต่อเพศตรงข้าม แนวความคิดของ คณะกรรมการองค์การอนามัยโลกในภาคพื้นยุโรป ได้กล่าวว่า วัยรุ่นที่มีความรู้ ทัศนคติและความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มากขึ้น สุชา จันทร์เอม (2533: 50) กล่าวว่า การลองสูบบุหรี่โดยเข้าใจว่าการสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้คนดูโก้เก๋ รวมทั้งเชื่อว่าบุหรี่ทำให้สมองปลอดโปร่งจิตใจสบาย วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น มีอารมณ์ไม่แน่นอน อยากให้เพื่อนยอมรับโดยพยายามทำตนให้เข้ากลุ่ม กลุ่มในวัยเดียวกันจะมีอิทธิพลต่อความคิดความรู้สึกและการกระทำเป็นอย่างมาก การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นในปัจจุบัน พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากหลายสาเหตุด้วยกันอีกทั้งวัยรุ่นมีค่านิยมทางสุขภาพ เช่น คิดว่าลูกผู้ชายต้องสูบบุหรี่

อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี เพราะ ค่านิยมแต่ละบุคคลเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับแตกต่างกัน แม้จะอยู่ในวัฒนธรรมหรือสังคมเดียวกัน ดังนั้นนักเรียนที่มีอายุมากยอมมีประสบการณ์ค่านิยมมากกว่านักเรียนที่อายุน้อย จากการศึกษาของสุชา จันทร์เอม (2533: 50) กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นบุคคลที่มีวัยระหว่างเริ่มเป็นหนุ่มสาว (Puberty) และกำลังผู้ใหญ่ (Yung adulthood) เป็นช่วงที่มีอายุ 10 - 20 ปี ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เมื่อร่างกายเปลี่ยน หรือพัฒนาพฤติกรรมใหม่ ๆ การแสดงพฤติกรรมก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว รุ่นแรง พฤติกรรมด้วยความคิดริเริ่ม คิดในสิ่งต่าง ๆ ต้องการทราบว่าอะไร ระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะนักเรียนสายวิชาชีพย่อมยึดมั่นผูกพันกับองค์กร สถาบัน รุ่นพี่ และต้องการความยอมรับจากเพื่อนและสังคมมากว่านักเรียนสายสามัญ จากการศึกษาของธิติ รัตนชาติ (2539 :134 -140) พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อกิจกรรมของสังคม ความเชื่อถือในบรรทัด

ฐานและกฎเกณฑ์ของสังคมที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้ มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เพราะเป็นวัยที่ต้องการแสดงตัวเป็นผู้นำ ต้องการแสดงตัวเป็นผู้ใหญ่ ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เงินคือปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้วัยรุ่นสนองความต้องการของวัยรุ่น เพื่อที่จะให้ตัวเองเป็นผู้นำ ให้กลุ่มเพื่อนยอมรับ จากการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) นักเรียนที่มีเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับสูง เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑารัตน์ ไต่เมฆ (2541: บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาที่มีความแตกต่างของแหล่งรายได้การสูบบุหรี่ของบุคคลใกล้ชิดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีสถานภาพ คู่ มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า ที่มีสถานภาพโสด เพราะนักเรียนที่มีสภาพคู่ จะมีความอบอุ่น จะมีเวลาอบรมและคอยแนะนำชี้แนะเป็นแบบอย่างและสร้างค่านิยมให้แก่ลูกและสมาชิกในครอบครัวมากกว่าสถานภาพโสด จากการศึกษาของ ก่อ สวัสดิพานิช (2519 : 95-98) ได้กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมอันดับแรก และสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมให้แก่บุคคล ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่คนตั้งแต่เกิด สอดคล้องกับการศึกษาของพรศรี วรรธนะวลัญช์ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดากับบุตรต่ำ และมีการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย จะทำให้นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่สูง

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีบุคคลในครอบครัวที่มีสูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะเด็กวัยรุ่นจะยึดถือปฏิบัติตามพ่อ แม่ หรือคนในครอบครัวเป็นแบบอย่างก่อนที่ยึดถือเอาอย่างตามเพื่อนเพื่อแสดงให้คนอื่นยอมรับเรียกร้องความสนใจ อยากลอง และอยากรู้ เป็นต้น ดังนั้น นักเรียนที่มีครอบครัวสูบบุหรี่จะมีค่านิยมมากกว่าและมีค่านิยมการสูบบุหรี่ก่อนักเรียนที่ไม่มีสมาชิกสูบบุหรี่ จากการศึกษาของ ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง

สอดคล้องกับการศึกษาของ ฐิติทิพย์ ยิ้มพลอย (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยทางชีวะสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่

2.3 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี เพราะเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่ยังขอเงินพ่อแม่อยู่ ไม่สามารถหาเงินได้ด้วยตนเอง หากขึ้นภาษีบุหรี่ก็จะทำให้บุหรี่แพงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเด็กที่ยังขอเงินจากพ่อแม่ หรือมีเงินจำกัดในการใช้จ่าย ทำให้ปริมาณการสูบบุหรี่ของเยาวชนลดลง กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข: (ออนไลน์) ได้อธิบายว่า มาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง ในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่ เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2549 : Online) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจังว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นการเสพติดบุหรี่ของเยาวชนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม. 4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากว่าระดับการศึกษา ปวช เพราะนักเรียนสายวิชาชีพมีแหล่งรายได้หรือสามารถหาเงินได้มากกว่านักเรียนสายสามัญ คือสายวิชาชีพสามารถใช้วิชาชีพที่เรียนมาเฉพาะประกอบอาชีพได้ดีกว่านักเรียนสายสามัญ จึงไม่คิดว่าการขึ้นราคาบุหรี่จะมีผลกระทบต่อตนเองมากนักเท่ากับนักเรียนสายสามัญที่ส่วนมากจะทำงานที่มีรายได้น้อย หรือไม่ได้ทำงาน และส่วนมากจะขอเงินพ่อแม่สมาชิกในครอบครัว จากการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านรายได้ขณะศึกษา

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มรายได้ 1,001- 2000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทและกลุ่มรายได้1,001 – 2,000 บาท เพราะเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่ยังขอเงินพ่อแม่อยู่ ไม่สามารถหาเงินได้ด้วยตนเอง หากขึ้นภาษีบุหรี่ก็จะทำให้บุหรี่แพงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเด็กที่ยังขอเงินจากพ่อแม่ หรือมีเงินจำกัดในการใช้จ่าย ทำให้ปริมาณการาสูบบุหรี่ของเยาวชนลดลง จากการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง

ด้านสถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีสถานภาพ หย่า มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า ที่มีสถานภาพโสดและคู่ เพราะ ครอบที่อบอุ่นทำให้เด็กมีความคิดต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ถูกต้อง เมื่อเกิดปัญหาใดก็จะมีคนค่อยแนะนำให้ ส่วนครอบครัวที่มีปัญหาจะทำให้เด็กขาดความอบอุ่นและจะแสวงหาความอบอุ่นจากที่อื่น มีความเห็นที่ผิด ๆ จากการศึกษาของ พรศรี วรรธนะวลัญช์ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดากับบุตรต่ำ และมีการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย จะทำให้นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่สูง

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะครอบครัวที่ไม่สูบบุหรี่จะค่อยแนะนำสั่งสอนนักเรียนและให้คำปรึกษาที่ถูกต้องเกี่ยวกับบุหรี่มากกว่าครอบครัวที่มีสมาชิกของนักเรียนสูบบุหรี่ จากการศึกษาของ ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2549 : Online) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจังว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด การขึ้นภาษีบุหรี่ยังทำให้รัฐบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นการเสพติดบุหรี่ของเยาวชนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.4 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แตกต่างกัน ส่วนที่มีสถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง เพราะเป็นผลมาจากจิตวิทยาและธรรมชาติของวัยรุ่นที่ต้องการเพื่อน ต้องการการยอมรับ และต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกในกลุ่ม และจะแสดงออกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และจะคบเพื่อนที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งที่คล้ายคลึงกับตน ดังนั้น นักเรียนชายต้องการเป็นผู้นำ ต้องการการยอมรับจากสังคมและเพื่อนและแสดงความเป็นลูกผู้ชาย แสดงตัวว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่ มากกว่านักเรียนหญิงซึ่งปกติธรรมชาติแล้วเป็นเพศที่อ่อนแอรักสวยรักงาม จากศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แวน (Van. 2002 : Abstract) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผู้สูบบุหรี่ จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น

อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี เพราะเป็นผลมาจากจิตวิทยาและธรรมชาติของวัยรุ่นที่ต้องการเพื่อน ต้องการการยอมรับ และต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้นนักเรียนที่มีอายุมากขึ้นจึงมีความต้องการเป็นผู้นำ ต้องการแสดงตัวเองว่าเป็นผู้ใหญ่ และต้องการการยอมรับจากสังคมมากว่านักเรียนที่มีอายุน้อย จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น

ระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่มมีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.14- ม.6 เพราะนักเรียนระดับการศึกษาสายอาชีพมีความยึดมั่นผูกพันต่อสถาบันและองค์กร และมีธรรมเนียมปฏิบัติตั้งแต่รุ่นพี่สืบกันมา มีความต้องการเป็นผู้นำ ต้องการแสดงตัวเองว่าเป็นผู้ใหญ่และการยอมรับจากเพื่อน ๆ ในสมาชิก มากกว่านักเรียนสายสามัญ

ช่วงรายได้ นักเรียนที่มีช่วงรายได้มากกว่า 3,000 บาท และนักเรียนที่มีช่วงรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มากกว่านักเรียนที่มีช่วงรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และช่วงรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เพราะ นักเรียนวัยรุ่นโดยธรรมชาติแล้วต้องการแสดงตัวเป็นผู้นำ และแสดงตัวว่าเป็นผู้ใหญ่

ต้องการการยอมรับจากสมาชิกในกลุ่มและสังคม ดังนั้น เงินคือปัจจัยหนึ่ง ในการได้สิ่งที่นักเรียนต้อง จากการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) นักเรียนที่มีเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับสูง เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะวัยรุ่นจะยึดถือปฏิบัติตามแบบของพ่อแม่หรือคนในครอบครัวและเป็นแบบอย่างที่วัยรุ่นจะยึดถือเอาเป็นแบบอย่างก่อนตัวแบบอย่างอื่น จากการศึกษา ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง สอดคล้องกับการศึกษาของ ฐิติทิพย์ ยิ้มพลอย (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยทางชีวะสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ได้แก่ ลักษณะที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่ จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น

2.5 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ อายุ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่า การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 เพราะนักเรียนสายสามัญซึ่งเน้นทางวิชาการและเน้นการจัดกิจกรรมบ่อย ๆ ประกอบกับช่วงระดับมัธยมต้นเป็นช่วงที่ก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นมากกว่านักเรียนวัยรุ่นก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ จะมีความคิดเห็นด้านสื่อมากกว่า

ช่วงรายได้ นักเรียนที่มีช่วงรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มากกว่านักเรียนที่มีช่วงรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และช่วงรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เพราะนักเรียนที่มีรายได้มากย่อมเข้าถึงซื้อ

ต่าง ๆ ที่ทันสมัยกว่าที่ดีได้มากกว่านักเรียนที่มีรายได้น้อย และเห็นประโยชน์และโทษของอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อนโยบายได้ดีกว่า อันเนื่องจากมีปัจจัยด้านการเงินที่ได้ดีกว่า

2.6 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี เพศ อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง เพราะเพศชายจะมีความใกล้ชิดกับบุหรี่มากกว่าเพศหญิง และส่วนมากเพศชายจะสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิงซึ่งเป็นเพศที่รักสวยรักงาม จากศึกษาของ แวน (Van. 2002 : Abstract) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผู้สูบบุหรี่ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ . (2522 : 9-19) กล่าวว่า การมีบุหรี่จำหน่ายโดยทั่วไป และมีความสะดวกในการซื้อหาบุหรี่ ซึ่งมีจำหน่ายอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง มีส่วนส่งเสริมให้บุคคลสูบบุหรี่

อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี เพราะนักเรียนที่มีอายุมากกว่าย่อมมีประสบการณ์เกี่ยวกับบุหรี่มากกว่า ดังนั้น ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) นักเรียนที่มีอายุมากกว่าย่อมมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่าทั้งด้านบวกและด้านลบ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ . (2522 : 9-19) กล่าวว่า การมีบุหรี่จำหน่ายโดยทั่วไป และมีความสะดวกในการซื้อหาบุหรี่ ซึ่งมีจำหน่ายอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง มีส่วนส่งเสริมให้บุคคลสูบบุหรี่ และคณะกรรมการองค์การอนามัยโลกในภาคพื้นยุโรป ได้กล่าวว่า 1. ปัจจัยด้านการกระจายของบุหรี่ การที่วัยรุ่นสามารถหาซื้อบุหรี่ได้ง่ายและราคาไม่แพง จะมีผลทำให้วัยรุ่นสามารถซื้อบุหรี่มาสูบได้มากขึ้น

2.7 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศหญิง มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่

เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย เพราะนักเรียนเพศหญิงมีความสนใจด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่มากกว่าเพศชาย และส่วนมากใหญ่ในโครงการหรือกิจกรรมนักเรียนหญิงที่ผ่านการอบรมมาแล้วจะอยู่ฝ่ายแผนกข้อมูลหรือช่วยครูอาจารย์ที่รับผิดชอบ จากศึกษาของ วิวิช วุฒิวีรวรรธน์ ; และวราภรณ์ พันธ์พงศ์ (2541: 31 -12) พบว่า การบังคับใช้กฎหมายยังไม่เคร่งครัด ทำให้ยังพบเด็กซื้อบุหรี่เหมือนเดิม พระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้นับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง การเชื่อฟัง(การปฏิบัติตามกฎหมาย)ของพ่อค้าขายบุหรี่กับกฎหมายที่เข้าถึงวัยรุ่นพิสูจน์ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการลดความต้องการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนมัธยม การปฏิบัติตามของพ่อค้าสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยนำนโยบายเข้าถึงวัยรุ่นมาใช้อย่างกว้างขวางขึ้น

อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปีมีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี เพราะ นักเรียนมัธยมต้นยอมมีความสนใจ ตั้งใจ เชื่อฟัง เชื่อฟังมากกว่านักเรียนระดับมัธยมปลายประกอบกับเป็นช่วงที่อยากรู้อยากลองมากกว่านักเรียนระดับมัธยมปลาย จึงมีความเห็นด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่มากว่า กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข(2549: ออนไลน์) โดยอธิบายว่า ประเทศไทยมีกฎหมาย 2 ฉบับ ที่ก้าวหน้า และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันการสูบบุหรี่ของเยาวชน มุ่งคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะนักเรียนสายสามัญซึ่งเน้นทางวิชาการและเน้นการจัดกิจกรรมบ่อย ๆ จะมีความคิดเห็นว่ากฎหมายมีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่าสายอาชีพที่เน้นการประกอบวิชาชีพ

ช่วงรายได้ นักเรียนที่มีช่วงรายได้มากกว่า 3,000 บาท และ2,001 – 3,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ น้อยกว่านักเรียนที่มีช่วงรายได้ ต่ำกว่า 1,000 บาท และ1,001 – 2,000 บาท เพราะเมื่อนำกฎหมายมาควบคุมในการซื้อขายบุหรี่ เช่น ในการจำกัดด้านอายุ การห้ามสูบบุหรี่ในสถานต่าง ๆ ราคาบุหรี่เป็นต้น ก็จะเป็นอุปสรรค์ต่อผู้มีรายได้น้อย หรืออาจจะส่งผลต่อผู้มีรายได้ปานกลาง จากการศึกษากรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข(2549: ออนไลน์) โดยอธิบายว่า ประเทศไทยมีกฎหมาย 2 ฉบับ

ที่ก้าวหน้า และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันการสูบบุหรี่ของเยาวชน มุ่งคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

สถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีสถานภาพ แยกกันอยู่ มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า ที่มีสถานภาพโสด และที่มีสถานภาพหย่ามีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า สถานภาพโสดและคู่ เพราะครอบที่อบอุ่นทำให้เด็กมีความคิดต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ถูกต้อง เมื่อเกิดปัญหาใดก็จะมีคนค่อยแนะนำให้ ส่วนครอบครัวที่มีปัญหาจะทำให้เด็กขาดความอบอุ่นและจะแสวงหาความอบอุ่นจากที่อื่น มีความเห็นที่ผิด ๆ จากการศึกษาของ ก่อ สวัสดิพานิช (2519 : 95-98) ได้กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมอันดับแรก และสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมให้แก่บุคคล ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่คนตั้งแต่เกิด

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะ คนที่ไม่สูบบุหรี่จะมีความเห็นด้านลบต่อผู้ที่สูบบุรี่ และมีความเห็นว่าการสูบบุหรี่ไม่มีประโยชน์ทำลายสุขภาพซึ่งต่างจากคนที่ครอบครัวสูบบุหรี่ที่ถือว่าเป็นสิ่งธรรมดา ปล่อยสมาชิกในครอบในเรื่องเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่ห้าม และวัยรุ่นก็จะปฏิบัติตามแบบสมาชิกครอบครัวก่อนกว่าตัวแบบอื่นเป็นพื้นฐาน มองกฎหมายว่าเป็นยากที่จะห้าม จากการศึกษา ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข(2549: ออนไลน์) โดยอธิบายว่า ประเทศไทยมีกฎหมาย 2 ฉบับ ที่ก้าวหน้า และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันการสูบบุหรี่ของเยาวชน มุ่งคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

2.8 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย เพราะจากศึกษาของ

ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

อายุ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปีมีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี เพราะนักเรียนที่มีอายุน้อยที่ก้าวเข้าสู้วัยรุ่นต้องการการยอมรับจากสมาชิก ต้องการแสดงตัวเป็นผู้นำ ต้องการแสดงตัวเป็นผู้ใหญ่ ต้องการการยอมรับทางสังคมมากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากที่ก้าวเข้าสู้วัยผู้ใหญ่ จากแนวคิดของ สุชา จันทร์เอม (2533: 50) กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นบุคคลที่มีวัยระหว่างเริ่มเป็นหนุ่มสาว (Puberty) และกำลังผู้ใหญ่ (Yung adulthood) เป็นช่วงที่มีอายุ 10 - 20 ปี ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เมื่อร่างกายเปลี่ยน หรือพัฒนาพฤติกรรมใหม่ ๆ การแสดงพฤติกรรมก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว รุ่นแรง พฤติกรรมด้วยความคิดริเริ่ม คิดในสิ่งต่าง ๆ ต้องการทราบว่าอะไร ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับความล้มเหลวของตลาด ซึ่งรัฐบาลได้แทรกแซงในตลาดบุหรี่

ระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม. 4- ม.6 เพราะนักเรียนสายสามัญจะมีคิดว่า พระ บริษัทบุหรี่ รัฐ ร้านขายบุหรี่ทั่วไป เป็นต้น มีอิทธิผลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ พื้นเดิมของนักเรียนสายอาชีพจะยึดถือปฏิบัติตามและมีความเชื่อตามกลุ่ม มีความเชื่อเรื่องสถาบัน องค์กร กลุ่มเพื่อน และปฏิบัติตามรุ่นพี่อยู่แล้ว

ช่วงรายได้ นักเรียนที่มีช่วงรายได้มากกว่า 3,000 บาท และ2,001 – 3,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ น้อยกว่า นักเรียนที่มีช่วงรายได้ ต่ำกว่า 1,000 บาท และ1,001 – 2,000 บาท เพราะกลุ่มรายได้น้อยจะมีความเห็นว่า พระ ร้านบุหรี่ทั่วไป รัฐ เป็นต้น มีอิทธิพลต่อนโยบายมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้มาก เนื่องจากกลุ่มมีรายได้น้อยจะมีผลกระทบมากกว่า หากร้านค้าบุหรี่เพิ่มราคาบุหรี่ หรือพระแนะนำให้สูบบุหรี่ รัฐบาลขึ้นภาษีบุหรี่ จากการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านรายได้ขณะ

ศึกษา อะไร ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

สถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีสถานภาพหย่า มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า ที่มีสถานภาพ โสดและคู่ เพราะนักเรียนที่มีครอบครัวสถานะภาพคู่และโสดยอมค่อยแนะนำนักเรียนหรือสมาชิกในครอบครัวได้ดีกว่านักเรียนที่มีครอบครัวอยู่ในสถานภาพหย่า จากการศึกษาของพรศรี วรรธนะวลัญช์ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดากับบุตรต่ำ และมีการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อย จะทำให้นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่สูง ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะนักเรียนที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ยอมมองเห็นว่า พระ บริษัทบุหรี่ หรือร้านค้าทั่วไป รัฐบาล เป็นต้น มีอิทธิผลต่อการสูบบุหรี่ของนักเรียนและเลิกสูบบุหรี่ และได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากครอบครัวอย่างถูกต้อง จากการศึกษา ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

2.9 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า ทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่านักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย เพราะ ทัศนคติของผู้ปฏิบัติหรือผู้รับนโยบายไปปฏิบัติ ต้องตรงกับทัศนคติของผู้วางนโยบาย ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ การรับ

นโยบายเกี่ยวกับบุหรี่ไปปฏิบัติ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ ดังนั้นนักเรียนเพศหญิงส่วนใหญ่จะอยู่ในแผนข้อมูลและประชาสัมพันธ์และมีความสนใจ มีความตั้งใจ ในการทำกิจกรรมมากกว่านักเรียนเพศชาย จากการศึกษาวิจัยของ เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่า ทัศนคติต่อนโยบายมีน้อยอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัตินโยบายพยายามที่จะเบี่ยงเบนหรือหลบเลี่ยงต่อการปฏิบัติ สิ่งที่ทำให้นโยบายประสบความล้มเหลวเป็นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธสิ่งที่จะทำ หรือสนับสนุนสิ่งที่เขาจะทำ

2.10 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศหญิง มีความคิดเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย เพราะต้องมีความชัดเจนของข้อมูลข่าวสาร ความถูกต้องของข่าวสาร ความเหมาะสมของช่องทางเดินข่าวสารสำหรับผู้ปฏิบัติตามนโยบายและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ ดังนั้น เพศหญิงส่วนมากจะอยู่ฝ่ายประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลจึงมีความรู้ด้านการติดต่อสื่อสารมากกว่านักเรียนชาย จากศึกษาของ การศึกษาของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอ การติดต่อสื่อสาร (Communication) การตัดสินใจเลือกนโยบายและคำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องถ่ายทอดไปยังบุคคลอย่างเหมาะสมก่อนที่ผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า คำสั่ง ข่าวสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายปฏิบัติชัดเจนเท่าไหร่ โอกาสที่นโยบายนั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จไปด้วยดีก็มีมากขึ้นจนเท่านั้น

3. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ โดยสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติสูงสุดและรองลงมาตามลำดับ คือ ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ (1) ปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่(2) ปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม (3) ปัจจัยการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ (4) ปัจจัย

ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (5) ปัจจัยภาษีบุหรี่ (6) ปัจจัยกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ (7) ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ (8) ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน (9) ปัจจัยติดต่อสื่อสาร (10) จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลลัพธ์ที่ได้คือ ด้านปัจจัยการติดต่อสื่อสาร X^{10} ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X^{9} การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่X^{1} การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม X^{3} กลุ่มผลประโยชน์ X^{8} กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ X^{7} ภาษีบุหรี่ X^{6}

ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยการติดต่อสื่อสาร ประกอบด้วยความชัดเจนของข้อมูลข่าวสาร ความถูกต้องของข่าวสาร ความเหมาะสมของช่องทางเดินข่าวสารในหน่วยงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านปัจจัยติดต่อสื่อสาร ว่า การติดต่อสื่อสาร (Communication) การตัดสินใจเลือกนโยบายและคำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องถ่ายทอดไปยังบุคคลอย่างเหมาะสมก่อนที่ผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า คำสั่ง ข่าวสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายปฏิบัติชัดเจนเท่าไหร่ โอกาสที่นโยบายนั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จไปด้วยดีก็มีมากขึ้นจนเท่านั้น

ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้รองลงมา โดยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยทัศนคติของผู้ปฏิบัติ หรือผู้รับนโยบายไปปฏิบัติ ตรงกับทัศนคติของผู้วางนโยบาย ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ การรับนโยบายเกี่ยวกับบุหรี่ไปปฏิบัติ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน ว่า ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานมีอิทธิผลทั้งการติดต่อสื่อสารด้านนโยบาย ทั้งที่ผู้ปฏิบัติได้รับนโยบายปฏิบัติตามนโยบาย และส่งไปตามสายการบังคับบัญชา ทัศนคติมีอิทธิผลต่อความตั้งใจ เต็มใจ สนใจ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อโครงการที่ได้มอบหมายให้กับหน่วยที่มีความขัดแย้งกับหน่วยงานย่อย การนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะถูกบิดเบือน อาจจะมีการจัดสรรทรัพยากรที่ต่ำหรือจำกัดและไม่เป็นธรรม สอดคล้องกับการศึกษาของเวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไป

ปฏิบัติ ว่า ทัศนคติต่อนโยบายมีน้อยอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัตินโยบายพยายามที่จะเบี่ยงเบนหรือหลบเลี่ยงต่อการปฏิบัติ สิ่งที่ทำให้นโยบายประสบความล้มเหลวเป็นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธสิ่งที่จะทำหรือสนับสนุนสิ่งที่เขาจะทำ ความขัดแย้งด้านทัศนคติเกิดขึ้นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธเป้าหมายของผู้บริหาร เป้าหมายที่ถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ค่านิยมส่วนตัว ความซื่อสัตย์ การละเมิดผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขรูปแบบองค์กรและขบวนการที่ผู้ปฏิบัติต้องที่จะรักษาไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า นโยบายที่ผู้ปฏิบัติจะนำไปปฏิบัติด้วยดีต้องเป็นนโยบายที่ผู้ปฏิบัติเข้าเห็นด้วย และมีความรู้สึกผูกพันนโยบายที่มีผลให้ผู้ปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากแนวทางเดิม มักจะประสบความล้มเหลว

การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ประกอบด้วยความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดการรับรู้ ความเข้าใจต่อการได้รับผลกระทบจากการสูบบุหรี่ ที่มีต่อภาวะสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติ ของ รัญจวน คำวาชิรพิทักษ์ ; และวรนุช แหยมแสง (2539 : 23-25) พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของการสูบบุหรี่ เจตคติต่อการสูบบุหรี่ มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบุคคลในระบบโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ มีทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ในเชิงบวก มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า ระดับการรับรู้ความรุนแรงของพิษที่เกิดจากบุหรี่ ระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) การรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ ต่างกันมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแวน (Van. 2002 : Abstract) พบว่าหลายปัจจัยส่งผลอันตรายต่อการสูบบุหรี่โดยอ้อม ความหวาดกลัวต่อสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ;& Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่า ความรู้ต่อผลลัทธ์การสูบบุหรี่ด้านลบในระยะสั้นสามารถป้องกันการสูบบุหรี่ในหมู่ผู้หญิง

การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ประกอบด้วย ความต้องการที่จะให้กลุ่มเพื่อน กลุ่มสังคม หรือ กลุ่มครอบครัว ยอมรับตนเองโดยที่นักเรียนมีการปฏิบัติตามกลุ่ม หรือมีการกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อต้องการเข้ากลุ่ม โดยวิธีการเลียนแบบกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง โดยพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดามีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของทั้งบุตรชาย ทั้งบุตรหญิง ส่วนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของมารดาจะมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของเยาวชนมากที่สุด คือ เพื่อนสนิท โดยส่วนใหญ่ และการสูบบุหรี่ในครั้งแรกจะเกิดจากการชักนำของเพื่อนและหัดสูบครั้งแรกที่บ้านเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่าอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และ สามารถทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ได้ร้อยละ 83.90 โดยนักเรียนที่มีอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสูง มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเพื่อนในกลุ่ม ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของสันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ; & Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่า วัยรุ่นได้รับอิทธิผลจากพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของครอบครัวมากกว่าการสูบบุหรี่ของคนในระดับเดียวกัน (ทำงานที่ประเภทเดียวกัน , อายุเท่ากัน ตำแหน่งเท่ากัน ฯลฯ)

กลุ่มผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยภาษีบุหรี่ ประกอบด้วย ผู้นำองค์กร กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ บุคคลชั้นนำในองค์กร และภาครัฐและเอกชนมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือ มีการยับยั้ง สนับสนุน กดดันรัฐบาลตลอดจนกลับสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้าน เตะถ่วง หรือคัดค้านนโยบายนั้น ๆ คือ ภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่ ร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่าเงื่อนไงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic

Social and Political Conditions) นโยบายสาธารณะที่กำหนดออกมาจากระบอบการเมืองในลักษณะของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับประชาชน ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในหน่วยงาน / หรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ (จุมพล หนิมพานิช.2547:153 ,201) กล่าวว่า ปัจจัยทางการเมืองที่นโยบายหรือมาตรการที่จำเป็นที่จะทำให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติสัมฤทธิผล ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีต่อกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพล หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับความล้มเหลวของตลาด ซึ่งรัฐบาลได้แทรกแซงในตลาดบุหรี่

กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยภาษีบุหรี่ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 ซึ่งกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ คือ ขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่ ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ลดการสูบบุหรี่ และป้องกันการสูบบุหรี่ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ วิวิช วุฒิวีรวรรธน์ ; และวราภรณ์ พันธ์พงศ์ (2541: 31 -12) กล่าวว่า การบังคับใช้กฎหมายยังไม่เคร่งครัด ทำให้ยังพบเด็กซื้อบุหรี่เหมือนเดิม พระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้นับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) การวิจัยที่สำคัญพบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง การเชื่อฟัง(การปฏิบัติตามกฎหมาย)ของพ่อค้าขายบุหรี่กับกฎหมายที่เข้าถึงวัยรุ่นพิสูจน์ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการลดความต้องการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนมัธยม การปฏิบัติตามของพ่อค้าสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยนำนโยบายเข้าถึงวัยรุ่นมาใช้อย่างกว้างขวางขึ้น ซึ่งได้รับการสนับสนุนกลยุทธ์อย่างใกล้ชิดในการบังคับใช้ด้านกฎหมาย สิทธิเสรีในการซื้อบุหรี่ตามท้องถิ่นด้วยการควบคุมโดยกฎหมายรัฐ อาจจะเป็นอันตรายต่ออัตราการลดการสูบบุหรี่และความรุ่นแรงในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นอเมริกัน

ภาษีบุหรี่ มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยภาษีบุหรี่ ประกอบด้วย มาตรการในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง การขึ้นภาษีบุหรี่เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทาง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2549:ออนไลน์) ได้อธิบายว่า มาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง ในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2549 : Online) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจังว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด การขึ้นภาษีบุหรี่ยังทำให้รัฐบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นการเสพติดบุหรี่ของเยาวชนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประกิต วาทีสาธกกิจ ; และ อิศรา ศาสนติศาสน์ (2547 :36-38) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการขึ้นภาษีบุหรี่ พบว่า เหตุผลสำคัญคือจะได้ทำให้คนเลิกสูบบุหรี่ ทำให้ลดปริมาณการสูบ จะทำให้กำลังความสามารถในการซื้อลดลง เห็นว่าบุหรี่เป็นสิ่งไม่ดี / ทำลายสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) การวิจัยที่สำคัญ พบว่าราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง สรุปว่าภาษีบุหรี่น่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เฉพาะนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

1. ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 จากการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหมีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จ หมายถึง นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ เห็นด้วยว่านโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ ประสบความสำเร็จ ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ หลังเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ทำให้ปริมาณนักเรียนที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้ นักเรียนได้นำความรู้จากการอบรมไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และผู้อื่นๆ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในทางไม่ดีเพิ่มขึ้นหลังจากเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อเห็นผู้อื่นๆ หรือคนรู้จักสูบบุหรี่ นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเครียด ความเคยชิน เหงา เป็นต้น นักเรียนมีความรู้สึกสุขภาพดีขึ้นหลังจากเพื่อน ๆ ที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ สุขภาพของนักเรียนที่สูบบุหรี่ดีขึ้นหลังจากเลิกสูบบุหรี่ จากการศึกษาอาจกล่าวได้ว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนไม่สูบบุหรี่ ส่วนใหญ่นักเรียนเคยเข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่ หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ และการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ของนักเรียนปกติไม่ได้สูบบุหรี่อยู่แล้วเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นองค์ประกอบเหล่านี้สนับสนุนการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos; & Carl Anderson. 2005: Abstract) พบว่า โครงการป้องกันการสูบบุหรี่ที่มีเป้าหมายที่วัยรุ่นควรรับได้การติดตามจากโครงการรณรงค์ป้องกันการสูบบุหรี่สำหรับครอบครัวและชุมชนได้ อาเดลบาโย (Adebajo. 2003 : Abstract) พบว่า จากการศึกษาเปิดเผยว่า มีความจำเป็นในการวิจัยต่อไปและโครงการรณรงค์ป้องกันไม่สูบบุหรี่ที่มีประสิทธิมากขึ้นในนักเรียน SCSU อลัน (Allan.1998: Abstract) พบว่า โครงการรณรงค์ต่อต้านสูบบุหรี่ควรจะรวบรวมเนื้อหาไว้ในเนื้อหาหลักสูตรเดียวกัน เช่น การศึกษาเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ นิตยา สูงสถิตานนท์ (2542: บทคัดย่อ) พบว่า กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ทำให้นักเรียนมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติการป้องกันการสูบบุรี่ของกลุ่มทดลองดีขึ้น

1.2 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

1.2.1 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ ระดับการศึกษา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ส่วน นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีเพศ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความเห็นว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อายุ 13-16 ปี มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าอายุ 17-20 ปี เพราะอายุจากเด็กก้าวสู่วัยรุ่นจะเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองมากว่าวัยที่เป็นวัยรุ่นก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ซึ่งกลายเป็นวัยที่ต้องทำงานประกอบอาชีพ จากการศึกษาของ อลัน (Allan.1998: Abstract) ได้ศึกษา อัตราการสูบบุหรี่ และพฤติกรรมและความเชื่อเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ พบว่า ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ช่วงวิกฤติในการเริ่มสูบบุหรี่คือ 11 – 15 ปี และอายุที่เริ่มแรกในการสูบบุหรี่มากที่สุด คือ อายุ 12 ปี ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของทันพระวัย (Tanprawai . 2001 : Abstract) พบว่า นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ อยู่ระหว่างอายุ 21- 23 ปี มีเปอร์เซ็นต์สูง นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ปัจจุบันพวกเขาเริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุ 17-19 ปี

ระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ระดับการศึกษา ปวส และระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จน้อยกว่า ระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะนักเรียนระดับสายสามัญจะเน้นทำกิจกรรมและเน้นทางวิชาการมากว่านักเรียนสายอาชีพที่เน้นวิชาชีพจึงไม่ค่อยให้ความสนใจในกิจกรรมมากเท่าที่ควร และนักเรียนสายวิชาชีพจะมีความยึดมั่นในองค์กร สถาบัน กลุ่มเพื่อน และธรรมเนียมปฏิบัติของรุ่นพี่ ๆ ที่ทำไว้

บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลสูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จมากกว่า บุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่สูบบุหรี่ เพราะสมาชิกครอบครัวที่ไม่สูบบุหรี่ยอมแนะนำนักเรียนทั้งด้านบวกและด้านลบแก่นักเรียน จากการศึกษา ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติ

เกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

2.1 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีบุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะครอบครัวที่ไม่สูบบุหรี่ยอมมีความคิดเห็นต่อบุหรี่ในด้านลบ มีความเห็นว่าบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไม่มีประโยชน์โดยบุคคลในครอบครัวของนักเรียนที่ไม่สูบบุหรี่เฉลี่ย 51.8 คน และมีผู้สูบบุหรี่48.3 คน ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง สอดคล้องกับการศึกษาของ ฐิติทิพย์ ยิ้มพลอย (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยทางชีวะสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ได้แก่ ลักษณะที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่

2.2 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ช่วงรายได้ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่ แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ13 – 16 ปี เพราะการพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับการสูบบุหรี่อันเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำตามอย่างกันในสังคม หรือ การเลือกยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในการดำรงชีวิต ดังนั้น นักเรียนที่มีอายุน้อย เป็นนักเรียนจากเด็กก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เป็นวัยอยากรู้อยากลองอยากเห็น เป็นวัยต้องการ

การยอมรับจากสังคมและเพื่อน เป็นวัยที่ต้องการเป็นผู้นำและเป็นลูกผู้ชาย จึงมีความคิดเห็นด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ มากว่านักเรียนมากที่จะก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ คณะกรรมการองค์การอนามัยโลกในภาคพื้นยุโรป ได้กล่าวว่า วัยรุ่นที่มีความรู้ ทัศนคติและความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มากขึ้น สุชา จันทร์เอม (2533: 50) กล่าวว่า การลองสูบบุหรี่โดยเข้าใจว่าการสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้คนดูโก้เก๋ รวมทั้งเชื่อว่าบุหรี่ทำให้สมองปลอดโปร่ง จิตใจสบาย วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น มีอารมณ์ไม่แน่นอน อยากให้เพื่อนยอมรับโดยพยายามทำตนให้เข้ากลุ่ม กลุ่มในวัยเดียวกันจะมีอิทธิพลต่อความคิดความรู้สึกและการกระทำเป็นอย่างมาก การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นในปัจจุบัน พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากหลายสาเหตุด้วยกันอีกทั้งวัยรุ่นมีค่านิยมทางสุขภาพ เช่น คิดว่าลูกผู้ชายต้องสูบบุหรี่

ระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 เพราะนักเรียนสายวิชาชีพจะมีความยึดมั่นในองค์กร สถาบัน กลุ่มเพื่อน ธรรมเนียมปฏิบัติของรุ่นพี่มากกว่านักเรียนสายสามัญ ส่วนนักเรียนระดับมัธยมต้น เป็นนักเรียนจากเด็กก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เป็นวัยอยากรู้อยากลองอยากเห็น เป็นวัยต้องการการยอมรับจากสังคมและเพื่อน เป็นวัยที่ต้องการเป็นผู้นำและเป็นลูกผู้ชาย จึงมีความคิดเห็นด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ มากว่านักเรียนระดับมัธยมตอนปลาย จากการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูงเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธิติ รัตนชาติ (2539 :134 -140) พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อกิจกรรมของสังคม ความเชื่อถือในบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคมที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และการยอมรับของสังคม ต่างกันมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มรายได้1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มรายได้ 2,001 – 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท เพราะจากการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบ

บุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านรายได้ขณะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) นักเรียนที่มีเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับสูง เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่

2.3 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ17 – 20 ปี มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 13 – 16 ปี เพราะนักเรียนที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์มากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย จากการศึกษาของ จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น ทันพระวัย (Tanprawai . 2001 : Abstract) พบว่า นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ อยู่ระหว่างอายุ 21- 23 ปี มีเปอร์เซ็นต์สูง นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ปัจจุบันพวกเขาเริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุ 17-19 ปี

ระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าการเอาแบบตามอย่างกลุ่มมีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 เพราะนักเรียนสายวิชาชีพจะมีความยึดมั่นต่อสถาบัน องค์กร กลุ่มเพื่อน ธรรมเนียมปฏิบัติ มากกว่านักเรียนสายสามัญ ส่วนนักเรียนระดับสายสามัญที่เป็นมัธยมต้น เป็นนักเรียนที่ต้องการอยากรู้อยากลอง เป็นวัยต้องการการยอมรับจากสังคมและกลุ่มเพื่อนสูง จึงมีความคิดเห็นด้านการเอาแบบอย่างมากกว่านักเรียนมัธยมปลายที่เป็นวัยก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะครอบครัวถือว่าเป็นแบบตัวอย่างแรกที่วัยรุ่นพบเจอและเอาเป็นแบบอย่างก่อนตัวแบบอย่างอื่น จากการศึกษาของของสันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ; & Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่า

วัยรุ่นได้รับอิทธิผลจากพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของครอบครัวมากกว่าการสูบบุหรี่ของคนในระดับเดียวกัน (ทำงานที่ประเภทเดียวกัน , อายุเท่ากัน ตำแหน่งเท่ากัน ฯลฯ)

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท มีความเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้1,001 – 2,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เพราะ ธรรมชาติของวัยรุ่นแล้วต้องการที่จะได้การยอมรับจากสังคม ต้องการที่จะเป็นผู้นำ ต้องการแสดงตัวว่าเป็นผู้ใหญ่ เป็นลูกผู้ชาย ต้องการเลียนแบบสิ่งที่ตัวเองชอบ ดังนั้น เงินก็คือปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เพื่อนและสังคมยอมรับตัวเอง และพฤติตามตามตัวเอง ตลอดถึงใช้เงินในการเลียนแบบอย่างที่ตัวเองชอบ เช่น เลียนแบบดารา จากการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) นักเรียนที่มีเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับสูง เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น

2.4 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี เพราะวัยที่มีอายุน้อยส่วนมากมีรายได้น้อยกว่าวัยรุ่นที่มีอายุมาก เมื่อราคาบุหรี่แพงขึ้นจะทำให้ส่งผลกระทบต่อพวกที่มีรายได้น้อย จากการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง

ระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม. 4- ม.6 เพราะนักเรียนระดับวิชาชีพส่วนมากสามารถที่จะใช้วิชาชีพประกอบอาชีพในการหารายได้ดีกว่านักเรียนระดับมัธยมสายสามัญ ดังนั้นหาราคาบุหรี่เพิ่มขึ้นยอมมีผลกระทบต่อนักเรียนที่มี

รายได้น้อย นักเรียนที่ไม่สามารถหารายได้เองหรือครอบครัวที่สูบบุหรี่ที่มีรายได้น้อย ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ และการสูบบุหรี่ของบุคคลในครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่างกัน มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

2.5 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี อายุ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ แตกต่างกัน ส่วน นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มี เพศ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี เพราะ นักเรียนที่มีอายุน้อย เป็นนักเรียนจากเด็กก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เป็นวัยอยากรู้อยากลองอยากเห็น เป็นวัยต้องการการยอมรับจากสังคมและเพื่อน เป็นวัยที่ต้องการเป็นผู้นำและเป็นลูกผู้ชายจึงมีความคิดเห็นด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆมากกว่านักเรียนที่มีอายุมากที่เป็นวัยรุ่นที่จะก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ และวัยทำงาน จากการศึกษาของ คณะกรรมการองค์การอนามัยโลกในภาคพื้นยุโรป ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่นที่สำคัญ คือ 1.ปัจจัยด้านการโฆษณาและส่งเสริมการขายบุหรี่ 2.ปัจจัยด้านสื่อและดารา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อการสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่นที่สำคัญการที่ชักนำให้วัยรุ่นหันไปสูบบุหรี่ตามอย่าง อลัน (Allan.1998: Abstract)) พบว่า ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ช่วงวิกฤติในการเริ่มสูบบุหรี่คือ 11 – 15 ปี และอายุที่เริ่มแรกในการสูบบุหรี่มากที่สุด คือ อายุ 12 ปี ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของทันพระวัย (Tanprawai . 2001 : Abstract) พบว่า นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ อยู่ระหว่างอายุ 21- 23 ปี มีเปอร์เซ็นต์สูง นักเรียนเอเชียที่สูบบุหรี่ปัจจุบันพวกเขาเริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุ 17-19 ปี

ระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 มีความคิดเห็นว่าการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 เพราะนักเรียนระดับมัธยมต้น เป็นนักเรียนจากเด็กก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เป็นวัยอยากรู้อยากลองอยากเห็น เป็นวัยต้องการการยอมรับจากสังคมและเพื่อน เป็นวัยที่ต้องการเป็น

ผู้นำและเป็นลูกผู้ชายจึงมีความคิดเห็นด้านการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆมากกว่านักเรียนระดับมัธยมตอนปลายและระดับวิชาชีพ จากการศึกษาของ อลัน (Allan.1998: Abstract)) พบว่า ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ช่วงวิกฤติในการเริ่มสูบบุหรี่คือ 11 – 15 ปี และอายุที่เริ่มแรกในการสูบบุหรี่มากที่สุด คือ อายุ 12 ปี

2.6 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่) มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท เพราะ นักเรียนกลุ่มที่มีรายได้มากจะมีปัญหาในเรื่องการซื้อบุหรี่ มากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่าซึ่งกลุ่มรายได้น้อยจะมีปัญหาในเรื่องราคาบุหรี่ จึงมีความเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อย จากการศึกษาของ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. (2522 : 9-19) กล่าวว่า การมีบุหรี่จำหน่ายโดยทั่วไป และมีความสะดวกในการซื้อหาบุหรี่ ซึ่งมีจำหน่ายอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง มีส่วนส่งเสริมให้บุคคลสูบบุหรี่สอดคล้องกับการศึกษาของอนุภาพ ทองยู่ (2547:บทคัดย่อ) พบว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ต่างกันมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน

2.7 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี เพราะนักเรียนที่มีอายุน้อยหรือระดับมัธยมต้นยอมมีความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็น ความเชื่อฟังในครูอาจารย์ มากกว่านักเรียนระดับมัธยมปลาย ดังนั้นนักเรียนมัธยมต้นจึงมีความคิดว่า กฎหมายบุหรี่มีอิทธิผลต่อนโยบายมากว่านักเรียนมัธยมปลาย จากการศึกษาของ กรมอนามัย กระทรวง

สาธารณสุข(2549: ออนไลน์) โดยอธิบายว่า ประเทศไทยมีกฎหมาย 2 ฉบับ ที่ก้าวหน้า และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันการสูบบุหรี่ของเยาวชน มุ่งคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะนักเรียนสายสามัญจะเน้นเรื่องวิชาการและการจัดกิจกรรมบ่อย ๆ เช่น กิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายบุหรี่ มากกว่านักเรียนสายวิชาชีพที่เน้นวิชาชีพในการประกอบอาชีพ จะมีการจัดกิจกรรมน้อยกว่า

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาทมีความเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เพราะราคาบุหรี่แพงขึ้นยอมมีผลกระทบต่อบุคคลที่มีรายได้น้อย จากการศึกษาของมูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2549 : Online) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจังว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด

2.8 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีอายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

อายุ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ13 – 16 ปี มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ 17 – 20 ปี เพราะที่มีวัยก้าวเข้าสู้วัยรุ่น เป็นวัยที่ต้องการแสดงตัวเป็นผู้นำ ต้องการแสดงตัวเป็นผู้ใหญ่ ต้องการการยอมรับของสังคม ต้องการกลุ่มเพื่อน เป็นต้น จะมองเห็นเรื่องอิทธิพลของกลุ่มผลประโยชน์ เช่น บริษัทบุหรี่ พระ เป็นต้น มีอิทธิพลมากกว่านักเรียนที่เป็นวัยรุ่นก้าวเข้าสู้วัยผู้ใหญ่ที่เป็นวัยที่จะก้าวเข้าสู้วัยทำงาน

ระดับการศึกษา นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวส และอยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่ากลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 และระดับการศึกษา ม.4- ม.6 เพราะนักเรียนสายวิชาชีพจะยึดมั่นผูกพันองค์กร สถาบัน กลุ่มเพื่อน และต้องการการยอมรับสมาชิกในสังคม ธรรมเนียมปฏิบัติของรุ่นพี่ มากกว่านักเรียนสายสามัญ

ช่วงรายได้ ระหว่างกลุ่มรายได้มากกว่า 3,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001 – 3,000 บาท มีความเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เพราะนักเรียนวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการการยอมรับจากสังคม กลุ่มเพื่อนและต้องการความเป็นผู้นำ ปัจจัยด้านการเงิน เป็นปัจจัยหนึ่งในการให้เพื่อนยอมรับ ดังนั้นนักเรียนที่มีรายได้มากจะมีความเห็นด้านกลุ่มผลประโยชน์มากกว่า จากการศึกษาของ ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับความล้มเหลวของตลาด ซึ่งรัฐบาลได้แทรกแซงในตลาดบุหรี่

2.9 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มี ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ อายุ ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

ระดับการศึกษา นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่อยู่ในระดับการศึกษา ปวช มีความคิดเห็นว่าทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากว่าระดับการศึกษา ม.1- ม.3 เพราะนักเรียนที่อายุมากและระดับการศึกษาสูงยอมมีประสบการณ์มากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยและระดับการศึกษาน้อย จากการศึกษาของเอื้อมพร พลอยประดิษฐ์ (2544: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันเสพสารเสพติดและบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.10 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน

3. **ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ**

3.1 **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่** โดยสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติสูงสุดและรองลงมาตามลำดับ คือ ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ (1) ปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่(2) ปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม (3) ปัจจัยการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ (4) ปัจจัยความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (5) ปัจจัยภาษีบุหรี่ (6) ปัจจัยกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ (7) ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ (8) ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน (9) ปัจจัยติดต่อสื่อสาร (10) จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลลัพธ์ที่ได้คือ ด้านปัจจัยติดต่อสื่อสาร X^{10} ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน X^{9} กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ X^{7} ค่านิยมการสูบบุหรี่X^{2} ภาษีบุหรี่ X^{6}

ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยการติดต่อสื่อสาร ประกอบด้วยความชัดเจนของข้อมูลข่าวสาร ความถูกต้องของข่าวสาร ความเหมาะสมของช่องทางเดินข่าวสารในหน่วยงาน ตลอดถึงการทราบข้อมูลอย่างรวดเร็วและถูกต้อง การทราบข้อมูลก่อนดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านปัจจัยติดต่อสื่อสาร ว่า การติดต่อสื่อสาร (Communication) การตัดสินใจเลือกนโยบายและคำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องถ่ายทอดไปยังบุคคลอย่างเหมาะสมก่อนที่ผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า คำสั่ง ข่าวสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายปฏิบัติชัดเจนเท่าไหร่ โอกาสที่นโยบายนั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จไปด้วยดีก็มีมากขึ้นจนเท่านั้น

ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้รองลงมา โดยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยทัศนคติของผู้ปฏิบัติ หรือผู้รับนโยบายไปปฏิบัติ ตรงกับทัศนคติของผู้วางนโยบาย ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ การรับนโยบายเกี่ยวกับบุหรี่ไปปฏิบัติ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ การเห็นด้วย ความสนใจและตั้งใจที่จะปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน ว่าทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานมีอิทธิผลทั้ง

การติดต่อสื่อสารด้านนโยบาย ทั้งที่ผู้ปฏิบัติได้รับนโยบาย ปฏิบัติตามนโยบาย และส่งไปตามสายการบังคับบัญชา ทัศนคติมีอิทธิผลต่อความตั้งใจ เต็มใจ สนใจ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อโครงการที่ได้มอบหมายให้กับหน่วยที่มีความขัดแย้งกับหน่วยงานย่อย การนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะถูกบิดเบือน อาจจะมีการจัดสรรทรัพยากรที่ต่ำหรือจำกัดและไม่เป็นธรรม สอดคล้องกับการศึกษาของเวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ว่า ทัศนคติต่อนโยบายมีน้อยอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัตินโยบายพยายามที่จะเบี่ยงเบนหรือหลบเลี่ยงต่อการปฏิบัติ สิ่งที่ทำให้นโยบายประสบความล้มเหลวเป็นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธสิ่งที่จะทำ หรือสนับสนุนสิ่งที่เขาจะทำ ความขัดแย้งด้านทัศนคติเกิดขึ้นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธเป้าหมายของผู้บริหาร เป้าหมายที่ถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ค่านิยมส่วนตัว ความซื่อสัตย์ การละเมิดผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขรูปแบบองค์กรและขบวนการที่ผู้ปฏิบัติต้องที่จะรักษาไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า นโยบายที่ผู้ปฏิบัติจะนำไปปฏิบัติด้วยดีต้องเป็นนโยบายที่ผู้ปฏิบัติเข้าเห็นด้วย และมีความรู้สึกผูกพัน นโยบายที่มีผลให้ผู้ปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากแนวทางเดิม มักจะประสบความล้มเหลว

กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยภาษีบุหรี่ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 ซึ่งกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ คือ ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่ ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า เป็นต้น เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ลดการสูบบุหรี่ และป้องกันการสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ วิวิช วุฒิวีรวรรธน์ ; และวราภรณ์ พันธ์พงศ์ (2541: 31 -12) กล่าวว่า การบังคับใช้กฎหมายยังไม่เคร่งครัด ทำให้ยังพบเด็กซื้อบุหรี่เหมือนเดิม พระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้นับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) การวิจัยที่สำคัญพบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง การเชื่อฟัง(การปฏิบัติตามกฎหมาย)ของพ่อค้าขายบุหรี่กับกฎหมายที่เข้าถึงวัยรุ่นพิสูจน์ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการลดความต้องการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนมัธยม การปฏิบัติตามของพ่อค้าสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยนำนโยบายเข้าถึงวัยรุ่นมาใช้อย่างกว้างขวางขึ้น ซึ่งได้รับการสนับสนุนกลยุทธ์อย่างใกล้ชิดในการบังคับใช้

ด้านกฎหมาย สิทธิเสรีในการซื้อบุหรี่ตามท้องถิ่นด้วยการควบคุมโดยกฎหมายรัฐ อาจจะเป็นอันตรายต่ออัตราการลดการสูบบุหรี่และความรุ่นแรงในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นอเมริกัน

ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยค่านิยมการสูบบุหรี่ ประกอบด้วยพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับการสูบบุหรี่อันเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำตามอย่างกันในสังคม หรือ การเลือกยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในการดำรงชีวิต การต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ สุชา จันทร์เอม (2533: 50) กล่าวว่า การลองสูบบุหรี่โดยเข้าใจว่าการสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้คนดูโก้เก๋ รวมทั้งเชื่อว่าบุหรี่ทำให้สมองปลอดโปร่ง จิตใจสบาย วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น มีอารมณ์ไม่แน่นอน อยากให้เพื่อนยอมรับโดยพยายามทำตนให้เข้ากลุ่ม กลุ่มในวัยเดียวกันจะมีอิทธิพลต่อความคิดความรู้สึกและการกระทำเป็นอย่างมาก การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นในปัจจุบัน พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากหลายสาเหตุด้วยกันอีกทั้งวัยรุ่นมีค่านิยมทางสุขภาพ เช่น คิดว่าลูกผู้ชายต้องสูบบุหรี่ วราภรณ์ ภูมิสวัสดิ์ (2533 : 36-38) ได้อธิบายสาเหตุ เหตุกระตุ้น เป็นสาเหตุจากความเครียดอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในร่างกาย จิตใจ สังคม โดยเฉพาะวัยรุ่น เช่น ความประหม่า เขิน กระสับกระส่าย อึดอัด กลุ้มใจ ฯลฯ จึงใช้บุหรี่เป็นที่พึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูงเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธิติ รัตนชาติ (2539 :134 -140) พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อกิจกรรมของสังคม ความเชื่อถือในบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคมที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และการยอมรับของสังคม ต่างกันมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ภาษีบุหรี่ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ โดยภาษีบุหรี่ประกอบด้วย มาตรการในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่ เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2549:ออนไลน์) ได้อธิบายว่า มาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง ในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2549 : Online) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจังว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่

น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด การขึ้นภาษีบุหรี่ยังทำให้รัฐบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นการเสพติดบุหรี่ของเยาวชนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประกิต วาทีสาธกกิจ ; และ อิศรา ศาสนติศาสน์ (2547 :36-38) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการขึ้นภาษีบุหรี่ พบว่า เหตุผลสำคัญคือจะได้ทำให้คนเลิกสูบบุหรี่ ทำให้ลดปริมาณการสูบ จะทำให้กำลังความสามารถในการซื้อลดลง เห็นว่าบุหรี่เป็นสิ่งไม่ดี / ทำลายสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โรส (Ross .2001: Abstract) การวิจัยที่สำคัญ พบว่าราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง สรุปว่าภาษีบุหรี่น่าจะมีอิทธิผลกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ครูและอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

1. ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 จากการศึกษา ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่มีการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จ หมายถึง ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ เห็นด้วยว่านโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ ประสบความสำเร็จ ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ สุขภาพของนักเรียนที่สูบบุหรี่ดีขึ้นหลังจากเลิกสูบบุหรี่ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในทางไม่ดีเพิ่มขึ้นหลังจากเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ นักเรียนได้นำความรู้จากการอบรมไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และผู้อื่นๆ ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ทำให้ปริมาณนักเรียนที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้ นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อเห็นผู้อื่นๆ หรือ คนรู้จักสูบบุหรี่ จากการศึกษาอาจกล่าวได้ว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่ ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ทีรับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่อยู่แล้ว และเป็นเพศชาย ส่วนมากมีอายุ 31 – 40 ปี รองลงมาคือ 41 – 50 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี และปริญญาโท รายได้ของครูอาจารย์ส่วนมากอยู่ในระดับ มากกว่า 16,000 บาท และ 13000 – 16,000 บาท สถานภาพของครอบครัวของครูอาจารย์ส่วนมาก คือ คู่ รองลงมาคือสถานภาพโสดและมีบุคคลในครอบครัวของครูอาจารย์สูบบุหรี่ใกล้เคียงกับไม่มีบุคคลในครอบครัวของครูอาจารย์ บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่มากที่สุดคือ พ่อ รองลงมาคือ พี่น้อง ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้สนับสนุนการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos; & Carl Anderson. 2005: Abstract) พบว่า โครงการป้องกันการสูบบุหรี่ที่มีเป้าหมายที่วัยรุ่นควรรับได้การติดตามจากโครงการรณรงค์ป้องกันการสูบบุหรี่สำหรับครอบครัวและชุมชนได้ที่รับ อาเดลบาโย (Adebajo. 2003 : Abstract) พบว่า จากการศึกษาเปิดเผยว่า มีความจำเป็นในการวิจัยต่อไปและโครงการรณรงค์ป้องกันไม่สูบบุหรี่ที่มีประสิทธิมากขึ้นในนักเรียน SCSU อลัน (Allan.1998: Abstract) พบว่า โครงการรณรงค์ต่อต้านสูบบุหรี่ควรจะรวบรวมเนื้อหาไว้ในเนื้อหาหลักสูตรเดียวกัน เช่น การศึกษาเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ นิตยา สูงสถิตานนท์ (2542: บทคัดย่อ) พบว่า กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุรี่ของกลุ่มทดลองดีขึ้น

1.2 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

1.2.1 จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ พบว่า ด้าน เพศ สถานภาพของมารดาบิดา ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มี เพศ สถานภาพของมารดาบิดา ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ที่ได้รับ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศชาย มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จมากกว่าเพศหญิง เพราะส่วนใหญ่เพศชายจะสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิงและมีความใกล้ชิดกับบุหรี่และผู้สูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่จะเป็นเพศชายมากกว่า จากการศึกษาของอลัน (Allan.1998: Abstract) ที่พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชายและหญิงที่สูบบุหรี่ มีทั้งพยายามทดลองสูบบุหรี่หรือปัจจุบันสูบบุหรี่อยู่ ปัจจุบัน อายุการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แวน (Van. 2002: Abstract) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผู้สูบบุหรี่

สถานภาพของมารดาบิดา ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ที่มีสถานภาพคู่ มีความคิดเห็นว่าการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จน้อย ที่มีสถานภาพโสด เพราะสถานภาพโสดจะมีเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่าคนที่มีสถานภาพคู่ เนื่องจากภารหน้าที่ต่าง ๆ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

2.1 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน

2.2 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วงอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

ช่วงอายุ ระหว่างระหว่างกลุ่มอายุ 51 – 60 ปี มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า กลุ่มอายุ 21 – 30 ปี กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี และกลุ่มอายุ 41 – 50 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีความเห็นว่า ค่านิยมการสูบบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี เพราะครูอาจารย์ที่มีอายุใกล้กับวัยรุ่นเท่าไร ก็ยิ่งมีค่านิยมมากว่าครูอาจารย์ที่มีวัยไกลวัยรุ่นเท่านั้น อันเนื่องมาจากการพึ่งพ้นวัยรุ่นแตกต่างกันไป จากการศึกษาของ อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่และการยอมรับของสังคม ต่างกัน มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธิติ รัตนชาติ (2539 :134 -140) พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อกิจกรรมของสังคม ความเชื่อถือในบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคมที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง

2.3 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ช่วงอายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีความเห็นว่า การเอาแบบตามอย่างกลุ่ม มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่อยู่ในระดับปฏิบัติการส่วนมาก

จะเป็นครูอาจารย์ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น

2.4 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการได้รับอิทธิผลจากสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

2.5 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ไม่แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่าง ดังนี้

เพศ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง เพราะครูอาจารย์ที่เป็นเพศชายจะมีความใกล้ชิดกับบุหรี่มากกว่าครูอาจารย์ที่เป็นเพศหญิง เนื่องจากแต่ก่อนครูอาจารย์เหล่านั้นก็เคยเป็นนักเรียน เป็นวัยรุ่น ดังนั้นครูเพศชายจึงมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ ได้ดีกว่า และความยากง่านในการเข้าถึงแหล่งซื้อบุหรี่ในปัจจุบันมีวางจำหน่ายทั่วไปตามร้านต่าง ๆ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมส่วนมากเป็นเพศชาย จากการศึกษาของ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ . (2522 : 9-19) กล่าวว่า การมีบุหรี่จำหน่ายโดยทั่วไป และมีความสะดวกในการซื้อหาบุหรี่ ซึ่งมีจำหน่ายอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง มีส่วนส่งเสริมให้บุคคลสูบบุหรี่ และคณะกรรมการองค์การอนามัยโลกในภาคพื้นยุโรป ได้กล่าวว่า 1.ปัจจัยด้านการกระจายของบุหรี่ การที่วัยรุ่นสามารถหาซื้อบุหรี่ได้ง่ายและราคาไม่แพง จะมีผลทำให้วัยรุ่นสามารถซื้อบุหรี่มาสูบได้มากขึ้น

2.6 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วง รายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านภาษีบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

บุคคลในครอบครัวสูบบุหรี่ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะบุคคลที่มีสมาชิกสูบบุหรี่ย่อมรู้ถึงผลกระทบจากการที่บุหรี่แพงขึ้นหรือบุหรี่ลดลง ซึ่งมีหลายสาเหตุหลายปัจจัย เช่นเพราะครูอาจารย์นั้นมีความใกล้ชิดกับผู้สูบบุหรี่ หรืออาจจะเคยไปซื้อบุหรี่ให้กับสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น เพราะจากการศึกษาของโรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง สอดคล้องกับการศึกษาของ ฐิติทิพย์ ยิ้มพลอย (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยทางชีวะสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ได้แก่ ลักษณะที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่

ช่วงรายได้ กลุ่มรายได้มากกว่า 16,000 บาท มีความเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า กลุ่มรายได้ 11000 – 16,000 บาท เพราะครูอาจารย์ยิ่งมีรายได้มากก็ยิ่งเสียภาษีมาก จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบุหรี่ที่แพงขึ้นมากกว่าคนที่มีรายได้น้อย จากการศึกษาของของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ และการสูบบุหรี่ของบุคคลในครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง

2.7 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมที่มีเพศ ระดับการศึกษา ช่วงรายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

ช่วงอายุ ระหว่างระหว่างกลุ่มอายุ 51 – 60 ปี มีความเห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มอายุ 21 – 30 ปี กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี และกลุ่มอายุ 21 – 30 ปี เพราะครูอาจารย์ที่รับผิดชอบและปฏิบัติตามนโยบายโครงการหรือกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุ41 – 50 ปี กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี และกลุ่มอายุ 21 – 30 ปี และครูอาจารย์ที่มีอายุน้อยจะเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายเป็นส่วนใหญ่ ประกอบกับเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจะมีความใกล้ชิดกับกฎหมายบุหรี่มากกว่ากลุ่มครูอาจารย์ที่มีอายุ 51-60 ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริหาร

2.8 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน

2.9 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยทรัพยากร แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีระดับการศึกษา ช่วง รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยทรัพยากร ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็น เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยทรัพยากร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ มากกว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ที่เป็นเพศชาย เพราะครูเพศหญิงส่วนใหญ่จะมีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับทรัพยากรต่าง ๆ เช่น เงิน อุปกรณ์ คู่มือเอกสารเกี่ยวกับบุหรี่ เป็นต้น จึงมีความเห็นด้านทรัพยากรมากว่าครูอาจารย์ที่เป็นเพศหญิง จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านทรัพยากร ว่า ทรัพยากรมีอิทธิผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยทางอ้อม ทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสารในหลายรูปแบบ ทรัพยากรเป็นปัจจัยที่สำคัญหรือวิกฤติ ในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ทรัพยากรที่สำคัญประกอบด้วย ความพอเพียงของเจ้าหน้าที่ ทักษะที่เหมาะสม ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและข้อมูลข่าวสาร อำนาจหน้าที่ และความสะดวกสบายในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นในการแปลข้อเสนอให้เป็นหน้าที่ในการบริการสาธารณะ

ช่วงอายุ ระหว่างกลุ่มอายุ 51 – 60 ปี และกลุ่มอายุ 41 – 50 ปี มีความเห็นว่า ปัจจัยทรัพยากรมีผลต่อ การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี เพราะส่วนใหญ่ผู้ที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์ด้านทรัพยากรมากว่าอายุน้อย แต่การนำทรัพยากรไปใช้ส่วนมากจะเป็นผู้มีอายุน้อยกว่า เปรียบเหมือนผู้วางนโยบายกับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติเวน มิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากรว่า ทรัพยากรอาจจะประกอบด้วย งบประมาณ แรงจูงใจในโครงการซึ่งจะช่วยสนับสนุนทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล งบประมาณ ผู้ปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งสารสนเทศที่นำมาใช้ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรดังกล่าวต้องมีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพตามที่ต้องการ เช่น ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความสามารถ งบประมาณที่สนับสนุนนโยบายมากพอ สารสนเทศที่ใช้ในการดำเนินงานต้องถูกต้องสมบูรณ์ เป็น

ต้น จึงจะทำให้นโยบายประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า การสนับสนุนด้านการเงิน กำลังและคุณภาพของบุคลากร ความเพียงพอของปัจจัยด้านบริการมีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

2.10 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน

2.11 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับอื่น ๆ เพราะครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมระดับปริญญาโท และระดับปริญญาตรี จะมีความรู้เรื่องการติดต่อสื่อสารมากกว่าอื่น ๆ (จบสายอาชีพ) เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นครูอาจารย์ที่เป็นผู้บริหาร เป็นผู้ร่างนโยบาย วางแผน เป็นผู้อยู่หน่วยแผนกให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ และส่วนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จึงมีความรู้ข้อมูลได้ดีกว่า ร็วดเร็วถูกต้องกว่า ส่วนอื่น ๆ จะเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายอย่างเดียวจึงมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับข้อมูลน้อยกว่า

2.12 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย แตกต่างกัน ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของนโยบาย มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติมากกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับอื่น ๆ เพราะครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมระดับปริญญาโท และระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นครูอาจารย์ที่เป็นผู้บริหาร เป็นผู้ร่างนโยบาย วางแผน เป็นผู้อยู่หน่วยแผนกให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ และส่วนหนึ่งเป็น

ผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จึงเป็นผู้เข้าใจวัตถุประสงค์ได้ดีกว่าส่วนอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายอย่างเดียวจึงมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ได้น้อยกว่า

2.13 จากการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม ที่มีเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านมาตรการการควบคุมและและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

3. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ โดยสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติสูงสุดและรองลงมาตามลำดับ คือ ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ (1) ปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่(2) ปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม (3) ปัจจัยการได้รับเอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ (4) ปัจจัยความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (5) ปัจจัยภาษีบุหรี่ (6) ปัจจัยกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ (7) ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ (8) ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน (9) ปัจจัยติดต่อสื่อสาร (10) จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลลัพธ์ที่ได้คือ ปัจจัยทรัพยากร X^9 ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย X^8

ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยการติดต่อสื่อสาร ประกอบด้วยความชัดเจนของข้อมูลข่าวสาร ความถูกต้องของข่าวสาร ความเหมาะสมของช่องทางเดินข่าวสารในหน่วยงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 4 ปัจจัย ด้านปัจจัยติดต่อสื่อสาร ว่า การติดต่อสื่อสาร (Communication) การตัดสินใจเลือกนโยบายและคำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องถ่ายทอดไปยังบุคคลอย่างเหมาะสมก่อนที่ผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า คำสั่ง ข่าวสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายปฏิบัติชัดเจนเท่าไหร่ โอกาสที่นโยบายนั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จไปด้วยดีก็มีมากขึ้นจนเท่านั้น

ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการน้านโยบายไปปฏิบัติได้มากที่สุด โดยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ประกอบด้วยความหมายของนโยบาย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์นโยบาย ความเจาะจงนโยบายและความสมเหตุสมผล การได้รับ

สนับสนุนจากหน่วยงานอื่น โอกาสนำความรู้ที่ได้ใช้ไปพัฒนาปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนไปปฏิบัติของ เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้กล่าวว่า สิ่งที่จำเป็นที่สุดในการประเมินตัวชี้วัดของผลการดำเนินนโยบาย คือ ต้องเข้าใจมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของโครงการหรือแผนงานชัดเจนและเจาะจง จุมพล หนิมพานิช (2547:151-152.) ได้เสนอว่าการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวิเคราะห์นโยบายให้ถ่องแท้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความหมาย ความชัดเจน ความเจาะจง และความสมเหตุสมผล ทั้งนี้ เพื่อขจัดความคลุมเครือหรือความกำกวนอันจะเป็นที่มาของปัญหาในการปฏิบัติ และความพร้อมขององค์ในเรื่องบุคลากร การบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของ ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) ได้รวบรวมผลงานของนักวิชาการต่างพบว่า ลักษณะของนโยบาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย ลักษณะของหน่วยงาน มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนทั้งหมดที่เข้าร่วมและที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งหมด ที่มีการเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ความสามารถในเข้าถึงแหล่งซื้อ ภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทั้งหมดที่มี การเข้าและไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรม แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ ด้านกลุ่มผลประโยชน์ แตกต่างกัน ทำการทดสอบหาคู่ที่แตกต่าง ดังนี้

ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนทั้งหมดที่มีการเข้าโครงการ มีความคิดเห็นว่า การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการ เพราะนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการส่วนหนึ่งเคยได้เข้าโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ของโรงเรียนมาแล้ว และนักเรียนระดับมัธยมปลายและระดับมัธยมต้นที่ไม่เคยได้รับการอบรมแต่มีพฤติกรรมไม่สูบบุหรี่ หรือปกติไม่สูบบุหรี่อยู่แล้ว และมีพฤติกรรมด้านลบต่อการสูบบุหรี่ จึงทำหน้าทีเป็นแกนนำเป็นพี่เลี้ยง เป็นผู้ช่วยครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม จึงมีประสบการณ์มากกกว่านักเรียนที่เข้าหรือโครงการหรือกิจกรรม ดังนั้น นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมหรือกำลังอยู่ระหว่างการอบรมจึง

มีความรู้เรื่องผลกระทบของการสูบบุหรี่น้อยกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ อีกประการ ทั้งนักเรียนที่เข้าโครงการและไม่ได้เข้าโครงการสามารถรับรู้เรื่องผลกระทบของการสูบบุหรี่ได้จากแผนกที่ให้ข้อมูล ครูอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้อง จุดต่าง ๆ ของโรงเรียน จากการศึกษาของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า ระดับการรับรู้ความรุนแรงของพิษที่เกิดจากบุหรี่ ระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ;& Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่า ความรู้ต่อผลลัทธ์การสูบบุหรี่ด้านลบในระยะสั้นสามารถป้องกันการสูบบุหรี่ในหมู่ผู้หญิง

ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ การเข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนทั้งหมดที่มีการเข้าโครงการ มีความคิดเห็นว่า กลุ่มผลประโยชน์ มีผลต่อการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ น้อยกว่า นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการ เพราะนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการส่วนใหญ่เคยได้เข้าโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ของโรงเรียนมาแล้ว และนักเรียนระดับมัธยมปลายและระดับมัธยมต้นบางคนที่ไม่เคยได้รับการอบรมแต่มีพฤติกรรมไม่สูบบุหรี่ หรือปกติไม่สูบบุหรี่อยู่แล้ว และมีพฤติกรรมด้านลบต่อการสูบบุหรี่ ครูและอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมจึงให้ทำหน้าที่เป็นแกนนำและพี่เลี้ยงตลอดถึงเป็นผู้ช่วย เป็นหัวหน้ากลุ่ม นักเรียนเหล่านี้จะมีความรู้ว่ากลุ่มผลประโยชน์ เช่น พระ บริษัทบุหรี่ ร้านขายบุหรี่ ภาครัฐ เป็นต้น เป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมและสนับสนุนในการสูบบุหรี่ของนักเรียน อีกอย่างนักเรียนสามารถรู้ข้อมูลเกี่ยวกับบุหรี่ต่อแผนกให้ข้อมูล ครูอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้อง จุดต่าง ๆ ของโรงเรียน เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่าเงื่อนไงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic Social and Political Conditions) ว่า นโยบายสาธารณะที่กำหนดออกมาจากระบอบการเมืองในลักษณะของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับประชาชน ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในหน่วยงาน / หรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตน จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบข้อมูลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านผลการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีอิทธิผลต่อผลการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ตารางสมมติฐาน 1 เปรียบเทียบข้อมูลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป โดยรวม ระหว่างกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
มากที่สุด				/
มาก	/	/	/	
ปานกลาง				
น้อย				
น้อยที่สุด				

จากการศึกษา พบว่า การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ด้านผลของโครงการหรือกิจกรรมการดำเนินนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไประหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป โดยรวม อยู่ในระดับมาก แต่ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป โดยรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด

ตารางสมมติฐาน 1 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่าง ด้านผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ระหว่างกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ	/	/		/
อายุ	/	/	/	
ระดับการศึกษา	/	/	/	
รายได้	/	/		
สถานภาพของบิดามารดา				/
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่	/	/		

จากการศึกษา พบว่า ด้านอายุ ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ กับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ระดับการศึกษา ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านรายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการ กับนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม กับนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านสถานภาพของบิดามารดา ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมกับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพของบิดามารดา ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยการรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ	/	/		
อายุ				
ระดับการศึกษา	/	/		
รายได้				
สถานภาพของบิดามารดา				
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่	/		/	

จากการศึกษา พบว่า ด้านเพศ ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการกับนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ระดับการศึกษาระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการกับนักเรียนที่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านรายได้ สถานภาพของบิดามาดาร นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ สถานภาพของบิดามาดาร ระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ	/	/		
อายุ	/	/	/	/
ระดับการศึกษา	/	/	/	
รายได้	/	/	/	
สถานภาพของบิดามารดา		/		
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่	/	/		

จากการศึกษา พบว่า ด้านเพศ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการกับนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านระดับการศึกษาและรายได้ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการและนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการกับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา และรายได้ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านสถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการกับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการและครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพของบิดามารดาระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดและนักเรียนที่เข้าโครงการ กับนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ส่วนด้านอายุ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยภาษีบุหรี่ ระหว่างกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยภาษีบุหรี่			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ				
อายุ	/	/	/	
ระดับการศึกษา	/	/	/	
รายได้	/	/		/
สถานภาพของบิดามารดา		/		
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่		/		/

จากการศึกษา พบว่า ด้านอายุ ระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ กับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ระดับการศึกษา ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านรายได้ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม กับนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับรายได้ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านสถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการ กับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพของบิดามารดาระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมกับนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการกับ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ส่วนด้านเพศ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยการเอาแบบตามอย่างกลุ่ม			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ	/	/		
อายุ	/	/	/	
ระดับการศึกษา	/	/	/	/
รายได้	/	/	/	
สถานภาพของบิดามารดา				
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่	/	/	/	

จากการศึกษา พบว่า ด้านอายุ รายได้ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ กับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ระดับการศึกษา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการ กับนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดาระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ				
อายุ	/		/	
ระดับการศึกษา	/	/	/	
รายได้		/		
สถานภาพของบิดามารดา				
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่				

จากการศึกษา พบว่า ด้านอายุ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ กับนักเรียนที่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ กับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านรายได้ นักเรียนที่เข้าโครงการ กับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ส่วนด้านเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อบุหรี่ ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อบุหรี่			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ		/		/
อายุ		/		
ระดับการศึกษา				
รายได้	/		/	
สถานภาพของบิดามารดา				
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่				

จากการศึกษา พบว่า ด้านเพศ นักเรียนที่เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม กับนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านอายุ นักเรียนที่เข้าโครงการกับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านรายได้ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ กับนักเรียนที่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ		/		
อายุ	/	/	/	/
ระดับการศึกษา	/	/	/	
รายได้	/	/	/	
สถานภาพของบิดามารดา		/		
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่		/		

จากการศึกษา พบว่า ด้านระดับการศึกษา รายได้ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ กับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา รายได้ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนที่เข้าโครงการกับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่มแตกต่างกัน

ด้านบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ กับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านอายุ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ	/	/		
อายุ	/	/	/	
ระดับการศึกษา	/	/	/	
รายได้	/	/	/	
สถานภาพของบิดามารดา		/		
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่	/	/		

จากการศึกษา พบว่า ด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ กับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านเพศ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการกับนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านสถานภาพของบิดามารดา นักเรียนที่เข้าโครงการ กับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพของบิดามารดาระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ	/	/		
อายุ				
ระดับการศึกษา	/		/	
รายได้	/			
สถานภาพของบิดามารดา	/			
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่				

จากการศึกษา พบว่า ด้านรายได้ สถานภาพของบิดามารดา นักเรียนทั้งหมด กับนักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ สถานภาพของบิดามารดาระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านระดับการศึกษา นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ กับนักเรียนที่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ กับนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านอายุ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยการติดต่อสื่อสาร ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ	/	/		
อายุ				
ระดับการศึกษา				/
รายได้				
สถานภาพของบิดามารดา	/			
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่	/			

จากการศึกษา พบว่า ด้านเพศ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ กับนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านระดับการศึกษา ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมกับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ และนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านสถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ นักเรียนทั้งหมดกับ นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านอายุ รายได้ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ รายได้ ระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยทรัพยากร ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม โรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยทรัพยากร			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ				/
อายุ				/
ระดับการศึกษา				
รายได้				
สถานภาพของบิดามารดา				
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่				

จากการศึกษา พบว่า ด้านเพศ อายุ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมกับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ และนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารด บุคคลในครอบครัวที่สูบ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม โรงเรียนปลอดบุหรี่ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพของบิดามารด บุคคลในครอบครัวที่สูบระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ				
อายุ				
ระดับการศึกษา				/
รายได้				
สถานภาพของบิดามารดา				
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่				

จากการศึกษา พบว่า ด้านระดับการศึกษา ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมกับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ และนักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาระหว่างกลุ่ม แตกต่างกัน

ด้านเพศ อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ รายได้ สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 2 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล ระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้า นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่

ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยมาตรการควบคุมและประเมินผล			
	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
เพศ				
อายุ				
ระดับการศึกษา				
รายได้				
สถานภาพของบิดามารดา				
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่				

จากการศึกษา พบว่า ด้านเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบ นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพของบิดามารดา บุคคลในครอบครัวที่สูบระหว่างกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางสมมติฐาน 3 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ จำแนกตาม นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม โรงเรียนปลอดบุหรี่ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม

ลำดับที่ปัจจัย	นักเรียนทั้งหมดที่เข้าและไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม	นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม	ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม
การรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่	/	/		
ค่านิยมการสูบบุหรี่			/	
การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม	/	/		
การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ				
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ				
ภาษีบุหรี่	/	/	/	
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่	/	/	/	
กลุ่มผลประโยชน์	/	/		
ปัจจัยทรัพยากร				/
ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน	/	/	/	
การติดต่อสื่อสาร	/	/	/	
วัตถุประสงค์ของนโยบาย				/
มาตรการควบคุมและประเมินผล				

ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ ค่านิยมการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตาม กลุ่มภาษีบุหรี่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ ทรัพยากร ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร วัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยทั้ง 10 นี้ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ จำแนกตาม ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

1. จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ระหว่างกลุ่มเหมือนกัน แต่นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ระหว่างกลุ่ม เหมือนกัน

ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะ การสูบบุหรี่นับเป็นสาเหตุการป่วยและตายของประชากรโลกที่สำคัญ การสูบบุหรี่เป็นเวลาติดต่อกันนาน ๆ จะทำให้ร่างกายเกิดความต้านทาน ซึ่งจะต้องเพิ่มปริมาณการสูบขึ้นเรื่อย ๆ และมักจะมีอาการเกี่ยวกับทางเดินหายใจ เช่น หายใจขัด ลำคอตีบเล็ก เจ็บหน้าอก และมักจะเป็นโรคติดเชื้อเกี่ยวกับทางเดินหายใจส่วนบนเป็นโรคเกี่ยวกับปอด หัวใจ หลอดเลือดแดงไปเลี้ยงหัวใจ โรคหลอดลมอักเสบและหลอดเลือดไปเลี้ยงสมองผิดปกติมากกว่าคนที่ไม่ได้สูบบุหรี่ วัยรุ่นสูบบุหรี่ไปนาน ๆ จะไม่มีสง่าราศี บุคลิกไม่สง่างาม ปากเขียว นิ้วเหลือง เล็บเหลือง และยังมีอาการไอเรื้อรังอีกด้วย การสูบบุหรี่นั้นไม่ดีแน่ มีแต่เสียเงิน เสียเวลาทำงาน เสียเศรษฐกิจของประเทศ เสียสุขภาพทั้งของตนเองและผู้อื่นอีกด้วย และการสูบบุหรี่เป็นสาเหตุที่สำคัญที่นำไปสู่การติดยาเสพติดร้ายแรงอื่น ๆ ได้ เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน และยาบ้า จากผลการศึกษาการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ครั้งนี้ พบว่า นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง การสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ การสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่ง อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ รัญจวน คำวาชิรพิทักษ์ ; และวรนุช แหยมแสง (2539 : 23-25) พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของการสูบบุหรี่ เจตคติต่อการสูบบุหรี่ มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบุคคลในระบบโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กษมา สุขสวคนธ์ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการสูบ

บุหรี่ และรายได้ขณะศึกษา ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ในเชิงบวก มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ของ ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่า ระดับการรับรู้ความรุนแรงของพิษที่เกิดจากบุหรี่ ระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) การรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ ต่างกัน มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แวน (Van. 2002 : Abstract) พบว่าหลายปัจจัยส่งผลอันตรายต่อการสูบบุหรี่โดยอ้อม ความหวาดกลัวต่อสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ;& Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่า ความรู้ต่อผลลัทธ์การสูบบุหรี่ด้านลบในระยะสั้นสามารถป้องกันการสูบบุหรี่ในหมู่ผู้หญิง

ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบการสูบบุหรี่ ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการ ที่ผ่านการอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ หรือผ่านการอบรมไปแล้วสามารถนำความรู้ไปใช้ได้กับตน ย่อมมีความรู้ ความเข้าใจที่ดีที่ถูกต้องต่อผลลบของบุหรี่มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ หรือนักเรียนที่เข้าโครงการแต่ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้กับตนเอง ส่วนครูอาจารย์ซึ่งเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติยอมรู้และเข้าใจดีต่อการรับรู้และเข้าใจดีต่อผลกระทบของการสูบบุหรี่อยู่แล้ว แต่ปัจจัยที่เป็นตัวสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการไม่ใช้ปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ แต่ต้องเป็นปัจจัยที่ขับเคลื่อนตัวนโยบาย เป็นปัจจัยที่มีบทบาทในการส่งผลความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รัญจวน คำวาชิรพิทักษ์ ; และวรนุช แหยมแสง (2539: 23-25) พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของการสูบบุหรี่ เจตคติต่อการสูบบุหรี่ มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบุคคลในระบบโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กษมา สุขสวคนธ์ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค แตกต่างกันตามปัจจัยด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และรายได้ขณะศึกษา

2. จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จใน

การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ แต่นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ระหว่าง กลุ่มเหมือนกัน

ปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะ เนื่องจากค่านิยมแต่ละบุคคลเกิดจากประสบการณ์ที่มีผลให้บุคคลเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงค่านิยมเดิม แม้จะอยู่ในวัฒนธรรมหรือสังคมเดียวกัน ค่านิยมจึงมีลักษณะไม่คงที่ แต่เป็นเครื่องนำทางในการปฏิบัติหรือการแสดงออกของพฤติกรรมมนุษย์ เพื่อเป็นแนวทางให้บุคคลหรือประพฤติปฏิบัติ และวัยรุ่นเป็นบุคคลที่มีวัยระหว่างเริ่มเป็นหนุ่มสาว (Puberty) และกำลังผู้ใหญ่ (Yung adulthood) เป็นช่วงที่มีอายุ 10 - 20 ปี ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เมื่อร่างกายเปลี่ยน หรือพัฒนาพฤติกรรมใหม่ ๆ การแสดงพฤติกรรมก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว รุนแรง พฤติกรรมด้วยความคิดริเริ่ม คิดในสิ่งต่าง ๆ ทางเหตุผลของความถูกต้อง ต้องการทราบว่าอะไรถูก อะไรผิด อะไรควร อะไรไม่ควร เริ่มมีข้อขัดแย้งกับกฎเกณฑ์ของสังคมในบางประการที่มองเห็นไม่เหมาะสม พยายามจะสร้างค่านิยมใหม่ในเรื่องต่าง ๆ ส่วนบทบาทบิดาหรือครูอาจารย์ที่มีต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นจะลดน้อยลงไปมาก ปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างผู้ใหญ่กับวัยรุ่นจะมีมากขึ้นเพราะทั้งสองฝ่ายเข้าใจพฤติกรรมต่างกัน วัยรุ่นจะทำเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ และให้สังคมรับรู้ว่าตนไม่ใช่เด็ก แต่เนื่องจากขาดประสบการณ์การเรียนรู้อีกมากจึงทำให้เกิดความคับข้องใจหรืออาจเห็นตัวอย่างที่ไม่ถูกต้องหรือมีเจตคติต่อความเป็นผู้ใหญ่ไม่เหมาะสม จึงเป็นสาเหตุให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมตามที่ตนเองคิดว่าควรจะเป็น เช่น การลองสูบบุหรี่โดยเข้าใจว่าการสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้คนดูโก้เก๋ รวมทั้งเชื่อว่าบุหรี่ทำให้สมองปลอดโปร่ง จิตใจสบาย วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น มีอารมณ์ไม่แน่นอน อยากให้เพื่อนยอมรับโดยพยายามทำตนให้เข้ากลุ่ม กลุ่มในวัยเดียวกันจะมีอิทธิพลต่อความคิดความรู้สึกและการกระทำเป็นอย่างมาก การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นในปัจจุบัน พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากหลายสาเหตุด้วยกันอีกทั้งวัยรุ่นมีค่านิยมทางสุขภาพ เช่น คิดว่าลูกผู้ชายต้องสูบบุหรี่ นับว่าเป็นค่านิยมที่ควรได้รับการปรับปรุง แก้ไขเปลี่ยนแปลง เพราะเป็นพฤติกรรมที่มีโทษต่อสุขภาพร่างกาย ซึ่งต้องเริ่มตั้งแต่ครอบครัวมีบทบาทในการเลี้ยงดู และอบรมสมาชิกให้สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ตามหลักพฤติกรรมแล้ววัยรุ่นที่กำลังคิดหาเหตุผล ต้องการอยากรู้ อยากเห็น ต้องการลองทำสิ่งต่าง ๆ ที่พัฒนาค่านิยมรวมทั้งค่านิยมทางสุขภาพ ดังนั้นการพัฒนาพฤติกรรมควรได้รับการเน้นในระยะนี้ รวมทั้งแก้ไขเปลี่ยนแปลงแนวความคิดที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมด้วย การสูบบุหรี่เป็นพฤติกรรมที่พัฒนาขึ้นมาภายหลัง

ไม่ใช้สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด จากผลการศึกษาค่านิยมการสูบบุหรี่ครั้งนี้ พบว่า นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ มีค่านิยมการสูบบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า การสูบบุหรี่ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ การสูบบุหรี่ทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีค่านิยมการสูบบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า การสูบบุหรี่ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ การสูบบุหรี่ทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง มัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ โดยนักเรียนที่ มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูง เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ วราภรณ์ ภูมิสวัสดิ์ (2533 : 36-38) ได้อธิบายสาเหตุ เหตุกระตุ้น เป็นสาเหตุจากความเครียดอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในร่างกาย จิตใจ สังคม โดยเฉพาะวัยรุ่น เช่น ความประหม่า เขินกระสับกระส่าย อึดอัด กลุ้มใจ ฯลฯ จึงใช้บุหรี่เป็นที่พึ่ง ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูงเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ธิติ รัตนชาติ (2539 :134 -140) พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อกิจกรรมของสังคม ความเชื่อถือในบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคมที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อนุภาพ ทองยู่ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่และการยอมรับของสังคม ต่างกันมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทันพระวัย (Tanprawai . 2001 : Abstract) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนเอเชียสูบบุหรี่ คือ ความกดดัน ความเครียด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เกียร์ (Kear. 2002 : Abstract) พบว่า การเน้นการศึกษาการป้องกันสูบบุหรี่ที่ต่อต้านความกดดัน ความเครียด จะมีผลทำให้การสูบบุหรี่ในนักเรียนวิทยาลัยลดลง

ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ค่านิยมการสูบบุหรี่ นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยค่านิยมการสูบบุหรี่ ไม่มีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรมส่วนใหญ่จะมีความรู้ ความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับค่านิยมการสูบบุหรี่ โดยเข้าใจว่าการสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้คนดูโก้เก๋ รวมทั้งเชื่อว่าบุหรี่ทำให้สมองปลอดโปร่ง จิตใจสบาย วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น มีอารมณ์ไม่แน่นอน อยากให้เพื่อนย่อมรับโดยพยายามทำตนให้เข้ากลุ่ม กลุ่มในวัยเดียวกันจะมีอิทธิพลต่อความคิดความรู้สึกและการกระทำเป็นอย่างมาก

ส่วนนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการมีความรู้ที่ถูกต้องต่อค่านิยมการสูบบุหรี่เพราะการผ่านอบรมมาแล้ว เช่น การสูบบุหรี่ไม่ได้แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ โก้เก๋ ทำให้จิตใจสบายเลย เป็นต้น และอีกประการ ครูอาจารย์ซึ่งเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติย่อมรู้และเข้าใจดีต่อค่านิยมการสูบบุหรี่อยู่แล้ว แต่ปัจจัยที่เป็นตัวสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการไม่ใช้ปัจจัยการค่านิยมการสูบบุหรี่ แต่ต้องเป็นปัจจัยที่ขับเคลื่อนตัวนโยบายจริง ๆ เป็นปัจจัยที่มีบทบาทในการส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ สอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูงเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธิติ รัตนชาติ (2539:134 -140) พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อกิจกรรมของสังคม ความเชื่อถือในบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคมที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง

3. จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ระหว่างกลุ่ม เหมือนกัน แต่นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยปัจจัยการรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ระหว่างกลุ่ม เหมือนกัน

ปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะนักเรียนชายวัยรุ่นมักจะมีความกระตือรือร้นที่อยากรู้ อยากลอง อยากมีประสบการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นการสูบบุหรี่ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เขาอยากลอง ซึ่งไม่ใช่สิ่ง แปลกประหลาดแต่อย่างใด โดยเฉพาะการทำครั้งแรกได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมกลุ่ม ยิ่งทำให้มีผลต่อการสูบบุหรี่ครั้งต่อไปมากยิ่งขึ้น หรือรสชาติของการสูบบุหรี่ในครั้งแรกนั้นถูกรสนิยมของเขาก็ยิ่งมีแนวโน้ม ที่จะสูบต่อไปเพิ่มมากขึ้น วัยรุ่นมักจะใช้กลุ่มเพื่อนอ้างอิงเสมอในแง่ความคิด ความรู้สึก การกระทำ ทั้งนี้เพราะนักเรียนวัยรุ่นต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มก็ย่อมมีแนวโน้มที่จะสูบบุหรี่ตามด้วย ดังภาษิตที่ว่า " เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม" เป็นการเอาแบบอย่างตามกลุ่มที่ใช้อ้างอิง จากผลการศึกษาค่านิยมการสูบบุหรี่ครั้งนี้ พบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีค่านิยมการสูบบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้ทดลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม นักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม นักเรียนสูบบุหรี่ตามอย่างบิดา มารดา หรือ ญาติ นักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง อยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนทั้งหมด ส่วนนักเรียนที่เข้า

โครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ มีการเอาแบบอย่างตามกลุ่มโดยรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้ทดลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม นักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม นักเรียนสูบบุหรี่ตามอย่างบิดา มารดา หรือ ญาติ นักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง อยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับการศึกษาของ จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น ชูชัย ศุภวงศ์ ; สุภกร บัวสาย ; และนวลอนันต์ ตันติเกตุ (2540 :15--18) พบว่า การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่ จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง โดยพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดามีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของทั้งบุตรชาย ทั้งบุตรหญิง ส่วนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของมารดาจะมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของเยาวชนมากที่สุด คือ เพื่อนสนิท โดยส่วนใหญ่และการสูบบุหรี่ในครั้งแรกจะเกิดจากการชักนำของเพื่อนและหัดสูบครั้งแรกที่บ้านเพื่อน ยุวลักษณ์ ขันอาสา (2541: บทคัดย่อ) พบว่าอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และ สามารถทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ได้ร้อยละ 83.90 โดยนักเรียนที่มีอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสูง มีค่านิยมเกี่ยวกับสูบบุหรี่สูง ณัฏฐินี จันทร์ก้อน (2544: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเพื่อนในกลุ่ม ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สันโต๊ส ; และคาร์ แอนเดอร์สัน (Sondos ; & Carl Anderson. 2005 : Abstract) พบว่า วัยรุ่นได้รับอิทธิผลจากพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของครอบครัวมากกว่าการสูบบุหรี่ของคนในระดับเดียวกัน

ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่มมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนนักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่มไม่มีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะนักเรียนที่ทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการ รับรู้และเข้าใจดีว่า ปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่มมีอิทธิผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวต่อโครงการ เช่น พระ พ่อแม่ สมาชิกในครอบครัว ดารา ครูอาจารย์ คนที่ตนเองชื่นชอบ เป็นต้น โดยเฉพาะพ่อแม่ เป็นแบบอย่างแรกที่นักเรียนทำตามก่อนแบบอย่างอื่น หากนักเรียนเข้าอบรมโครงการกี่ครั้งก็ตาม บุคคลเหล่านี้ยังสูบบุหรี่อยู่ก็จะเป็นปัญหาอย่างมากต่อนักเรียน ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือเคยเข้า ก็จะไม่รู้ปัญหาข้อนี้ดีเท่าที่ควร หรือรู้ดีแต่กลุ่มผลประโยชน์เหล่านี้สามารชักจูงนักเรียนซึ่งเป็นวัยที่จิตใจไม่กล้าแข็งพอ หรือเข้ารับการอบรบแล้วแต่ยังไม่สมบูรณ์พอแล้วกลับมาสูบบุหรี่อีก ส่วนครูอาจารย์ซึ่งเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติยอมรู้และเข้าใจดีต่อการ

เอาแบบอย่างตามกลุ่ม แต่ปัจจัยที่เป็นตัวสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการ ไม่ใช้ปัจจัยการเอาแบบอย่างตามกลุ่ม แต่ต้องเป็นปัจจัยที่ขับเคลื่อนตัวนโยบายจริง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีบทบาทในการส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และเป็นปัจจัยที่ทำให้ตัวโครงการหรือกิจกรรมเกิดความคล่องตัว จากการศึกษาของ จิตต์ สุพรรณทัศน์ (2522 : 9-19) กล่าวว่า สาเหตุการสูบบุหรี่ในวัยรุ่นทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม 2. การอยากลองทำ 3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น

4. จากการศึกษา พบว่า ภาษีบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ มีความเห็นเกี่ยวกับภาษีบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ระหว่างกลุ่ม เหมือนกัน แต่ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภาษีบุหรี่ เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป

ภาษีบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะ เป็นมาตรการในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่ เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น และป้องกันการเสพบุหรี่ของเยาวชน ของรัฐบาล จากผลการศึกษาภาษีบุหรี่ครั้งนี้ พบว่า นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ มีความเห็นภาษีบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง แต่การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด อยู่ในระดับน้อย ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีภาษีบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด ภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข(2549: ออนไลน์) ได้อธิบายว่า มาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง ในการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่ และทำให้อัตราการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนลดลง คือ การขึ้นภาษีบุหรี่ เพื่อทำให้ราคาบุหรี่สูงขึ้น มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2549 : Online) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจังว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด การขึ้นภาษีบุหรี่ยังทำให้รัฐบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นการเสพติดบุหรี่ของเยาวชนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ประกิต วาทีสาธกกิจ ; และ อิศรา ศาสนติศาสน์ (2547 :36-38) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการขึ้นภาษีบุหรี่ พบว่า เหตุผลสำคัญคือจะได้ทำให้คนเลิกสูบบุหรี่ ทำให้ลดปริมาณการสูบ จะทำให้

กำลังความสามารถในการซื้อลดลง เห็นว่าบุหรี่เป็นสิ่งไม่ดี / ทำลายสุขภาพ โรส (Ross .2001: Abstract) การวิจัยที่สำคัญ พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง

ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ภาษีบุหรี่ ไม่มีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะ วัยรุ่นเป็นวัยที่ส่วนใหญ่แล้วยังขอเงินพ่อแม่หรือสมาชิกในครอบครัวอยู่ หากภาษีบุหรี่มีการปรับตัวขึ้น ก็จะทำให้ราคาบุหรี่แพงขึ้นด้วย ซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อนักเรียนที่สูบบุหรี่ นักเรียนที่ไม่สูบบุหรี่ และนักเรียนที่มีสมาชิกในครอบครัวที่สูบบุหรี่ เพราะถ้าบุหรี่แพงมากขึ้นเท่าไรก็ยิ่งจะทำให้นักเรียนที่สูบบุหรี่และสมาชิกในครอบครัวที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้ ดังนั้นนักเรียนจึงเห็นว่าภาษีบุหรี่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมย่อมรู้และเข้าใจดีต่อภาษีบุหรี่ แต่ปัจจัยที่เป็นตัวสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการไม่ใช้ปัจจัยด้านภาษีบุหรี่ แต่ต้องเป็นปัจจัยที่ขับเคลื่อนตัวนโยบายจริง ๆ เป็นปัจจัยที่มีบทบาทในการส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และเป็นปัจจัยที่ทำให้ตัวโครงการหรือกิจกรรมเกิดความคล่องตัว จากการศึกษาของมูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2549: Online) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจังว่า การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด การขึ้นภาษีบุหรี่ยังทำให้รัฐบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นการเสพติดบุหรี่ของเยาวชนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

5. จากการศึกษา พบว่า กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ มีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ระหว่างกลุ่ม เหมือนกัน แต่ครูอาจารย์ทีรับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภาษีบุหรี่ เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป

กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 ซึ่งกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ลดการสูบบุหรี่ และป้องกันการสูบบุหรี่ จากผลการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ครั้งนี้ พบว่า นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ มีกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี มีคำ

เตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่ ห้ามสูบบุหรี่ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า อยู่ในระดับมาก และนักเรียนที่เข้าโครงการ มีกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น อยู่ในระดับมาก มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่ ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่ ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น อยู่ในระดับมากที่สุด ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้าอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข(2549: ออนไลน์) โดยอธิบายว่า ประเทศไทยมีกฎหมาย 2 ฉบับ ที่ก้าวหน้า และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันการสูบบุหรี่ของเยาวชน มุ่งคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ไม่ทำให้อัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว วิวิช วุฒิวีรวรรธน์ ; และวราภรณ์ พันธ์พงศ์ (2541: 31 -12) กล่าวว่า การบังคับใช้กฎหมายยังไม่เคร่งครัด ทำให้ยังพบเด็กซื้อบุหรี่เหมือนเดิม พระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้นับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า ราคาบุหรี่ยิ่งสูงขึ้นทำให้การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นลดลง การเชื่อฟัง(การปฏิบัติตามกฎหมาย) ของพ่อค้าขายบุหรี่กับกฎหมายที่เข้าถึงวัยรุ่นพิสูจน์ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการลดความต้องการสูบบุหรี่ในหมู่นักเรียนมัธยม การปฏิบัติตามของพ่อค้าสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยนำนโยบายเข้าถึงวัยรุ่นมาใช้อย่างกว้างขวางขึ้น ซึ่งได้รับการสนับสนุนกลยุทธ์อย่างใกล้ชิดในการบังคับใช้ด้านกฎหมาย สิทธิเสรีในการซื้อบุหรี่ตามท้องถิ่นด้วยการควบคุมโดยกฎหมายรัฐ อาจจะเป็นอันตรายต่ออัตราการลดการสูบบุหรี่และความรุ่นแรงในการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นอเมริกัน

ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ไม่มีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากการเข้าอบรมโครงการประกอบกับกฎหมายบุหรี่เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน และกฎหมายบุหรี่เป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลง เช่น ห้ามเด็กอายุไม่ถึง 18 ปี ซื้อบุหรี่ ห้ามสูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนเหล่านี้คิดว่ากฎหมายบุหรี่มีอิทธิผลต่อความสำเร็จของนโยบายโรงเรียน

ปลอดบุหรี่ ส่วนครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมทราบและเข้าใจดีต่อปัจจัยกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แต่ปัจจัยที่เป็นตัวสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการไม่ใช้ปัจจัยกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ แต่ต้องเป็นปัจจัยที่ขับเคลื่อนตัวนโยบายจริง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีบทบาทในการส่งผลความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และเป็นปัจจัยที่ทำให้ตัวโครงการหรือกิจกรรมเกิดความคล่องตัว จากการศึกษาของวิวิช วุฒิวีรวรรธน์ ; และวราภรณ์ พันธ์พงศ์ (2541: 31 -12) กล่าวว่า การบังคับใช้กฎหมายยังไม่เคร่งครัด ทำให้ยังพบเด็กซื้อบุหรี่เหมือนเดิม พระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้นับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

5. จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ระหว่างกลุ่ม เหมือนกัน แต่นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ระหว่างกลุ่มเหมือนกัน

ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะ ผู้นำองค์กร กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ผู้นำในสังคม บุคคลชั้นนำในองค์กรหรือกลุ่มบุคคล ทั้งภาครัฐและเอกชนมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือ ยับยั้ง สนับสนุน กดดันรัฐบาลตลอดจนกลับสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้าน เตะถ่วง หรือคัดค้านนโยบายนั้น ๆ จากผลการศึกษาปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ครั้งนี้ พบว่า นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ มีกลุ่มผลประโยชน์ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า บริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่ ร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีกลุ่มผลประโยชน์โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า บริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่ ร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่าเงื่อนไงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic Social and Political Conditions) นโยบายสาธารณะที่กำหนดออกมาจากระบอบการเมืองในลักษณะของ

กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับประชาชน ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในหน่วยงาน / หรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ จุมพล หนิมพานิช (2547:153 ,201) กล่าวว่า ปัจจัยทางการเมืองที่มีนโยบายหรือมาตรการที่จำเป็นที่จะทำให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติสัมฤทธิผล ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า ผลกระทบของนโยบายที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอาชีพ หากลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลเล็งเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตนจะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก โรส (Ross .2001: Abstract) พบว่า การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับความล้มเหลวของตลาด ซึ่งรัฐบาลได้แทรกแซงในตลาดบุหรี่

ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์ ไม่มีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมมีความรู้ และความเข้าใจดีต่อปัจจัยการกลุ่มผลประโยชน์ ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ วัยรุ่นต้องการแสดงตัวต่อครอบครัวว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่แล้ว ต้องการการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่ม ต้องการเป็นผู้นำ เป็นพระเอก หรือเป็นเหมือนคนที่ตนเองชอบ หรือเลียนแบบสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น โดยเฉพาะพ่อแม่ถือว่าเป็นแบบอย่างแรกที่ลูกเอาเป็นตัวอย่าง ดังนั้น นักเรียนทั้งหมดและนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรมซึ่งมีความเข้าใจดีและถูกต้องจึงคิดว่ากลุ่มผลประโยชน์มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมทราบและเข้าใจดีต่ออิทธิผลของกล่มผลประโยชน์ แต่ปัจจัยที่เป็นตัวสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการไม่ใช้ ปัจจัยกลุ่มผลประโยชน์แต่ต้องเป็นปัจจัยที่ขับเคลื่อนตัวนโยบายจริง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีบทบาทในการส่งผลความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และเป็นปัจจัยที่ทำให้ตัวโครงการหรือกิจกรรมเกิดความคล่องตัว จากการศึกษาของเวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่าเงื่อนไงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic Social and Political Conditions) นโยบายสาธารณะที่กำหนดออกมาจากระบอบการเมืองในลักษณะของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับประชาชน ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในหน่วยงาน / หรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ

6. จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ครูอาจารย์ทีรับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป แต่นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่ได้เข้า

โครงการ มีความเห็นเกี่ยวกับทรัพยากร เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ระหว่างกลุ่ม เหมือน กัน

ทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะ ทรัพยากรมีอิทธิผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยทางอ้อม ทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสารในหลายรูปแบบ เจ้าหน้าที่ที่ไม่เพียงพอก็จะเป็นอุปสรรคในการถ่ายทอดแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรมีผลต่อบทบาททางด้านทัศนคติในการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกด้วย หากทรัพยากรยิ่งมากก็จะทำการตอบสนองความต้องการนโยบายใหม่ง่ายขึ้น ในทางกลับกัน หากเจ้าหน้าที่และอำนาจหน้าที่น้อยก็ไม่สามารถควบคุมเจ้าหน้าระดับล่างได้อย่างมีประสิทธิผล แต่หากผู้ปฏิบัติขาดทรัพยากรที่จำเป็นในการทำให้นโยบายประสบความสำเร็จ การนำนโยบายไปปฏิบัติก็อาจไม่มีประสิทธิผล ทรัพยากรเป็นปัจจัยที่สำคัญหรือวิกฤติ ในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ทรัพยากรที่สำคัญประกอบด้วย ความพอเพียงของเจ้าหน้าที่ ทักษะที่เหมาะสม ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและข้อมูลข่าวสาร อำนาจหน้าที่ และความสะดวกสบายในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นในการแปลข้อเสนอให้เป็นหน้าที่ในการบริการสาธารณะ กล่าวโดยสรุปคือ บุคลกร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสารสนเทศที่ถูกต้อง ชัดเจน สอดคล้องกัน ทักษะประสบการณ์ ผลประโยชน์ส่วนตัวกับองค์กร เป็นต้น ต่างก็มีความสัมพันธ์ต่อผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ จากผลการศึกษาปัจจัยทรัพยากรครั้งนี้ พบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีทรัพยากรโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนมีงบประมาณในการจัดโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับโรงเรียนปลอดบุหรี่อย่างเพียงพอ โครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ของท่านมีซีดี แผ่นป้าย ที่เกี่ยวกับพิษภัยและโทษบุหรี่ โครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่มีสื่อ คู่มือเกี่ยวกับปลอดบุหรี่ คู่มือช่วยให้เลิกบุหรี่ เอกสารที่เกี่ยวกับบุหรี่ สติ๊กเกอร์ปลอดบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น เจ้าหน้าที่ ครู ในโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่มีอุปกรณ์เครื่องมือตรวจสารนิโคติน และสารอื่นๆ ที่อยู่ในบุหรี่ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอ ว่า ทรัพยากรมีอิทธิผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยทางอ้อม ทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสารในหลายรูปแบบ ทรัพยากรเป็นปัจจัยที่สำคัญหรือวิกฤติ ในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ทรัพยากรที่สำคัญประกอบด้วย ความพอเพียงของเจ้าหน้าที่ ทักษะที่เหมาะสม ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและข้อมูลข่าวสาร อำนาจหน้าที่ และความสะดวกสบายในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นในการแปลข้อเสนอให้เป็นหน้าที่ในการบริการสาธารณะ เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่า ทรัพยากรอาจจะประกอบด้วย งบประมาณ แรงจูงใจในโครงการซึ่งจะช่วยสนับสนุนทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล งบประมาณ ผู้ปฏิบัติงาน

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งสารสนเทศที่นำมาใช้ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรดังกล่าวต้องมีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพตามที่ต้องการ เช่น ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความสามารถ งบประมาณที่สนับสนุนนโยบายมากพอ สารสนเทศที่ใช้ในการดำเนินงานต้องถูกต้องสมบูรณ์ เป็นต้น จึงจะทำให้นโยบายประสบความสำเร็จ ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า การสนับสนุนด้านการเงิน กำลังและคุณภาพของบุคลากร ความเพียงพอของปัจจัยด้านบริการมีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยทรัพยากร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือ มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยทรัพยากร ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมก็คือ ทรัพยากร เช่น เงิน บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ระบบสารสนเทศ ความสามารถความชำนาญ เป็นต้น ซึ่งจำเป็นต้องมีขาดไม่ได้ และเป็นหน้าที่ของครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมตลอดถึงคณะกรรมเป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนนักเรียนไม่มีหน้าเกี่ยวข้องกับปัจจัยทรัพยากร เพราะไม่ใช้หน้าที่ของนักเรียน นักเรียนคือผู้ปฏิบัติตามนโยบาย

7. จากการศึกษา พบว่า ทัศนคติในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ มีความเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ระหว่างกลุ่มเหมือนกัน แต่ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป

ทัศนคติในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะ ทัศนคติมีอิทธิผลต่อความตั้งใจ เต็มใจ สนใจ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อโครงการที่ได้มอบหมายให้กับหน่วยที่มีความขัดแย้งกับหน่วยงานย่อย การนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะถูกบิดเบือน อาจจะมีการจัดสรรทรัพยากรที่ต่ำหรือจำกัดและไม่เป็นธรรม ทัศนคติเป็นสาเหตุแรกที่ทำให้เกิดการแบ่งองค์กรออก หากผู้ปฏิบัติมีทัศนคติต่อนโยบายเฉพาะ เขาก็จะทำให้นโยบายประสบความสำเร็จมากขึ้นตามที่ผู้กำหนดนโยบายได้กำหนดไว้ เมื่อทัศนคติของผู้ปฏิบัติแตกต่างจากผู้กำหนดนโยบาย กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะแปรเปลี่ยนไป คือ มีความยุ่งยากลำบากมากขึ้นโดยไม่มีที่สิ้นสุด นโยบายบางที่ประสบความสำเร็จเพราะความเชื่อศรัทธา อีกอย่าง ในการตอบสนองนโยบายของผู้ปฏิบัติอาจจะส่งผลกระทบต่อความสามารถหรือความเต็มใจในการทำให้นโยบายประสบความสำเร็จ

เช่น กระบวนการรับรู้ (ความรู้และความใจในนโยบาย) ทิศทางของการตอบสนองนโยบาย (การยอมรับนโยบาย ความเป็นกลางของนโยบาย การปฏิเสธนโยบาย) และความเข้มขนหรือความตั้งใจในการตอบสนองนโยบาย ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของนโยบายของผู้ปฏิบัติ และมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จอาจจะถูกขัดขวางเมื่อเจ้าหน้าไม่ปฏิบัติตามนโยบายอย่างเต็มที่ ทัศนคติสามารถที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติง่ายขึ้น เป้าหมายนโยบายอาจจะถูกปฏิเสธด้วยหลายเหตุผล ทัศนคติต่อนโยบายมีน้อยอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัตินโยบายพยายามที่จะเบี่ยงเบนหรือหลบเลี่ยงต่อการปฏิบัติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายอาจมีทัศนคติด้านบวกหรือด้านลบต่อนโยบาย/แผนงาน/โครงการที่ตนได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ ทัศคติของผู้ปฏิบัติงานด้านบวกเอื้ออำนวยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติสัมฤทธิ์ผล ในทางตรงกันข้ามทัศนคติด้านลบขัดขวางการดำเนินงานตามนโยบาย ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจมาตรฐานนโยบาย ความคิดเห็นที่มีต่อวัตถุประสงค์ของนโยบายและกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย และความเต็มใจหรือความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงานในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย จากผลการศึกษาปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงานครั้งนี้ พบว่า นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ มีทัศนคติในการปฏิบัติงานโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ครู และเจ้าหน้าที่ เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ครู และเจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ครูและเจ้าหน้าที่ มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น อยู่ในระดับมาก ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีทัศนคติในการปฏิบัติงานโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ครู และเจ้าหน้าที่ เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ครู และ เจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ครูและเจ้าหน้าที่ มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอ ว่าทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานมีอิทธิผลทั้งการติดต่อสื่อสารด้านนโยบาย ทั้งที่ผู้ปฏิบัติได้รับนโยบาย ปฏิบัติตามนโยบาย และส่งไปตามสายการบังคับบัญชา ทัศนคติมีอิทธิผลต่อความตั้งใจ เต็มใจ สนใจ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อโครงการที่ได้มอบหมายให้กับหน่วยที่มีความขัดแย้งกับหน่วยงานย่อย การนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะถูกบิดเบือน อาจจะมีการจัดสรรทรัพยากรที่ต่ำหรือจำกัดและไม่เป็นธรรม เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่า ทัศนคติต่อนโยบายมีน้อยอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัตินโยบาย

พยายามที่จะเบี่ยงเบนหรือหลบเลี่ยงต่อการปฏิบัติ สิ่งที่ทำให้นโยบายประสบความล้มเหลวเป็นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธสิ่งที่จะทำ หรือสนับสนุนสิ่งที่เขาจะทำ ความขัดแย้งด้านทัศนคติเกิดขึ้นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธเป้าหมายของผู้บริหาร เป้าหมายที่ถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ค่านิยมส่วนตัว ความซื่อสัตย์ การละเมิดผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขรูปแบบองค์กรและขบวนการที่ผู้ปฏิบัติต้องที่จะรักษาไว้ ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า นโยบายที่ผู้ปฏิบัติจะนำไปปฏิบัติด้วยดีต้องเป็นนโยบายที่ผู้ปฏิบัติเข้าเห็นด้วย และมีความรู้สึกผูกพัน นโยบายที่มีผลให้ผู้ปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากแนวทางเดิม มักจะประสบความล้มเหลว

ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม และนักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะ ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ การรับนโยบายเกี่ยวกับบุหรี่ไปปฏิบัติ การปรับเปลี่ยนทัศนคติต้องตรงกับทัศนคติของผู้วางนโยบาย ซึ่งการที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมประสบความสำเร็จ ผู้ปฏิบัตินโยบายและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีความสนใจ ความตั้งใจ ความเห็นด้วยกับโครงการหรือกิจกรรม แต่ครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมทราบและเข้าใจดี แต่ปัจจัยที่เป็นตัวสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการไม่ใช้ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงานต้องเป็นปัจจัยที่ขับเคลื่อนตัวนโยบายจริง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีบทบาทในการส่งผลความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และเป็นปัจจัยที่ทำให้ตัวโครงการหรือกิจกรรมเกิดความคล่องตัว จากการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า นโยบายที่ผู้ปฏิบัติจะนำไปปฏิบัติด้วยดีต้องเป็นนโยบายที่ผู้ปฏิบัติเข้าเห็นด้วย และมีความรู้สึกผูกพัน นโยบายที่มีผลให้ผู้ปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากแนวทางเดิม มักจะประสบความล้มเหลว สอดคล้องกับการศึกษาของเวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่า ทัศนคติต่อนโยบายมีน้อยอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัตินโยบายพยายามที่จะเบี่ยงเบนหรือหลบเลี่ยงต่อการปฏิบัติ สิ่งที่ทำให้นโยบายประสบความล้มเหลวเป็นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธสิ่งที่จะทำ หรือสนับสนุนสิ่งที่เขาจะทำ ความขัดแย้งด้านทัศนคติเกิดขึ้นเพราะผู้ปฏิบัติปฏิเสธเป้าหมายของผู้บริหาร

8. จากการศึกษา พบว่า การติดต่อสื่อสาร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ มีความเห็นเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร เป็นปัจจัยที่มี

อิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ระหว่างกลุ่ม เหมือนกัน แต่ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการติดต่อสื่อสาร เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป

การติดต่อสื่อสาร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะ การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ หากนโยบายมีการนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง แนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องไม่เพียงแต่รับอย่างถูกต้องเท่านั้น แต่จะต้องชัดเจนอีกด้วย ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ขาดการแนะนำในการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างชัดเจน ลักษณะการติดต่อสื่อสารในการนำนโยบายไปปฏิบัติคือ ความสอดคล้องกัน การตัดสินใจเลือกนโยบายไปปฏิบัติที่มีความขัดแย้งกันจะทำให้มีความสับสนและทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความล้มเหลวและยังจำกัดความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ฉะนั้น การติดต่อสื่อสารที่ไม่มีความสอดคล้องกันจะมีผลกระทบต่อการติดต่อสื่อสารในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผลกระทบของการติดต่อสื่อสารไม่ใช้ทางตรงเท่านั้น แต่ยังมีความสัมพันธ์กับทรัพยากร ทัศนคติ และ โครงสร้างระบบราชการ อีกอย่าง การนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัตินโยบายที่รับผิดชอบจะต้องเข้าใจมาตรฐานและวัตถุประสงค์โครงการนั้น ๆเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ สิ่งที่จำเป็นคือจะต้องมีมาตรฐานและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีความแม่นยำเที่ยงตรงของการติดต่อสื่อสารและความสอดคล้องต่อผู้ปฏิบัตินโยบาย ดังนั้น การสั่งการหรือคำชี้แจงจากผู้บริหารระดับประเทศหรือรัฐบาลกลางไปยังหน่วยงาน / องค์การระดับรอง ๆ ลงมาต้องถูกต้อง ชัดเจนและไม่ถูกบิดเบือนโดยการตีความโดยผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ จากผลการศึกษาปัจจัยการติดต่อสื่อสารครั้งนี้ พบว่า นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่เข้าโครงการ มีการติดต่อสื่อสารโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนของนักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ นักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยการติดต่อสื่อสารโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนของนักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ นักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ จี .ซี เอ็ดเวิร์ด (George C Edwards.1980:147-150 ,17, 89-90,125) ได้เสนอว่า การติดต่อสื่อสาร (Communication) การตัดสินใจเลือกนโยบายและคำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องถ่ายทอดไปยังบุคคลอย่างเหมาะสมก่อนที่ผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตาม การติดต่อสื่อสารจะต้องมีความถูกต้อง ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) กล่าวว่า คำสั่ง ข่าวสารหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายมีไปยังผู้นำนโยบายปฏิบัติชัดเจนเท่าไหร่ โอกาสที่นโยบาย

นั้นจะได้รับการปฏิบัติให้สำเร็จไปด้วยดีก็มีมากขึ้นจน เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้เสนอว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมผลักดัน (Interorganizational Communication and Enforcement Activities) การนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัตินโยบายที่รับผิดชอบจะต้องเข้าใจมาตรฐานและวัตถุประสงค์โครงการนั้น ๆเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ สิ่งที่จำเป็นคือจะต้องมีมาตรฐานและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีความแม่นยำเที่ยงตรงของการติดต่อสื่อสารและความสอดคล้องต่อผู้ปฏิบัตินโยบาย มาตรฐานและวัตถุประสงค์ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ หากมาตรฐานและวัตถุประสงค์ไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนทำให้ผู้ปฏิบัติไม่ทราบว่าสิ่งที่คาดหวังคืออะไร

ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม และนักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า การติดต่อสื่อสาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยติดต่อสื่อสาร ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะความชัดเจนของข้อมูลข่าวสาร ความถูกต้องของข่าวสาร ความเหมาะสมของช่องทางเดินข่าวสารในหน่วยงาน การประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้นักเรียนทราบ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับนักเรียนที่จะเข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนที่ไม่ได้เข้า นักเรียนทั้งหมดที่จะต้องทราบรายละเอียด ส่วนครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมทราบและเข้าใจดีว่าข้อมูลข่าวสารถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญแต่ส่วนมากข้อมูลข่าวก็ออกมาจากครูอาจารย์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการอยู่แล้ว การประสานงานด้านข้อมูลข่าวสารซึ่งจะต้องมีการประชุมคณะกรรมโครงการหรือกิจกรรมเพื่อรายงานรายเอียดอยู่แล้วอีกด้วย แต่ปัจจัยที่เป็นตัวสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการไม่ใช้ปัจจัยติดต่อสื่อสารอย่างเดียวเท่านั้น แต่ต้องเป็นปัจจัยด้านการนนำนโยบายไปปฏิบัติตัวอื่น ๆอีกด้วย ที่สำคัญที่ครูอาจารย์เห็นว่าขาดไม่ได้ และเป็นตัวขับเคลื่อนตัวนโยบายจริง ๆซึ่งเป็นปัจจัยที่มีบทบาทในการส่งผลความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และเป็นปัจจัยที่ทำให้ตัวโครงการหรือกิจกรรมเกิดความคล่องตัว

9. จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป แต่นักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เข้าโครงการ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติระหว่างกลุ่ม เหมือนกัน

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะ มาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ (policy standards and objectives) เป็นปัจจัยเริ่มแรกที่กำหนดผลการดำเนินนโยบาย และการระบุตัวชี้วัดของผลการดำเนินนโยบายถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการวิเคราะห์ สิ่งที่จำเป็นที่สุดในการประเมินตัวชี้วัดของผลการดำเนินนโยบาย คือ ต้องเข้าใจมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์นโยบายได้อธิบายถึงเป้าหมายในการตัดสินใจเลือกนโยบายโดยทั่วไป มาตรฐานและวัตถุประสงค์จะเขียนไว้ในกฎหมายหรือกฎระเบียบของการดำเนินโครงการหรือแผนงานที่จะถูกประเมิน เพื่อที่จะให้มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของโครงการหรือแผนงานชัดเจนและเจาะจง การทำให้แน่ใจว่าการดำเนินนโยบายให้ประสบความสำเร็จจะต้องกำหนดปริมาณงาน จะต้องระบุคนงาน และความก้าวหน้าของโครงการ โครงการจะต้องไม่กว้างไม่ซับซ้อน และมีเป้าหมายที่ไกลเกินไป เป้าหมายและวัตถุประสงค์จะต้องถูกกำหนดและสามารถที่จะวัดได้ ผู้กำหนดนโยบายจะต้องกำหนดมาตรฐานและวัตถุประสงค์ และจะต้องอยู่ในเอกสารแผนงาน เป็นต้น เช่นกฎระเบียบและข้อแนะนำ ข้อเสนอแนะของโครงการที่จะอธิบายถึงเกณฑ์การประเมินและการดำเนินนโยบาย เกณฑ์การประเมินต้องขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ดังนั้น เพื่อให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติทุกระดับเข้าใจอย่างเดียวกันว่าควรปฏิบัติงานอย่างไร มาตรฐานและวัตถุประสงค์จึงเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติและทำให้นโยบายนำไปปฏิบัติอย่างสัมฤทธิ์ผล จากผลการศึกษาปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายครั้งนี้ พบว่า ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ท่านทราบวัตถุประสงค์ของนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ได้อย่างถูกต้องชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้กล่าวว่า สิ่งที่จำเป็นที่สุดในการประเมินตัวชี้วัดของผลการดำเนินนโยบาย คือ ต้องเข้าใจมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของโครงการหรือแผนงานชัดเจนและเจาะจง จุมพล หนิมพานิช (2547:151-152.) ได้เสนอว่าการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวิเคราะห์นโยบายให้ถ่องแท้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความหมาย ความชัดเจน ความเจาะจง และความสมเหตุสมผล ทั้งนี้ เพื่อขจัดความคลุมเครือหรือความกำกวนอันจะเป็นที่มาของปัญหาในการปฏิบัติ และความพร้อมขององค์ในเรื่องบุคลากร การบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของ ศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) ได้รวบรวมผลงานของนักวิชาการต่าง พบว่า ลักษณะของนโยบาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย ลักษณะของหน่วยงานมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วัตถุประสงค์ของนโยบาย ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ของนโยบาย มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป ส่วนนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เข้าโครงการหรือกิจกรรม นักเรียนทีไม่ได้เข้าโครงการหรือ มีความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ของนโยบาย ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไป เพราะจะต้องมีการวิเคราะห์นโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถ่องแท้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความหมาย ความชัดเจน ความเจาะจง และความสมเหตุสมผล ทั้งนี้ เพื่อขจัดความคลุมเครือหรือความกำกวนอันจะเป็นที่มาของปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่วัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ นั้นก็คือ ครูอาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ส่วนนักเรียนไม่ได้มีหน้าที่ที่จะต้องทราบรายละเอียดวัตถุประสงค์นโยบายมากนัก และนักเรียนส่วนมากก็ไม่ทราบรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม เวนมิเตอร์ และ เวน แวนฮอร์น (Donald S. Van Meter; & Carl E. Van Horn .1975: 462-474) ได้กล่าวว่า สิ่งที่จำเป็นที่สุดในการประเมินตัวชี้วัดของผลการดำเนินนโยบาย คือ ต้องเข้าใจมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของโครงการหรือแผนงานชัดเจนและเจาะจงซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของศุภชัย เยาวะประภาษ (2545:101-118) ได้รวบรวมผลงานของนักวิชาการต่าง พบว่า ลักษณะของนโยบาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย ลักษณะของหน่วยงาน มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

สรุปว่า ปัจจัยทั้ง 10 นี้ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งสามารถพยากรณ์ผลของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และยังสามารถอธิบายหรือทำนายความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษา การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร ทัศนคติในการปฏิบัติงาน การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม ค่านิยมการสูบบุหรี่ กลุ่มผลประโยชน์ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ภาษีบุหรี่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากร สามารถพยากรณ์ผลการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ และยังสามารถอธิบายหรือทำนายความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบข้อมูลก่อนและระหว่างการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม หรือหลังดำเนินโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ ไปแล้ว ซึ่งจะต้องมีศูนย์ข้อมูลและ แผนกประชาสัมพันธ์เพื่อที่จะให้ข้อมูลต่าง ๆ แก่นักเรียนที่เข้าและไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรม และรวมถึงรายละเอียดของระเบียบวิธีการสมัครเข้าเพื่อที่จะให้นักเรียนทราบความเคลื่อนไหวข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น นอกจากครูอาจารย์เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องแล้ว จะต้องมีศูนย์ข้อมูลและแผนประชาสัมพันธ์ข้อมูลของโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่เพื่อให้ข้อมูลที่ละเอียดแก่นักเรียน ถูกต้อง ร็วดเร็ว

2. ปัจจัยทัศนคติในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ การที่นักเรียนและครูอาจารย์ตลอดถึงผู้ที่เกี่ยวข้องมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานจะทำให้นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องเหล่านั้นเกิดแรงจูงใจในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ มีทัศนคติในทางด้านบวกในโครงการหรือกิจกรรม โดยศูนย์ข้อมูลและแผนประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการหรือกิจกรรม และครูอาจารย์ผู้เกี่ยวข้องที่จะต้องคอยแนะนำ อธิบาย ถึงประโยชน์ของโครงการและกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ และสร้างทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนที่เข้าและไม่เข้าโครงการหรือกิจกรรม โดยก่อนเข้าห้องเรียน เวลาที่อยู่ในห้องเรียน และเวลาก่อนเลิกแถวเรียน

3. การรับรู้ผลกระทบของการสูบบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ทั้งนี้แผนกประชาสัมพันธ์ ศูนย์ข้อมูล ครูอาจารย์ผู้ที่รับผิดชอบ และผู้ที่เกี่ยวข้อง คอยให้ข้อมูลเกี่ยวกับโทษของการสูบบุหรี่ ประโยชน์การไม่สูบบุหรี่ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น โดยทางอ้อม แผ่นพับ แผ่นป้าย บอนด์ สติ๊กเกอร์ เอกสารเกี่ยวกับบุหรี่ เว็บไซร์โรงเรียน เป็นต้น ซึ่งนำไปติดสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน ตลอดถึงขอความร่วมมือจากร้านค้าที่อยู่ใกล้โรงเรียน โดยทางตรง เป็นหน้าที่ครูอาจารย์ที่สอนนักเรียนในชั้นเรียน และผู้บริหารที่คอยแนะนำในแถวเรียน

4.การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ควรสร้างกิจกรรมเชิงสังคมที่เน้นการไม่สูบบุหรี่ เช่น โครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ โครงการหรือกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน โครงการหรือกิจกรรมปอดสะอาด เป็นต้น ให้กว้างขวางขึ้นโดยจัดร่วมกับโรงเรียนอื่น ๆ และนำครอบครัวของนักเรียนมาเป็นส่วนร่วมของกิจกรรม เพื่อให้สังคมเกิดการยอมรับว่า การสูบบุหรี่เป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ ดังนั้น ควรจัดกิจกรรมที่ดึงครอบครัว และโรงเรียนอื่น ๆ เข้ามาเป็นส่วนร่วม

5. ค่านิยมการสูบบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ก็เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะรณรงค์ต่อต้านบุหรี่ควรใช้แรงจูงใจจากเพื่อน โดยส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มเพื่อนในเชิงสร้างสรรค์ให้มากขึ้น เช่น การก่อตั้งชมรมเพื่อการไม่สูบบุหรี่ จัดประกวดกิจกรรมเพื่อการไม่สูบบุหรี่ โครงการหรือกิจกรรมปอดสะอาด ควรปลูกฝังเจตคติทางลบต่อการสูบบุหรี่ และลบล้างค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ นอกจากนี้ทางโรงเรียนควรสอนให้นักเรียนรู้จักหลีกเลี่ยงและอยู่ไกลจากบุหรี่และเพื่อนที่สูบบุหรี่ให้มากที่สุด โดยเฉพาะนักเรียนที่ติดบุหรี่และยังไม่เคยเข้าโครงการหรือกิจกรรม ควรที่นำมาเข้าโครงการหรือกิจกรรมและนำเข้าชมรมด้วย ดังนั้นควรสร้างค่านิยมใหม่เกี่ยวกับบุหรี่ให้แก่นักเรียนโดยการสร้างชมรมเกี่ยวกับการต่อต้านบุหรี่ สร้างกิจกรรมหรือโครงการเกี่ยวกับการต่อต้านบุหรี่

6. กลุ่มผลประโยชน์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่โดยมีโรงเรียนหลายโรงเรียน มีครอบครัวของนักเรียน พระภิกษุสงฆ์จากศาสนาต่าง ๆ มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ องค์กรส่งเสริมสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ หน่วยงานทั้งรัฐและเอกชน เป็นต้น มาร่วมกันจัดกิจกรรมหรือโครงการ และมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถานที่ เพื่อกดดันหรือสนับสนุน รัฐบาล ผู้มีอำนาจ ผู้เกี่ยวข้อง เช่น เดินขบวนเพื่อต่อต้านการไม่สูบบุหรี่ เป็นต้น

7. กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดชมรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการไม่สูบบุหรี่ โดยมีโรงเรียนหลายโรงเรียน มีครอบครัวของนักเรียน พระภิกษุสงฆ์ มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ องค์กรส่งเสริมสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ หน่วยงานทั้งรัฐและเอกชน ประชาชน เป็นต้น เข้าร่วมชมรมเพื่อจัดกิจกรรมโครงการต่างๆ ในการกดดัน เรียกร้อง หรือสนับสนุนพระราชบัญญัติกฎหมาย 2 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ หากกฎหมายทำให้เกิดปัญหา เช่น ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า เป็นต้น

8. ภาษีบุหรี่ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ เช่นเดียวกับกฎหมายบุหรี่ คือจะต้องมีการจัดชมรมต่าง ๆ และสร้างโครงการหรือ

กิจกรรม ต่าง ๆ เกี่ยวกับการไม่สูบบุหรี่ โดยมีโรงเรียนหลายโรงเรียน มีครอบครัวของนักเรียน พระภิกษุสงฆ์จากศาสนาต่าง ๆ มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ องค์กรส่งเสริมสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ หน่วยงานทั้งรัฐและเอกชน ประชาชน เป็นต้น เข้าร่วมชมรมเพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ ในการกดดันหรือสนับสนุนพระราชบัญญัติกฎหมาย 2 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ เช่น การสนับสนุนการขึ้นราคาภาษีบุหรี่เพื่อให้ราคาบุหรี่แพงขึ้น จากรัฐบาล

9. ทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ เป็นสิ่งจำเป็นที่ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ซึ่งเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องให้ความสำคัญมาก เช่น ความพอเพียงของงบประมาณ ความพอเพียงของบุคลากรในองค์กร ความสามารถ และความชำนาญของบุคลากรในองค์กร ความพอเพียงของสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ความพอเพียงสอดคล้องของระบบสารสนเทศ เป็นต้น ซึ่งหัวหน้าครูอาจารย์หรือคณะกรรมการรับผิดชอบกิจกรรมโครงการจำเป็นต้องตั้งคนมาดูแลหรือมารับผิดชอบต่อทรัพยากรต่างๆ เช่น เงินหรืองบประมาก ก็จะต้องมีเจ้าหน้าฝ่ายการเงินหรือฝ่ายงบประมาณมาดูแล สถานที่ก็ต้องมีเจ้าหน้าที่หรือครูอาจารย์ฝ่ายสถานที่มาดูแล หากไม่มีทรัพยากรที่เพียงพอหรือใช้ทรัพยากรมากเกิน ใช้ทรัพยากรไม่ถูกต้อง ทรัพยากรเกิดปัญหา จะทำให้มีปัญหาต่อผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ปฏิบัตินโยบาย

10. ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ สิ่งที่จะบ่งชี้ได้ว่าครูอาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ซึ่งเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น โรงเรียนที่มีโครงการหรือกิจกรรมนั้นจะต้องมีมาตรฐานและวัตถุประสงค์นโยบายที่ชัดเจนเจาะจง ไม่คลุมเครือ และสมเหตุสมผล สามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้จริง ครูอาจารย์และผู้เกี่ยวข้องกับโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่จะต้องมีการประชุมวิเคราะห์และอธิบายมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายร่วมกันเพื่อที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในนโยบายเป็นไปในทางเดียวกัน หลังจากนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติแล้วต้องมีการประชุมเพื่อพิจารณาผลการดำเนินงานแต่ละครั้งว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ แต่ถ้าออกนอกกรอบวัตถุประสงค์ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์จะต้องมีการพิจารณาวางแผนใหม่ว่าจะปรับเปลี่ยน ปรับปรุงแก้ไขหรือจะให้เหมือนเดิมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเรื่อง วิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติในส่วนภาคอื่น ๆ หรือส่วนนอกของปริมณฑล นอกจากกรุงเทพมหานครว่าจะแตกต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (4 มกราคม 2549). ***แผนงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมเด็กและเยาวชนไทย***.สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2549,จากhttp: //www. moe.go . th /jarawporn /planning_ ja 49.html.

กษมา สุขสวคนธ์.(2540).***พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค***.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

กรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข.(2534 -2539). ***ช่วงเวลาของการผลักดันกฎหมายและนโยบายขึ้นภาษีบุหรี่***.สืบค้นเมื่อ15 สิงหาคม 2549,จากhttp: // advisor. anamai. moph. go.th/tamra/smoke05.html#05

กลุ่มควบคุมการบริโภคยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำนักโรคไม่ติดต่อ . (2535).***พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535***. กรุงเทพฯ: กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณะสุข.

กลุ่มควบคุมการบริโภคยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำนักโรคไม่ติดต่อ . (2535).***พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. .2535***. กรุงเทพฯ: กรมควบคุมโรค กระทรวง

ก่อ สวัสดิพานิช. (2519). ***วัยรุ่นกับค่านิยมและระบบศีลธรรม***. กรุงเทพฯ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.(2529).***ค่านิยมเพื่อชีวิตและสังคม***.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.ถ่ายเอกสาร.

จุมพล หนิมพานิช . (2547).**การวิเคราะห์นโยบาย ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง**. พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

จุฑารัตน์ ไต่เมฆ.(2541). ***พฤติกรรมการสูบบุหรี่และความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 ของนักศึกษาวิทยาลัยสาธารณสุขสิรินทร***.วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.ถ่ายเอกสาร.

ชูชัย ศุภวงศ์ , สุภกร บัวสาร และนวลอนันต์ ตันติเกตุ. (2540).***รายงานการศึกษาวิจัย เรื่องพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนไทย***. กรุงเทพฯ: สถาบันควบคุมการบริโภคยาสูบ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. ถ่ายเอกสาร.

ฐิติทิพย์ ยิ้มพลอย.(2543).***ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายในระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1***.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ศึกษาศาสตร์).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.

ณัฏฐินี จันทร์ก้อน.(2544). ***ปัจจัยที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร***. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

ทองหล่อ เดชไทย.(2533). "ท่านสูบบุหรี่เพราะอะไร". ***วารสารสุขภาพ***.ปีที่ 7 , 37-40.

ธิติ รัตนโชติ.(2539). ***วัยรุ่นหญิงกับการสูบบุหรี่: ศึกษาเฉพาะนักเรียนหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร***.ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (สังคมวิทยา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.

นิตยา สูงสถิตานนท์. (2542).***ประสิทธิผลของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษาศาสตร์).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

ประกายรัตน์ สุวรรณ.(2548) .***คู่มือการใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 12 สำหรับ Windows***. กรุงเทพฯ:ซีเอ็ดยูเคชั่น.

สรชัย พิศาลบุตร และคนอื่นๆ.(2549).***การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม*** กรุงเทพฯ:วิทยพัฒน์.

พรศรี วรรธนะวลัญช์. (2541). ***ปัจจัยทางด้านครอบครัวกับการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร***.ปริญญานิพนธ์ (แพทยศาสตร์)กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.

เพ็ญแข ประจันปัจจานึก และอ้อมเดือน สดมณี. (2529) .***รายงานการวิจัยค่านิยมของชาวชนบทไทย: เปรียบเทียบค่านิยมทางวัตถุกับค่านิยมทางระเบียบประเพณี***.กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

พนัส หันนาคินทร์.(2523).***การสอนค่านิยมและจริยธรรม***.กรุงเทพฯ:พิมเณศ.

มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่.(2548ก).***เยาวชนกับบุหรี่สังคมไทยควรทำอย่างไร***.(การประชุมวิชาการ " บุหรี่และสุขภาพ" ครั้งที่ 4)กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.อัดสำเนา.

..... (2548ข) .***โรงเรียนปลอดบุหรี่***.เอกสารโรงเรียนปลอดบุหรี่.กรุงเทพฯ:ม.ป.พ. อัดสำเนา.

มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่.(24 พฤษภาคม 2548).เหตุผลที่รัฐบาลพึงควบคุมการสูบบุหรี่อย่างจริงจัง . สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2549, จาก http://www.ashthailand.or.th .

มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่.(2547).***สถิติสำคัญเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของคนไทย: การวิเคราะห์และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา.*** กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ยุวลักษณ์ ขันอาสา.(2541). ***ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนในมัธยมศึกษาตอนปลายและประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร.***ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์) .กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.ถ่ายเอกสาร.

รัญจวน คำวาชิรพิทักษ์ และวรนุช แหยมแสง.(2539). ***การป้องกันและควบคุมพฤติกรรมสูบบุหรี่ของบุคคลในวัยเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่.***นนทบุรี:สถาบันควบคุมการบริโภคยาสูบ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.

วิวิช วุฒิวีรวรรธน์ และวราภรณ์ พันธุ์พงศ์. (2541). ***ปริทัศน์การรณรงค์ส่งเสริมสุขภาพในสังคมไทย.***กรุงเทพฯ:โครงการสำนักพิมพ์สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข .ถ่ายเอกสาร.

สมจิต สุพรรณทัศน์.(2522,กรกฎาคม-กันยายน)."***การสูบบุหรี่และโรคมะเร็ง โปรแกรมการศึกษาและปัญหาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม.***" วารสารสุขศึกษา 2 . 1(2):9-19

สุชา จันทร์เอม.(2533). ***จิตวิทยาทั่วไป.***พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุรพร เสี้ยนสลาย.(2539).***การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีนโยบายการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษมกรในประเทศไทย.วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต*** (การบริการพัฒนา) กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ .(2547).***สถิติสำคัญเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของคนไทย: การวิเคราะห์และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา.*** กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2549). ***ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา.***สืบค้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม2549,จาhttp://www.vec.go.th/iscripts/cmview.php?doc=doc/g0006/index.htx.

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.สืบค้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2549, จาก http://210.1.20.11/dataonweb/report/index.php.

สำนักงานเขตปทุมวัน.***แผนที่แสดงพื้นที่เขตการปกครอง กรุงเทพมหานคร ภาพรวม50เขต.*** สืบค้นเมื่อวันที่13 พฤจิกายน 2549, จากhttp://www.bangkokgis.com /Mapstorage / dist_zone50 /dist_zone50.htm.

สุพรรณี ปานดี .(2547).***การประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันโรคและแรงสนับสนุนทางสังคมเพื่อพฤติกรรมการเลิกสูบบุหรี่ในนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี.***ปริญญานิพนธ์ สุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ (สาธารณสุขศาสตร์). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.ซีดี รอม.

ศุภชัย ยาวประภาษ.(2545).***นโยบายสาธารณะ.พิมพ์ครั้งที่*** 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนุภาพ ทองอยู่. (2547) .***ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี.***ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

เอื้อมพร พลอยประดิษฐ์.(2544).***พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับป้องการสารเสพยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตฉัฏฐมงคล สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร***ฯ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษา)กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Adebajo, Adelero O., M.P.H.. (2003, Aug). *Cigarette smoking patterns among Southern Connecticut State University undergraduate students. **Dissertation Abstracts International.***414:1066.RetrievedSeptember,16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=766527941&sid=12&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD.

Akerstream, Jerry Allan.(1998 , Apr*). Investigating smoking behaviors and beliefs about smoking among Manitoba students aged 9-18 years. **Dissertation Abstracts International.***36(2) :321.RetrievedSeptember,16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=738220141&sid=37&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD.

Emmeree, Jane F., Ph.D. .(2004, Jul). Social factors of cigarette smoking initiation among college undergraduate students. 65(1):78.***Dissertation Abstracts International.*** RetrievedSeptember,16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=765279141&sid=12&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD.

Edward, George C.(1980). ***Implementing Public Policy***. Washington, D.C.: Congressional Quarterly Press.

Getzlaf, Shelly Bernard.(1986,Jan). *The influence of adolescents on the behavior and attitudes of their parents.* ***Dissertation Abstracts International.*** 45 (7):2358. RetrievedSeptember,16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=749000821&sid=25&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD.

Hu, Shaohua ,Dr.P.H.. (1998 ,Mar). A study of the impact of cigarette advertising on adolescent susceptibility to smoking among 5th-, 8th-, and 12th-grade students in Hempstead and Hitchcock Independent School Districts. ***Dissertation Abstracts International.***58(9) :4740.RetrievedSeptember,16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=736711721&sid=32&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD.

I. T. H. M. Maassen, S. P. J. Kremers. (2004 , Oct 1).Smoking initiation among Gambian adolescents: social cognitive influences and the effect of cigarette sampling. ***Periodical Health Education Research.***19(5):551 .Retrieved September, 16,2006, from http://proquest.umi.com /pqdweb?did =7296 10891 &sid=6&Fmt= 2&clientId = 61839&RQT= 309&VName=PQD.

Kear, Mavra E. Hurwitz, Ph.D.. (2002 ,Apr). College smoking and psychosocial correlates among college students. ***Dissertation Abstracts International.*** 62(10):4467. RetrievedSeptember,16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=726043891&sid=37&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD.

Monte, Lorrie-Anne, M.P.H.. (2003, Dec). A qualitative analysis of why high school adolescents smoke.41(6):1726. ***Dissertation Abstracts International.*** Retrieved September,16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=766621061&sid=18&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD.

Pressman,FefferyL.and Wildavsky, Aaron B.(1973).***Implementation.*** Berkeley: University of California Press.

Rose M.E.Huver,*Hein de Vries.* (2006,Feb) . Are anti-smoking parenting practices related to adolescent smoking cognitions and behavior. ***Periodical Health Education Research.***21(1) :66.RetrievedSeptember,16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=990414761&sid=6&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD.

Tanprawat, Sakuna, M.S.. (2001, Dec). Survey on cigarette smoking among Asian students in California State University, Long Beach. ***Dissertation Abstracts International.***36(6) :1569.RetrievedSeptember,16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=729295861&sid=12&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD .

Van Volkom, Michele,Ph.D.. (2002,Nov).Cigarette smoking among college students: Trends and implications for smoking cessation and smoking prevention programs.***Dissertation Abstracts International.***63(5):2657. Retrieved September, 16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=726043891&sid=37&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD.

Van Meter , Donald S. and Van Horn, Carl E .(1975)." The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework ," ***Administration and Society.***6 ,4 (February).

Sondos M. S. Islam, Carl Anderson Johnson. (2005, Jun). "Influence of known psychosocial smoking risk factors on Egyptian adolescents' cigarette smoking behavior," ***Periodical Health Education Research.***20(2):135. Retrieved September ,16,2006,fromhttp://proquest.umi.com/pqdweb?did=857800781&sid=6&Fmt=2&clientId=61839&RQT=309&VName=PQD.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย(สำหรับนักเรียน)

เรื่อง

"วิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ"

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ " หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนช่วยสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เกี่ยวกับตัวนักเรียน และความคิดเห็นต่อโรงเรียนของนักเรียน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นความลับ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนักเรียนทั้งสิ้น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักเรียนด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(พระมหาศุภชัย แซ่เถียร)
นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงใน ( ) หน้าข้อที่เป็นคำถามของนักเรียน

1. **เพศ**

   1. ( ) ชาย 2. ( ) หญิง

2. **ปัจจุบันนักเรียนอายุ_____ปี**
3. **ขณะนี้นักเรียนกำลังเรียนอยู่ในชั้น_____**
4. **นักเรียนรับรายได้จากผู้ปกครอง หรือ คนอื่น ๆ**

   1. ( ) ต่ำกว่า 1,000 บาท
   2. ( ) 1,001 – 2,000 บาท
   3. ( ) 2,001 – 3,000 บาท
   4. ( ) มากกว่า 3,000 บาท

5. **สถานภาพของบิดามารดาของนักเรียน**

   1. ( ) โสด 2. ( ) คู่ 3. ( ) หย่า 4. ( ) แยกกันอยู่

6. **มีบุคคลในครอบครัวของนักเรียนสูบบุหรี่หรือไม่**

   ( ) 1. ไม่มีผู้สูบบุหรี่

   ( ) 2. มีผู้สูบบุหรี่ (สำหรับผู้ตอบว่ามีผู้สูบบุหรี่ และตอบได้มากกว่า 1)

	สูบ	ไม่สูบ
พ่อ	( )	( )
แม่	( )	( )
พี่	( )	( )
น้อง	( )	( )
ญาติที่อยู่บ้านเดียวกัน	( )	( )

7. ในชีวิตของนักเรียนเคยลองสูบบุหรี่หรือไม่

7.1 ( ) ไม่เคย

7.2 ( ) เคย

7.2.1 ถ้าเคยนักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุ_____ปี (สำหรับนักเรียนที่เคย)

7.2.2 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนเริ่มลองสูบบุหรี่ (สำหรับผู้ตอบข้อ 7 ว่าเคยสูบบุหรี่)

1. ( ) เป็นลักษณะของชายชาตรี
2. ( ) เหงาไม่รู้จะทำอะไรดี
3. ( ) เครียด กลุ้มใจ
4. ( ) อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร
5. ( ) ถูกเพื่อนชักชวน

อื่น ๆ.....

8. ปัจจุบันนักเรียนสูบบุหรี่หรือไม่

1. ( ) ไม่สูบบุหรี่
2. ( ) สูบบุหรี่

7.2.2 เหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนสูบบุหรี่ (สำหรับผู้ตอบข้อ 8 ว่า สูบบุหรี่)

1. ( ) เป็นลักษณะของชายชาตรี
2. ( ) เหงาไม่รู้จะทำอะไรดี
3. ( ) เครียด กลุ้มใจ
4. ( ) อยากลองว่ารสชาติเป็นอย่างไร
5. ( ) ถูกเพื่อนชักชวน

อื่น ๆ.....

9. นอกจากนี้แล้วนักเรียนเคยเข้ารับการอบรมโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อต้านสูบบุหรี่หรือไม่

1. ( ) เคย 2. ( ) ไม่เคย

10. หลังจากเข้าอบรมแล้วนักเรียนเลิกสูบบุหรี่ (สำหรับนักเรียนที่อบรมและเคยอบรม)

1. ( ) ได้ 2. ( ) ไม่ได้ 3. ( ) ปกติไม่ได้สูบบุหรี่อยู่แล้ว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสำคัญในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ที่ใกล้เคียงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง					
2	การสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ					
3	การสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่ง					
4	การสูบบุหรี่ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ					
5	การสูบบุหรี่ทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด					
6	นักเรียนถูกเพื่อนชักชวนให้ทดลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม					
7	นักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม					
8	นักเรียนสูบบุหรี่ตามอย่างบิดา มารดา หรือ ญาติ					
9	นักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง					
X	**นักเรียนได้รับอิทธิพลจากสื่อใด ๆ (บุหรี่)**					
10	นิตยสาร					
11	ภาพยนตร์					
12	อินเตอร์เน็ต					
13	วีดิโอ					
X	**ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ(นักเรียนซื้อบุหรี่)**					
14	ร้านขายของชำหน้าโรงเรียน					
15	ร้าน Seven					
16	สถานที่ขายบุหรี่ใกล้บ้าน					
17	นักเรียนขอบุหรี่จากเพื่อน หรือคนรู้จัก					
18	การขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้คนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด					
19	ราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลง					
X	**กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ (ข้อความต่อไปนี้ที่ทำให้นักเรียนลดหรือเลิกการสูบบุหรี่)**					
20	ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี					
21	มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่					

22	ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น					
23	ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า					
24	ภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน					
25	บริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน					
26	พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่					
27	ร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่					
28	ครู และเจ้าหน้าที่ เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่					
29	ครู และ เจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์					
30	ครูและเจ้าหน้าที่ มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น					
31	โรงเรียนของนักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่					
32	นักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง					
33	ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ทำให้ปริมาณนักเรียนที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้					
34	นักเรียนได้นำความรู้จากการอบรมไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และผู้อื่นๆ					
35	นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในทางไม่ดีเพิ่มขึ้นหลังจากเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่					
36	นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อเห็นผู้อื่นๆ หรือ คนรู้จักสูบบุหรี่					
37	นักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเครียด ความเคยชิน เหงา เป็นต้น					
38	นักเรียนมีความรู้สึกสุขภาพดีขึ้นหลังจากเพื่อน ๆ ที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่					
39	สุขภาพของนักเรียนที่สูบบุหรี่ดีขึ้นหลังจากเลิกสูบบุหรี่					

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับครูและอาจารย์

เรื่อง

"วิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ"

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " วิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ " หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านช่วยสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน และความคิดเห็นต่อโรงเรียนของท่าน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นความลับ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านทั้งสิ้น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(พระมหาศุภชัย แซ่เถียร)
นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงใน ( ) หน้าข้อที่เป็นคำถามของนักเรียน

1. **เพศ**

1. ( ) ชาย 2. ( ) หญิง

2. **ปัจจุบันท่านอายุ**

1. ( ) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี 2. ( ) 21-30 ปี
3. ( ) 31-40 ปี 4. ( ) 41-50 ปี
5. ( ) 51-60 ปี

3. **การศึกษาของท่าน**

1. ( ) ปริญญาตรี 2. ( ) ปริญญาโท
3. ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....

4. **รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่าน**

1. ( ) 7,000 บาท
2. ( ) 7.001 – 10,000 บาท
3. ( ) 13000 – 16,000 บาท
4. ( ) มากกว่า 16,000 บาท

5. **สถานภาพครอบครัวของท่าน**

1. ( ) โสด 2. ( ) คู่ 3. ( ) หย่า 4. ( ) แยกกันอยู่

6. **มีบุคคลในครอบครัวของท่านสูบบุหรี่หรือไม่**

1. ( ) ไม่มีผู้สูบบุหรี่
2. ( ) มีผู้สูบบุหรี่ (สำหรับผู้ตอบว่าสูบบุหรี่ และตอบได้มากกว่า 1)

	สูบ	ไม่สูบ
พ่อ	( )	( )
แม่	( )	( )
พี่ น้อง	( )	( )
สามีหรือภรรยา	( )	( )
ญาติที่อยู่บ้านเดียวกัน	( )	( )

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสำคัญในการนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ที่ใกล้เคียงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านคิดว่านักเรียนทราบหรือไม่ว่าการสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ เช่น ถุงลมโป่งพอง					
3	ท่านคิดว่านักเรียนทราบหรือไม่ว่าการสูบบุหรี่ทำให้คนข้างเคียงได้รับสารพิษ					
4	ท่านคิดว่านักเรียนทราบหรือไม่ว่าการสูบบุหรี่เป็นการตายผ่อนส่ง					
5	ท่านคิดว่าการที่นักเรียนสูบบุหรี่เพราะทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ๆ					
6	ท่านคิดว่าการที่นักเรียนสูบบุหรี่เพราะทำให้เกิดความสุขและผ่อนคลายความเครียด					
7	ท่านคิดว่าการสูบบุหรี่ของนักเรียนเพราะถูกเพื่อนชักชวนให้ลองบุหรี่นักเรียนจะทำตาม					
8	ท่านคิดว่านักเรียนเห็นเพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ นักเรียนเลยสูบบุหรี่ตาม					
9	ท่านคิดว่าการสูบบุหรี่ของนักเรียนเพราะตามอย่างบิดา มารดา หรือ ญาติ					
10	ท่านคิดว่านักเรียนเลียนแบบการสูบบุหรี่จากดารา นางแบบ นักร้อง					
X	**นักเรียนที่สูบบุหรี่ท่านคิดว่าได้รับอิทธิพลจากสื่อใด ๆ**					
11	นิตยสาร					
12	ภาพยนตร์					
13	อินเตอร์เน็ต					
14	วีดิโอ					
X	**ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งซื้อ (บุหรี่)**					
15	ท่านคิดว่านักเรียนซื้อบุหรี่ที่ร้านขายของชำหน้าโรงเรียน					
16	ท่านคิดว่านักเรียนซื้อบุหรี่ที่ร้าน Seven					

17	ท่านคิดว่านักเรียนซื้อบุหรี่จากสถานที่ใกล้บ้าน					
18	ท่านคิดว่านักเรียนขอบุหรี่จากเพื่อน หรือคนรู้จัก					
19	ท่านคิดว่าการขึ้นภาษีบุหรี่เป็นมาตรการที่จะทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลงที่มีประสิทธิภาพที่สุด					
20	ท่านคิดว่าราคาบุหรี่ที่แพงขึ้นทำให้นักเรียนสูบบุหรี่น้อยลง					
X	**กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่(ข้อความต่อไปนี้ใน กฎหมายมีผลต่อการลด เลิกการสูบบุหรี่ของนักเรียน)**					
21	ห้ามขายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำว่า 18 ปี					
22	มีคำเตือนบนซองบุหรี่อย่างชัดเจนบนหน้าซองบุหรี่					
23	ห้ามสูบบุหรี่ ในโรงเรียน และสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น					
24	ห้ามโฆษณาทุกชนิดทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งห้ามโฆษณาเครื่องหมายการค้า					
X	**กลุ่มผลประโยชน์(ในฐานะท่านเป็นครูท่านคิดว่า)**					
25	ภาครัฐสนับสนุนการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของโรงเรียน					
26	บริษัทบุหรี่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ของนักเรียน					
27	นักการเมืองมีอิทธิพลต่อการรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน ครู อาจารย์					
28	พระมีอิทธิพลต่อการรณรงค์ต่อต้านการไม่สูบบุหรี่					
29	ร้านขายบุหรี่ทั่วไปมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่					
30	โรงเรียนมีงบประมาณในการจัดโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับโรงเรียนปลอดบุหรี่อย่างเพียงพอ					
31	เจ้าหน้าที่ ครู ในโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่มีอุปกรณ์เครื่องมือตรวจสารนิโคติน และสารอื่นๆ ที่อยู่ในบุหรี่					
32	**อุปกรณ์เครื่องมืออื่น ๆ ที่ใช้ในโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่**					
32.1	โครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ของท่านมีซีดี แผ่นป้าย ที่เกี่ยวกับพิษภัยและโทษบุหรี่					
32.2	โครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่มีสื่อ คู่มือเกี่ยวกับปลอดบุหรี่ คู่มือช่วยให้เลิกบุหรี่ เอกสารที่เกี่ยวกับบุหรี่ สติ๊กเกอร์ปลอดบุหรี่					
33	ท่าน เห็นด้วยกับโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่					
34	ท่าน มีความตั้งใจที่จะทำให้โครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ในโรงเรียนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์					

35	ท่าน มีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่อต้านบุหรี่ของโรงเรียนที่จัดขึ้น					
36	โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนดำเนินโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่					
37	ท่านคิดว่านักเรียนทราบข้อมูลโครงการหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับบุหรี่ของโรงเรียนได้อย่างรวดเร็วและ ถูกต้อง					
38	ท่านทราบวัตถุประสงค์ของนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ได้อย่างถูกต้องชัดเจน					
39	โรงเรียนมีการติดตามผลนักเรียนก่อนโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่					
40	โรงเรียนมีการประเมินผลนักเรียนระหว่างโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่					
41	โรงเรียนมีการประเมินผลนักเรียนหลังเสร็จสิ้นโครงการหรือการจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่					
42	โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงโครงการหรือจัดกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น					
43	ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการโรงเรียนปลอดบุหรี่ทำให้ปริมาณนักเรียนที่สูบบุหรี่เลิกสูบบุหรี่ได้					
44	ท่านคิดว่านักเรียนได้นำความรู้จากการอบรมไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และผู้อื่นๆ					
45	ท่านคิดว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในทางไม่ดีเพิ่มขึ้นหลังจากเข้าอบรมโครงการหรือกิจกรรมโรงเรียนปลอดบุหรี่					
46	ท่านคิดว่านักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อเห็นผู้อื่นๆ หรือ คนรู้จักสูบบุหรี่					
47	ท่านคิดว่านักเรียนไม่สูบบุหรี่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเครียด ความเคยชิน เหงา เป็นต้น					
48	ท่านคิดว่านักเรียนสุขภาพดีขึ้นหลังจากเพื่อน ๆ ที่สูบบุหรี่ของนักเรียนเลิกสูบบุหรี่					
49	ท่านคิดว่าสุขภาพของนักเรียนที่สูบบุหรี่ดีขึ้นหลังจากเลิกสูบบุหรี่					

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลโรงเรียนต่าง ๆ

ที่ ศธ 0519.12/๐๐45

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

5 มกราคม 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง

เนื่องด้วย พระมหาศุภชัย แซ่เถียร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ" โดยมี อาจารย์วรพิทย์ มีมาก ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ชีวินทร์ ฉายาชวลิต กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลการวิจัย โดยขอให้นักเรียนและครูอาจารย์ตอบแบบสอบถามเรื่องวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ในระหว่างเดือนมกราคม 2550 - เดือนกุมภาพันธ์ 2550

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหาศุภชัย แซ่เถียร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต มือถือ 087-030-1921

ที่ ศธ 0519.12/๐๐44

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

5 มกราคม 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณสุทธาราม เขตบางซื่อ

เนื่องด้วย พระมหาศุภชัย แซ่เถียร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ" โดยมี อาจารย์วรพิทย์ มีมาก ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และ อาจารย์ชีวินทร์ ฉายาชวลิต กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลการวิจัย โดยขอให้นักเรียนและครูอาจารย์ตอบแบบสอบถามเรื่องวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ในระหว่างเดือนมกราคม 2550 - เดือนกุมภาพันธ์ 2550

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหาศุภชัย แซ่เถียร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต มือถือ 087-030-1921

ที่ ศธ 0519.12/๐๐๔๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

5 มกราคม 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตมัธยมศึกษา เขตดุสิต

เนื่องด้วย พระมหาศุภชัย แซ่เถียร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ" โดยมี อาจารย์วรพิทย์ มีมาก ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ชีวินทร์ ฉายาชวลิต กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลการวิจัย โดยขอให้นักเรียนและครูอาจารย์ตอบแบบสอบถามเรื่องวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ในระหว่างเดือนมกราคม 2550 - เดือนกุมภาพันธ์ 2550

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหาศุภชัย แซ่เถียร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต มือถือ 087-030-1921

ที่ ศธ 0519.12/0042

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

5 มกราคม 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี เขตบางกอกใหญ่

เนื่องด้วย พระมหาศุภชัย แซ่เถียร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ" โดยมี อาจารย์วรพิทย์ มีมาก ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และ อาจารย์ชีวินทร์ ฉายาชวลิต กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลการวิจัย โดยขอให้นักเรียนและครูอาจารย์ตอบแบบสอบถามเรื่องวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ในระหว่างเดือนมกราคม 2550 - เดือนกุมภาพันธ์ 2550

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหาศุภชัย แซ่เถียร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต มือถือ 087-030-1921

ที่ ศธ 0519.12/๐๐๔๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

5 มกราคม 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร เขตบางพลัด

เนื่องด้วย พระมหาศุภชัย แซ่เถียร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ" โดยมี อาจารย์วรพิทย์ มีมาก ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และ อาจารย์ชีวินทร์ ฉายาชวลิต กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลการวิจัย โดยขอให้นักเรียนและครูอาจารย์ตอบแบบสอบถามเรื่องวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ในระหว่างเดือนมกราคม 2550 - เดือนกุมภาพันธ์ 2550

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหาศุภชัย แซ่เถียร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต มือถือ 087-030-1921

ที่ ศธ 0519.12/๐๐๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

5 มกราคม 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร เขตป้อมปราบ

เนื่องด้วย พระมหาศุภชัย แซ่เถียร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ" โดยมี อาจารย์วรพิทย์ มีมาก ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และ อาจารย์ชีวินทร์ ฉายาชวลิต กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลการวิจัย โดยขอให้นักเรียนและครูอาจารย์ตอบแบบสอบถามเรื่องวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ ในระหว่างเดือนมกราคม 2550 - เดือนกุมภาพันธ์ 2550

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหาศุภชัย แซ่เถียร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต มือถือ 087-030-1921

ที่ 2 / 2550

เลขที่ 92 วัดควงแข เขตปทุมวัน
ถ.จารุเมือง แขวงรองเมือง กทม.
10330

พฤษภาคม 2550

เรียน เลขาธิการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
เรื่อง ขออนุญาตนำบทความวิชาการจากปริญญานิพนธ์ลงวารสาร
สิ่งที่ส่งมาด้วย บทความวิชาการจากปริญญานิพนธ์

อาตมา **พระมหาศุภชัย แซ่เถียร (อชิโต) คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สาขา นโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ** ขออนุญาตนำบทคัดย่อปริญญานิพนธ์ เรื่อง *การวิเคราะห์การนำนโยบายโรงเรียนปลอดบุหรี่ไปปฏิบัติ* ลงวารสารของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สาขา นโยบายสาธารณะขอนิสิตที่ต้องการจบปริญญาโทอย่างสมบูรณ์

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอเจริญพร

.....

(พระมหาศุภชัย แซ่เถียร)
นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทร. 0870301921